

31-1

கோவிலூர் - 630 300
(NEAR) KARAIKUDI
PHONE: - 436846)

சிவமயம்.

சைவ - எல்லப்பநாவலர்

அருளிச்செய்த

அருணாசலபுராணம்

மூலமும்,

மழவை-மகாலிங்கையரவர்கள்

செய்த உரையும்.

வல்லாளமகாராஜன் சரித்திரம்

மூலமும் உரையும்.

இஃது,

மலையானந்தசுவாமிகளின்

மாணக்கரிலொருவராகிய

கோகுலாபுரம்

576

அருணாசலமுதலியாரால்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்

பரிசேரதித்து

கொண்ணூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பேனியரவர்களால்

தமது

மகோன்மணிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பதிப்பு.

வெகுதானியவூலி கார்த்திகை.

1879.

உ
சிவபயம்.
திருச்சிறம் உம்
சைவால்லப்பநாவலர்.
அருளிச்செய்த.

அருணாசலபுராணம். மூலமும் - உரையும்.

இவை.
திருத்தணிகள்.
விசாகப்பெருமானையரவர்கள்
மாணககரிசெய்தருவரவிய
திருவண்ணலை
அல்லார்புரத்தார்.
அருணாசலவையரால்.
முனபதப்படுத்தபதிக்கிணங்கப்
பரிசேசசெய்தது

திருவண்ணலைபடம்-க.
பிரமன்-நால்-அடிபுடியுரிபாதபடம்-க.
பாவலையமண-திருவலதாரபடம்-க.
இடபாடமம், நற்பாடம்-க.
திருக்கண்புதைத்தபடம்-க.
ஆசனத்தபடம், நாளுடன்.

திருவொற்றியூர்

இருப்பமுவிபார்குமார்
பரசுராமமுதலியாரது
பாப்பிரமமுத்திராக்ஷராவையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அ.அ.உரு

உ,

சினமயம்,

புராணத்தின் சருக்கங்களி னுடைய

அ ட் ட வ வ ணை,

சருக்கங்கள்.

பக்கம்.

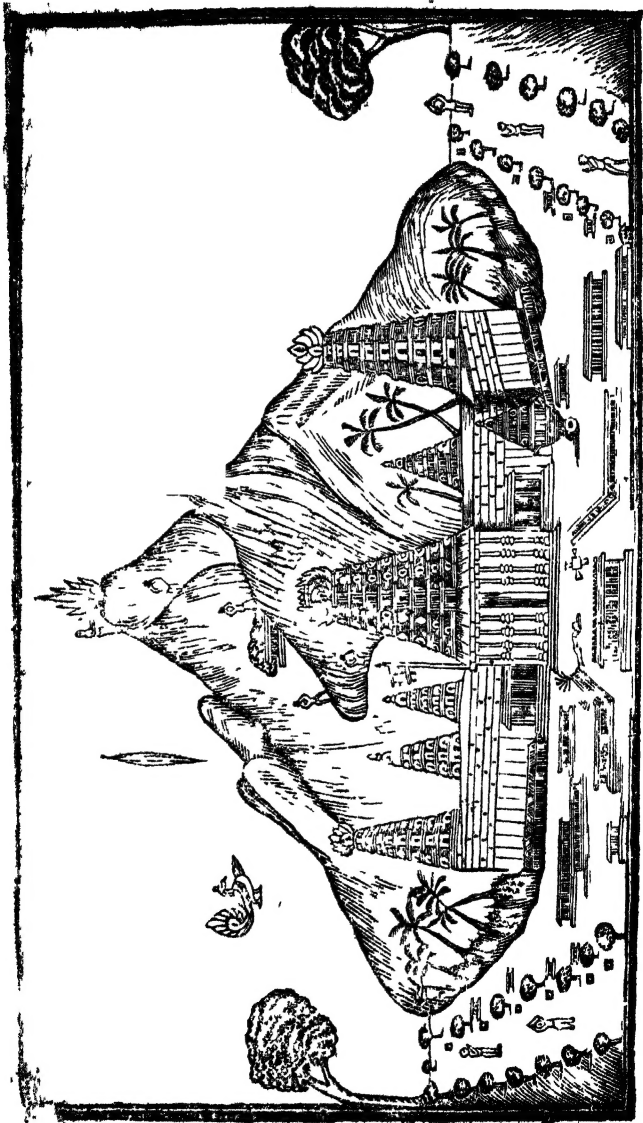
பாயிரம்.	க
முதலாவது-திருகோச்சருக்கம்	க
உ-வது-திருமலைச்சருக்கம்	உக
ங-வது-திருவவதாச்சருக்கம்	டுஉ
ச-வது-திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்	எச
ரு-வது-இடப்பாகம்பெற்றச்சருக்கம்	கௌ
க-வது-வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்	ளபிச
ஏ-வது-திரைச்சருக்கம்	ளஉரு
அ-வது-திருமலைவளம்புரிச்சருக்கம்	ளஉச
க-வது-ஆதிதத்தச்சருக்கம்	ளசச
ய-வது-பிரதத்தச்சருக்கம்	பூசள
வக-வது-பாவத்தீர்த்தச்சருக்கம்	ளடுங்
வஉ-வது-புளகாதிபச்சருக்கம்	ளகங்

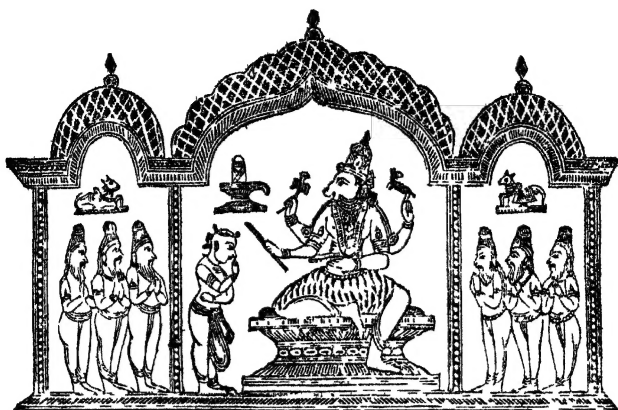
ஆகபாயிரம்படச்சருக்கம்பென

சருக்கம் அட்டவணை

முற்றிற்று

முதலாவது நந்திகேசவர்-மார்க்குண்டேயருக்கு-உபதேசித்தபடம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்-

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாடியிரம்.

விநாயகர்தோத்திரம் - கவிவிருத்தம்.

முகவேதவிவாசர் விளம்பிய
விக்கைதக்கியை பின்றருளையதிட
முகவென்றபின் முகமதவாரியைச்
கைகளிறறினைக் கை தொழுததையவாம்.

(இரண்டொருள்)

அநேகவேதங்களை இடல் எனவே உணர்ந்த விவாசரால் அருளிச் செய்து
பட்ட ஸ்ரீரத்தபுராணத்தில் உருத்திரசக்திவைதுயிலிருக்குக் இவ்
புராணசெய்திருத்ததைதயிக்காலததில் தமிழினைச் சொல்ல இவற்றை இவை
யிலையென்று சொல்லும்படி அனுக்கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்
ளையுடைய மலைப்பான்றகனைச் சமுத்திரம்மேயுடைய மும்மதத்தையு
டையகையி லையுடையயானே முகம் கொருகையி லையகனைக்கையினு
டையகனை ஸ்ரீரத்தபுராணத்தையெழுந்தருளியுள்ள இடையுறில்லாமல்

அருணாசலபுரம்.

(சபாபதி ததி)

முதிருஞ்சுவைமதுரம்பெற மொழியுத்தமிழ்விசல்புகழ்
பதிகம்புனைபவையினர் பைஞ்சுனைமலன்கதி
குதிரும்படிபகிரண் மு முனையும்படியிலகும்படி
யதிரும்படிநடனம்புரி யதிருங்கழலதிருங்கழல்

(இ-ள்.) மிஞ்சுதமதுராசமுண்டாகப்படுகின்ற திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தியை வாழிசொல்லு ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலை
பைததிரிசுநின்றவராகியும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கொடுப்ப
வராகியும் மலராகிராகியுமிருக்கின்றசபாபதியினுடையகுரியனுதிரவும்
பிரண்டமுடையவும் விளங்குகின்றபூமிபதிரவுநடனத்தைச்செய்யா
வின்ற மிகவுஞ்சுபதிக்கின்றவிரண்டையத்தரித்தபாதத்தைவணங்கு
வோம்-எ-று. (இச்செய்யுளுக்குப்பயனிலைவருவிக்கப்பட்டது.) (க)

ஸ்தலமகிமை அறசோடியாசிரிய விருத்தம்.

இவிகள்சந்திரர் வயிவார்விஞ்சைய ரிமையா கொண்டுகையோ
ருகருத்தவர்முனிவார்பங்கயருவணநெடுங்கொடியோர்
பாவிநெருங்கிலுலககிறைந்தவர்பணிபுமிடங்கிடைப
தரகவென்பதுகடலின்முழங்கியதருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) குரியரும்சந்திரரும்வயிவரும் வித்தியாசாரும் தேவரும்
அஷ்ட-திகுப்பாலாரும் நாகலோகத்தாரும் அரியபதிகளும் முனிவரு
ம்பிரமாதாரும் கருடகொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பரந்துநெருங்
குதலினால் உலககிறைந்து அடர்வளங்குதரகு இடங்கிடையாதாய
வாகளாலேசொல்லப்பட்ட அரகவென்கிறசந்தமரனதுசமுத்திரத்தினு
ம் அகிலமாகமுழங்கும்வளப்பந்தையுடையது அருணாசலமென்னுமஸ்த
லமாம்-எ-று. (உ)

இளமுலைமக்கையர்முடிமுநெருங்கியவிருகுழையும்வகலே
யொளிவொருசந்திரனுடனிருசெங்கிடுதயமெனுந்தனிபூர்
தனையவிழந்தொடைமகபதிதன்பதிதனைப்பதின்பதியர்
மளவைவளம்பதிதனிவழ்வளம்பதியருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளைகையாகிய ஸ்தனங்களையுடையபெண்கள்முக்களும்
அவர்களினிந்திரஸ்தி இத்தருண்டலங்காரம்பாசிலே பிரகடிக்கி
ன்றதுருசந்திரனுடனே இரண்டுகுரியருதயமாணர்களென்றசொல்லும்
படியாகியதுப்பற்றலுர்முறுக்கவிழ்த்த கற்பமாலையுத் தரித்த தேவே
ந்திரனுடையபட்டணமாகிய அராவதியையும்குபேரனுடைய நகரமா
கிய அனகாபுரியைப்பார்க்கிலுமவளந்தையுடையது அருணாசலமென்
னுமஸ்தலமாம்-எ-று. (ங)

காலனெதிர் த்திடமார் பிலுதைத்தவாநாமனுரு பொடியா
சாலமிடம் பினர்மலைமதிக் குறைபாடாகப்பயனியா
ந் லுமுகத்தவன் ஞான மளிப்பவனுமேசற்கரியார்
சூலபெடுப்பவாமேவு தீர்ப்பதிகோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்.) பா. நெதிர்க்கமார்பி லுதைத்தவராகியும் மன்மதனுடை
தேகத்தைப்பொடியாகச் செய்தவராகியுமறிஷத்தைக்கண்ட திலகரித
வராகியும் மூன்றாமபிறையை மாடையாகத் தரித்தவராகியும் ஆடுகிணற்சர்
ப்பத்ன ஆபாணமாகப் பூண்டவராகியும் பிரம்மாவிறுணுவும் தரித்தவர
ாகியும் சூலத்தைமையிலடுத்தவராகியும் விளங்குகின்ற பரமசிவ
ன்வாசஞ்செய்யின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமென்னுமஸ்தலமாம.

சாதீக்கலிவிருத்தம்-பரமசிவணக்கம்

உறவொடுபகையறு மொருமுத் லெவனெவ
னிருகியிலுலகரு னிறையவனெவ லெவன்
மறைமுடி வினிடைம்களர்பவனெவனெவன்
னைவினிலறிபவ னடியினை தொழுதாம்,

(இ-ள்.) உறவுப்பகையுரிடலா தலுப்பற்றமுதன்னை மானவனென
ன்வாசங்கரமான னெழு உலகத்தை உண்டாக்குகிற னெனென் லெசமு
டிவிலேசகலத்தையுமறி கிறவனெவன் அப்படி பட்டதன்மைவையுடை
யசிவனது திருவடிகளையாம் வணங்கினோம்-எ-று. (தி)

சலிநிலத்துறை-அருணா லேகராததி.

மணி கொண்ட நெடுங்கட லில்வீழிவளரு கிருமாலுமறையினனும்
பணிகொண்டபாதலத்துமபூதலத்து மீதலத்தம் பரிந்துடே
வணிகொண்டபிரமாண்டகோளகைபொற் கோளகையாயுருகாட்டக்
கணிகொண்ட ஒருவரையாமொருவரையாமகலாதுகருத்துட்சேப்பாம்

(இ-ள்.) இரத்தினங்க ளிருப்பிடமாவிய கீண்டகடலில் நித்திரை
செய்கின்றவிறுணுவும்பிரம்ம வும் நான்கள்வாசஞ்செய்கின்ற மாதா
த்திலுமபூமியிலும் மேலுலகத்திலும்வருந்திடேட அவர்கள்கண்ட
ப்பட்டாமல அழகாகிப் பிரமாண்ட கோளையானது பொன்னுத்தெய்ய
ப்பட்ட கோளாகவகி அழகு காண்பிகளண்ணவ கெண்ட லுப்ப
ற்ற அககினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நிகர்த்து இருதயத்திற் சோதது
க்கொளவோம்-எ-று, (க)

ஒருமானைக்கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்சீர்த்தினில் வைத்துலக
மேமுல் தருமானையிடத்தினில்வைத்தநூலானைப்பவள மெருஞ்சயிலும்
போல, வருமானைமுத்தானியளித்தானைப் பொருளையகிழவேறுநம்,
பெருமானையருணுகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிரவந்திர்ப்பாம்;

அருங்குடி அரண்மனை.

(இ-ள்) தாகூர்தன்மீது உள்வாங்கிட்ட மனச்சுருக்கமேதான் வந்தது என்று சொல்லுகிறார். தாகூர்தான் போன்ற கங்கையைச் சண்டியில்லைவதும் ஏழுலகத் தையும் பெற்ற உமாதேவியை வரம்பாகத் தில்லைவதும் அடியாகக் கருள் செய்திருக்கும் பவளம்பேரல்வருகின்ற ஆனே முகத்தை அடைய கண்பதி னாய்ப்பெற்றவருமபோர்செய்கிற ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாய் அருணாசலத்தவதிக்ஷீற்றி துகடி - நபராயிவன் பா தத்தைவணக்கி இனிமேலவருமபிறப்பைத் தீர்த்துக் கொள்ளுக. (அ)

உண்ணாது போய் மரம் இறந்தது.

காரொழுதுக்குமுலானாக கருணைவழித்தொழுமுயிரு கடைக்கண்ணை
மூர்ணினிஸவொழுதுப் புழு கொழுதுகொழுதுமுதுதநினை
வாரொழுதுதனதனைபுழுபொழுதுததெரியாமருந்துவானைச்
சொழுதுமுதுபததானையருணையுண்ணுபுலையானைச்செனதேர்ப்பம்

(இ-எ) மேகப்போன்ற கூத்தலையும் கிருபைவழித்தொழுகாநின்ற இரண்டுகைகளுக்கும் தந்தங்களின்காதி இளையாடையாந்திரி கைபோல் சிகை கிதக பழுகுராசிக்கின்ற அழகுபொருந்தியமுகந ளையாமலிகனசுதரிதத ஸ்தனனுகளையும் அதிகவழனையுடையதாயொ ருநருக்குத்தெரிபாத இடுப்பினையும் சிறப்புபொருந்திய பாதங்களை யுமுடைய அந்நாசலஸநலகதில் வீற்றிருக்க நின்ற உண்ணமுலையமம னைமனதிலகினைத்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (அ)

யானேயுநறகொண்டவிராயகர் துதி.

பதமுன்றுமாறு வருவகளிற்று மூகத்தானைமனகிலேதான்
பதமுன்று மறுதலாகுபயதமுன்றுங் கடந்ததரபரிபாணை
விதமுன்று அங்குநதாரளித்தருளுமெ'ருமுதலேவேரோடேசஞ்
சிதமுன்றுபிறப்பிழிக்குமானேநுகறெகாண்டவனைகளைதேசப்பாம்

(இ-ள்) மும்பைகளுக்கும் ஆறாதிஷ்டியவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும்மனதில் காமமுடைய பாதங்களேசரிசெய்கின்றதுரியதவதையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதாசிரிய சாயுசியத்ததைக் கொடுப்பவருமாயுத்ததைத் தருசெய்த செவனலேபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்றமூதல சிப சஞ்சிதவினையையுடையபிறப்பைக்கெடுக்கிறவருமாசிரியயானை கொண்டவருள்ளும்விநாயகமணதிறச்சொத்துக் கொள்ளுவோம்-எ

- சுப்பிரமணியர் துதி.

இகர்த்தாருமஸர்சோலைபறுணை செங்கோபுரத்திற்சுமாவேணை
 ஸுந்தானாவழுவிக் கவடவிசுதனி லுறையுமயிலினனைக்
 கந்தாருகடகுகளிற் றயகவாறகுதகருநிழலுங் கணகராமெ
 தந்தனை யலர்க்குடப்பகதாராணைப்பணிபவா தாடலைமேற்கொன் டாம்

இ-ன்பூங்கொத்துகளை யுடைய சோலை சூழ்ந்த அரணு லத்துமிழ்க்கொ
புரவாசுறுக்கித்தமேல் புறத்து மண்டபத்தினிசூக்கிறவரும் தம்மை

டைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்திட
மயில்வாகனக்கடவுளும் தறியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய ஆயி
ராவதத்திலே மகின்று தேவேந்திரனுக்குத்தெய்வலோகத்தையும்கற்பு
கவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்தவரும் காடப்பமாலையைத் தரிதவ
ருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பா
தங்களைத் தலைமேல்வைத்துக் கொள்வோம்-என்றவாறு. (ய)

(சைவசமயாசாரியர்கள் துதி.)

வாதுகொண்டபாசமய கோளாரியையடிவணங்கி வன்கற்றாணற்
றீதுகொண்டசருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தழிழ்க்கடலின் நிருததாள்
போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம் பெருமானைக்
கால்களேவத், தாதுகொண்டசுந்தரனை ததம்பிரான் னன்றோமுனையான்
துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்-)வாதுகொண்டுஜெயிக்கவந்தசமணர்களாகியயானைகளுக்
குச் சிவமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவ
ணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திர
த்திற்போட அக்கல்வினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந
தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பாசவாபிகளதுபாதத்தைவ
ணங்கி காதளவுந்தாவிய கண்ணையுடைய பாவைநாச்சியாருடைய தி
ருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களும்நோக லாதாண்டவரைத் தாதாகவனு
ப்பியதம்பிரான் னன்றோமுராகிய சுந்தாமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்குவோம்-

(தாவு-கொச்சகக் கவிப்பா.)

(எ-று.)

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக்கடல்கடந்து
புத்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமாகியசேவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார்முத்திக்கு
வித்தனார் வாதலூர் வித்தகாதாள்போற்றி.

(இ-ள்-) பரமசிவன்குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருந்த திருப்
பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சாமியினுடைய அணக்காகம்பெற்று அ
ரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அநதக்காலத்தில் வியாபித்திருந்தப
வுத்தாளுடைய மதத்தைக்கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியசேவன்
முத்திதசையடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நீலத்திற்கு விரையாகியு
ம கிருவாருரிந்நிறந்த ஞானசொருபராகியுமிருக்கின்ற மாணிக்க வாச
கசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவாம்-எ-று. (யஉ)

(திருத்தொண்டர்கள் துதி.)

அறு சீர டிய ாசிரிய விரு த்தம்;

(தி

மனையானையார்களித்துமனங்களித்தவியற்பகையார்மலர்த்தாள்போற்
தனையாரும்பெருமானுக் செச்சிவிடுங்கண்ணப்பர் சாணம்போற்றி
வினையாளரியாத திருநீலகண்டாடி விருந்பிப்போற்றி
னையா னுமினையா னைன் குடிமாரரினாடினைய யிறைஞ்சவேமே;

(இ-ள்.) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்மீவந்துபென்சாதியை
யென்கருங்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகச்சுதோஷத்
தையடைந்து சுவாமிகுத்தவன்மையை நைககொடுத்து அதனால் அதிக
மகிழ்ச்சிபொருத்திய இயற்பகைநாயனருடைய மலர்போன்றபாதை
னைவணங்கி தனையை ட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான்தின்று ருசிபாத்
தஞ்சிலைகொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கியினை
யையுடையவாகளாயிவாத திருநீலகண்டநாடனருடையபாததன் த மகி
ழ்ந்துவணங்கி அடியேனையாட்கொண்டருளும் இனையான்மனகுடிமா
தநாடனருடைய பாதத்தைவணங்குவேன்-எ-று. (யரு)

ஐயடிகள்காடவர்கோ னீரடியைவணங்கிமகவறுத்தெம்மாந்த, ரொய
டிசிவூடன்படைத்தார் திருவடியைதநொழுதுதிரு நீற்றுச்சேழன்,
மெய்யடியைப்புசுழ்த்தெய்வவுலாச்சொன்னசோனடிவிரும்பிவத்தி
ப்,பொய்யடிமையிலலாத புலவர்முதலனைவரையும் போதமுமோமே,

(இ-ள்) ஐயடிகள்காடவர்கோளையனாது இரண்டிபாதத்தையு
வணங்கி மதுசுவாமிகுப்பின்னையை அறுத்துச்சமைத்தசிறியை மச
ய்விட்ட அன்னத்துடன்படைத்த சிறுத்தொண்டநாயனருடைய மெ
யமையாகிப் பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகம்பொருந்திப் உலாப்பி
பாதம்பாடிய சோமான்பெருமாணபனருடையபாதத்தை ஜசையுற
ப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள்முதலாகிபுகலரையும்
வணங்குவோம்-எ-று. (யசு)

(நந்திகேசார்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசார்துதி.)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விசையடிபுகழ்ந்துமறை நான் கிற்கைநதாய்
வந்தருளுகௌதமனார் மலரடிவென்முடிக்குமுடி மாலையாகித்
தந்தைவிருபதஞ் சிதைத்துசிதையாதபத்ததிருத்தணுதானைச்
சித்தையிசைக்குடியி நுத்தியருணரிரிநினைபவர்தாளசென்விசேர்ப்பாம்

(இ-ள்.) நந்திகேசாருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுதுதான்
காதேவியனுடைய பாதத்தைவணங்கி என்குவேத்ததின்னிறும் ஐந்
தாழ்வேதசொருபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரை
போன்றபாதத்தை என்சொசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலையாச்செய்துத்
ம்முடைய தகப்பனாதுஇரண்டிபாதங்களையும்வெட்டி அதனாக்கொ
த மோட்சபத்திலிருத்தசண்டேசாருடைய பாதத்தை இநதயத்திற்
குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடையபாதத்
தைச்சொசிந்தேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (யரு)

(அலவயடக்கம்.)

தேவதின்மகிலகலையுத் தெளிந்தகவையிருநான்குந் திகழும்பாடல்
கூறுதின்மபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுல்லொரு குறித்தவாறு
விதுதின்மமலைவிரிஞ்சனேறிவருமனத்திமுன் னுந் விரிஞ்சன்ருதை
யேறுதின்மருடன்முன்னுமொருமசும்பறவை யெனவிரிதல்போலு

(இ-ள்.) பலதூல்களையுங் குறைவாகக்கூறுஎட்டுச்சுவையுமெட்டு
ருந்திய தமிழ்ப்பாடல்சுனைச்சொல்லுவின்றவித்துவாண்கள் முன்னே
ன்றுமறியாதயானுஞ்சிலபாடல்சுனைப்பாட லீனைத்தவிதம் விளங்கியநா
லுவேதக்களையுடைய பிரமணாவனேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தி
ன்முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏழம்படியானகருடன்மு
ன்னும் ஒருசிறியகொகநானுமொரு பறவையெனப்பறத்தல்போலும்
-எ-று. (108)

நீரிருக்குதெனப்பழித்துவிவரோவதுவானிகமுமானல்
நாரிருக்குதெனக்கழித்து விவரோவதுமலரினண்ணுமாளு
லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்கு திருமிடற்ற ருணைநாதர்
பேரிருக்குத்தகைமையினுலெனதுரையைமிகமுவரோபெருமையோரே

(இ-ள்.) பாலொடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச்சுவாசயோக்கியதநா
ல்தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் புஷ்பமாலையோடுசேர்ந்தநாரை
யும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள் ஆததிமாலையைச் சூடிய சடைமுடி
யையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தைமுடைய அருணாஜலேசுரா
தாமமிருக்கிற பெருமையினுலே என்னும்செய்யப்பட்ட புன் பாட
லையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயன்றி மிகழார்கள்-எ-று.

அழகுதாக்களிந்தரச்சமரம்பழையதெனினுமதிலமுதுண்டாமோ
விழைவுதருசுவைக்கரும்புபுதியதுவேயெனினுமதன்விரதம்போமே
இழிவுறுபாடலுமுயாவு தங்கியசெய்யுளுமவைபோ லிருகருமாகிள்
பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்படுமோ பயன்கொள்
வாக்கே.

(இ-ள்.) அழகியசிவப்புசிறம்பொருத்தப் பழம்பழத்தாட்டிமாழ்
வெருநாயமரமாயிருநகரோகிலும் 'அதில்மாதூரியமுண்டாகாது ச
ர்வதாரும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகியகரும்பு கொஞ்சநாயமதாயி
ருந்தாலும் அதில்கசப்புஉண்டாகாது அப்படிபோல் குறத்ததோடுகூ
டியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலே ஒருநன்மையைக் கொடுக்கா
துயாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்தியபாடல் சிலநாளை
க்குமுன் னுண்டாயிருத்தினாலேயே 'இதழப்பட்டாது பிரயோசனத்
தைக்கொள்வோர்களுக்கு-எ-று. (109)

தினையளவுந்தமிழ்மடியிற் றசுமதூம்பிறந்தகல்வித் திறமையேரும்
நினையுமியம்சுவையறிபாமூடர்பருவவறிவின்முன்னே நிற்கலாமோ
வினையடருங்குவளைவிழியனிச்சமலானையதிருமேனிமாறா (திடாரோ
புனைவின்மதன்மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லாமலரினப்புபொறுதி

எட்டுஞ்சுவையாவன-சிக்காரம்-விரம்-பெருநகை-சருணை-ரொளத்
திரம்-சூழ்சை-ஆ? புதம்-பயம்.

(இ-ள்.) தினையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்தரிததும் இன்றி அதிகம
தூம்பிறந்தகல்விவல்லவாகநம இலக்கணாசமே அறியாத மூடாகள
துமிருந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னிற்கார்கள் கொ
லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையும் அனிச்ச
ப்பூவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப்புவிழைத்தரிகளின்
தமன்மத்தனாலே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பாகளைய
ல்லாமல்கொடிதாடியுத்தத்திவிடுகிற அம்மைப்பொறுக்கார்களது
போல்-எ-று (106)

(தூல்வாஸாறு.)

கருத்துருகவிதைவனந்திக்கருள்புரிய நந்தியுமார்க்கண்டற்கோத, விரு
த்திமனையியாசமுனிச்சவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன் சொல்லப்
பொருத்தமன விருடியருக்கருட்குதன் மொழிந்துசிவ புராணங்கோடி,
புருத்திராசங்கிதையுரைத்தவருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன

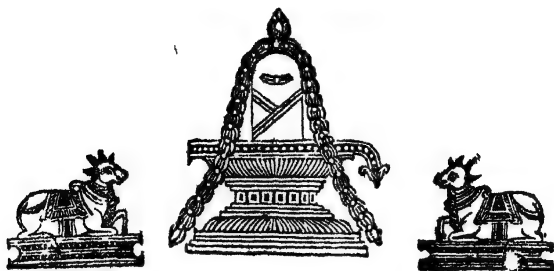
(இ-ள்) மனதுருகப்பாமசிவன்-நந்திசேகரருக்கு அருள்புரியந்
திசேகரரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய மராக்கண்டேயாவேதங்க
னையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாச - சூதமுனிவருக்
குச்சொல்ல சூதா ஒருவழிப்பட்டமனதையுடைய சவுனகாதிரிஷி, ரு
க்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும்-அவைகளில் முக்கியமாகிய
ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற் சொல்லிய அருணாசலஸ்தலமகி
மைபைச்சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. (107)

அருணாகர்வளமையுமாலயனகந்தைவிடவழல் வெற்பானவாறும்
பொருவில்மகமழித்ததுவும் அரனுமையை மணந்துக்கண்புதைத்தவா
றும், வருமகிடற்றொலைத்ததுவுமிறையிடங்கலந்ததுவும்வயிரப்பூண
னிருவினையயகற்றியதுவடலைதென்கலைவிதியாவிசைக்கலுற்றேன.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலமகிமையும் பிரமாவிஷ்ணுவினுடையக
ர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாதக்கனூடையயாகததை
அப்த்தப்போட்டதும், பாமசிவன்-தார்வதியைக் கலிபாணஞ்செய்த
தும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடைவகண்ணை முடியதும், மகிடாசுர
னை-உமாதேவிகொன்றதும்; அப்பார்வதி-வாமபாகத்திற் சோந்ததும்,
வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தைநீக்கினதுமாகிய சரித்திரங்
களைச் சொல்லுகின்ற கிந்தத்தை தமிழ் மொழியினாலே சொல்லத்
தொடங்கினேன்-எ-று. (108)

பாயிர - முற்றிற்றி

ஆக-திருவிருத்தம்-26.

சிவமயம்.

மு த ல ா வ னு

திரு ந க ர ச் ச ரு க் க ம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவழைபிரம்பு சுரினையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றுடே,
திங்களுமிழிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமூ
ககண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புவித்தோலுன்புயநாலான்பு
ரிமுந்தாலான், கருகைமதிதவழ்சுடையான் நிருவானை செலுத்தவெ
ள்ளிக்கயிலகாப்பான்.

(இ-ள்) உயர்வாயிமழுவும் மாணும்பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்
காதகையையுடையவர்-பவளமலையில் சந்திரன் பொழிகின் றநிலவுபோ
லத்தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர்- சடை முடியையுடைய
வாருருகியமூன்றுகண்ணையுடையவர், விளங்குகின் றதிடுப்பில் என்
றும்நீங்காதபுவித்தோலையுடையவர், நான்குபுசங்கையுமுடையவா மூ
ன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தலந்
நிறையையுடைய பாமசிவனது கட்டளையைச்செலுத்திக்கொண்
டுகலாசகிரியைக்காகுகிறவர்-எ-று. (க)

கொய்வனசமலர்நிறத்தான்மைவளருந்திருமிடற்றான் குலவேள்ளே
ற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக கருணைமழைபொழிமேகந தன்
னையொப்பா, நைவரையுமகத்தடக்குஞ் சிலாதார்க்குப்பிறத்துலவுமா
விபோல்வான், நெய்வெல்லாந்தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தான்நி
யெனுநதிருமாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்டதாமரைமலரையொத்த நிறத்தையும் விஷம்பொருத்திய கண்டகனையும்நல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுமுண்டைய பாமசிவனுக்கு சம்பந்தமாகிய சைவசமையமென்னுமபயிரானது தழைப்பக்கையையாகிய மழையைப்பொழிவின்ற மேகம்போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களையும்அகத்திலநின்றும் புறத்தில்தீமையாகிப்பொருள்சென்ற போகவொட்டாமல்அடக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப்புறத்திற்சஞ்சரிகின்ற உயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்கடொல்லாமலணங்க அதனாற்செய்ப்பேறிய தாமரைப்பூவொத்தபாதங்களைபுகட்டியவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையநந்திகேசரான்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர்-எ-று. (உ)

நசனணிகதமதியுந் திருவுருவுந்திருநுவி விசைந்தநீறும்
கேசவென விளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே
வாசவனேமுதவிமையோர்நெருங்குந்நான்மருதமொடு மருடந்தாக்கி
யோசையுடன் கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக்குவமையாகும்

(இ-ள்.) பாமசிவன் தரிக்கின்ற கண்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொன்னசுவாமியினை வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தில் அணித்ததிருநீறுமாகிய இச்சாண்கனுடைய காதிபோலப்பிரகாசிகருங்கைகலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டு அந்த திருமலையே வணங்குகின்றதற்காகதே தேவேகதிரன்முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியினாலே கிரீடதோடுகிரீடம் இடிபட்டுச் சப்தகடாடனெ சொன்னப்பொடிகளும் அதன்பொடிகளும் உதிர்ந்துமகமேரு கிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும்-எ-று. (ங)

இந்திரலக்ஷியா விசைத்தகடந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து
மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிறுத்திமாணிக்க மதகைட்டடிச்
செந்துகிரார்போதிகையு மாகதநாறுத்திராமுஞ் செறிததுமீதே
சந்திரகாந்தத்தகடு பாப்பியமண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரலக்ஷியேனாலேஒன்றோடொன்றுசேர்த்துசந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச்சுவானவத்து மந்திரிகிரிபோல் வயிரத்தூண்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினுற்செய்தகொடுக்கைகோததுச சிவப்பாகிய பவளத்தினாலேபோதிகையும் மாகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல்சந்திரகாந்தத்தகடுமேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டெழுந்தமலையின்மேல்-எ-று. (சு)

இருமருங்குத்தானமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்துநீலப்
புதுவணியா லீழைத்ததொரு பாதபிடிக்கையின்மலர்ப் பதநாழையுன்றி
திருவுபெருங்கயிலையினிதிருத் தமுயலகன் பூதுகில்லலததானுன்றி
இருமறையைமுனிவாருக் குறைக்குமிமையென கிருந்தா னந்தவேனே.

(இ-ள்.) அத்தமண்டபத்தில்இரண்டுபக்கமும் முத்துசளிழைத்தசும்மாதனத்திலிருந்துபெரியநீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருந்தபாதக்குமட்டின்மேலேமலர்போன்றபாதங்களை வைத்துக்கொ

ண்டுநீர்க்கேள்வார் சிவகணங்களுளே மருவுப்பட்ட பெருமைபுகிய
கைலாயகிரியில்எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல வலப்பாதத்தை
வைத்து அரிதாகியவேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய் லந்தரு
ளிய பாமசிவம்போல் இத்தார் அந்தவேளையில்-எ-று. (இ)

குற்சனாரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன்சகடாயன்கும்பசாதின்
வற்சவைசம்பாயநாக னுசிமுனிபுலிக்காண் வாமதேவன்
நற்சனகன்சனக்குமான் வாதாரயணன்மதங்க னடனத்தானை
யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவார்தபமருகிற்சுமு

(இ-ள்.) குற்சாரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்திய
ர் வற்சாவைசம்பாயணர் னுசிவியாக்கிரபாதர் வாமதேவர்சனகர்சன
றகுமாரர் வியாசர்மதங்கர்சுவாமியினது நடனம்பொருதயதிருவடிந
ளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்த முனிவர்கள்
தமுமுடையபக்கத்திமருமு-எ-று. (சு)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிர்கள் மழை
மிண்டோல, வீநிலத்திற்றேப்பதுவு மிறப்பதுவுமிருவினைபு மெமகரு
ததோன்றச, சொன்னவொருதனிமுதலேமுததிபெறும் பரிசெமகரு
கசொல்வ. பென்ற, னன்னவுரைசெவிப்புகவு நந்தியருள்கூந்துமுனி
கருளவதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றவயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனியான
வர்க்கிரத்திலெழுந்திருந்து கந்திகேசுரரை வந்தாளுஞ்செய்து சுவாமி
மேகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களு
னைவழிதுவுலகத்தில்பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக்கார
ணமாகிய நல்வினையினையினையாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்
படியாக அருளிச்செய்ததூப்பற்றகடவுளோரங்கள்மோட்சத்தையடை
கிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருந செயயவேண்டு மென்றுகேட்ட அந்
தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்தகிருபையுண்டானவர்க்கு கரு
கேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத்தொடங்கினான்-எ-று. (சு)

கம்பநிசுமபநதி காவிரிகோதாவேரி கண்ணவேணி
கம்பநிசுவேகநதி வேதவதிசாயுநதி பாமாங்கங்கை
செம்புநதிபொன்முகிநல்லமுனைநதி நருமறைமேற் செப்புஞ்சேனை
யம்புலியின்றிசவுளவங்காடினர்தம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பநதி கும்பநதி காவேரி-கோதாவிரிநிழல்சேனை
ணி-பம்பநதி-வேகவதி-வேதவதிசாயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேலாக
கியகங்காநதி-தாமிராணி பொன்முகி - யுமாநதி - நர்மதாநதி-மேன்
மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோனைநதியென்று அழகுபொருந்திய பூவு
லகத்தில் அனேகநதிகளுண்டு அவைகளையாபிடைத்தில் ஸ்ரானஞ் செ
ய்தவாருண்டைய பாவததைநீக்குந் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்சிறப்புளது கண்ணித்தம்
கீசுகிறைக்கொழுந்தோட்டிப்பாகதிக்கு வேறோட்டெய்யியதுமுழுகின்
முகினுடலதிலிந்தான் மாமேனும்விலங்கேனுமனிதரோனு
மீசுனருளுபதேசஞ் செவிப்புலனா விறைவெனவருக்கலாமே.

(இ-ள்.) காசியெனும் ஒருகிவ்யத்தலமானது இத்தக் கைலாசத்
தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில்வருகின்ற கங்காப்பிரவா
கமானது ஏறிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்
தில் விரும்பிமுழுக்கினால் அவர்களுக்கும்மோட்சத்துக்குவழிகாட்டும் க
ளங்கம்பொருந்தியதேசம் அவ்வூரில்விட்டால் மாமாவது மிருகமாவது
மனிதராவது பாமசிவனதுதாரகப் பிரம்மோபதேசம் செவியிற்சோத
னாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (சு)

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்டிதலல்லாற்புனி
தர்போற்றம், யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருத்தலங்கண்டதுண்
டோ வுரைப்பக்கேளு; நாசுமிசைநடித்தவருக்குயிவேண்டித் திருநவ
ஞ்செய் களினக்கோயில், சேருமனத்தவரான மறுவாரூர் தனையெரித்
த திருவாறுரோ.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானதுபுற்றை யிடமாகக் கொண்டிருந்ததைப்பா
ர்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர் புற்றினிட
த்திலே யிருந்ததலதைப்பார்த்ததுண்டோ அதுயாதெனிரசொல்ல
க்கேளுங்கள காளிக்கனென்னும்பாம்பினமேலேறி நடனஞ்செய்த வி
ஷ்ணுவாஞ்சூடயிர்பிச்சைவேண்டி லட்சுமியானவள்பூசைசெய்துக்கொ
ண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிவஞ்சும்பொருந்திய மனதை
யுடைய திரிபுராதிகையெரித்தசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திரு
வாரூர் என்னுந் திவயியத்தலத்தான்-எ-று. (ய)

தக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமெனுமோர் தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
முக்கணஞ்நடிப்பாவர்முர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே
யிக்கயிலையிடத்துறைவதன்னிலத்தின் பெருமைகம்மாசிசைக்கலாமே
வக்கனகசபைகண்டா ரரியயன்காணாதமுத்தியடைருவாரோ.]

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடையஇருதயத்தல
மாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபை
யில் மூன்றுகண்களையுடையபாமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்
வார் அவருடையமூர்த்திகோத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலா
ர்புத்தத்திருக்குமென்றால் அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை நம்மாற்
சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகனகசபையை
க்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரம்மினாலுமகாணப்படாத மோ
ட்சத்தையடைவார்கள்-எ-று. (ருக)

தாங்காழிபவன்சிவனை வழிபடுந்தொல்வணாயந்ததலத்தைப்பிரி
க்கி, லோகாரவடிவதிலேயுயிரிழங்காலுடையழியாதொளிகெட்டது-
ந்நாதுநெடுமாதபிரவுயிரால்வருந்தாது வெழுந்திடாது-திங்கைமண்
ங்குருமி பிறவாதுகிடக்கும் வஸ்ச்செவிமேலாக.

(இ-ஊ) சக்காந்தைக்கையில் திரிகின்ற விஷ்ணுவரன்வர் பரமதி
வணைபயுசைபண்ணிய விர்ததாசலமென்று ஒருவதலமுனை அந்தக்
தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அதுபிரணவசொருபமா யிருக்கும் அ
ந்ததலத்தரில் உயிரிட்டுரத்தேகமழியாது நிறங்கூற்றுவதீக்கமா
ட்டாதுகட்டுமுதலாது மற்றபட்சிமிருக்கனா ல்பின்னமாகாதுவெடி
ப்பதாது அகிலதர்க்கந்தமும்புமுதலும் உண்டாகாமல்வலதுதாது மேல
கக்கிடக்கும்-எ-று. (யஉ)

பொம்மகிடமுக்கைவென் தவம்மைபிடமகலாதபுனிதமுர்த்தி, செ
ம்மைபிடமென்றிருந்த கருமகிடமுக்காகச் செறிதேதார - மிம்மைபிடம்
மறுமைபிடர்ஞானமில்லாச் சிறுமைபிடரெல்லாந்தீர்க்கும், மும்மைபி
டம்பெறுமுலகுக்கெளிதாகத் தனியிருந்தமுத்திபோலும்

(இ-ள்) மெய்மைமாகிய எருமை முகத்தினையுடைய கிடாரூனை ஐயித்தபார்வதிவரமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுதராகிய பரமசிவனானவா செம்மையாகியபிடம இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கற்பபாகிய எருமையினதுமுகம்போல் விளங்கியதிருக் கேதாரமென்னுமஸ்தலமானது இத்தேஜனமத்திவ்ருகிறதென்கமும் மறுமையில்வறுகிறது க்கமும்ஞானமில்லாததினாலே உண்டாகிறதுக்கமமாகிய எல்லாதய ராதனையும்தொக்கிறதற்குமுன்றுலகத்தாருக்குள்ளிதாகிய தனியேயிருந்த முத்தில்தானம்போலிருக்கின்றது-ஈ-று. (யக்)

இருப்பனத்தன்பகுப்பதத்திற் பிரமாநுபிகையுட னென்றான்
 டெபேதூம-விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோ ளுலகுமுதலனைத் துலகும்
 விதித்தான் மன்றைத்-திருப்பதிகேயி நுப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சரசர்
 மாய்செனித்தவ்வுரி-விருப்பதற்குமுயல்வனென்று சொத்தலமுமத்தல
 த்துக்கினைப்பதாமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பரமத்தில் பிரமாரம்பினையுப்
 னேராமசிவனுனவர் எழுந்தருளியிருக்கிறான். அன்னவாகனத
 னையுடையபிரமாவான் வாவந்துபத்தியோடு இரண்டிலேனையும் வணங்கி
 அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும
 மடைத்தாரம்ற்றைத்திருப்பதியிலிருக்கின்ற வெங்கடாசலத்தையும் தே
 வர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்சாமாகவும் அசாமாகவும் பிறந்திருப்பதற்கு
 த்தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டஸ்தலங்களும் அந்தக்
 தகிர்த்துக்குச் சமானமாகுமோ-எ-று. (யசு)

விருப்படியார்சொரிந்தவறுகலுரு: னெவழியிடந்தவேடர்காவித்
செருப்படியுறாந்தரென் காளத்திகை மெண்கெய்வயூரி - பருப்படி

புறியுடைய விளக்குத்தொண்டுகளெழுந்திருக்கின்ற பத்துமையோடு - அருப்ப
புறியுடைய விளக்குத்தொண்டுகளெழுந்திருக்கின்ற பத்துமையோடு.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்றுத் தெய்வீகம் பொருந்திய எந்தலத்
தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு திருத்தொண்டுகளெழுந்திருக்கின்ற
புறியுடைய விளக்குத்தொண்டுகளெழுந்திருக்கின்ற பத்துமையோடு - அருப்ப
புறியுடைய விளக்குத்தொண்டுகளெழுந்திருக்கின்ற பத்துமையோடு.

(யரு)

தேக்குந் விருத்தியையும் புத்திந்தெண்ணுதலுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ

(இ-ள்.) அருன்றளத்தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ

பழுதறவையெழுந்தவையுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ

(இ-ள்.) பழுதறவையெழுந்தவையுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ

(யரு)

பழுதறவையெழுந்தவையுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ
நாட்டி-தெய்வீகத்தைப்பற்றி மணரகிபசியுடையோடு தெய்வ

மெய்யாதுபுனல்பெருகுந் காவேரிநீர்க்கணையிற் பீராயு
மையாருபிடைமருதுச்சிருக்குடந்தைவளநாருநனைக்காவு
மையாறுமீடற்றநீர்சிராமலையு மாணிக்கபலையுந்தோன்று
மெய்யாகவவற்றினதுபெருமை எல்லாம்விளித்தனைக்குமவேதத்தினே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்ற காவேரிநீருக்கணையிலு
ம்சீகாழி திருமையாறுதிருவிடைமருதாவளம் பொருந்தியமடமே
ணம் கருவானைக்காவிஷம்பொருந்திய கண்டதனையவை யுமாறுபு
தேசம் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிராபுரமுதல்தலைகிரி இளைமுதல
கிரி கைவளநாவிஷங்கிக்குகொண்டிருக்கும் அத்தலைகளுக்கெத்தாவளநா
டையபெருமை எல்லாமேவெதமானதுதான்மெய்யையாக விளித்ததுமொ
லையும்-எ-று.

(ய-உ)

பருவனையார்பரிக்குற்றைகைகதிக்கரையின்மதுளையறுபத்தகாலு
திருவினையாட்டிழைவனியற்றியதலமா மதன் பெருமைசெப்பலுபோ
கருவினையாட்டகம் பரி பேச்சுரத்தென் கடற்கண்ணிற்காணாமக்கே
செருவினையாட்டிராவனொரிநாவணனைத்தொலைத்தபழிதீர்த்திட்டோ.

(இ-ள்) பெரிபசுந்ருகள்முழுக்குகின்ற கைவளநாற்றின்மையின்
சோமகத்தரக்கடவுள் அறுபத்தகாலு சீருவினையாடல் செய்தருளிய
மதுளையென்றுகருவதலமுண்டு அத்தலகலத்திற் பரிநாம ராவராலு
ந்ருசொல்லப்பட்டாது தெருகுமுதல்கைக்கரையிலு ஜனனதுக்கததைப்
போக்குகின்றமாமேமக்காமன்றலுநால்கலமுண்டியு கத்ததைவினையாட்
டாகச்செய்கின்ற மூராமரானகராவணனைக்கொன்றதலைவந்ததோடு
ததைஅக்கததலத்திற் கொண்ப்புசிந்துத்தீர்த்தகக்கொண்டா-எ-று. (1)

அத்தகையாத்தலங்கடயிற்சிறக்கவுடவிறக்கவிழாராவகக்காணச்
சுத்தவெளிதனிவாமிஞ்சுடரோளிக்கு மனைக்களிப்பதுமீராட்ட
வித்தமனைகவித்துணைத்துச்சிவாலயமும்விளிப்பொழிலு நீவுண்டாக்க
வுத்தாமாகியபாமகதியுளதென்றுணைக்கமுனிபுனைப்பதானான்.

(இ-ள்.) அப்பாடிப்பட்டகண்ணையுதலய சலங்கனிலை யசனாறு
கிலும் பிறக்காலு மிலுக்காலு மெய் கரிசித்தாலு ம பரிசுத்ததாரகியி
காசாசத்தில் சிறுத்தஞ்சொயுரிசுந்த பிரகாசமே சொருவாதி சிவனு
க்குகதிருவுள்ளானது எனிகருப்பது தூய்மையாகிய சீரினில் அநேக
கஞ்செய்தாலும் சிரவியவகளை செவவுசெய்து சிவனவர்கடவிவிக்காது
ம்விளிக்கதுஞ்சொலையினைவததாலுடக்கமடு மருத்தியாரசகியுண்டா
மென்று கஞ்செய்தலால் அநனிச்செய்யக்கேட்டு மார்காண்டே மார்கோ
ல்லத்தொடங்கு-எ-று.

(உ-உ)

இந்நிகர்த்தோறுத் தலத்தோறுநிப்படியேயியற்றவென்றான்
முன்னியசோமருக்குள் சித்தருக்குமுனிவருக்கு படிவுறுது
மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்கெளிதாமோமென்னு
மந்திபமாமபிமவுபாகு மாத்தினுக்குக்கிடையாதேயயலவென்றான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மை யுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்தலங்கள் தோறுமடையத் தேவரீர்கட்டளைபிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாகிய வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்புப்பொருத்திய தேவர்களாலு (சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும்) முடியா அபிப்பசியாகமின்னவென்றோன்றினி கூணத்திலழியுஞ்சிறியவாமூரையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதல்முடியுமோ அப்படி முடிந்தாலுமிருக்கங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விநட்சகங்களுக்கும் கிடைக்க மாட்டாதே சுவாமியன் துசொன்னார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (உக)

ஆடுமந்தநதிகளோறுமினிதெனுமத்தலத்தோறுமனந்தகாலம்
தேடுகின்ற பபயனுலுவுஞ் சிவஞானம்வருந்தாமறசிறுதுபோதி
னாடுகின்றவறுப்பிலாககு நிறிலர்க்கும்புலபருக்குராளவாக்குரூன்
மோடுகின்றவிலங்கினுக்குமறமெவைக்குரூமுன்றன வுணாபபாயன்

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தகிள்ள்தோறுந் இனித்கிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அமையகாலமாகஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச் செயததினால் உண்டாகிய பிரயாசனமாகிய சிவஞானத்தைவருத்தப்படாமல்கொஞ்சகாலத்தில்தானே பிரதட்சணஞ்செய்தல்குமபிதேல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகியகைகாலகண் களற்றவர்களுக்கும்விவேகருனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும்நரகத்திலவிழுகதகுத்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும் சுஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும் உறமமுள்ள எல்லாச்சேவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற மருநஸ்தலம் அருளிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டாராமார்க்கண்டேயர்.—எ-று. (உஉ)

இப்படியோநமனைவென்றபெருந்தவனுமிருச்சவருமிடம்பியேத்திக்
கைப்பதுமமலர்க்கொடுதன்சார்பதுமத்திண்டிசலுங்கருணைபாடு ன்னை
அப்படியே முதந்திதருமொருதலமுண்டுக்குதுமென் மமைததானபி
மைப்படியுங்கண்டத்தி னருணகிரிநினைத்துபாவசத்தனானுன்

(இ-ள்.) எமனைச்செயித்தபெருமைவாகிய தவத்தினையுடையமார்க்கண்டேயரும்மற்றமுள்ள முனிவர்களும் இர்த்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லிதோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றவைகளால் நத்திகேஸ்வரருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைநரிசித்துவந்தனஞ்செய்யுளவிந்அவர்கிருணாயுள்ளவாடுகீங்கள்சொன்னபடியேமோட்சம்சொடுக்கிறன் லம் ஒன்றனுண்டிதைச்சொல்லுகிறோமஎன்றுகையமாததிப்பின் புவிஷந்தமகியகண்டத்தையுடையபாமசிவம்எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென் னும்ஸ்தலத்தையுடையதுபுரினைத்துப்பா வசமா னாராதினேவரா-ச

அங்கமெல்லாமயிர் பொழுப்ப நடுகெடுக்கி விழியிண்டு மறிவிப்பா
ய், செங்கையினை மலர்க்குவிட மொழிதவரகெடும்போது தெளிவில்
லாமம், கன்னையணிசண்டயானே யருணகிரிப்பெருமாளே கனற்கண்
னானே, எககணையாளுடையானே பெனத்துதித்து விழித்ததற்பிணி
சைப்பதானான்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செரியக் கம்பிதங் கொண்டு இர
ண்டுகணகளிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம் வரமலர்போ
ன்ற இரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்க்குவிட வார்த்தைதடுமாற அநேகநா
ழிகை ஞாபகமில்லாந் கங்கையைத்தரித்திருக்கின்ற சண்டையுடைய
யவரே அருணகிரியில் சமுத்தருளியவரே அக்கினிக்கண் உளையுடைய
வரே எனக்களையாட்கொண்டவரே என்று சேர்த்திரஞ்செய்து விழித்துக்
கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லதெட்டக்கினூர்க்கிசேகரா-எ-று உக

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திரகுமுறது தனக்குரிடநாமிகங்
ண், டத்தனையுரான் பொழியவெதனை வலெநதெலொரபவள வெய்க
லுவேன், சித்தியுதவுக்கெளிதேகநக ரென்றுபெயர் தென்னருளை
பென்றுபெயர்சோ, வைத்தசிவலோகநக பென்றுபெயர் நீடுசதுர் வாயு
நகரென்றுபெயரே.

இ-ள். அப்படி ஸ்தோத்திரஞ் செய்தபின்பு கங்கிசேகரர் சொல்
வார்கேளும் மார்க்கண்டேயரே சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோட்
சதனைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு அதற்குரிய நாமிகளோ அ
நேகம்அதனை பெயரையுஞ் செர்வலுகிறதற்கு நான்எவ்வளவுகதி
யுடையவன் ஆகிலும் அவைகளில் கிரகாமமாதிரியும் சொல்லுகிற
ன்ஈத்திர னைக்கொடுக்கிறகெளரிநகமென்றும் தேகநகமென்றும் அ
ழகிய அருணசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகமெ
ன்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுகமென்றும் தூல்களில்சொல்லப்பட்ட
திருநாகங்கையுடையது-எ-று. 29

சத்தபுரியேமுதலெடுத்தலம் யாவுமொருதட்டுமொரு தட்டத
னிலே, யத்தலமுயிட்டெதிர நிறக்கவனை கட்டகதிகமானதொனிகந
கரம, முத்திரககொன்றுபெயர் ஞானககொன்று பெயர்முத்தியதெச்
சாமெனஞ், கத்தநககொன்றுபெயர் தென்கைகென்று பெயர்சோண
கிரிஎன்று பெயரே.

இ-ள். பின்னும் கங்கிசேகரர்சொல்லார் சத்தபுரிகளென்கிறஅயோ
த்தியமதுலா மாய புரி கங்கிசேகரபுரி-அவந்தி-துவாரகை முதலாகிய

கீழ்வாத்தாங்கனையும் ஓர் தட்டிலும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர் தட்டிலும் வைத்தவிடத்துக்கு அந்தத்தலவ-ருக்கெல்லாம் அநிகனெதையடைவதாயிற்று. பிரகாசிக்கின்ற அருத்தலத்துக்கு முதநிகையென்று நூன நகரமென்றும்- முதன்மைமாகிய தலேச்சரமென்றும் சுதேநகரமென்றும்- தட்சணைநகரமென்றும் சோணகிரி என்றும் பெயராம்-எ-று.

வாதபிஞ்சாலவழுவாயிலை ஏழுபுயல் வாழைபுரியாதகாஞ்சேத மூகலாணபிணி நீமையிடையூறுபடி சோனரிதானகார, மாநகாரண மாதவர்கள் பூகாபுரிமாரகாமாதவர்களுபிரமார, போதிவறை வேதியாதொண்ணாறு பெயரே டதுவா பூகாபுரிதேவகாம்.

(இ-ள்). இறுதிக்காலத்திலுண்டாயிவ பிரசண்டவாயினுண்டிழித்தியாகிர வடவாமுகாகிணியினுமப்பொங்கிவரும்சமூத்திர பிரளய நகினுய்யமுடிவில்பொழிசிறவமு மேகவ்ளினுலம யாதொரு வாதையும் அடையாததலம்சைபித்தியம் முகலாணபிணிகள் நீமையாகிய இடையூறுதன் பகிடுவைகள் சோததலம் மகத்தாகிய தலகெள். அகேகிஷ்ணுக்களுடைய காபிகளாகிய தாமகாமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரகாசன் பூசுத்ததெய்விகம்பொருத்தியதலம் அருணாசலமென்றும் வதமாம்-எ-று. (௨௭)

ஒன்றுளதுபூமிதனி வின்றுபுதிதன்றுவரு மும்பருமுயர்ந்தவெளி புர் மென்றுளகொளுளது வேதமுடிமீதனி விருப்பதகலாம் வதினோர் குன்றுதலிலாதருவெம்புளது புண்டரிககோளவாயுமுருநியே. நின்றுளது தென்றிசைவிலென்று மழியாதகே நீருலவுவாழவுபெறவே.

(இ-ள்). இப்படிப்பட்ட சன்மூமையடையவந்தலம் ஒன்றுண்டு அந்தஸ்தலம் இன்றைக்கு புதிதாகக் கல்வ இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும் ஆகாயவெளியுள்ளன கூறக்கூடாதுகூடோ அகசகாளிலே தானே உண்டாயிருக்கின்றது கீங்காமல்வேதததின்முடிவிலுள்ளது அந்தஸ்தலத்தில் கெடுதலிலாதகரு மலையுண்டு அதுதெள்குகடில் என்றும் கிண்பெற்றுப்பிரமாண்டகோளகைவெழுகிருவிநிற்கின்றது நெடிய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளஉர்கள் வாமும்படிக்கு-எ-று. ௨-ஆ

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கதம்சுந்தேதைத்
தாருடைமாரிடஞ் சம்புபென்றுகாம்
பேரிடுமிலிங்கமே பிறங்குமங்கண
மேருடைப்பருப்பத மிலிங்கோவது.

(இ-ள்.) ஆரிஷமென்றும் ராட்சசமென்றும் ஆசாமென்றும்நைவதமென்றும் மாலைபுத்தரிகளின்ற மாணிடமென்றும்மாமகன்வெப்பறவிசகககள்எந்தஸ்சைவகளிலுடிகாசிக்கும் இந்தஸ்தலத்திலேவெள்ளுல் மலேவேலிவகமாபிருககிகறது ரிஷிளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிஷவிங்கம் ராட்சசர்களாலேராட்சசவிங்கம் தேவர்களாலேநைவதவிங்கம் மாணிடாலே மாணிடவிங்கம்—எ-து (உக)

செங்கணன்முதல்யுகந் திரேதைமாமணி
மொங்கியதுவாபுரம் பொலிந்தபொன்னிறந்
தங்கியவையுந் தன்னிலேசிலை
வங்கமாமதன்பெய ரூணைபூதாம்

(இ-ள்.) முதல்யுகம்கிய கிரேதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்தினியலையாகவும் திரேதாயுகத்தில்மாணிக்கமையாகவும் துவாபாயுகத்தில்மீருநாபிரகாசத்தையுடைய பொன்மையாகவும்வையுதத்தில் வல்மையாகவும்திருவுருக்கொளளாஅந்தமலைக்குஅருணாசலமென்னுந் திருமாயம்-எ-

கருவியாமுகச்சடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழன்றியொவ் வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிவதுளி பனையிம்பெய்யினு
மருவியாமடங்குமவ் வசலமீதினில்

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசினும்கருவயம்படியாகந்தலையில்பொழிவின்றமுகங்கள் ஏழென்றிவ எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்றுகோடியாகி ஆரியமவருந் ஒவ்வொருதுளிபனைமாம்போலப்பருவரூபப்பெய்தாலும்அந்தமலையின்மேல்சிறியஅருவியாய்ச்சவறிஅடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது—எ-து. (உக)

அரியயணைவிடா தனந்தகர்லமாய்த்
திரிதலிததற்கிணை செப்பலாகுமே
காந்திபரவதிற கணையினீருணை
விவிதன் புரவிமே லெறிசெல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு-பன்றியாகியும்-பிரமா-அன்னபாகியும்- அனேககோடிகாலமாய்ததேடி அடிமுடிவானுமல் வருதுவார்களானாலு அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒன்றைசசமாணமாகச் சொல்லக்கூடுமே அச்சவன்றி ஆகாசகெக்கையானது மம்மிலுமுககிய மென்றுஸ்துகி சொகின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்றகணையிலே நீருணைச்சூரியன தேறிவெட்டியருகியானதுகளை வகிண்டக்குடி—எ-து. (உஉ)

வெண்மைசேர்புயலத னடியி ன்பேவுத
வெண்மகிழ்மிடையி திருப்பதொக்கு

மண்பெய்சேர்கார்த்தினக் கிளக்கையெற்றுநல்
மணமகன்மருட்மாணியிறனென் றுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளை சிறமாகியமேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில்சேர்ந்
தால்பலவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்தமலையிருக்கிறது
போலாம் குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகைமாதத்தில் கிரத்தகாதிபம்
அந்தமலையேல் ஏற்றினால் பூமிதேவியினுடையகிரீடத்தின்பதித்தாதின்
ம்போலாம்—எ-று. (௩௩)

அன்றுமாரிநச முகனளவிடாமுதன்
மன்றல்கோந்திமலை வடிவுகொளகையா
என்றுமமருகனு காமமோர்குல
மென்றுளமகிழ்ச்சிதே யிமையபூதீரம்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் பிரமாவினாலும் வீஷ்ணுவினாலும் அறிபப்
படாத பரமசிவன்கீர்த்திபொருந்திய அநாதாஸையருவங் கொண்டதின
லே இமோதபாலதாசினுனவன் துத்தனைகாலமவனாக்கும்வேறுசா தியா
யிருத்தமமூடையாமுமகன்மமூடையசா தியாய்ப்பேய்விட்டான் என்
றுமனதுசேதோஷித்தான்—எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிக்கரும பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நியையுணர்க்கவென் னறிவுபோதுமோ
வுன்னியவாசையா லுணர்க்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டிமாதமும்சந்திரகுரியரின்மகாமேருவைவகலஞ்
செய்தல்போலப்பிரதட்சணஞ்செய்தவருவார்களென்றான் அந்தஅருணா
சலத்தினது பெருமையைச்சொல்லாதற்கு அற்பமாகியஎன்னுடையபுத்தி
போதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தி
யினால் சொல்லத்தொடங்கிபது—எ-று. (௩௫)

அற்கமாமலையுள தடுத்தழித்திசை
நறாணுயிர்த்தவ எண்ணிவாழ்த்துவன்
தெருகிலையுளதுபுத்தேளிர்மாமலை
பொறகையந்தசன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்

(இ-ள்.) அருணாசலமென்று பலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்த்
கமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதிலுயிரகண்களையுடையதேவேந்தி
ரன் இந்நதுவெண்ணெகவாயியை ஸதோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரி
க்கு அந்தத்தென்பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதில்கிவ
நதனைகளையுடைய யமன்புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான்—எ-று. (௩௬)

ரோற்றிசைத்தண்டமாவிலந் துண்ட தீம்
சேற்றிசைவருணன் பூன்சொக்கைகப்புவன்

திருநகராச்சாரங்கம்

தேற்றிடும்கிட திசைச் சூலமால்வரை
தேற்றிடுகளைகையான் பெருந்திவழித்துவான்.

(இ-ள்.) இச்சுருணைலமென்னுந் திருமலைக்குமேல்நிசந்தித்
தண்டலையென் றுருமலையுண்டு அதில் கரவாகனத்தி லேறுகிறபு
ணர்ஜை சிவந்தகையைக்கூப்பி அத்தமலையை வணகருவான் வடபா
சத்தில சூலமலையென் று ஓருமலையுண்டு அதில்சூலமலையென்போற்றப்படு
டருபோளுவன் இரந்தகைக்கொண்டு துதரெய்வான்-எ-று. (நன

மற்றுநால்களாகளில் வையுதியவ
னெற்றிசெர்விழியவ னிருதிபொற்றுவான்
சுற்றுமைலதொறுஞ் சுருஞ்சித்தரு
முற்றசோவகக்கரு முறைத்துபோறமவார்.

(இ-ள்.)மற்றநான்குதிக்குள்ளிலு இருத்திறலைகள் நான்கிலு
குத்துகொண்டவையு அக்கினிநாசான் ரிசுதி யிந்தநாலகர்களும் வண
கருவாகன அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேகாசு
சித்தநான்கும சிறப்பிப்பொருத்திய அஷ்டவகக்களும் இருத்துக்கொ
டுவணகருவாகள்-எ-று. (நன

தன்னையேநிசுருமத் தலத்திலேபுவி
கன்னையாதவம்புரித் ததிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடக்கலத்தைய
பிண்ணையும்திரலம் பேசலாகுமோ,

(இ-ள்.)கணக்குத்தானேஒப்பாகிய அத்தஸ்தலத்தில் லோகத்
க்குத் தாய கிப்பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரிபதவஞ்செய்து என்
யாட்கொண்டபாமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற்கோந்தான் ஆனபடி
னாலேஅத்த அருணாசலத்தின்பெருமையைச்சொல்லவேண்டுமோ

தன்னிகர்மந்திரம் புவனத்தத்துவம்
வண்ணமாயவிளங்குவ வண்டைமாலய
ண்ணமுமேனமு மாகிநாடினா
ரின்னமுமளவிடா திடும்கைக்கிணர்

(இ-ள்.)கணக்குத்தானேசுமானமாகிய மந்திரம்புவனம் தத்
இவைகளினுருவமாய விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணுநிர்ம
வரும் பன்றியு அண்ணமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடைய
முகிறிபக்கடாமையினாலேகங்களுடையசுவத்தைக்கிணர்-எ-று.

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராக்க
னருணைவைவலப்புரித் தமலனையினன்
கருவியகலாதான்காத்திசாவிபென்
நிருவநம்புகதியெய்தினாதிசு.

(இ-ள்.) மகத்தாகிடிகீர்த்திபொருத்தியவச்சொங்குதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம்வந்ததினவே தன்னுடையபாவத்தை நீங்கினுன்பெருமைபொருத்திய கலாதான் காங்கொலிஇந்தயி நகரம் அந்தஸ்தைவலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தாராகள-எ-று. (ச௧)

சுழோடியாசிரியனிருத்தம்

ஆதியாமிலர்கடொடங்கியின்றளவுக்கனேசுருண்டருணைநீனைந்துங்-காதலாலுணாந்துங்கேட்டுமுன்கண்டிங்காக்களாவ்வுலமதில்செய்தும், நீதியிருந்துநெறியினுடந்து கெடுக்கயம்படிந்தறம் புரிந்துந்சேதிதொடொழுது பணிவிடைசெய்துத் துளக்கிலா முத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்று முதலிணையவரைக்கும் அனேகம்பேர் அருணாசலத்தைநீனைத்தும் ஆசையொடுஸ்தோத்திரஞ்செய்தும்கேள்விப்பட்டிம் தரிசனஞ்செய்து ம்கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில்நீதிபொருத்தியவேதமார் க்கத்தை அனுகூலத்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருத்திய தீர்த்தங்காலேமுழுதியும் தருங்களைச்செய்தும்சேதிசெரும்கிடையினைத்தொழுதும திருப். ணிசெய்தும் கெடுதலில்லாதமோட்சத்தை பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (ச௨)

அப்பசிதமிழாட்டு மொகிடைபெண்ணையாறுசெய்யாறுபிக்கலையா ளு செப்பியகமலைநதி சுழிமுனையாஞ்செய்த தொன்றாயம்பலமாமமு ப்புபத்துமூன்றுகோடிதேவர்களுமுனிவருத் தவஞ்செய்வாரதம்கோர்ஓ ப்புவெறிலையிடபாநாட்டிபுத்தமும்பாநாட்டிபுத்தமென்றுணாத்தாரா

இ-ள். அந்த அருணாசலஸ்தலமானது தமிழாட்டின் கண் ணீருக் கிறது அந்தப்பங்கரு உலப்பக்கதிலெருகிறபெண்ணையாறுஇடைபெ ய் ன் னு ம் நாடியாகும் இடப்பக்கதிலெருகிறசெய்யாறு பிக்கலையென் னு ம் நாடியாகும் கமலையென்கிறநீ சுழிமுனையென் னு ம் நாடியாகும் அந்த ன் னிகளில் ஸ்கானஞ்செய்தால் ஒன் றுக்கு ஆயிரம்பக்குபன்வரும்பு பப த்துமுகோடி தேவர்களும்முனிவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தவஞ்செய வார்கள் அதற்குச்சமானம் இந்தலோகத்திலும் மேலுலகத்திலும் இல் லையென்றுசொன்னார் நந்திகோர்-எ-று. (ச௩)

அற்றமிலவன்சொலருணையின்கிறப்பாலகமகிழ்த்தருகியமுனிவன் ம ற்றுளதலத்திலுதிக்கென் று ணாத்தலாய்வமையைமனங்கொளாதுணைப்பா ளு; சிற்றறிவுடையேனாதலாலொருசொற் றெளிந்திலேனெனச்சொளு

னதற்குமுற் றுள்ளமுணர்ந்தான்மொழியெனமொழிந்தான்முனிவனு ம
வர்க்கினைமொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாதந்திகேசுரர்சொல்லப்பட்ட
அருணாசலத்தில் மகான்மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தை
படைந்த மார்க்கண்டேயர் மஹசிகஸ்தலங்களைப் பாரகிலும் அருணா
சலமஅகிகமென் றுசொன்னதைமன தில்ஒப்புக்கொள்ளாமல்சொல்வா
ர்சுவாமியேன்கிறிய அறிவையுடையவனுபபடியினாலேநீக்களித்ருவுன
ம்ஐறியிறுதன்ருயததோன்றவில்லையென் றுசொல்ல அதகேட்டுச்சக
லத்தையு உள்எத்திலுணர்ந்த ந்திகேசுரர்உமக்குண்டான சந்தேகத்
தைசொல்லுமென்றுகேட்குமார்க்கண்டேயர்சொல்வார்-எ-று. (சச)

தில்லையக்காணக்கூசியிறிக்கச்சிறக்குமாருந்தனிற் பிறக்கவெல்
லையிலெருமையருணையை நினைக்கவெய்தலா முத்தியென் றுனாததீர்.
ரொல்லையினுதலங்களுந் தம்மினொக்குமென் றுனாத்திடாதடினேல்
லிகுமுருணையதிகமென் றுனாத்தருணைவருள்செய்வானவனும.

(இ-ள்.)சிகம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்
தனவிட்டாலுமொப்புள்ள திருவாரூரிலேபிறந்தாலும்அளவில்லாதபெ
ருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்கமுமென்று
அருளிச்செய்து இத்தல லுத்தலங் ளையு ஒன்றுக்கொன் றுசமானமெ
ன்று திருவுளமபறமும்கவாமி அல்லிமலர்களை அடையதா க்குமும்
தஅருணாசலத்தைமாத்திரம்அதிகமென்றுகேட்டையிட்டதை அனுக்கி
ரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்தந்திகேசுர
ரும அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (சச)

இறத்திடுத்தொழிலும்பிறத்திடுத்தொழிலு மெண்ணி பபடியவைமு
டியிப்பறத்திடுமவைக்குஞ்சிலவிலகினுகரும்பாதவமுதவோருயிர்க்கு
நிறைந்தபுன்வீச ரங்கராமக்கு இருதமணடபத்தொழிநோரதம்தி
கமுயனுசிலாசிலாக்கெளிநாமல்லவர்க்கரியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குத்தொழிலும்
பிறக்குத்தொழிலும் நினைத்தபடியடியாது அதுஇருக்கட்டிம பட்சிசா
திகளுக கும, மிகுக்கங்குக்கும விநுட்சமுதலாகியொழிவுநிகுக்கும்புன்
மைநிறைந்த நீசருக்கு ருருடருக்கும், சபாபதியின துநிகுத்தசபையை
ததரிசனமண்ணக்கூடாது பூர்வசனை புண்ணியத்தினாலேஅந்தச்ச
பைக்குப் போய்க்காணக்கருதவர்களாகிபரிசுர்க்குமாதிரிங் கிடைக்
கும் மஹவர்களுக்கு அரிபதாரும் அந்தஸ்தலம்-எ-று. (சச)

குண்டகர்பிதருக்கோளகர்புலையாகொலைபிணநறுப்பினிற்குறைத்
தோர், கண்டகர்எனமித்தாத்தினிலிருப்போர்க்குணைசோருணை-பூர்

நத எண்டகவொருகா லினைத்திடமுத்தி யிவாஸால்லிலங்கு புன்மரங்
கண்-முண்டகமுதலாயிவைவுமுட்காணமுனைத்திடமுத்தியேபெறுமால்

(இ-ள்.) ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனுக்கென்றிலேறெருவனுக்குப்
பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும் விதவை பெறப்பட்
டகோளகருக்கும்-நீசருக்கும்-கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவையவங்
ருறைந்தவர்களுக்கும்-தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும் - செடுந்தூரத்திலி
ருப்போர்களுக்கும்-கிருபைபொருத்திய அருணாசலஸ்தலத்தை நன்றாக
ஒருதாமரினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல்மிருகங்கள்- பட்
சிகள்-மரங்கள்-தாமரைமுதலாகிய கொடிபூண்டிகளும் அந்தவூரில் மு
னைத்தாஸ்துத்தியையடையும்-எ-று. (சு.எ)

சிலையிளமியிலங்கமது சிவலோகந்தேவர் பாதங்கள் பாதங்கள்
ளையுலாமபுனல்கள் சடையுலாங்கங்கயமற்று முனைமாருண்ண முதா
முலவியேவருதல்புலிவலம்வருதலுடாத்தகொல்கருகியாமுறங்கல்
மலைவருசமாதியாகுமத்தலத்தையானுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்.) அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் விலங்கங்களான
படியினாலே அதகிலகோசமாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற விரட்டச
ங்களெல்லாம் கர்ப்பகவிருட்சங்களாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற அலை
பொருதியிளமெல்லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கைய-குடி, அ
ந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் சேவாமியா
சீமாரும்-அந்தஸ்தலத்தில் சஞ்சரிததால் பூமிபிரதட்சணஞ் செய்தவா
ரும்-அவ்வூரில்சொல்லும்கார்த்தைகள் வேதமாகும்- அந்தஸ்தலத்தில்
நித்தினைசெய்தால்நிஷ்டைகூடி சமாதியிருதலாம் ஆனபடியினாலே
அதற்குமற்றொரு ஸ்தலம்சமனைமாகுமோ-எ-று. (ச.அ)

முத்தழல்புரிந்தோர்கண்மறைதெளிந்தோனாவகைவேஸ்வியுருடி
த்தோ, ரொத்தவம்புரிந்தோ செவ்வறஞ்செய்தோ ரொண்டகை யோகிய
ரெனினு மத்தலநினைபா தவர்க்கினைமுத்தியாதலா லமாவானிடத்து
ஞ்சுததமானிடாய்ப் பிறத்தலத்தினைதது துவக்கிலாமுத்திபெற்றறிந்
தபார்.

(இ-ள்.) காருகபத்திரம்-ஆகவன்னியும்-தட்சணாகிரம் என்கிற
முன்மகினைபெண்களத்தவர்களும்-ருக்குயசர்-சாமம் அதாவணம் என்
னுதா ன்ருவேதங்களை யுணர்ந்தவர்களும்பிரபயாகம்செய்வவர்களும்பூதயா
கம்-பிரியாகம்-மாணுடையாகம்-என்கிறஐவகை யாசன்களையும் நிறை
வேற்றினவர்களும் இததன்ரையாகிய தகசெய்தவர்களுடையபடிய
பட்டதருஞ்செய்தவர்களும்-இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணாயாமம் பி
ரத்தியாகாரம்-தாக்கண-நியாமசமாதி என்னப்படுகின்ற அந்தவகை

யோகம்செய்தவர்களுமாகிய அப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அந்த அருணாசலத்தைநினைக்கவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை ஆனபடியினால்தான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மாணிடராகப் பூமியிற்சிறந்து அத அருணாசலத்தைத்தியானஞ்செய்துகொடுதலில்லாதமுத்தியையடைந்திருப்பார்கள். (சுசு)

பொருவிலாகவர்க்கத் தமிழ்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்தனிபுரப்பொருளைமாமகநிறகிருமியாயப்பிறப்பதகிகமென்றாதாங்கொள்வார், மருவுமப்பதியிற்றிப்பிறப்பதுதூறு மகம்புரித்தவர்க்கலாற்கிடையா, திருவருள்படைத்தார்க்கெளிதலான் மறந்ததே வர்களையாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நனா-நிரா-மூப்புஉண்டாகாதபடி அமி தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும் போகத்தை யனுபவித்தறகூரிய அந்தச்சொற்கமுதலானலோகங்களை ததனித்தனியானுகின்ற கேலேந்திரன் முதலாகிய திககுப்பாலகர்களும் அருணாசலத்தலத்தில் நிரூபியப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பத்ததை அனுபவிப்பதைப்பாக்கிலும் அதிகமென்றுபிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறதுதூறுயாகஞ்செய்தவாசனஞ்சு அல்லாமற் கிடையாது சுவாமியினுடையிருப்பெற்றவர்களுக்கும் கிடைக்கும் அவர்களன்றிமறந்தேவாள்முதலானமகத்துவமபொருந்தியவாவுக்கும் அப்படிபிறக்கிற துகிடைக்கமாட்டாது-எ-று

வெற்றிரும்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில்வெள்ளியபொன்னிற், சூற்றமொன்றில்லாக்குயிறியமணிபோற்குலவியிலுநிருந்திவன், மற்சையதலகிகிலுணையென்றுணக்கும் வளம்பதித்தனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டித்து மணியெனவுலாததான் புனிதனுகிவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்றாரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளையொன்னிலும் பதக்கப்பட்ட யாதொருத்தாஷியில்லாத மாணிக்க ரத்தினமும்பால் மறந்தலங்களில்ஈங்குமரிவறந்தபாரசிவன் எழந்தருளியிருப்பார்பொன்னிறைசெய்தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்தாத்நம்போல அருணாசல மென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்ரீலதகில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றுபரிசுத்தமாகிய நந்திகேசரா திருவுளம் பற்றினா ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இதுஅதிகைய-எ-று.

கண்ணினால்விளங்குத் திருமுகமுகத்தாம் கரிமகண் விளங்குவ்வி
ரண்டிள், பண்ணினால்விளங்குமுடலெலாமகைபோற் பரமனால்கிள
ங்குடவ்வருணை, யண்ணமுன் விளங்குமருணைமாநகராலமலஹை
டாகார, செண்ணிலாபபதிசெனவைக்கும்விளங்கு மெவற்றினஞ்சி
தைதென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரோ கண்களிருக்கிறதனால்முகம்பி
ராசிக்கிறதும் முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதிலுல் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்
கொண்டிருக்கும் இதை இணைத்து உடையசேர்க்கை அழகினு லதேகமெ
ல்லாம்விளங்கும் இவை உட்பாலபாபகிவனானே அருணாசலம்சிறப்படைந்
திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால்சுவ மியும் அகில அமிசையுடையவா
ய் விளங்குகிறார் அந்தஸ்தலத்தினு லும அசீர்வருந்தருளிப்பிடுக்கிறகவா
யிபிதிலும எண்ணிக்கையிலு தளவலகேசுத்தீரனாரும்சிறப்பாயவி
ளங்கும் ஆனபடியினுல எல்லாஸ்தலங்களிலு ம் அதுசிறந்த தென்று
திருவாயுமலந்தருளிஞா-எ-று. (126)

இதனால் எல்லாஸ்தலங்கள் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம்மு
கமாகவும் அதிசுவாயிதண்ணையும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிசைமெய் குளிர்ந்திடுப்போடியின் கேரிகாசொரிந்தியுளது
போர், பூர்ணபருணைகரிசெனிறிதும்புனையறநடக்குமையாகுகரிசிய
முதலெத்தலமலம்பூசை கனம்பெறநடத்தாமியையே, வீசவாழ்ந்த
தலமலம்பூசை யிபற்றிலெனியற்றிடாதிருத்தென்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினதுகேரில் கீர்வார்த்தால் அக்கொடியும்அ
திவிருக்கிறபணம வீசுகின்றபுஷ்பங்களும் இவைகளும் குளிர்ச்சியை ய
டையும் அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் சுவாயிக்குளவ்வள வாகிலு
ம்பூசைமுறையில்லாமல் நடக்குமானுல் காசிமுத்தலாகிய எல்லாஸ்தலங்
களிலும் மேன்மையாகப்பூசைகூடத்தாகும் அந்த திருவண்ணாமலையில்
பூசைகூடவாவிட்டால் மறஸ்தலங்களில் நடத்தாலென்ன நடவாவிட்
டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (127)

சிலத்தொழாமருணாசலத்தனிசிறந்து கொஞ்சினிலையமாயப் பிரிக்
தோர், தலத்தனைவிருமபி நடந்தவர்முன்செய் தவகளு நங்களுந் தவ
றாது குலத்தனிசிறத்தோராயினும் புலைப் குணத்தவராயினுவொடாடி
ய, குலத்தவருயிரோடிருக்கினுமதற்கோ குலமசொன்னவறமயிற்சொ
க்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்தி லிருந்து
இதைவிட உயர்ந்தஸ்தலங்கள் இருக்குமென்றுமனதில் சந்தேகங்கொ
ண்டபிரிந்து ஒருகேசுத்தீரத்தையாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அத

ற்குமுன் செய்யப்பட்டதலகளுந். அரும்களுந், பிரயோசனப்பட்டா
துகள் அவர்கள்நல்லகுணத்திற்பிறந்தவர்களானாலுமீராவர்கள்நல்ல
குணங்கையுடையவர்களானாலுமீகொடிய குணத்தராவார்கள் அவர்கள்
உயிரோடி ருந்தாலும இறந்தவர்களாகார்கள் அந்த அருணாசலத்துகளு
வேறொருஸ்தலங்களைச் சபாஸமாசச்சொன்னாலுமீ இத்தா தாஷங்களை
ல்லாம உண்டாகும. எ-று. (திசு)

என்றுதானாணைச் சிறப்பெலாழ்வாரிவாக்கேதுவோடெடுத்தினி
தியம்மிக் கன்றுமாண்புமூவுஞ் சரிகையுநதரித்த கடவுணன் கிருநாதன
னவனைச் சென்றுசென்றகைஞ்சி நெகரு நெகருநிசிச் சென்னிமேற்
செங்கைவேறேட்டி, ஒன்றுமாணநதபடெருங்கடலிடைப்புக்குணாச்சி
யாபுமுரிவனிதுனாபபான்.

(இ-ள்)இத்தபிரகாரம் அருணாசலஸ்தலத்தினதுபெருமையைஎ
துவே முழுனிவர்களுக்குஇனிதான்மெது அருளிச்செய்துமான்கன்று
மழு உடைவாள் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசரால வர்களிப்புமறிநு
தா அநந்திகேசரனாப்பலதரம வந்தனஞ்செயது நெகருவிட்டுருகி
ச் சிபின்மேல் சிவந்தகைகளைநெடுநேங்கடபி ஒன்றுபட்டவாய் ஆ
னந்தசமுத்திரத்திலுமுழி தன்னையறந்தவாசிபபின்பு ஞாபகமவந்து
இதனைச்சொல்லுவார்மாக்கண்டேயர்-எ-று. (நுகு)

முதலாவது.

திருநகராச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

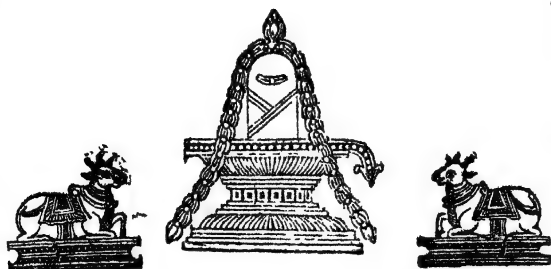
ஆக-திருவிருத்தம்-௪௯.

திருவண்ணாமலை,

193 மாவின் ண திருவந்மபாமலிவதின த அடிமுடிவயக்காணுதல்.

உ
சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலச்சுருக்கம்.

விநிஸ்துறை.

சுந்தையேயரு ணந்தியேயடியவர்க்கெய்யாய்
சுந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பா
லந்தமாநகரிடத்திலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுடனது மலையாகியவகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமைகூடக் கேள்வியுற்றமறி
க்கண்டேயர்சொலவாரும்முடையஆண்டவரே அடியேனுக்கு அரு
ள்செய்த நந்திகேசுரதாமியே அடியார்க்கெளியவோ நீர் அருளிச்செ
ய்ததிருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினது மகிமையினால் மனங்கனி
ப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பாமசிவனுன
வர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கெண்டதும் அதுபின்பு மலையு
ருவமானதும்-எ-று.

(ச)

அமமலச்சுடாடி தலைதெரிவிலாதயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள்செய்ததும் விளம்பராய்
கைமமலைக்கட கரியுரிபுணர்திடுங் கைலை
செமமலைத்தொழுஞ் செல்வனெயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்த அக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடா
மல்பிரமாவும்விஷ்ணுவாவருத்தப்பட்டதும்பின்புசுவாமி அவர்களு
க்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும்திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபெருந்திய
மலைக்கு ஒத்ததாய் தத்ததைபுடைய யானையினதுசர்மத்தைத்தரித்தரு

ளிய கைவாசலாசகராசியபாமசிவனைவணங்கும்படியான செல்வத்தை யுடையவரே டென்று சொல்ல அந்தந்தக்கேசரர் சொல்லத்தொடங்கி னார்-எ-று. (௨)

பஞ்சபாதகமொருவனப்பதியிலேபண்ண
நெஞ்சினுனினைத்திடுகினு நினைத்ததேபாமாய்த
தஞ்சமாகியமுத்தியாமெனமறைசாறறு
மஞ்சொல்லதுமொழிந்தபேர்க் கென்னபேறறிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதகந் தைச்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படியினைத்தே மேற் பட்டபுண்ணியமாகிஅதனுல்பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாகுமெ ன்று வேதங்கள்முறையிசும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்லசொற்களினு லேஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு என்னடேறுகிடைக்கமாட்டாது என்றவாறு. (௩)

ஆகையாலும்க் கன்றியேயெமக்குமுண்டதிகளு
சோகமே கங்கள்தவிர்ப்பவனொருபாஞ்சுடராய்
மாகமுடுறவளர்ந்ததுமாலயாகதாகப்
போகவிவகமொன் றானதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலேமார்க்கண்டேயரே இத்தமகன்மியத் தைக்கேட்கிறஉமக்கேயல்லாமல்எனக்கும் அதிகபலனுண்டாரும் து க்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன்ஒப்பற்ற பெரிபசோ திசொருபமாய்ப் பிரமாவின்னு இவர்களுக்காக ஆகாசம்அளாவிவள ர்ந்ததும் சர்வத்திரர்க்கும் போகத்தைக்கொடுக்காநின்ற லிங்கமென் னுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௪)

ஒடுங்குநாளினிலயனரியுருத்திரன்மகேசர்
னெடுஞ்சதாசிவன்விரதுநாதஞ்சத்திரெறியே
யடங்கிடுமபாசிவத்தினிற்பாமசிவமனைததுங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றதுகருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகலஉயிர்களும் பிரமாவிடத்திலுமிங்கிப் பிரமாவின்னுவிடத்திலொடுங்குவார் விஷ் ணுமகேசனிடத்தி லொடுங்குவார் மகேசன்சதாசிவனிடத்திலொ டுங்குவார் சதாசிவம் வித்துவினிடத்திலொடுங்குவார் விநதுநாதத்தினி டத்திலொடுங்கும் நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்திபாமசிவத் திலொடுங்கும் அந்தபாமசிவம் திருவுருக்கொண்டு எல்லாநகடந்த த த்துவமுடிவிலேநின்றது-எ-று. (௫)

பாசிவத்தினில்வருபாசத்திபாற்குடிலை
விர்விமிடபா தத்துவமடைவிலேவிளிர்ந்த

மருவுமைவரு வொழிக்கியமுறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத்திவெதுநின்றனனகததில்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம் ஒழிக்கினகாலத்தில் தனியாகிவிட
பரமசிவமஉலகம்உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்ட அன
லில் அந்தச்சிவனிடத்திலேதோன்றிய பாரசுத்தியினிடத்தில் குழியை
யெச்சுமச்சத்திதோன்றியது அதுதில்பெருமைபொருந்திய மஹாதத்
துவவசள முறையே உண்டானதுகள் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கரியபி
ரமவிஷ்ணு ருத்திரன்மகேசான் சதாசிவன்முன்னே ஒழிக்கிய மு
றையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரான்கிய பிரபு வசு
னவா உலகத்தைச்சிருத்திக்கிறதற்கு மனதில் எண்ணினார்-எ-று. (1)

மரிசியங்கிரன் புலத்தியன்புலசனான் மறையோர்
கருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருவகினைத்தா
ருரியதக்கனும வலப்பதம்பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினுமபிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படியிரமாரினைத்தகவுடனே மரிசி-அங்கிரன்- புலன்
திரா-புலசர்-கிருது-அத்திரி-சனபதியென்கிறவழிவிசனும் பிறந்தா
ராகன தக்கனவலதுகால்பெருவிரலில்பிறந்தான் பிருகுமார்பினிடத்தி
ற பிறந்தான் தருமதேவதைமுகத்திற்பிறந்தது-எ-று. (௨)

உன்னுமைந்தரின் மரிசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப்பயந்தா
ன்னனகாசிப னவர்பதின்முவரையணைந்தான்
முன்னளாகியவகிதிபாவிமையவழினைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவினிடத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் ம
ரிசிரிஷியினிடத்தில் காசி ரிஷிபிறந்தார் தக்கனென்பனன் ஐம்பது
பெண்களைப்பெற்றான் அந்தஐம்பதுபெண்களில் பதின்மூன்று பெ
ண்களைக் காசிபாவிவாசஞ்செய்தார் மூத்தவளாகிய அதிதிவயத்திலு மு
ப்பததுமுககோடி தேவர்களும்பிறந்தார்கள்-எ-று. (௩)

இருமைசேர்ந்திடு மிரணியவிரணியாக்கக்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுத்தியெனுமினையான்
தருணமைந்தரி விரணியன்பிரகலாதனனோ
டருமைமைந்தர்க ளவரைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.) அகன்றின்பு அதிதிக்கு இனையவளாகிய சிறப்புப்பெர
ருந்திய திதிபெண்பவள இரணியன் இரணியாட்ச்செனென் சிற இரண்
டுபேரையும் பிரசித்தராசப்பெற்றான் இத்திருவரில் இரணியன் பிர
கலாதனைமுதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்-எ-று.

பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூவரைப்பெற்ற
 னருளுமைந்தரில் விரோசனன் மாவலியளித்தான்
 'பரவுமாவலி வாணனென் றொருவனைப்பயந்தா'
 னானருச்சினைபுரித்தவ னயன்றொழுகுந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரகலாதனன் தவத்தினாலே மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான். அந்தமூவரில், விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப்பெற்றான். மாவலிவ னுருளைப்பெற்றான். அந்தவாணுரன்பா மசிவனைப்பூசித்துப் பிரமாதொழுபடியாக வாழ்வு பெற்றிருந்தான். என்பவாறு. (ய)

தனுவளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர்பதன்ம
 ரணையதானவர்ப் பெற்றனன் சிவகிகையணங்கு
 பணியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தான்
 பிணையளாகுகொரு மூன்றுபேரகாரைப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குக் தேவேந்திரனுக்குத் தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத் தேகத்தைவிட்டவராகிய தத்சிரிஷியென்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றான். அந்தப் பத்துப்பேரில் சிவகிகையென்பவள் இராகுமுதல் நாலுபிள்ளைகளைப்பெற்றாள். அவளுக்கு இனியவள் மூன்றுபேர் அசுரரைப்பெற்றாள்-எ-று. (யக)

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தனன்காலே
 காலநீன்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
 நாலுபாலகாரப் புதல்வரானினதையுடையத்தான்
 ஆலநேர்விழிக்கத்துரு பணியெலாமளித்தான்.

(இ-ள்.) காலையென்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றாள். மிகவும்நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனோடு கூட நாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவள்பெற்றாள். விஷததையொத்த கண்களையுடைய கத்துருவென்பவள் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றாள்-எ-று. (யக)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலேயாம்பையேமுதலாய்த
 திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனரிலங்கினமுனிவ
 னருட்டலத்திலெண் னிரட்டிகத்தருவரையளித்தா
 னருட்டிலாள்விழிக் கபிணையாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில் ஆரம்பைஊர்வசிமுதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள். இலங்கினையென்பவள் முனியினுடைய கிருபையினாலேபதினாறுவகையாகிய கந்தருவர்களைப்பெற்றாள். வாள்போன்ற கண்களையுடைய கபிணையிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்-எ-று.

அங்கிரசனபதிகள் காங்கடுவரையளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிமதிபுலத்தியன் றனையா
பொங்கிராக்கதர் வாணர்கின்னராபுலக
னவருமைந்தா கிம் புருடர்பின் விலங்கையுமளித்தான்.

(இ ன்.) அங்கிரசனபதிஎன்கிற இருவரும் காந்தருவரைப்பெ
ற்றார்கள அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திரரிருவரையும்பெற்றார் புலத்தி
யா-இராட்சதர்-வாணர்-கின்னார்-இவர்களைப்பெற்றார் புலகரிஷியெ
ன்பவர்கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும்பெற்றார்-எ-று. (மச)

தருணராஜபவசுகககைச் சனபதித்தான்
பிருகுலென்பவன் கவியுடன்சவுணரைப்பெற்ற
னிருவரோடுசெந் திருவையு பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரித் கவியுமோவெள்ளியைப்பயத்தான்.

(இ-ள்.) சனபதியென்பவர்பின்னும் தருணம்பொருந்தியஅஷ்ட
வசுக்களைப்பெற்றார் பிருகுலென்பவர் கவியென்பவனையும்சவுணரை
யும்பெற்றார் இந்தஇருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையு
மென்றோ அந்தப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியென்பவா க
க்களைப்பெற்றார்-எ-று. (மரு)

பரியதானதன் நேவியூக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவா ண்பரி யாகியிருநியததையுற
வரிசைபற்றிய மருத்துவாரிருவரும்வந்தார்
வரி * சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதம்..ய்.

(இ-ள்.) சூரியன் தன் மனைவியைச்சேருகிறதற்கு யத்னப்பட்டு
போது அவளதற்குப்பெருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினாள் சூரி
யன் ஆண்குதிரையாயததூரத்த அவள திருப்பிப்பார்த்தாள அப்போது
சூரிடன்தனது பெண்சாதியி னிரண்டுமுககிலுப இந்கிரியதா த னுற
வரிசையாகிய அகவினிதேவர்களிருவாபிறந்தார்கள அதன்பின்பு யாக
தசரமும் அசரமும் அனேகவிதபாயுண்டாயின-எ-று. (மரு)

கலிவிருததம்.

கண்மிலகெலாநது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்தரிபுரத்தில்
தனடியெதிர்கொண்டபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயனை வைதுரைவழங்கும்.

(இ ன்.) இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவாஇந்த உல
கெல்லாமும்முடையசிருஷ்டியினால்லவோ உண்டாயினவென்று அ
கங்கிராகொண்டு அதனால்வைருத்தத்தில் வலுவிற்போயெதித்ததுப் ப
கைகொள்ளுமபடி சங்கீதம்பாடாரின்றுவண்டிகள் குழந்த னுளபமாயை
யைததரித்த லிஷ்ணுவைப்பார்த்து அவுமதித்துச சிலவாசததைகள்
சொல்லத்தொடங்கினா-எ-று. (மரு)

எழுநகைமுழில மேழுபுயலோரோ
முழிமுதலேமுநிரியமபகையிற்றி
வாழுமுயாய வயுமவகுக்கிடமனத்தார்
பாழிகொணமீசிமுதன் பைதர்கள்படைத்தே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே பதினாலகன்களையும்சுறுத்தமேகன்
களையும்சுத்தசமுததிகள்களையும், முதன்மையாகிய சுத்தகுலபருவதன்
களையும் உண்டாக்கும்படிமனத்திலுட்படைத்து அப்பொழுதும்வாழ்கி
ன்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாகவலிமைபெருந்திய மீசிமுதல்
விஷ்ணுபெற்றேன-எ-று. (உஅ)

மைந்தரதுமைந்தர்கள் குருக்ருடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தன்வர்களோர்
கந்தருவாகிமபுருடா சித்தாசுணநாத
நித்திரைமுதற்றிசைக ளெட்டிணுமிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்
னைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாதேவர்களும், சந்திரனும்
நியாகளும், அசுரர்களும், கந்தருவா-கிமபுருடா-சித்தர்- கணநாதா- ளும்
தேவநாதிரன்முதலாகிய திகழுப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள
ள இவர்களைல்லோரு உன்னுலல்லவோ உண்டானாகவென்று பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவா-எ-று. (உஆ)

எஞ்சுரலிலாவிற்றைவ னென்றதனையென்பேர்
கஞ்சுரென்னுமைதனை மறந்திடுகர்த்தா
லஞ்சலிப்படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாதசகலத்துக்கும்நானேசர்த்தனென்பதை
யும், என்னபிள்ளைநான் பிரமாவென்பதையும், மறந்துவிடு நன்கையினு
லேஉலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் சப்படிக்காப்ப ற்றுவாய் சுவரில
லாமலெழுதுகிறசித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்
பிரமதேவா-எ-று. (உஆ)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனையளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்சிறை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசுத்திர ளுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவேசகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோமென்கி
றமத்ததைவிட்டுவிடுவிடாமற்போனால்உனததியோகத்தைநீக்கி ம
றொருத்தனையுண்டாக்கிஇரட்சிக்கும்வொழிவககுதியிததுப்போடு
வேனாயமுடையபுத்திரபெளத்திரர்களாகிய தேவகூட்டங்கள்வந்து
உன்னைக்கொல்லும்படிவனைத்துக்கொள்ளுகிறதற்குமுன்னேதிருப்பா
ற்கடலுக்குள்ளேஒளித்துப்போவென்றுசொன்னபிரமதேவா-எ-று

வித்தகூறுநிப்பிரு விட்டமுனிவாளே
பததுருவெடுதனை பகுத்தறிவிலையோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைததலமுமிப்படி கறுத்தபடியாராய்,

(இ-ள்.) ஞானசொருபியாகிய பிரிகுரிஷி யானவரிட்ட சாபத்தினு
லேபததுதாமசுமியிலேபிறந்தாய்நீ அதைப்பகுத்தறிய வில்லையோ அ
ப்படிப்பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவு பெரியஉனது உடல்களையெல்
லாம்படைத்துப்படைத்து என்னைகள்காய்ப்பேறினப்படியிததுப்போ
வினபாரென் றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று; உஉ

உத்திமலரோனென விதழ்ச்சியுரையாதே
முநதவொருதாணிடை முனைத்தனையுனக்கு
தாதையெனவோவலது தாயதெனவோசொல்
செந்தழல்பிரந்துகளை தீயப்பதறியாவோ

(இ-ள்.) வாய்விஷ்ணுவே நம்முடையாபிக்கமலத்திலே தானே
வந்தனென்றுநிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீ ஒருதாணினிடத்தி
லேபிறந்தாயே அந்தத்தானே உனக்குதகப்பனென்றுசொல்லட்டுமா
அல்லதுதாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தான் உனக்குத்தனையான
ன்னனக்குநீதாதையாவாய் செந்நிறம் பொருந்திய நெருப்புமுகிலினி
டத்திலேபிறந்து முக்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை யறிய
யோ அப்படியென்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும்உன்னையழித்துப்போ
டுகிறேனென்றார்பிரமாதேவர்—எ-று; உஉ

வேதனிவைவொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிச்
காதிடை துளைத்தனல்பு கட்டினகடுப்பக்
கோதமோடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்

(இ-ள்.) பிரமாவூப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இர
ண்டுமுகிலுமேலையுத்ததைப் பழகக்காய்ச்சித துளைக்கவிட்டுஉள்
ளேசெவதுதீயநெருப்புப்போலதகிக்கமிருந்த கோபங்கொண்டபுகை
யெழும்புர்படியாகக்கைத்து இவனுக்குஇந்த அகங்காரவந்தது எந்த
னித்ததினாலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னாவி
ஷ்ணு—எ-று; உஉ

வந்தவழிதன்னையு நினைத்திலைமனத்தென்
னுத்தியுனதன்னை யென உன்னுதலையிலல்ய
தக்கைசிறுமைநீர்பிழை தன்னையுணராரென்
றிந்தவுரைசொல்லினை யிழைத்ததுடோறேனே

(இ-ள்.) வாய்பிரமாவே தீவந்தவழியையும் நினைத்தாயிலைசன்
னுடையநாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இவ்வைதகதைகள் உரு
க்கிறவாகனபிள்ளைகள்செய்தபிழையெழுகுற்றமாகநினையார்க்கொன்று
நெதலார்களைசொல்லினையோ இனிமேல இப்படிப்பொழிக்கமாட்டே
இன்னன்றுபின் னுஞ்சொல்லுவார்.

கன்றுமதுவுங்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனயாகவு மிகழ்ததுயிரகுடித்தேன்
மன்றவிவாருதிமைசெயின்மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனோயையுமறத்தெறிவினாரோ

(இ-ள்.) கோபத்தையுடையமதுவும் யானைபோன்றகைடவனுள்ள
ணக்குப்பிள்ளைகளல்லவாஎன்றையிகழ்ந்துஎதிர்த்ததாயினாலேகொன்
றுவிட்டேன்றிலைபெற்றஒரு திக்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடு
மோஅதுவல்லாமல்தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதைஅறுத்தெ
றிந்துசொல்தபடுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோமனுஷர்கள். (சு)

பித்தனுனதோர்தலைபிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைமகனென வமைக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலைவராமுடிகொள் பாரிடம்விதிததாய்,

(இ-ள்.) வாராய் பிரமாவே பசித்தியக்காரானுதிய சிவன்உன்னு
டையதலைகளிலொன்றைப்பிடுகி எந்தகாலத்தில் அந்தத்தலைய
மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உண்ணைப்படித்தலைவனெ
ன்றுசொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டதானோ படத்தையுடை
வ ஆதிசேடன் முடியிருக்கிறபூமியைப்படைத்தாயென்றாவிஷ்ணு

மச்சவுருவங்கொடு மறைததொருதித்தேன்
விச்சைபுளதானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சுமராமெனினும் வைத்தமாமென்றே
யச்சமுறுகின் நன ணழிக்கவறிதன்றே,

(இ-ள்.) வாராய்பிரமாவே சேமுகரூன் உன்னிடத்திலேத
ங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோதுநான்மச்சாவதாரங்கொண்டு
அந்த அகரனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாம
லசாமார்த்தியமுள்ள அநேக அகரர்களைக்கொன்றுதேவர்களோடு உ
ண்ணையுங்காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானும் தான்வைத்தமாமாக
விருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிப்போல் பிள்ளையானஉன்னைக்கொல்
லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றாவிஷ்ணு—எ-று, (உஅ)

என்றொருவருக்கொருவ செத்தையுரைத்தார்
சுன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றலகுதித்தனர் நெருக்கினர்நிமிந்தார்
துன்றியுனற்பொறிகருக்கெழவிழித்தார்

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தை
களையோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டபுஜதகி
ன்மேல் கைகளிலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்று பூனோகத்தில்
குதித்தார்கள் நெருக்கினார்கள் நிமிந்தார்கள் நெருப்புப்பொறிநெருக்
கமாய்விழ்ச்சுறுக்கொக்கண்ணைவிழித்தார்கள்—எ-று, (உஆ)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பாம்பலசுடர்க்கதிர் பணிக்கதிர்ஒளித்த
சாப்பமுரெளித்தது தலைச்சுமைபொறுதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிரைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும்சண்டசெய்கிறபோது
மலைகளெல்லாப் பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்படரென்
றுவெடித்ததுபலபலகிணங்களைபுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்.
கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுகமாட்டாமல்உடலில்ரெளித்து
க்கொண்டான் தற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்
கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று. (நய)

உடேக்கணமுக்கிற்சுண முதிர்ந்தஉலகெல்லா
மிடுக்கணிலவிழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடக்கினபகீதிமுன் னானாதியெல்லார்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளே' (நய).

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்
ததுகள் உலகமெல்லாந்துன்பக்களோடு அடிக் குககுலை துவிழ்ந்து
ளெழும்பியதுகள் கண்கமுதலானநிலைகளெல்லா தண்ணீரில்லாமல்
வறறிப்போனதுகள் அட்டதிடுக்கிலு மிருக்கிறயான்கள் திடுக்கிட்டி
ப்பபந்தன்—எ-று (நக)

மேலினிதெறிதெறிவா வீழுவர்சடிசேடிச்
கோலியெதிர்குதுகென்றின் றிடுவர்குதுதிச்
சாலமடிதொட்டளவில் சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட் மெவல மாயவந்தன்மான்.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவாமேலே யெறிதெறிவார்கள் கீழேவி
ழுவார்கள் மறுபடியுந்து விரைவில்ஓடிவீண்து எதிராநின்றதுதத்
துளன்று சொல்லுவார்கள் அப்படிக்குத்திக்கொண்டு மிகவுமடியைப்
பிடித்து குறைபோல அனேகவிசைசமுன்று திரிந்தார்கள் அக்கே
ரமும இந்நளம் வலமிடமாகவருகலை யெத்கிருககுடபடி—எ-று. ()

ஊருவனதததுவன செல்வனவிண்ணோடு—
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரட்டார்
தாருவகையிற்றன கழைந்ததிருளெங்கு
மேருவையுச்சுதெழு வேலையளறாக.

(இ-ள்.) அரசவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துகொன்ற சீவன்க
ளும், தவழ்கின்றசீவன்களும் நடக்கின்றவைகளுமபறக ருக்கிவாசி
களபோல ஆகாசத்திலேபறந்ததுகள் நிலையாகின்ற வீருச் சமலைகள்
திரிந்ததுகள் திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருககள் பொ
டிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும அந்தகாரம் நிறைந்ததும
காமேரு அசைந்தது சத்தசமுத்திரங்களுஞ்சோனதுகள்—எ-று. ()

அந்தமுடிவெல்லேதனி லஞ்சிபிமையோதா
மிதிரையெய்தினர் உளெய்திபதுரைக்கு

முந்தியவனுற்றதாய் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதென வகுத்துரைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம்வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவ
ருஞ்சண்டைசெய்யுமபோது 'அந்தவேளையில்தேவர்களெல்லாம் பய
சிபட்டித் தேவேந்திரானிடத்திற்பொய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்
தைச்சொல்லுகிறதற்குமுன்னேதேவேந்திரன் தானப்பட்ட துன்பக
ளெல்லாஞ்சொல்லிப்பின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத்
தேவர்கள்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௩௪)

ஆரணனுராரணனு மானவிருவோநுந்
தாரணியிலேயிரு சமர்த்தொழில்வினைத்தா
ரோணியவேறுகதி யில்லையெவருக்கும்
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்ம விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில்மிருந்தியுத்
தத்தைச்செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமாய்க்கம வே
தேயில்லை எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது
இதைச்செய்தியைச்சொல்வதேகாரியமென்றுசொன்னார்கள்தேவர்கள்

நாயகனிகைசந்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
அயமலாபோலடி துதித்தரிவைபாகர்
மாயமுடன்மலயன் வருத்தமதுதிராய்
தாயலதுமைந்தந்துணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத்தேவேந்திரனும் சமர்த்தித்துப்பின்பு
அவனோடு தேவர்களெல்லோருமே 'யாச் சிவனுடைய பரிசுக்கமாயி
ய தாமரைமலாபோன்ற பாதத்தைத்தொழுது மகைகள்களே ஒரு
சகங்கெண்டு விஷ்ணுவும் பிரமாவும் சண்டைசெய்வதஞல் வருந்து
கத்ததைத்திராககவேண்டும பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல்
நற்றொழுதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள்தேவர்கள்—(

உருப்படுசகட்டைநிக ருற்றலகின்மீதே
மிருப்படுபிறப்பினை யிறப்பிணையுருதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புகளளவல்லாவன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம.

(இ-ள்) உருண்டிகொண்டுபோகாரிந்தவண்டியினுடையசக்கர
ம்போல அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுயிர்ப்பையு மாறிமாறி ய
டைந்து வருத்தத்தை யனுபவிப்பாமல் மோட்சத்தைப்பெற உடைக க
டிமையாகப்புகுது உன்னுடைய அளவில்லாத சிருபைக்கடவில் ரு
ளித்த அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (௩௫)

புழுக்குடையுட்க்கமை பொறுத்தபுழியாக
விழுக்குடையில்கைசெட விச்சையருள்வோனே

முழுக்கடவிடத்தின் முழுக்கூறமொழு
வழுக்கமலமற்றிட வடைக்கலமதானேமும்.

(இ-ள்) அநேகம்புழுக்கன் குடைத்துக்கொண்டிருப்பதன் உடற் பார்த்துப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானகெடப்பிரிய ததினாலே கிருபைசெய்கின்ற சுவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தி ல் தினம்முழுஞ்ஞாலம் போகாதமுமலமாகிய 'அழுக்கற்றுப்போகி' அண்டக் கலமாயுமமைசேர்த்தோமென்றார்கள்-எ-று. (ந-அ)

எண்ணமினிவேறிலே யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுநிலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணயெனநிந்தமவ னீதறிவிலானே.

(இ-ள்) இனிமேல்வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்குக் கிரு பைசெய்யுமென்று சிவனேதேவர்களபுகழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்யு மபோதில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின்புலத்தை யறிந்தாரா எல்ல'வுயிர்களிடத்திலும் உள்ளினிடத்து எண்ணெயபோ ல்நிந்தம சுவாமி இதுஅறியமாட்டாரோ அறிவாரா—எ-று. (ந-க)

அறசீடியாசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரோலா மமரொலம்பயந்துவிர நாகமீது
படுகாபுரிநீரும் லும் பங்கயத்திறுறுமயனும' பகைமைதீர
வடுக்கிபிடுமபுலனமெலா மடுக்கழியாதிருக்கமனத் தருள்வது'கி
தடுக்கரியதழலுறுவத தொருவகையாயிருவனாயுந் தடுப்பதானுன்.

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத் தைநீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவும்தா மரைப்புஷ்பத்தில்வீற்றிருக்கின்றபிரமாவும் ஒருவருக்கொருவா பகை வையவீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கு அண்ட ககளெல்லாம அடுக்குக்கு லையாமலி நக்கும் கிருபைசெய்வத ய்த தடுத்ததக்கரிய அக்கினிசொரு பத்தோடுகூடிய ஒருமலையாகி இத்தயிருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்த ருளிஞ் பரமசிவம்—எ-று. (ச-உ)

பாதலத்திற் பணிகளெல்லா விழுநாகவதன்கீழிற் பருவோரோடிப்
பூலத்திகினைத்திமையோ ருலகெல்லாமலாந்துமலப் புண்டரீகன்
மீதலத்துமுருகிடைத்துக் கடலகவெளி டந்துபெரு வெளிக்குமேலா
மாதலத்துகிதுவுமொரு கணன்மேருவதித்ததென வளர்ந்தமாதோ.

(இ-ள்) பாதானலோசத்திலிருக்கிறபாப்புக்களெல்லாம் அந்தமலை க்குச்சலிவோராவும் அதன் கீழ்ப்பருந்தவேரோடி பூமியிறபெரிதா ய் கிளைத்துக் தேவலே கங்கொல்லாந்தாண்டிப் பிரம்மலோகத்துமு கி'டைப்புடைத்து அண்டகடலகவெளியைக்கடந்து அதற்குஅப்பாலி ருக்கிற பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொ ருமாகிய மகாமேருஅடுத்ததெனறுசொல்லவளாந்தது—எ-று. (ச-க)

முனைக்குமெடுஞ்சுடரிவி புரவியுலவாவலக முழுதுரோடிக், க
னைகமணியி நுளகதறவேறறிவைத தவிளககெனவேகிளாககைபா லே
யளக்கொலாமளபரிய வளவையழல்பாந்ததென வரததமானந, தி
னைக்குமெழுதிரிகளெல்லா மதுசொறிந்தசிறிபெ'றபோற் சிவநதமா
தோ.

(இ-ள்.) உதயமாகினெமின்னாரம் கிணங்களை விசகிந்த சூரியனு
டைய தேரிமீட்டிய ருதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாத உலகமெ
ல்லாம் ஒழிக்கின்றதல் நீலமணிபோலுநகரிய இருளையோடிகிறதற
கு ஏற்றிவைத்தவ்ளக்குப்போல பிரகாசிப்பதனுலே சமுத்திரமெல
லாம சொல்லுதற்கரிய உடவாழகாக்கினிபறந்ததுபோலச் சிவபுரி
றதகைப்பொருத சததகுலாவதன்களெல்லாம் அநதப் பிரகாசத்தி
னுலே அநத அக்கினிமலைசொறிந்த அககினிப்பொரிகள்பே லச்சிவ
ததுகள்-என்றவாறு. ம)து ஒ அசைகள். (சஉ)

உலகமுததம்.

வானக்கண்ணழலாது கண்டமலரே னுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றாகரைகாணா
ஞானகண்ணிகர் காணுமகல்லனவைசேரு
மீனக்கண்ணின ருக்கெளிடானேவெமம'னே.

(இ-ள்.) இப்படிஞ்ஞாசபரியங்கம அககினிசொறு'ததைக்கண்ட
பிரமாவும் வேணுநாததைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவு
ம் பயப்பட்டு ஒதுங்கி'ன்றார்கள் ஞானகண்ணையுடையவாகுள கா
ணுவதல்ல ல் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகியமுகதறிற் கண்ணுடை
யவாகாணுகிறதற்கு எரியாக'ரோ நமமுடையபாமசிவன்—எ-று. ()
அதுசேரடிய சிரிய விருததம்.

கண்ணிலளவிடவரிய சுட ரினைககண்டிருவருமாய்க் கவலைய னு,
ரெண்ணிலிதனடிமுடியை யறிபவபேபெரியவரென் நிரைந்தாரிநச,ம
ண்ணின்டியறிவனெனப் பணிலிடைபிறறுக்கமிககோன்வர கம னு
ன். முண்ணின்முடியறிவனென வடிவெகினவெடுத்தபனுர் விதைது
பேரென்.

(இ-ள்.) கண்ணாலே இவ்வளவுதாரம் இந்த மலைபோலிருக்கிற
தென்று அறியக்கூடாத பிக சமாமலையையபாரதது இரண்டுபே
ருந்துன்பதையுடையவராய் இச்சமலையினது அடியையாவது முடி
யையபாலது அறிகிறவரே பெரியவரென் ற ஒருவருக்கொருவர் சொல்
லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுதுசாப் ததில்நீகதிரைசெய்கிறவராசி
ய விஷ்ணு இரதமலையினடியை நானறித்துவருகிறேனென்று வராகரு
பமா'னா இரதமலையின் சிகரத்தைக்கண்ணுகிறேனெனது பிரம'வும
அன்னப்பட்சியாகி, ஆகாயத்திற்பறந்தார்—எ-று. (சஉ)

மொத்துமரைக்கணத்தினுக்காயிரங்காதர்பறந்தயனார்வினாதுபோ
னார், அத்திராரலெடுத்தபுவி கணத்தினுக்காயிரங்காத துளைத்துபோ
னார், தத்தையோசெயலுணரகிறகனைசமணிகெடுபூட்டிக் கருகி'லா
தி, சித்திலயொற்றுண்டுகைபுரீவமணிகருன்றகைய நிகாதத'மாதோ

(இ.ஸ்.) சொல்லப்பட்ட அனாக்ஷணத்தில்திரிமா ஆயிரங்காதவழி பறந்துமேலாகப்போனார் படததையுடைய ஆகிசேஷன் சுமந்தபூமி பை' அனாக்ஷணத்திலே ஆயிரங்காததனாம் துணைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகிழாகப்போனார் அதுளப்படியிருந்ததென்றால் அந்தமலைதங்கமய ராஜ்யராட்டணப்பூட்டைப்போலவும் அதில்திறைககிறதற்குக்கட்டி லேட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண்டிப்போலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகியதோண்டிப்போலவும்மிருத்தது—எ-று. (சுரு)

பூவுலகையரிமகன்று கீழுலகின்முறையுறையே புரூத்து?பாந்து காவலுறமாவலிதன்போகவதி யெனுபுமுற கடந்துமேவித் தேவாதெ முமபாஞ்சுடர்வாளாகேகாககாததுஞ் சிரத்தும்போற்றி முவுலகைமுதலளந்தோனேமுவுலகமளந்துமதனமுடிபுயமாணம்.

(இ.ஸ்.) வராச அவதார எதிகது விஷ்ணுவானவர்பூலோகத்தை க்கடந்து அதின்கீழிருக்கின்ற ஏழுலகையு முறையேதுணைத்துக்கட் டந்துபோய் ம'வலிச்சகிராவந்திகாவலிலேயிருக்கிற போகவதிபட் டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவாகள வணக்கும் பிரமசொரூபம்வி ளகாநின்ற ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு கைளினை சிரசினாலும்வண ககி மும்'சேமூன்முகத்தையுள்ளதவ இப்போதேமுலகக்கண் அ ளகது அந்தமலையினடியைக்காணாமற்போனார்—எ-று. (சுரு)

வளாப்புடையபிறைபோல வளாமருப்புத தேய்திறைபோல்மழு க்கிப்போக, குளப்படியமுதலுனியு பிணைத்தேமோசைடைப்போற் குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரிவலிமூர் தொருதூறாண்டொழிந்த தம்பினரனைவாழத்தி, யினைப்பதுவுஞ்சலிப்பதமம் நெருதலமுமிட் ட்கடலு மேறினே.

(இ.ஸ்.) அப்படியின்கீழ்விஷ்ணுவாரூபங்கொண்டு தேடுகிறபோது வள பிறைபோல நானாகுநாள்வளச்சுடியுற இன்னொருமடபுகளும் தேய்திறைபோல்குறைந்து மழுக்கிப்போகவும், குளப்புகளும், முக த்தினுனியும்—தேமோரைபின்பு எப்படிக்குறைந்துபோயிற்றே அப்ப டித்தேயத்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுதகிரத்தில்திழந்துது றுவருஷக்'லந்தேடியுக்காணாமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிலனு டைய செயலென்றறிந்து அவகாததியானஞ்செயது இளைப்புஞ்சலிப் புமீககித் தன்னுடையதுக்கசமுதகிரத்தையும், ஏழுலகத்தையும் தா ணடிவந்தார்—எ-று. (சுரு)

தம்போரைமுதற்றிக்குத் தழற்பிறப்பாதவந்தத்தலத்தைச் சா ன்தா'னமபோதனிதன்முடிபினளவறியா னெனமனத்திலையாதீர்ந்தா னமபோருக்கரியானைச் சேடானைதனதுவிழியனத்தோடே, எய்ப் போதைப்புனைவானைப்பலகாலும்பணிந்துருகிப் பாவினின்றான்.

(இ.ஸ்.) தனக்கும்பிரமாவக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படிக்கே 'அக்கி'சிசொரூபமாகுமுந்தலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப்பூல் சிருக்கிறபிரமாவந்தமலையின்முடியை அறியமாட்டானென்றுநிச்சி.

ஞ்செய்துச்செண்டு ஈம்பாதமனுஷர்களுக்கு அரியவரைப்பாடிப்பட்ட
டவர்களுக்கு துரமாகயிருக்கிறவரைத் தழுடைய கண்ணகியுஷ்ப
ததோடு அழகியுஷ்பங்களைத் தரிகாணின்றவரைப்பலதாமும் வந்த
னஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பாவின விஷ்ணு—எ-று. (சஅ)

கனிவிருத்தம்.

இன்னதமிழின்செய விருக்கவிக்கிதன்
முன்னமேயழங்கிரி முடினயததேடவே
யன்னமாய்ப்பறந்தவ னனைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினும்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இத்தவிஷ்ணுயிருக்க இசற்குமுன்னே
அக்கினியிலேயின்முடியையததேட அன்னப்பட்சியாகிப் பறந்தபிரமா
அனாகுணத்திலே ஆயிரவகாதவழியாகத்தாண்டினா—எ-று. (சக)

கிரியேயன்னட சோளையுக்கீழுத
வேறிதாருயிர மாண்டிமேவின
ணுமதாருயிர காதமோக்கினு
மீறிதாருயிரத்தவ வெறியி றாணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளையுக்கிழிப்பட கிழித்துப்பறந்து தாருயி
ரம்வருஷத்தேடினா அப்படி அனேக தாருயிராக தந்த'ண்டிப்பாயப்
பார்த்த' னும்முதலபார்த்ததுபோலவேயிருத்தது அக்கினி தாண்-எ-று.)

கிதையெலாழகிர்ந்தன விசையுத்தீர்க்கன
நிறைவத மிக்கணு முயிரப்பண்ணை
குறையெலாமவளாகிட்டி தனிமைகூர்தலான்
பகையினுனிலையிலை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படியிரமா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது கித
கெல்லாமுகிர்ந்துபோயின விசையும் அடக்கிபருமைவில்லாததுக்கமு
ம்பெருமூச்சும்அதிசப்பட்டனமனகருரைவளர ஒருவருமில்லாமல்தா
ன் ஒருவனுடையபுருஷே பிரமசிவதை மனதிலெண்ணினான்—எ-று.

அரியமாவிகனடி யறித்துமீளுமோ
தெரிவருதிடையில திருமபுமோவென
வரியதாகியதுய ருசலாடின
கெரியுமெழுதுபோ வினகுஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்.) அரியமாவிகனடி இத்தஅக்கினியிலேயினுடைய அடியை
அறித்துதிரும்புவானோ கொஞ்சக்கூர்ந்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடா
தென்றுதிரும்பிவருவானோ என்றிததுக்கமாகிய ஊஞ்சலி விருத்தாடி
னார், கெருப்பிலேயிட்டமெழுதுபோல யிளவியமனதையுடையவாகி
பிரமதேவர்—எ-று. (இஉ)

மற்றிதுசிவனென பனதிலெண்ணிலே
ஹற்றிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாள்வனாகருயில் விடாகுமுழுகினேன்
சிற்றறிவிடைமையோ செய்ததிமையோ

(இ-ள்.) இஃதமலைபைச்சிவனென்று அறிபுமற்போனென்பகைத்து
க்கொளப்பபட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனென அ
ன்றுமுதலின்றையவனாகரும்வெகுந லமாய்த்துக்கசமுதகிரததில்மு
ழுகினேன் என்னுடையசிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலேநான்
செய்தபாவத்தினாலேயோவென்று விசனத்தையடைந்தார் பிரம்மதே
வா—எறு. (இரு.)

எயதினென் முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பெயகனையுந் ககினும் பொருந்தவேயுனா
செய்துணைபிற்றிகுல யென்முதேயபினான்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்

(இ-ள்) இவ்வளவுதூராதேடிவந்துமுடியையறியாமற்போனென்று
கிலுமினிமேற்போய் விஷ்ணுவினிததறி பார்த்தேனென்று பெய்
சொன்னுங்கூட ஒத்தாசையாகப்பார்த்தேனென்றுபெய்சாட்சிசொ
ல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையென்றுவிசனப்பபட்டார் அந்தச
மயத்தில்தாமழ்ந்த மடல்ஒன்றுமேலேயிருந்திறங்கப்பார்த்தார்பிரமா-எ-

இம்மடவெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
எம்மடலணைந்ததக் ககையெற்றனன்
செம்மறன் முடியிலவீழ் செம்மலர்க்கையான
மெடமைசேருயி ப்பதாய் விடுமினென்றதே

(இ-ள்.) இத்தத்தாழைமடல்எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோ
சிக்குமுன்னே தாமழ்ந்தபிரம்மாவக்குச்சமீபத்திலவா அனதகையினு
லேபிடித்தான் அதுபாமசிவனுடையசொசிலிருந்து தவறிவிழுகதாம
பூவானபடியினாலே மெய்கமயானபெருநுச்சோடு என்னைச் சீக்கித்
திலேவிட்டுவிடுவாயென்றுசொல்லியது—எறு. (ருரு.)

ஞாணிகையே யிங்குநீவருந்
காரணமேதெனக் கமலன்குறினான்
ஆனனான னளவிடாமுத
ஞாணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) அந்தர்தாழ்ப்பூசொல்லியதைக்கேட்டு அழகபெருந்திய
தாமழ்ந்தவன்கையிருந்து விவருவாடியென்றுபிரமாவேகேட்கப்பிடிமாவ
னவாவிஷ்ணுவினான அறியக்கூடாதபாமசிவனுடைய சொசியெரு
ந்து தவறிவிழுகதேனென்றுசொல்லியது—எறு. (ருரு.)

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தபின்
ஞாற்பதியிராம வகுடநண்ணினே

னேற்பதுவிடுவென் றிசைப்பவெந்தையைப்
பாப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வத யினுன்

(இ-ள்) கொன்றைமாலையோகாசியாநீன்ற சுவாமியினது திருமுடி
மேலநின்றதுவிழுந்ததும் நார்பதினுயிரும் வருஷக்களாகவந்தேன இ
ன்னமகான் பூமிபிற்போகவில்லைவருத்தத்தேடுவருகிறேன் எனனைப்
பிடிக்கவேண்டாம்விடென்று தாமழ்ப்புசொல்லப்பிராமா சுவாமியைத்
தேடுகிறதைவெறுத்ததுச்சிலவாற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினான் - எ-று.

துன்வியகைதையே துணையுமாய்நமக்
கின்னமுமகவுறு திடுக்கணிக்கினு
யுன்னிலு முயிர்த்துணை யுறவுவேறின
யன்னியநல்லன னனமு ல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாமழ்ப்புவேநீ எனக்கத்துணைபாடுரு
ந்து நாளின்னமுந் தேடிபலையாமல் எனவருத்தத்தைநீக்கினாயுன்னைப்
பாக்கிலுந்முயிர்போனதுணையுமஉறவுமேவறில்லை னும அன்னிய
னல்ல அன்னபட்சியுமல்லவென்றுசொன்னுன்பிரம்மதேவன் - எ-று.

நாமமோநான் முக னுனுமாலுமா
யோமாமிதற்கள விசைசகவெண்ணினேன்
பூமிக்கிழிடந்தவன் பொயினுன்மனத
திமைமென்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரே பிரமாநானும் விஷ்ணுவங்குடி அக்கினிசொரு
பமாகிய இரதமலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினேனும்
பூமியின்கிழிடத்தைப்பொந்துகொண்டு அடியை அவன் தேடப்போனான்
பாவிபாடியநான் முடியைக்காணவெருநாள்தேடியுங்காண்கிலேன் - எ-று.

அநிசலைவாவிது வதுகொடென்பய
செடியயனின்வரவினா னினைத்ததெய்தினந்
படியுளாதவனுடன் பறவையாபிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்) ஆகியந்தமாக நடந்தசமாச்சாரியிது அதைக்குறித்துப்பேசு
வதனாற்பயனென்னபெருமைபொருந்தியஉன்னுடையநலவா வினாலே
நினைத்தசாரியமுடிக்கால்தன்பயன்பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன்ப
கைக்கொண்டு பட்சியாயுருவேடுத்த இரதபிரம்மாசிவனுடைய முடி
யைவாறிந்தான் றுநீசொல்லவேண்டுமென்றுபின்னுஞ் சொல்லுவா
ன்பிரம்மதேவன் - எ-று.

(கூ.)

வஞ்சமென்றிகந்திடேல் வருந்தினுக்குயிர்த்
தஞ்சமாமென்றிப்பெரும் பொய்யும்சுற்றலா
மஞ்சியேதொலதநகர் மொழிபுமனறிது
சஞ்சமுண்டமைவகே நன்புவேண்டினார்.

(இ-ள்.) தாமழுவேகேள் இதுவஞ்சனைத்தொழிலென்று தள்ளத்
தேயும்தா ஓடிதுன்பதையடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சிதமவருமாயின்
அதுபிழைத்ததற்குப்பெரிநாகிட பொய்யையகூடச்சொல்லலா இது
பயப்படமுச்சொல்லக்கூடாதவார்த்தையுடல் அன்பன்சொன்னான்
சினைகதந்தவிநுமபின்வாவிஷத்தையுந்தின்ன இசைவ-எ-று. (சுத்)

உண்ணன ணுமசெயவெனெச்சம்உண்டுஎனச்சொ தெனெச்சம்
கத்திரிந்தது இயிசு சிம்புமம்மைதொக்கிரின்றது- ஏகாரம்-தேறநத
ன் கண்வந்தது

கண்ணு கண்டமுடியில்வாழ் கைதையேறி
தெண்ணு வதெழிலென வியைந்துபோதது
விண்ணினுமிருதுழி விரைந்துவேதியன்
மண்ணுலகளாதமான மருகருகண்ணினான்.

(இ-ள்.) மரமசிலனுடையமுடியில்வாழுகின்றதாமழுவேவேறே
ஒருஆயிரத்தையுஞ்செய்யவேண்டாம் இகமருடன பபென்றுசொல்
லக தாமழிஅதற்கினைந்துவந்தது ஆகாயத்திலுந் து சேகிரத்திலி
மாமழியையாளநத வஷ்ணுவினிடத்திலவருசேகிரதான்-எ-று. (சுத்)

சேராகேட்டியென வரவின்செய்கையைக
காதநாறாயின கணத்திலேகடந
தாதியானமுடியற்கு தண்ணுசென்னென
வோதினான்கைதையு முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) அப்படியைத்தபிமான சேரனைப்பார்த்து விண்ணுவே
ண்ணுடைபால்வரவைக்கேள் ஓடிவெடியிலேதாறாயின்காதமபறந்து
ளலலாருக்கும் ஆதிய சிவ சிவனுடையசிரசைப்பார்த்து எந்தேனெ
ன்றசொன்னான் தாமழுவும்அதுபோல்நிஜநதான் பிரமா பார்த்தாரே
ன்றுசொல்லியது-எ-று. (சுத்)

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரிவெடித்ததுவெடித்தவர வத்தினி லாக்கிரிமை
யோருருக்கினா தினைக்கிரி வுக்ககின்வருககையருககியதெனகரு
திரீர், செக்கொளிமடகிடமுறுக்கிதழ்நுருகுமெய்சிவப்பொளிவெரு
ந்தவடிவாய், மூகண்ணதற்கிடை பூனைதனன்முகத்திலவன்முப்பு
ரமெரித்தகையே

(இ-ள்.) அப்படியிமாொன்னதட்சணமே அககினிமலை படி
ரென்றுவெடித்தது, வெடித்தகத்தகத்திராட்சநாகள் செவர்கள்தியி
ககிட்டெயிச்சோநதார்தள திககில்இருக்கிற ஆனைகள்சூரியர்களைஉரு
ககிச்சயத்தாலெப்படியே அப்படியத்தஜலத்தைச்சக்கினதுகள்செ
க்ர்வானததுப்பிரகாசமமழங்கி போருமடியாரகவும்புருக்ம்பூவித
ழ்நுருமடியாசவும் சிவந்தததுகிருவுருகின் ஒருருவுபொருகிய
நிமமானதுவிபூதியினால் வெருந்தவடிவாயத்தோன்ற அத்தவெடிப்பி
லின்று பாமழிவான் எழந்தருளிஞர் முப்புரத்தைஎரித்தகைப்பு அ
வாழுத்திலேவந்தது-எ-று. (சுத்)

முண்டகனை கத்தைநின் மொழிந்தவுரைநன் கொ பொழிந்தாளை
கொண்டவனவே, அண்டபரிசுண்டமுந்மகின் கொடுக்கின்வடகதி
நனிகஞ்சுடரொலாக, கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தன நிறந்தன குறை
ந்தன நிறைந்தன குலா, வென்முசைநிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெ
நிந்தன விநிந்தருவே.

(இ-ள்.) பிரமாவே உண்ணுண்ட அகங்காத்தினுலே சொன்ன
சொல்லன் முயிருந்ததென்று சொல்லினைத்தபோது அண்ட பரிசு
டங்கனெல்லாம் கிவிவிடென்று கொடுக்கியொடுக்கிப்போயின குரியா சந்
திராருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள் மறைந்ததுகளசிற
துகிலையாயிருந்திருதுகளெல்லாம் இறந்ததுகளிறைந்தவைகளெல்லா
மருறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன கூட்டமா
கியதிக்குகள் அலைத்துகள் மாங்கனெல்லாம் கரிந்தும்பெரிந்துமா
நிந்தும்போனதுகள்-எ-று.

(கூடு)

கவிவிருத்தம்.

அழித்தனையனென வமரானுசினர்
சுழிந்ததுநீலமெனக்கொள்ளையாமலர்
பொழித்தனாநெடியனா குலகைபூதது
கழிந்ததுமலரவம் கிடம்பைக்கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாரும் பிரமா இன்றே அழிந்துபோனா
னென்றுபயப்பட்டார்கள் பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொள்ளையா
கப்புற்பமாரிபொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவாகுச்சர்தோஷம்வந்து பிரமா
வுக்குமுன்னைய அகங்காமென்கிற இருள்கிப்போயிற்று-எ-று. ()

பாடினன்பாவினான் பாவசத்தினு
லாடினலோடினான் எனவிடாமுதற்
கூடினெனவ்வாக்கொள்ளுகேனெனத்
தேடினான்சிவனாயத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போதுதெளிவையடைந்த விஷ்ணுவானவர் அக்கீ
னமில்லையிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினா வந்தன
ஞ்செய்தார்பாவசக்கொண்ட ஆனந்தக்கூத்தாடினான் குதிக்கிலுமல
டினாயாவா லும் அளவிடக்கூடாத இத்தசகவாயியைத் தரிசித்துக்கூ
டினான் இனிவானென்னவாக்கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தா
ர்-எ-று.

(கூடு)

சூசையா லுருகும் வரிதனன்புகண்
மசனும்பலகா மினிதூலகினான்
வசமாமலரவ வுனக்குமண்ணின்மேல்
பூசைபுகொயிலும் போகவென்றனன் -

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த பக்தியினாலேதேசம் உருகாரின்ற விஷ்
ணுவின் உடைய அடிமத்தித்ததைப்பார்த்துக் கேட்ட வாகவெனல் வர்

ஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரமாவைப் பார்த்து உனக்கு பூமியிலே கோயிலுண்டா யுமில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளமபற்றினார். வாமி-எ-று. (கஉ)

சைகையேயிவனெடு கரவுநீயுரை
செயதகாற்றிண்டிலே மென்றுதீர்த்தன
னெய்தியருளிவாகண் டே மகிளமுடன்
மெயதரையுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ ள்) வாராயதாழம்பூவேறிந்த பிரம வினோதசோகதுபொயச சாட்சிச் சான்னபடியினலே உன்னை இதுமுதற் கொண்மினனே னென்று தள்ளினா தகையிசுபு சுவாமிக்கு இப் புப்பட்டகோபமவநதத ப்பாத்தது ஏககமெடுகதுப் பிரமாவைவன் சன்னுடையதேகம் பூமியிலே நன்றாயப்படியவிழுநதுவந்தனஞ்செய்தான்-எ-று. (கஉ)

வேறு.

பொடிமுடியதழலேநிதா புலையாண்வமலமாஞ்
செடிமுடிகையிலேயுழல சிறியெனெருபொருளோ
வடிவேபெருவெள்யேசது மனதயேசதுமறைபிசு
முடிவேதனிமுடிலெயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ ள்) நீறு பூபுபெருந்ப்பையெததசுவாமியே சன்னா ளத்தா வமாய புணவ டலமென்கிறசெடிமுடிகொண்டிருப்பதினலே அவி வேதிய யசுதிரிபாநின்ற சிறியெனெருபொருளோ உருவமா னவனோ அ கண்ட வெளி ளானவனோ காணருவேதமானவனோ நான்கு வேதத்தினுடைய அநதா டகன்ருகி நகரே ஒப்பற்றமுதலாகியவனோ கோபித்துககொ ளளவேண்டாம கோபித்துககொள்ளவேண்டாம்-எ-று. (கஉ)

எநகீகளுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறகி
வெந்நீரதுவானுடன் விளவப்புனலுண்டே
நின்னீமைபிடுதென்றலுல ருயிரொப்பகிருமும்
முநகீவிடமுண்டோயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ-ள்) எல்லாந்தகனிவீரும்விழுந்து ஒன்றாயி ஏழுசமுத்திர முங்காயநது வெந்நீராயசகட்டில அனதயாதற்கிறதற்கு வேறேசல முண்டோ உமக்கே இப்படிப்பட்டகோபமவந்தாலுலகத்திலிருக்கிற சிவாசிகள் எப்படியிழைக்கும் முன்னேசமுத்திரத்திலேபிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டமுத்திர கோபஞ்செய்யவேண்டாமகோபஞ்செய்யவேண்டாம்-எ-று. (கஉ)

பிறையேமுழுமகியேயுரை பெண்ணேபிறவானே
நறையேநறுமலரேயென காணுவிதமாவை
பொறையேகிருவருளெபொழி புயலேயியிவினசையே
முறையேபலமுறையேயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ ள்) மூன்றாற்பிறையாகிய பூணச்சுந்திரானகியும் பெண்ணு கியும் அனுகியு ருக்கையும புஷ்பமா கியுமலைகளாகியும் கிருபாவா ளுததைப்பெ ழிதென்றமேகமா கியும் சொல்லாகியும் நாதமாகியும்

தம்சுன்னுவிதரூபமாகியுமிருக்கின் மயூர்த்திய உமக்கு முனையே மு
வையேனென்ககே புகையென்றாம் கோபகவேண்டாம்-எ-று. 1)

உம்கை சசரமலராகிய வில்லெனுவன்றே
கொழமைதலைமதவாதெழு கோபகர்விறன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகெலை செய்யுமந்தகனன்றே
முடிமைப்புரமன்றேபொரு பொருளாயெனையுணியேல்.

(இ-ள்.) மிகுந்தவெல் ததைக்கொடுக்காநின்ற புஷ்பபாணங்களை
யுடையமன்மதன்தோமல்லவ துருகாவனதுர்ஷிள்ளிட்ட. எழு
ம்பினதிலையையு ஐயுமேபான்மதததையுமுடைய சோபராகிய யா
ணையல்லவே அந்தரிஷிள்பின்புவிட்ட சிவப் பாகிய அகசினியல்லவே
கொலைசெய்யுந்தொழிலையுடையாமன்லலவேகிரிபுரமல்லவேநான என
வளவுஉமக்குள்ளே ஒருநொருளாகக்கே பஞ்செய்யபீலண்டாம்-எ-று
அரிதந்தகிரிநாமுன படியுறிலேகொணுளால்
பகவைப்படியவெனினிமேலோவிடாபடேவேன்
சிறுமைப் பிடுமென்பால பளசெய்யென்றுளசெய்தான்
மறுசுகருளினலெவோலிமைமகிழவாயினவமொழிவாச.

(இ-ள்.) யாவாலுமறியக்கூடாத உமமுடைய முடினயாநிகிறே
னென்றா சகிரித்திலப்பட சியுளவமோனென இனிமேலோ அகந்ததை
அடைவேன்சிறுமையையடைநா என்னிடத்தில கிருணசெய்யுடைய
மகொல்லியசுளப்பட்டுபொது மறுசிக்காயதது குளிரந்தலையே
லசகிவணசுக்கொலையததிருவாயமலநது சிவமொழிசுளை அருளிச
செய்வார்-எ-று (என)

அம்போருகவஞ்சேலினி யவனித்தலமன்றையார்
தமபூசனையுன்பூனை யாகித்தமனியாராந்
சாபூசலவுலகெழையுமவியெனறருளசெய்தான்
சமபூசகடலவிடமுண்டருள் கருணைக்கடல் னான்

(இ-ள்.) வாராபிரமாவே இனிமேல் நீபடப்பட்டுதே பூமியில்பிரா
பணாகருசாகுசொ சிறப்புகை உன்பூசையாககொணடுபொணனுருவ
மாயுண்டாகிய மகாமேநுமலைகாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போது
பொலப்படையென்று அருளிச்செய்தாசநகுளசுழாநின்ற சமுத்
திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருகைகூட லாகிய சிவபெருமான-எ-று.

அமரோடிய கிரியவிறுதகம்.

இத்தலத்திலுமகருவாய் கொடுத்தெனையே சனைமுன்றெல்லைதாரம்
சுத்தபவித்திருந்த தலமாகப்பொழிக்கிறதசேகரிதானும
சிறுநுடைய சிவா முதலகடலகிண்டருகிறததான
முசகியனைத்தனையுமவதுவழி நகருணைபுரிமெழியுராமம்.

(இ-ள்.) வானகைள்பிரம் விஷ்ணுககளே உங்களுக்கு இத்தலத்தி
லே அனுகூலகஞ்செய்துவரங்கொடுத்தபடியினாலே இத்தலத்தை
சுத்தரி முன்மையேசனைதாரமலரைசும சுத்தபவித்திரமச இருக்க
வேண்டியது இக்கொடுத்தையானது சிறியஉருவத்தோடுகூடிய ம
கிப்பாசக வது பெரின்பஞ்சிறுத மேடசசனத்த தளடயிலலாமந்
கொடுக்கும் இத்தலவந்துகு அருணைபுரிமென்று பெயராம்-எ-று.

வாஸதநிமிந்திரனுமிமையவருகினைக் கவையவருததநீர்த்தோம்
ஆதலினாலித்தலதவத நினைப்பதாக்குப்பிறப்பிமெப்பயதெற்றுவிடியிப்
புகலபுமித்தலமும்பிரளயதது பழியாதபொற்பதாதி

மோதியகாறதடைததினைச் சாசாசுவகனெவையுமுயர்முத்திசேர்க்கும்

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும், தீவர்களும், கம்
மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம், ஆனபடியினாலு
ந்தகலதனைநினைக்கிறவர்களுக்குப் பிறந்துக்கொண்டிருக்கிற மி
தப்பர்வழித்தததலமுமபிரளயகாலத்திலும் நாசாயையாத இலக
ணத்தையுடையதாகிமோதுகின்ற வாயுசஞ்சாரஞ்செய்கின்ற திருக
ளிலிருக்கின்ற சாசாசுவகனெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும
எ-று.

(எ-உ)

வையகத்திலரியதவப் புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்பவர்க்குத்தீரிகரிலவதரிக்கவருகருவோஞ்செய்ததன
மெப்பெறவொன்றாயிராமாவளருமிதிநகொம்ப வம் வினையாததினத
வையமெனவுணர்வார்க்குப்பாக்கிவிட்டாதுநாசனைநானே.

(இ-ள்.) பூமியில்அரிதானியதவதனைச் செய்தவர்களுக்கு இவ்
மையானமோட்சத்தைக்கொடுக்கவருகருகி, ஜோதிசொருபாடியிய பூத
தத்தலத்தில அவதரிக்கவருகருகொம்பே மீதிவருகாண்டிச்செய்
தில்லாறு ஆயிரமாய்நடுத்தியாகும் இரத்தலத்திலபரவையேயுண்டா
காது இதைதகர்த்தகமாக நினைப்பவர்களுக்குமோட்சகவிடைக்கொட்
டாதுகருமுடைய ஆணைப்படியாகுனனரா மமசிலா-எ-று.

(எ-அ)

ஆண்ணல் பமொழியளவிலமுதானமதுகுறுகியசலமாகி-வண்ண
கெடுஞ்சுடாவாதுவிளங்குதல்கண்டயனநிருமாலைவண்ணகிசெய்வார்
விண்ணவர்க்குமெவகளுக்குமிதன்சே-திக்கெதி-கருறுகிவிழிக் கப்பே
கி- கெண்ணரியசுடா-கெல்லா-முட்கா-தமலையா-க விருக்கவென்றா.

(இ-ள்.) இக்கூட்டிரகாரசுவாமியொன்னவளவில் அககிரிநா
னதுகுறுகி ஒருசிறிதமலையாய நிறமபொருந்திய அன்னகிரினை நன்றி
நது பிரகாசித்தலைப்பார்த்து பிரமாவும்-விஷ்ணுவும்- சுவாமியை
நயிச்செல்லுவவர்கள்- தேவர்களுக்கும்- எவர்களுக்கு மிகச்செல்லி
சே-திக்கெதி-கருறுகிவிழிக் கப்பே- கி- கெண்ணரியசுடா-கெல்லா-முட்கா-
தமலையா-க விருக்கவென்றா.

(ச-உ)

அண்ணமிசைவநவா னுந் கருடன்மிசைவருவா னு மமலபுராய-
வன்னியெ-ளிமகந்த-குமறதை மலை-கவரு-தியென மலையா-செய
தார்- சென்னியிலேயொருசோதியனுதிரு-கந்தரியவருந் செய-வாயெ
ன்ற- ரொணு-நதவடியவாககாவிதைய-மிறந்தகியினை யியப்பலு
மறா.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்திலேயுதித்தபிறம் வும்கருடவாகனத்தி
ல்வருகின்றவிஷ்ணுவ-மலரகிதாசிய சுவாமி அககிரிப்பிரகாசத்தை
மறைத்து மறமலைகளிலே இருக்கவேணுமென்றுசேட்ட அப்படியே
மலையுநவாகச் செய்தா நிரம்பகையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் எண்ணு
ம தெரியும்படியாகக் கிருப்பசெய்யவேண்டு மென்றான அப்படியுச்

தொன்ன தொண்டர்களுக்காக இங்கிச்சவாமியுந்திருவாய்மலர்ந்தரு
ளிஞர்-எ-று (அ1)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநா, பொருளோகிமலைதலையிற் காட்
டிசித்தபோம்-வாயத்தவங்கச்சுடர்காணிப்பிபிணியில்லாதுலகை மன்
னிவாழ்வார்- பார்த்திவந்து, மருந்தவாக்குமிடைபூறுதவமயிதபணிந்
தோர்கண்டோர்- கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவா
க்தொடுப்போமென்றார்

(இ-ள்.) வாரங்கன் விஷ்ணுபிரமாக்களே கார்த்திகைமாதத்தில்
ருத்துகைச்சத்திரத்தில்மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசககாண்பிப்போ
மஅப்படிப்பொருந்திய சுடனாகண்டால் தரித்திரமும் வியாதியு மில்
லாமல்உலகத்திலிலைபெற்றுவாழ்வார்கள் இந்தசோதியைக்கண்ட அ
ரசர்களுக்கும்- அரியதவகிகளுக்கும்- இடையூறுநீகர இதைப்பணி
தவர்கள் தரிசித்தவாகளுடைய கோதிரத்தில் இப்பத்தொருதலை
முறைக்குமுத்திவாக் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேகா-எ-று
மாணபவமறுககல்மருந்தாருமதற்குமலைமருத்தென்றோபே
ருண்ணவடிவாதலினுலகுணகிரியெனுமொருபேரதனையேர்பால்- தா
ணியிலேயுரைத்தவர்க்கு முக்கோடியுஞ்செழுத்துச் சரித்ததாமென்-றி
ருணிலவுமிடத்திறை வனிசைக்கமகிழ்ந்நறைஞ்சியவரிசைப்பதானார்

(இ-ள்.) இறப்பினையும் பிறப்பினையும் கீருவதற்குமருந்தாபடி
யினாலிகை மல்கருமலைமருத்தென்றுபெயர் இச்சமலைசிவபுரிமான்
படியினுலகுணகிரியென்று ஒருபெயர் அசைஒருநாம பூமியிலெசொ
ன்னவர்களுக்கும் புஞ்சுக்கூரத்தை மூன்றுகோடிதாம்பலச்சரித்ததற்
குச் சமானமாகுமென்று நிலகண்டத்தையுடையசிவன் அநுரிசசெப
யவிஷ்ணு பிராகாள் சந்தோஷத்தையடைந்து சவாயியைவணங்கிச்
சொல்லுவார்-எ-று (அ2)

அநித்தருணகிரியனேயுள்குவிண்ணீரலதுபுனலாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுத்தொள்ளாதுதிருமுடிக்குமணிமலைகுட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடத்திற்றானேகதி களன்றிமணித்திப்பகாட்டுவாரார் (முந்
தடுத்திதைஞ்சிப்பூசை செய்யலிதன்மேழா சிலிங்கவடிவெடுப்பாபென்

(இ-ள்.) அருணாசலேகாரே மலையாகியவும்குறுகாயத்திலின்று
பெய்யாரின்றமழையேயல்லாமல்கவகொண்டெவந்து அபிஷேகஞ் செ
ய்கிறவர்கள்க்கூத்திரககட்டங்களே முததுமாலையாவதல்லது வே
றேமுத்துமலைகுட்டுகிறவர்களார் சூரியகாணமேதிபமா தலலாமத்
திப்பகொண்டெவந்துவேறேகுட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாந்
களபிஷேகமுதலானதுகள்செய்த பூசைசெய்வதற்கித்த மலையின்கிழ
ஒரு இலிக்கருபமாயெழுந்தருளவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்
கள்-எ-று (அ3)

அன்னதுவாயிருக்குதரீராயியத்திலருச்சியமென் நசலம்புக்கா
செல்லுமபுகழவங்கோர்சிலனுருவமுனைத்ததுகண் டிறைஞ்சிவந்தி
கன்னியபூமழைபொழிந்துபாரசமாய் கிழந்தாடிமயனைக்க வித்
கன்னிதல்கோபுரமுண்டபமுமணிமதிவஞ்சனைப்பித்தாரகள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இவ்விக்கமஃகுறும் பத்தியுடன்பூசியுக்கொண்மலையினுள்ளே மறைவுகொலருசெய்தார் ஓத்ததோமுடிபுதமுமபடியவ்விடத்தில் ஒருஇனிக்கந்தோனறிற்று அநைக்கண்புலனங்கிததோத்திராஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பாலசமாயச்சநொஷத்தையடைந்து ஆனந்தகூததாடி மயனென்னிதேவதச்சுணைக்குப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அமருபொருந்தி மதிவஞ்செய்வித்தார்கள்-எ-று. (அச)

அழியாதவனாகருந்தீர்த்தமுந் துற்றபதுங்கண்டழகுசெய்தார் வழியாநீச்சரஃதியுஞ்சாதருவுக்கேனிகளுமாமுமானவொழியாமலிமையவருமிருடியருமணிநொனவுருவங்கொண்டார் விழியாலவிடமன்கணிகையா, யாம்பையருமேவினாரே.

(இ-ள்.) அப்பொழுதும் அழியாதவனமுள்ளாகமுட்புந் துற்றபதுவகைய, கியதித்தமும்உண்டானதுகண்டழகுசெய்தார் வழியாதசலத்தையுடைய ஆகாங்கங்கையும் கற்பகவிருட்சமும் கிணறுகளுமாமுமானதுகள் நீங்காமல் தேவர்களும்நீலிகளும் மனிதர்புகளும் உண்டெவந்துநீறந்தார்கள் விஷமபோன்றகண்களையுடைய தானிகளாக அரம்பாஸ்திரிகள்-எ-று. (அந)

காலையிலேயு முகிமாவிரியுதித்துச் சிவந்தசடைகட்டிநீறு (ன்) மேலணிந்துகண்டுகையுண்டனமுதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தசாதரமஃயினுறசிவபூசைபுரிந்தன்னுமலையணைவலங்கொண்டேத்தி ஏலவொருபதினலாயிரவாண்டிகழிந்ததம்பின்னிமைவாரா.

(இ-ள்.) பிரமாவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலமேமுமுகிமாவிரிநித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டிப்பூதியைஉடம்பெல்லால் தரித்துருத்திராட்சமஃயை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினுலும் மாலையினுலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையை பிரதட்சிணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினலாயிரவருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்குபதிகுருப் போவதற்குளதிராததைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (அச)

ஆசைதருநிருவருணைசமைந்ததற்பின் கயிலைமலையாரசுபோயிறநீசனுக்குகண்கமலையிதுவாயின்னெள்ளிமலையினிமேலென்னுளகாசிமுதலெழித்துணைக்குஞ்சிறப்புடையதலமேழுங்கண்காராடு (நக) மாசகன்மகதித்தோன்றவொளியிழந்தவுகிசுணைமேபாண்வளம்மே.

(இ-ள்.) சுவாமிகுருஆசைகொன்னுமபடி திருவருணைசலசைதலாகசமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது இத்தகையே பொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின வெள்ளிமலையினிமே லாசைசுண்டாகுமா காசிமுதலாகசொல்லப்பட்ட ஏழுமூல்தலங்களுமீதிலெல்கமும் குறநீங்கிய குரியனுதயமாகப் பிரகாசமீழ்ந்த எட்சத்திரவாணயோல ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்-எ-று. (அச)

அரியயனுமளவிடுத கரியமலை நிலையுணைக்கவரிதென்னுலாநதேரிபவனக்கறிந்தபடிசிறிதுணைதகேனிகளாசாசு திறமே சென்னாண்டுகிசுபெரும. ராக்கண்டமணிமீழ்ந்து பணிக் துண்டியாண்டி

ற்றோம்பி-புரியசிவன் டங்கலந்தகதையுமுரைத் தருளுமெனவுரைப்ப
தானா.

(இ-ள்) நந்திசேகரர் மார்கண்டேயரீதியைப்பாத்ததுவிஷ்ணுவ
ம்பிமாவும் அறிதந்திரிநாகப திருமலையினது சிறப்பை என்னுலசெ
ல்லுதற்கரியதெனரு லுமனைகருத்தெரிந்த அளவில்சிறிது உமகருத்
தீதரியுமபடிச்சொன்னேன் இனிசொல்லவேண்டிய தென்னவெ
ன்றாவரிசெபெற்றமாராகண்டேயரீதி சந்தோஷித்துகணங்கிகவ மி
வாராரோசகித் தவஞ்செயது அவரிடப்பாகமபெற்றதுவும சொல்ல
வேண்டுமென்றுகேட்டச் சொல்லத்தொடங்கினா-எ-று. (அஅ)

இரண்டாவது திருமலைச்சருக்கமுற்றிறம்.

ஆக-சிறுவிருத்தம்-கசுசு.

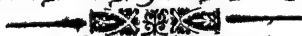

உ

சிலமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதியார்திருவவதாரச்சருக்கம்.

ஆவரோடியாசிரியவிருத்தம்.

பகன்ருவர்பதினொருவ ரெழுவரெணமர் திசைக்கிறைவர் பணி
காட்டுள்ளோர், கிந்தாரகிமபுருட்சிதக ரியககரினையலாமுனிவாகினை
யுள்ளோர், அன்னுமலரயன்றிருமால் கலை நதை மலர் மடந்
தைமகிழ்ந்துகூழ், மூன்னவையிகழ்ந்துதகனை முடியாத பெருவே
ள்விழுடிக்கவாறான்.

பூருவகந்த.

கேள்மார்க்கண்டேயரே மூன்றாளிலே பிமாவின் டந்திற்ற
திகக்கொண்டபலன் அரியதபகசெயது உயாகதவராகனைப் பெற்று
நினைவார்ன் நிமிஷமுபிசுத்தருவிவாரு நெகாலத்திலே பார்வதி யான

ள்தன்னிடத்திலேபிறக்க அந்த அம்மனைச்சுவாமிக்கு வலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனாகுப்படிவாரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்பு ஒருநாளிலுடன்சுவாமியினுடையசனபக்குப்பானான் அவ்விடத்தில்கவாமித்தனக்குமுழுநாமரியாதைசெய்யவில்லை என்னிறகோபகொண்டிதன்னுடையவீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பாக்கிலும் உயர்வையெயவேண்டுமென்று.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுருரியர்கள் - பதினொருத்திரர்கள் - சததரிஷிகள் - அஷ்ட திக்குப்பாலகா-நாசலோகதார - ஸ்னார்-கம்புருடர் - சித்தர்-யட்சகா-தேவர்கள்-முனிவர்கள்-நிஃபெறமபி-மாவிஷ்ணு - சகஸ்வதி இலட்சுமிமிஷ்ஞ்சந்தோஷத்தையடைந்துசுமறிக்கொள்ள என்லோருகுகும்முதல்வராகிய பாமசிவனைநீத்திதது முடியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான் - எ-று. (க)

எந்தையெயுமசம்பார்க்க விடையருளென்றிறைக்கிறைவி விசைத்தாளுந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தனென் றுரைதனைனீதென வேண்டிப்பெருப்பயென்று வந்தனஞ்செய்தனைளவா நகைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான், கந்தமலாகுமுலாஞ் தந்தைமகத்தொடங்குகன தவத்தைசசாரந்தான்.

(இ-ள்.) பாவதிதேவியானவள் தகப்பனாபிபதக்கன்யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டுசுவாமி என்னுடையதகப்பன்செய்கிறவேள்வியைப்பாத்தவருகிறதற்கு உத்தரவுகொடுமென்றுகேட்ட அதற்குசுவாமியானவா உன்னுடையதகப்பன் புகழிலையாமல் என்னைமிகவும் நித்திகிருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்ல அனாத்கேட்டுசுவாமி எனதகப்பன்செய்த இந்தக்குறறதானை உன்னேவெண்டிப்பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காஞ்செய்தபோது அந்தஅம்மனைப்பார்த்துநகைத்து நல்லதுநீபோய்ச்சீக்கிரத்திலவந்து சென்றென்றுசொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடத்திற்குப்போனா - எ-று ()

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா ளுடையவா திருந்தனன்றந்தையானன், தீயவனைப்பணிந்தனளவகவனுமிகழாதானிகழந்த சொல்கோக்கிப்பேயிருநருஞ்சுடையெனப்பிழையிறந்துவிடுகவுங்கள்பெறுவாழ்வென்று வாய்பிறைக்குங்கொடுமைசொலி மறைந்தனளச் செயலறிந்தான் மங்கைபாக்கன்.

(இ-ள்.) பார்ப்பதியானவள் தக்கன்யாகசாலைக்குப்போய்தன்னுடையதாயைவணங்கினாள் அவள் இந்த அம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள் அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய, தகப்பனைவந்தனஞ்செய்யஅவனும்நீத்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கேட்பக்கொண்டிஉன்னுடையயாகசாலையாழவுபேயிருந்து விளையாடுஞ்சுடையாகிப்போகக்கூடவென்றதுவிதது இந்தப்பாவி வளர்த்ததேகம்இருக்கக்கூடாதென்றுயோகந்தினாலேதன்னுடைய தேகத்தைவிட்டாள் அதச்செய்தைகையுணர்ந்தாசாம்பவழர்த்தி - எ-று. (ங)

(கவிவிருத்தம்) உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல, வொருவனையிய்யுமோ தண்ணிலாமுடிக்குணின் றுதழிலெமொண்டிமைக்கையறு

லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனிஸ்
விண்ணடுங்கமண்ணடுங்க விரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும்கூடயிருந்த பார்ப்பத்தேகத்தை விட்டவு
டனே ஒன்றியாகியிருந்த பாமசிவனுடைய உச்சிச்சவுகையதையடை
யுமோ குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரன் தமமுடையசொசிலேதானேயிரு
கந்தெருப்பைவாரிச்சொரிசிறாடியினாலே அதிகதாபதையடைந்து
யும்பு
தக்கனாகிய பாவியினால்லவோ இந்தவகுத்தம் உண்டாச்சுதெ
னறுகோபித்துக்கொள்ளுமபோது அவருடையநெறிக உண்ணிவிரு
ந்துவிரபதிராரணவா ஆகாயஉலகமும் பூமியும் கடுங்கும்படியாகத்
தோன்றினார்-எ-று.

(சு)

மஞ்சபற்றியுடல்குறுத்து மணிமய்யாமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடிமுழங்குதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கநெறி நயனமுங்கொதிக்கமே
லஞ்சலிததையோடெங்க னையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பாக்கிலும்உடம்புகுறுத்துமயின்னதுநிறம்
போன்ற மரகதாதினபிழைத்த கிரீடத்துடனேசஞ்சரிக்கின்றமேரு
வுக்குச்சமானமாகி இடிபோல்முழங்குகின்றநெருப்பாகியசொற்களை
யுடையவாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்க நெற்றிககண்ணகொருக்கச்சி
ரகின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எமதுஜயாகிய வீரபத்திர
ர்வந்துகோன்றினார்-எ-று.

(ந்)

ஒழிததசிக்கவுரிபுயத்தி னுத்தரீயமாகவே
கழித்தேறீந்தவல்லியத்தி னதளிசைததச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனி
தழைத்ததென்னவென்னவென்றையன்வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்.) இ'ணியனைக்கொன்ற ராசிக்கத்தினுடையதோ'உததரீ
யமாகவும்தாருகாவன ததுரீவிகளால்விடப்பட்டிருக்கவா'மியினால் மாண
தையடைந்த புலியினதுசர்மம் இடுபுக்கச்சையாகவுமவிழித்து இ
மைக்கிறதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாஹந்ததேந்ததுடனே என்
னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்றுவிரபத்திரர்வந்
தார்-எ-று.

(ஊ)

முக்கணத்தளிர்கொடாது கனல்கெடுக்குமுகிலென
தகைவெள்வினய்த்தகர்த்தது மீள்தியென்றுசுற்றினு
ணக்கணத்தினுவகைபொங்கி யடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்றபழதாதர் பாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம்என்னவென்றுகேட்டார்பதிகி
ரணப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பாமசிவன் உலகத்தைப்பொழி
யாமல்நெருப்புக்கைக்கும் மேகம்போற்போயதக்கனுடையயுகத
தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்யஅந்தச் சணமேவிரபத்திரர் அ
திகச்சேதேஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தொழுதுப
க்கத்தினின்றபழதாக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ்சூழப்போனார்-எ-று.

(ஈ)

நஞ்சுகொப்பளிக்குகாக நாரீரண்டமாலையா
பஞ்சாட்டியுதலை வாலவட்டம்விசே

குஞ்சாங்கொட்டையுள் குதம்பையாகவிட்டவென்
கஞ்சகதநாலவந்தாய கவரின்றுவீசவே.

(இ-ள்.) விஷததைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மலையாகத்
தரிசுதுகொண்டு பத்துபூதங்கள் நீலவானமான ஆலவட்டம் வீசிக்
கொண்டுவரத்திக்குலிருக்கின்ற யானைகொட்டையும்கூறிலேருண்
மகந்தரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நாலுபேர்க
சுத்தமாகிய சாய்மாடவீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தியிருந்தவதாவெமமை வின்பிழிந்ததீர்த்திமம்

பேயிரண்டுநாறுநாறு காகளம்பிடிக்கவே

வாயிரண்டுபோலுமாலை மதியிடைந்தபூதமோ

வாயிரங்கவிக்கமுத்தி னாகுபததிரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாழுகொருப்புக்குடிக்கொண்டிருந்தவயிறிறினைப்
புபசிறப்பிமகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்
டாயிம்பேய்கள் எககாளம்பிடிக்கவும் சுந்தரனை இரண்டாகப்பிளந்து
இரண்டு உவாயிலும் வைத்ததுபோலுமிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதங்கள்
முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று. (க)

மாயுமாயாதந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே

தியின்பாயினுர்திந்த சிக்கநாதமுதவே

சாயுகிமணணில்காலாமேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே

யாயிரங்குரிசெருத தனைந்ததேரிலேறினான்.

(இ-ள்.) இறந்திருந்துபிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுகளுடை
யகையிலிநந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்துஊதிவாவும்
இரக்கஅக்கினிபகலான் வாயுபகலானேறுகின்ற ஆட்டுக்கொடாகலைமா
னிதுகளுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேக பூதங்களுதவும்
இறந்துபோன யமராசாகளேறிய எருமைக்கிடாக்களுடைய கொம்பு
களை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களுதவும் ஆயிரம் யானைகள்கட்டி
யழுக்கிற தேரில்லறினா வீரபத்திரர்-எ-று. (ங)

சிலகணங்களைடான சிலகணங்கடோதா

யுலவுகின்றசிலசணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்

மலைவகொணாம்சிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின

வலகைதானுமனவிலா தனந்தலேடமானதே.

(இ-ள்.) அப்படியிரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள்
பாணையுபகொண்டதுகள், சிலபூதங்கள் தேரிலுருவங்கொண்டதுகள்
சிலபூதங்கள்குதிரையானதுகள், சிலபூதங்கள் மனிசரூபமும் தேரு
மானதுகள், அளவிலாதபேய்கள் அனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்ட
துகள்-எ-று. (ய)

விரையேழடங்கவுண்டும் விடாய்கொடாதுமீளுமே

பாரவேழபாரமுண்டு பசிகொடாதுபடருமே

கூரவேலெறிந்துகால னுடுகொள்ளுகொள்ளுமே

போரையேவிறுமபிழுன் னடத்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அ
வருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்துநீரடங்கலும்குடி

தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும்பாரமாகிய ஏழுக்கத்தையும் சர்ப்பி
ட்டுப் சிபோகாமல் அலைந்துக்கொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்திய
வேலுயுத்தத்தைஎழித்து யமனுடையகாட்டைக்கொள்ளுகொள்ளுமதி
ய்பழிப்பட்ட வலிமையுடையதுகள்-எ-று. (௮௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசுந்தமே
புண்டரீகாண்டமும் புக்கொளுத்தமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தையடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டைவாயுவென்னவகை தட்டியோடுகுதமே.

(இ-ள்.) ஏழுமேகக்களையும்பிடித்துச் சிவந்ததலையிரிலேசுறநி
க்கட்டிக்கொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும் புக்கயுண்டிக் கெ
ருப்பினுலேகொளுத்து எட்டுத்திககுந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயெ
ன்றுதேடும் பிரசண்டவ யுபோலக் கைக்களைக்கொட்டிக்கொண்டு வீர
பத்திராபின்னையோடுகிற பழகங்கள்-எ-று. (௮௩)

வெள்ளவாழிமதுநாந்து வீறுகின்றசிலகணங்
துள்ளவந்துபுலனமுறறுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணங்
தள்ளுகின்றபேர்களுென்று சங்ககரிந்துநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டியூடுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகியசமுத்ததியபோன்ற மிகுந்த மதுவப்ப
பானமுசெயது அரனுவீரூப்புக்கொண்டு சண்டைக்குளமுத்ததுகள்
சிலபூதங்கள் நமமுடையகவ மியைத்தள்ளுகிறவர்கள்- யாரென்றுகே
ட்க அவர்களைசொல்லுகிறதற்காக நின்றவீரநகைகொள்ளும் சிலபூ
தங்கள் நித்திரைசெய்யும் சிலபூசகங்கள் உடனேஎழுந்து அனபுகொ
ண்டிசிவனைக்குறித்துப்பாடும-எ-று. (௮௪)

வெதிரசிலம்புமுரசுககம விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதகமறுகநீள்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூசகணமெலா
மதிதிமைந்தானபேசக லையுமவாரிவீசினர்.

(இ-ள்.) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல் சி
லம்பு முரசு-சங்கங்களவ்ருதாசியஉடுகளைபூதலான வாததியமுழங்க
வும், பெரியமணிதவண்டை மாதகம சத்திக் வும்வழிமுழுதுமபோ
யத்தககனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூசக உடன்களும் அ
திதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் அகவிவாரி வீசி
னதுகள்-எ-று. (௮௫)

காரிலேறிமையிலேறி கடாவிலேறியலகைமே
லேறிலேறிமகாமேறி பிரலையேறியலகையாம
பாரிலேறிமானமேறி பசவிலேறிபெண்மருந
தேறிலேறிவாதவீர சேனைமாளமோதினார்.

(இ-ள்.) மேகவாகனஞ்சித்தேவேந்திரனுமாஆட்டுக்கடாவிடலறு
கின்றஅக்கினியும் கருமைக்கடாவாகனஞ்சிய யமனும பேர்வாகன
ஞ்சிய நிருதியும் மகாவாகனஞ்சிய வருணனும் மாசகாகனஞ்சிக் கா
யுபகவானும் அசகாபுரிபையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேர
னும் எருதுவாகனஞ்சிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுப்போகளுந் தேறி

லேறி எதிர்த்துக்கொண்வந்த வீரபத்திராருடைய பூதகணங்களை யெ
திர்த்தார்கள்-எ-று. (யக)

வ ளிருலப லேனுலக்னீக வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினார்
கூனிஞரென்மெசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெரிந்த வம்மனைக்குநிகரவே.

(இ-ள்-) திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்-குலாயுதம்-
வ-உலகை-வச்சிராயுதம்-பழுக்கத்தி - இதுகளைவீரபத்திராருடையசே
னை ததலைவர்கள்விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள். அப்போது எட்டு
ப்பூதகளையும்புட்படுத்தி திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் அவர்களேநி
யவாகணங்கொட்டையும் * அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெரிந்த
துகள் எ-று. (யக)

அலகைநவீரன்மீழ வமர்செய்யுதமோடலே
மலைவுண்டுதிக்குப்பாவுர் வெற்றிமாலேகுமுனார்
நவீதல்கண்டுவிர்ன்வாளி நாவிரணடையேவின
னுலகபாலருடல்புகுந்து பாமுதமுண்டுலாயதே.

(இ-ள்-) முன்னெட்டிபூதக்களாலேஎறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப்பா
லகரெட்டுப்பேரும் அந்தஎட்டிப்பூதக்களாகிமேலிழவும், மந்தைப்பூ
தகனெல்லாம் ஒழிப்போகவுமயுதத்தஞ்செய்து வெற்றிமாலேகுடிக்கொ
ண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திராசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தை
விட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுட லைத்துளித்து அவ்வுடல்க
ளுள்ளிருக்கிற அழர் தத்தைப்புசித்துச்சஞ்சரித்ததுகள்-எ-று. (1)

மருங்கிழிதுருயிலதாடி வச்சிரத்தனேகின
னெருகடியிசனளகையாளி சிருதிவாயுபருணனுஞ்
சருங்கினார்கடாமிலேரி துஞ்சினுழற்பிரான்
பெருநகையேழுமீசனன்பர் பிரவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்-) தேவேந்திரானுவன் தன்வாகனத்தைவிட்டிக் குயில்கு
பங்கொணமிழைனுன் ஈசானன்-குபேரன்-சிருதி-வாயுபருணன்-இவ
ர்கள்தோறு வெட்கத்தையடைந்தார்கள் யமனானவன் இறந்தான் அக்
கினிபகவானுடைய ஏழுநகையையும் சுவாமியுன்பருடைபாவக்களை
அறுத்துபோல அறுத்துத்தள்ளினான் வீரபத்திரர்-எ-று. (யக)

சச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சன
ரெச்சனாவையிரவாரி யுடலுரித்தெரித்தனன்
பச்சைவல்லியன்னையான பன்னிகர்தாண்டையும்
வச்சிரத்தினுலறிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்-) அளவில்லாத பயக்கொண்டயாககர்த்தாவாகியகலைக்கோ
ட்டுக்காரிவிபிரானானுதேகமும் வேறுக்கொன்று உடலை வுரித்து
யெரித்தார் பார்வதியின்தாயாகிய தகைனுடையபெண்காடியின் இரண்
டுகொதையும் அறுத்துத்தள்ளினாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார்
வீரபத்திரர்-எ-று. (உஉ)

* அம்மனை மகளிராடுமோர்வினையாட்டு.

யிச்சுருந்துசோம்பானம் வீரபானமாகவே
 வெள்க்கின்ற மயாகதண்ட மொன்றுகொண்டிருந்துபோற்
 தக்கொருதிரைத்தபோது தலையிந்துகள்ளினு
 னகண்ணத்திலொன்றுசென் மரைக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூடிச் சோம்பானஞ்செய்கிறதைக்கித்தள
 னுமேம்பானமாகும்படி யாகசாஸையிப்புருத்து யாகஸ்தமபத்தைபபி
 ப்புக்கொண்டு எதுததக்கணுடைபதலையமலைபோல்கீழேஅவந்து
 விழும்படிஅந்ததுதநாளினு அப்போத்தப் பூதகணங்களிலொன்
 றுஅவையொயிலேதானே அந்தததலையைத்தின் றுவிட்டது-எ-று. (1)

பசுக்களேறுருதுப் பசுக்களாவிதன்னையும்
 வசுக்களாவிதன்னையும் மறுத்ததேவாவியும்
 முசுசுளபொலொளித்திருந்த ஸுனிவாவிதன்னையும்
 மசுக்களான்விட்டருல மளனியளளியுண்டதே.

(இ-ள்.) மசுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற உருத்திரக் கூட்டங்
 கள்பிரணனையும்-அவ்வுடவசுக்களையினையு மந்தேவாகள்உயிரையும்
 குறுகுளபொலொளித்துப் பதுங்கியிருந்தபூனியிரகளுடைய பி
 ராணனையும், பரிவாசமபண்ண வீரபத்திராவிட்ட ரூலாயுதம் எடுத்தது
 எடுத்ததுத்தின் றுவிட்டது-எ-று. (உஉ)

வழியினோடுருக்கப்பல்லு வேறுத்துகாணிமா
 வெழில்படைத்ததுண்டகர் விண்டதுண்டமாச்சினுள்
 சமலமைத்தசென்குதிக்க வமிதமுண்டகலைலு
 வழலவிககுமாறுதாளி லப்புண்ணெனையொத்ததே.

(இ-ள்.) ரூபனுடைய ல்லும்கண்ணும்தெறித்துக்கீழேமும்ப
 டியடித்துசுசாஸையிப்பிடித்து இரண்டாகக்கொறுத்தாதுலட்சுமி
 யைபூக்காறுத்தா வீரகண்டாமணியைத்தறித்த காலினுலே சந்திரனை
 மிதிக்க அந்நகருக்கித்தன்னுடையயாகசாஸைகொருப்பையித்தித்தபடியி
 னுலே அந்தவெப்பந்தீர் அப்பியவெண்ணெயைப்போ லானுள்-எ-று.

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலையாய்
 யாயம்கிழுன்னையாகப் ஈரதுதோன்றியமாசெயத்
 தாயசேனையாயபேர் தெரடாந்துசாவாசெயதார்
 பேயதாயிருக்கவுந் பிணக்ககன்றதின்கலையே.

(இ-ள்.) பூதகணங்களிலேஇறந்துபோனதேவர்கள் கரிய உடம்பி
 னையுடைய பசாசுகிமுறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாயத்தோன்
 றியுருந்துசண்டைபண்ண அவர்களைவீரபத்திரச்சேனே அடித்துக்கொ
 ண்றார்கள் ஆனபடியினுலேபேயாய்ப்போகியுந்துகொற்ககவிலை-எ-று.

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
 புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
 குதிக்கொணையக்கூடாமெடுத்தொழுதுபூதகனிதன
 ணுதககுண்டமனலெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

தென்னுவிட்டதென்றது-இரண்டம்பிளந்துகொன்றதுஎன்றுகொள்

(இ-ள்.) பிரம்மாவிலுலவிதிக்கப்பட்டவாகச் சாஸ்தையைடைந்தாலும் அதற்குப்படியோகமாகவததிருந்த சேஷமும் எனும் பொரியும் ஒருபூதவாரியற்கொட்டிக்கொண்டிருக்கருடக்கையெடுத்து மட்டமடவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவாய் ஒமகுண்டமாகவும் உதாராகினியெருகுபாகவுமிருந்தது—எ-று. (உரு)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசக்களுநகுருக்களும்
முட்டரானமுப்பதெய் மூன்றுகோடித் தவநர்
பட்டபோதுவராதெய்களபழுதுருதுநன்னுள்ள
இட்டபூதவுதரமுன்னையிச்சாயெய்த்ததே

(இ-ள்.) அஷ்டதிக்குப்பாலரும் அஷ்டவசக்களுமதலைவராகவந்தருக்களும் முட்டுப்பட்டவாகியமுப்பதது முக்கோடித் தவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள்தேகமவிணைப்பேகாரலவிரபதாரகுசுருமுன்னே அவருடையசேனைகளசாப்பிட்டபடியிலுலே அரப்பூதக்கணங்களுடையவிறியாகசாஸ்தையெய்த்தது—எ-று. (உரு)

கமபகாலமுநகெடாத கணமிதிக்கவமர்த்தா
மறபமாமுடம்பிரத்தமாவிகாரமொத்ததால
பற்பலவியக்கர்சித்தர்பண்டிசுந்துருடர்களும்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்றுதக்கன்செய்தபாகமே

(இ-ள்.) கமபகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதக்கணங்கள் மிதித்தபடியிலுலதேவர்கள் அம்பமாகியஉடம்பிலின்று பிரிட்டரத்தமானதுயசகத்துக்குறையெடுத்துச்செரிதல்போலிருந்து பலலயட்ச்சிதகர்களுடையவிறியிதிங்கப்பட்டு அவர்களுடையருடல் கொடிக்கசசித்திகிடக்கிறது சர்ப்பயாகம் செயதகெடத்தது அன்றுதக்கன்வெள்வி—எ-று. (உரு)

சிறுதகிக்குபாலராதெ வ சித்தர்முதலினுள்
நிறந்திற்றுபோகவேதனிமையிலேயியறநினை
பிறந்துவருவருவதுபோபெருக்கிறாபிறந்தபேர்
மறதுவியுமீரன்மோதிறுநினைமண்டிளுள்

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர்முதலாகியதேவர்கள் சித்தர்கள இறக்கப்பிரம்மாவானவர் கொடிப்பொழுதிலே வயரைப்படைத்துக்கொண்டேவந்தார் அவர்களமறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்களபின்னும்பிறவாரவிருசுருபடியிர்மாவையெடுத்து யுத்தம்செய்யத்தொடங்கினுவிராத்திரர்—எ-று. (உரு)

செத்ததேவர்மீளவுச்செருச்செயப்படைத்திடுங்
கைத்தலங்களவீழாமாறுகமலனுமோதினுள்
*முத்தலைக்கொள்படையெடுத்துமுண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பததுமைந்தசென்னியுபபடிக்குளோபரப்பினுள்

(இ-ள்.) இறந்துபோன தேவர்களமறுபடியும் சண்டைசெய்யப்படைக்கும் பிரம்மாவிலுடையவகளை அறுத்துத்தள்ளினார்மூன்றுத

*முத்தலைக்கொள்படையுடையுதம்

நேயையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத்துபிரமாக்க
ருடையதலைகளையும் குத்தி பூமியில்விழுததள்ளினா வீரபத்திரா.எ-று

அண்டகூடமுண்டுமிழ்த்தவாதிமாயனயர்செயத்
துண்டமேருவெனவிளவகுருடன்மீதுதோன்றியே
வீண்டவாளிவருடமாகவீரன்மார்பில்விசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன்மையிலவாளியேவினான்

(இ-ள்.) அண்டங்களைவிழுங்கியமிழ்த்தமுதல்வாகியவிஷ்ணுரன்
டைசெய்யமுக்கையுடைய மேருநிகராக விளங்கிய கருடனின்மேலுநிக்
கொண்டுஅனேகபாணவருஷங்களவீரபத்திரா பார்ப்பிடும்படியாகப்
பொழிந்தார் அப்படியிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகத்தன்
கைப்பாணத்தினாலே அமுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரா

௩௮

வையமுண்டமால்வெருண்டு வாள்விதாத்துவிசின
நேயனங்கொவாளியாலறுத்தெறிந்தோரம்பிறை
பையராவருந்தியாவிபருகினான்மெய்கருகினான்
கையிலாழியேவினான்கனிந்ததண்ணல்காஷிலே

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் எல்லுத்தம் பாணனுநிறத்தஞ்ச்சக்தியில்
லாமல்கோபகொண்டு ஒருகத்தியெய்முடித்துசுற்றி வீடுறா வீரத்
திரார்அந்தகத்தியை ஒருபாணத்தைவிட்டு அறுத்தெறிந்துஒருபாணத்தி
னாலேபாமலைக்கொல்லுகின்றகருடனைக்கொன்று விட்டார்அதுகண்
டுதுக்கத்தினாலேவுடம்புகுறுப்பாயக் கையிலேயிருக்கிறசக்கரத்தை வீ
ரபத்திரார்மேல் பிரயோகமசெய்தார் அதுஒடிவந்து சுவாமிகாலிலேவி
ழுந்துபணிந்தது—எ-று.

(௩௯)

என்கைமுன்னளித்தவாழிபெந்தைதாளில்மீழவே
யந்தமெய்யொழித்துடனறியரிசினவே மாகியே
வந்துவந்துபார்தொடங்குவாளின்வேலின்வவ்வின
னாந்திவேறோர்சேலதாவிவாரிமீதொளித்தனன்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலேவிஷ்ணு ஆயிரம்தாமரை மலலாக் கொண்
டுபாமசிலனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியைபரிசோதிக்கவே
ண்டிஆயிரம்பூவிலேஒருபூவைச் சுவாமிமறைத்தவைவந்தார் விஷ்ணுபூ
சைசெய்துஅருச்சுனாபண்ணிகொண்டு வரும்போது ஒருபுட்பகரு
றைய அத்தருப்பதிலாகத்தமமுடைய தாமரைப்பூ ஒத்தகண்ணைப்பிடு
ங்கி அருச்சிக்கச்சுவாமிக்குமனம் சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதங்கொடு
ந்தார் அந்தசக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாலில்
விழவேஇனிமேலுத்தருபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமெ
ன்றுஅத்தருவதைஒழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவுருபமெடு
த்துவந்துயுத்தஞ்செய்ய அந்தவுருவத்தை வாளாயுதத்தாலும் வேலா
யுத்தத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதனபின்பு மிகவும்பயந்து மீறு
ருவமெடுத்தாச்சமுத்திரத்திலேவிழுந்துஒளித்தார்—எ-று.

(௪௦)

புவியுண்: கொமொலுமபழையபடிபுவியுண்டுபோனுவேதன்
தவியுண்டுதலைநாலுத தீனையுண்டாரிமையவாதந் தடியுண்டார்
அவியுண்ட கனகுண்டம்பேயிறைச்சியருந்தசனகலமேயான
தவியுண்மொழிந்தந் தெய்தவமுனிவரெல்லா மவியுண்டாரே.

(இ-ள்) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவந்தோற்று மண்ணவாயிற்
ட்டுக்கொண்டுள்ளிததுக்கொண்டார் பிரமாதவிதது காங்குதே
றுபட்டுஇறந்தார் தேவாகளுந்தண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்கள்
பூதகணங்கள் இறைச்சிசாப்பிடுகிறதற்குலமகுண்டமபாதிரமானது
அவிர்ப் பாகம்சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும்மீரபத்தி
சகவாயியினல் இறந்தார்கள்-எ-று. (௩௩)

இவ்விதவாய்முடிந்ததற்பின் விரிநிறைபதற்பரவியிசைந்தானெ
ல்லா, மங்கணனுமுனிமாயிருள்கூந்து மகத்திறச்சாக்காவியிட்டு, ம
ங்கரியபதங்கெல்லாமபழையபடியுதவதலுமவணங்கிப்போனார், ச
ங்கரியமுன் பெற்றருனென்பெற்றானனைக்காட்டுதலைப் பெற்றானே

(இ-ள்) இவ்விடத்தில்இவ்விதமா கயாகசாலையோடு சூவத்திரபே
ரும் சாசதவதயடைந்தபிற்பாடு விரபத்திரர் எகலாயத்துக்குப்போய்
சகவாயியினுடைய பாதத்திலேவணங்கி அங்கேநடந்தசமாச்சாரமெ
ல்லாருசென்னு அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுக்கேபமாநிதிருப
பிறந்து யாக்கத்திறந்தவர்க ளனைவரையும் பிழைப்பிததுக் கேடிலலா
த அவ்விடங்களைவரவர்க்குப்பழையாடியே அருளிச்செய்தலும் அ
வர்களுகவாயி நாககளவிலேகமில்லாமையினாலே செய்த குறந்ததைப்
பொறுக்கவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்து உடைபெற்றுக்கொண்டா
ர்கள் பாவதியைப்பெற்றதகநனுக்குமாதிரியும் நிகைசெய்ததற்கு அ
பராத அடையாளமாக ஆட்டுதலையை அவனுடவில் வைத்துப் பெ
ருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெய்தார்-எ-று. (௩௪)

எந்தாதன்மனையிழந்தோன் செல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டா
தன்னாகந்தன்யோக சாதனத்தால்விடுத்தியன நவத்தினு (த்
முன்னாகமைநான் மனைபாயந்த மேனியது நுயற்சியாலு
மின்னாகவவதரித்தா ளாரெல்லாவ் சுப்பகப்பூவ்சினாரே.

(இ-ள்) எனக்குநாதாக இருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்தத்க
னுடையகுமாரியென்றுபழிப்பாகஉலகஞ்சொல்லுமேநம்மையென்று
பார்வதி அந்தததுக்கந்திரத தன்னுடையதேகத்தை யோகாங்கினியி
னாலே நிவாத்திசெய்து இமவற்பருவதாராகத் தபோமகிமையினுடும்
முன்னேமைநானென்கிற பிள்ளைபைப்பெற்றமேனாதேனியினதுத
நுயற்சியினுடும் அவர்களுக்குகுமாரியாக அவகாரஞ்செய்தாள் தே
வாகுபகப்புஷ்பங்களைவருஷம் கப்பொழிந்தார்கள்-எ-று. (௩௫)

சிந்தாந்தத்தோன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய்நூர்னமிச்செயலின்
முன்று, கொத்தாகிக்குடிதேகு நாதவிந்துவிரண்டினுக்குக் கொழு

கொம்பாகி, முத்தாகிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மாலயன் முதலா பூ
ளைத்தமூல, வித்தாகிரிமறவாளைப் படியந்தவறகுமுடிந்ததவம விளம்ப
லாமோ.

(இ-ள்.) சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்று
யுடைய அருளினால் சிவனாய்ப்பின்பு அச்சிவத்திலுள்ளும் பின்பு அருளினால்
ஒன்று வறுபட்டுப்பின்பு அருளினால் இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென
மூன்றுவகையாகக் குடியிலுண்டாகிய நாதனின் திருநாடுகளுக்காக கொ
டுக்கொம்பாகியும் சுவாமிகுமுத்தாகியும் பரமசிவனிடத்தில் உருத்திர
ன் விஷ்ணுபிரமா முதலானவர்களுடனாகிற ததகுமூலமாகிய வித்தா
கியும் எஞ்சுநிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவாகுமுடிந்த தவப்பெரு
மையைச் சொல்லக்கூடுமோ—எ-று. (108)

கலைவளருமதிபோன்று சிவனை வெல்லாதன்வளர்க்கும் கரும்பு
போன்றும், பருகியுச்செளித்துயர்ந்து பந்துகழுவாசல்பறப்பியிலு
நாளில், மலைபாசனிடத்தின்மறை நாரதனாரொருநாளில் மகிழ்வா யெ
ய்தி, யுலகமெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றாளிலக்கணம்பாந்து
ரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் இமாசலராசனுக்கும் மேலானதேவிக்கும்
குழந்தையாகி ஊர்பிறைபோல நாளுகருள்வளர்ந்து மன்மதனா
னவன் சிவனை வெல்லவில்வேண்டி அதற்கு வளர்ந்ததகரும்பையொத்து
ப்பலசாஸ்திரங்களையுடைய பந்துகழுவது ஊசல்விளையாட்டு முத
லானது செய்குகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலைபாசனிடத்தில் வே
தமுணர்ந்தாராதர் ஒருநாளவந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவை
த்திருந்த அமரனுடைய இலட்சணம்பாந்துச்சொல்வா—எ-று. (109)

நெற்றியிலோர் புறத்திலரை நேத்திரமுண்டாமொருகைகெடியருலம
மற்றுமொருதனமறையு மொருபாகமாகதம்போய்ப் பவளாக்கும்
கற்றைகெடுக்குழற்பாதி சடையாகுமொருகைவளை கழிந்துபோகு
முற்றுவருமிவ்வகைகளென மலைபாசன் பனமுருகி யுலகையானான்.

(இ-ள்.) வாரும்பருவதாசனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச்சிவ
பொழுதிலே நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண் தோன்றும் ஒரு
கையிலே குலமுண்டாகும் ஒருபக்கத்துள்ளதனம் பறைந்துபோகும்பா
திசரிம் பசைசிறிம்போய்ப்பவளநிறம் குமகூந்தலிறபாதிசடை எனா
கும் ஒருகையிலே உளையக்களில்லாமதபோகும் இது உன்சம்பவிக்குமெ
ன்று நாரதர் சொல்ல வருவதாசன் உள்ளமுருகிச சகதேவத்தைய
டைந்தான்—எ-று. (110)

வேறு அமரோடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கைபாயும் பணிவரைமருங்கினர்என்
துய்யநீர்ச்சடையான்வந்தம் கோர்தவத்தொடங்கக்கேட்டு
வையகமவித்தாடாத வள்ளலைப்பணிந்துமாளை
யையநின்றவததுக்கேவல் கோடிபென்றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதியே நமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பாமசிவன்மருமகனாகி வரவேண்டிமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறநாளையில் பூமியிலே கங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பர்வதத்திலொருபக்கத்தில் பாமசிவன்யாதோவொரு நீளையினாலேயோகத்தி லிருக்கிறொன்சிறுவார்த்தைகளேவியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையுடைய சேழிப்பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்கரித்துச் செய்து என்னுடையபெண்ணை உமமுடையதவசக்காக எவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதாரசன்-எ-று.

(௩௬)

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால் தாவகுபோலிப்பான்றானேர் கருத்தினுற்றவஞ்செய்யோதிற் பூங்குதல்கனியுட்போது முஞ்சியும்புனலுக்கொண்டு பாமசிவர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) எல்லாதேவரினும் முபாந்தலிஷ்டு-பிரமா-மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாத தவசசெய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவாததைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவா யாதோ ஒருகருத்தினாலே தவஞ் செய்கிறபோது பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பை-திருமஞ்சன முதலானதுகளைக்கொடுத்ததுத் தன்னுடையபாமகிமார்க்குடனே யலபுணி விடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்-எ-று.

(௩௭)

இக்கிவையிருக்கதேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும் பகையதவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோறு மங்கலாகிருக்கையிடந்தா னவாவர்முகத்திற்சேர்வுங் குங்குமக்குழம்புநீத்த புயங்களிர்குழைவுகண்டான்.

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாகவருக்க எல்லாதேவர்களுந் தேவோதிரனுக்கடிப் பிரமாவைச்சேர்ந்து தெழுதாரகன் அந்தப்பிரமாவும் அவர்களுக்குஇருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடி அவர்களுடைய முகஞ்சேர்ந்து இருப்பதையும்குங்குமம்பூசி யிருக்கிறதோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார்-எ-று.

(௩௮)

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சுவாய்மடிந்துகாலன் முச்சிரம்வளைதுமற்றோர் படைபெலா முறிந்துதேவர் மெச்சிரமகுடநீத்து மெலிந்தமைவிளம்புமென்று னச்சுர்தமக்குக்கோமான் றாகனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதம்ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் அழுவாயுத்தின் வாயமழுங்கியும் யமனுடையரூபாயுதம்பனைந்தும் மற்றவர்கள் ஆயுதமுறிந்தும் தேவர்கள்கொலையிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவோதிரனுனவன் தாருகாசான் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்று சொன்னான்-எ-று.

(௩௯)

காவையம்புயத்தோன்சொல்வான் கர்லனற்கனலாற்குற்றான் மாவினுலென்னுலுன்னு லவன்வலிதொலைக்கலாமோ

வாலமாயிடற்றுன்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனார்வெல்வாருங்கள் சிறையெலாமவிடப்பாரென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமாவானவ
ன்சொல்வான்-யமன்-அக்கினி வாயு-விஷ்ணு-இவர்கள் லும்என்றால்
உன்னாலும், அத்தந்தாருகாரூனைக் கொல்லக்கூடுமோ, சிவனுடை
ந்நீளைய இராசலபுத்திரிபான பாவதியினிடமாக சுப்பிரமணிய
ர் அவதரிப்பார் அகனைகொன்றுஉங்கள் சிறையைமீட்பாரென்று சொ
ன்னான்-எ-று. (௪௨)

யோகத்திலிருக்கவிச னுமைக்குரானளிக்கும்"று
வேசத்திலியற்றுமென்றே யயனவிடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலனுதித்தவர் மதனைநீரினைத்தார்மாரன்
சோகதையொழிசுருந்தென்றமறேருடன்ரோன்றிசொல்வான்

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனுனவர்பார்க்கதிக்குமங்கவியதா
ரணஞ்செய்யும்படிச்சீக்கிரத்தில் முயற்செய்யுங்களைன்று பிரமாச
ர்வத்திரபேருக்கும் உததாவுகொடுக்கத் தேவாகளெல்லாருட அராச
பதிக்குவந்து மன்மதனைநீரினைத்தார்கள் அவன விடாயதீர்க்கத் தருந
தென்றலாகிய தேரிடிலறிவந்துசொல்வான்-எ-று. (௪௩)

எனமவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயசுக்கீவி
கவனமதெத்துயரெலம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
னவனமனைபிறுகபபுல்லி யமர்கோனருளிரோக்கிச்
சிவன்மவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்

(இ-ள்.) மன்மதன்தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையதவத்தை அ
ழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களையக்கட்டும் நீங்கள் எந்தததுக்கரிமித்த
மாக என்னையழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்ம
தனை இரண்டிலையினாலும் இறுக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனே
பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்குமபடி உனனைவேண்டியழைத்
ததென்று தெரியச்சொன்னான்-எ-று. (௪௪)

விண்ணிலாரமகவான் சொல்ல வெகுண்டுவிளையயந்துகூறும்
பெண்ணலாரவியாணல்லா பிறப்பிலாரிதப்புமில்லார்
கண்ணினாலளவைநூலாம் கருத்தினாலளவாவந்த
தண்ணிலாமுடியார்செய்யுந்தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்

(இ-ள்.) தேவலோகத்திலிருக்கும் இத்திரன் சொல்லக்கோபித்துச்
சுவாமிகுருபயப்பட்டுச்சொல்லுவான் வானுமையாதேவேந்திரனே சி
வன் பெண்ணுமல்லார், ஆணுமல்லர் அறியுமல்லர் பிறப்புந் இறப்புமி
ல்லாதவர் காட்சிப்பிரகாசத்தினாலும் ஆகம்பிரமாணத்தினாலுமக
ருத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிராசசி
பொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினது
தவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (௪௫)

கண்ணிக்கொளிரிசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதிமகிமையாலே யுயிரெலாததழையாநிற்கு

மூன்னியவியிர்கள்போல வெடுங்கிமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுத்தோன்றி மனதிலேயோடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனோகன்னிகை சிவனோடு குற்றமில்லாதபிரமசாரி
மிவர்களிரண்டுபேர்களுடையசன்னிதிமகிமையினுலேசலையிர்சனும்
உண்டாகிவித்தியாகுமமூன்சுப்படிசுவாமியினிடத்திலிருந்துசெவ்வ
ளஉண்டாச்சதுகளோ அப்படியே அவரிடத்திலே ஒடுங்கும் மன
லேதோன்றியஅனேகவஸ்துகளஒடுங்குவதுபோல-எ-று. (சௌ)

தாமதகுணத்தொன்பர் சங்கரித்திடலாலீசன்
வமமாமுயிர்கட்கெல்லா மினைப்பொழித்தருள்வதாக்கும்
மாமலகுணமூன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப
பூவலாசொரிந்தககலும் புகையெழுப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகதனிலேசனாகாதொழில்செய்வதனாலே சிவன் த
மோருணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்றுஉயிர்
களுடையநினைப்பையொழிப்பதாரும் மற்றத்தேவர்களுக்குஉண்டாயி
ருக்கின்றமமலசம்மந்தநிலை இவருடையசொருபயமிகவும்நெருப்
பாகுமஅவர்மேல்நான் புஷ்பபாணத்தைவிட்டால் அதுகள்புகையாகக்
கரிந்துபோகும-எ-று. (சஅ)

உருவெனத்தெரியாதானே யுருவினோடருவாவானே
யருவெனத்தெரியாதுகானே யமாசெயலரிதென்றஞ்சி
வெருவர்ப்புருதானக வேளையிலவேனோக்கித்
தருவனத்திடையிலவாமும் சதமசனுல ப்பதானான்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவா லுத்தெரியக்கூடாதவனாயுருவமாகி
யும்அருவமாகியும் இருக்கின்றசிவனே அருவமென்றுமத்தெரியாதவனா
மிகவுயுதகம்செயதுசயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் த
ன்னுடையஸ்தானத்திற்குப்போகப்புறப்பட்டான் அந்தக்காலத்தில்
மன்மதனைப்பாத்ததுகதறபகத்தருவினிழலில்வாசஞ் செயயாகின்றதே
வேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (சக)

மாயவனூரத்தின்மீது மலாவனாவின்மீது
காயகன்சுரத்தின்மீதும் பொறுத்தது னனலமேயன்றோ
காயுநந்திரிசமேனிக கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிராயனந்தத்த செயலுமுன்னுணமையன்றோ.

(இ-ள்.) வீஷ்ணுதமமுடையமார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்
கொண்டதுபிரமாசாஸ்வதியைநாவில்வைத்துக்கொண்டதும்;மகாத்
மாவானவா தலையிலேகனகையென்கின்ற பெண்ணை வைத்துக்கொண்
டதும் உன்னுடையசாமர்த்தியமல்லவோ சூரியனைச்சூனையிங்கடை
யச்செயததும் எனக்கு ஆபிரகணைவத்ததும், உன்னுடையஆன்மைய
யல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று. (சூ)

செல்வதின்மெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை

சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனச் சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
சல்வாமிதுதாவென மதனவேணயத்துகூறும்.

(இ-ள்.) பி. ணுத்தேவேந்திரன் சொல்வான் வாராய்மன்மதா க
ணக்காக அங்கே சென்று சிவனை சமீபித்து அவருக்குக் காமலாகி ரி யுண்
டாகும்படிச் செய்தால் அவருக்குப் புத்திர ணுண்டாகும் அநதப்புத்திர
சுர்களைக் கொண்டு தேவர்களை யபிஷேகம் படிச் செய்வார் அதற்கு
கூடிய காரணமாயிருக்கிறப நான் சொன்ன வார்த்தையை மறுக்கவேண்
டாமென்று கையைப் பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்தச் சல்வாத் தைத்
கொடுவென்று கேட்க மாமதன் அந்தேவித்துச் சொல்வான்-எ-று. (1)

அரன் சிலைமலையென்ற ணு மடுக்கணையரியென்ற ணும்
வாரபறவிசைநதா ணு வாகுகியாவென்ற ணும்
கநம்பெனுஞ் சிலைபாடுத் து கணையெறுப லரால்லச் (போனான்
சுரும்பெனுக்குணத்தால் வெல்லவே னெனச் சொலித் தொழுது

(இ-ள்) வாருத்தேவேந்திராசனே சிவனுக்கு வில்லா னது மலை
யாகியிருந்தாலும் விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாகுகியே கன்
ருக ஏறறுகின் தரணியானாலும் என்னுடைய கநம்பாடிய வில்லினு
லும் ஐந்து புட்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீவரிதம்பொருந்தி வண
டென் றிந ணிவினாலும் அநதச்சிவனைச் சமீபித்துப் போடுகிறேனெ
ன்று வந்தனஞ்செய்துகவாயிடுத துக்குப் போனான் மன்மதன்-எ-று.

சக்கனமணமுந்தெட்வக தயிழப்புதுமணமுந் கொண்டு
வந்ததுமலையததென்றல் வசநதமந்திரியுஞ்சார்ந்த
திருநவுநிலனாப வெள்ளை வலையினையெதததென்றால்
கொந்தலரிளமாவெல்லாம் கோகிலமுழங்கிதாறாறே.

(இ-ள்.) மன்மதன் சிவனைச் சமீபிக்கும்படி புரப்பிடும்போது பொ
தியமலையிருந்து அல்லிடத்தில்தங்கிப் சநதனவாசனையும் திவ்வியமா
னதமிழவாசனையும் கொண்டு தென்றல் தாறமு வந்தது வசநதமாகிய ம
திரியுமவந்து சோந்தா ன்சந்திரன் கிரணமாகிய ரு ணைவலையினா னரு
பக்கமுமவினென் புட்பக்கொத்துகையுடைய இளமையுற்ற மாமாத
திவெல்லாங்குயில் முழங்கியது-எ-று. (இரு.)

மல்லிகைமுனையாஞ்சகச மதுகா முழங்கப் செய்ய
முலகைசண்பகமசோரு முளரியே முதலாயுள்ள
வெல்லையின் மலருநதேனு மிசைத் தனனிரும்பைச் செட்டைப்
கல்லினையுநக்கும் சொல்லார் குறிஞ்சியாமுகாததிற் கொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையரும்பேசக்கமாகவும் அல்லநாம்பி ல்ச்சப்புகுகி
ன்ற வணிகன் அச்சகத்தை வாயில் வைத்து உதுகிறவனானவா லிசை
ன்முல்லை சண்பகம் அசோகு-காமனாமுலாபிகண்ககில்லாத புஷ்ப
ங்கனையும் தேனையுநான்றாட்கமுயிறைத்துக்கொண்டு சேனமாகிய
கும்புசல்செம்பு இதுகள் கூடவுருகும்படி சொல்லுகிறவார்த்தையை
புடைபெண்கள்குறிஞ்சியாமென் னும்வாத்தியத்தைக்கையிலேகொ
(இரு.)

பொங்கியவுட்களான புதாணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குளத்தாரமாகுந் தனியிருக்கியுங்கிளைப்
பைனாகுதமுஞ்செல்லப் பணமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரொலம்போர்வீர வடிகண்ணவன்விதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிருந்தநகரத்தினாங்குள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக
செவ்வானமானது ஒருதிசைப்பொட்டாகவுமவிளவருகின்ற ஒ
விருட்டாகியபாணையும் பசுமைபொருதிய கிளியாகியகுதிரையுந்
கக்கப்படுகதமுலையையும் பன்னம்போன்றவாடையுமுடைய ஸ்திரீகளா
கிய சுததவீரர்கள் தககா தககள் கண்களாகிய சுததிகளை அசைத்துக்
கொண்டு புறப்பட்டார்கள்-எ-று. (இரு)

கோணியசுருப்புமைந்து குலமலர்க்கணையுங்கொண்டு
வாணுதலித் செல்ல மாரகேதனத்தினி
தாணுமாவனத்தைச்சோந்தான் மலஞ்செய்வான் மனைக்கண்டஞ்சி
நாணிணுனறுகால்வண்டு நாணிணுனம்க்கிணுன.

(இ-ள்.) வளைவாகியகரும்புவில்லையும் புர்பார்களாகியஐந்துபாண
ங்களையும் சேத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இ
திசேவியானவள் கூடவாழீனககொடியுடனே பாம்பிவன்யோகத்தினி
ருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவா
யையப்பாத்து இவ்வரையெவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்து வெ
தையடைந்துநடுங்கிணு வண்டைநாணுவுடைய மன்மதன்-எ-று.

வெளிநகரத்தெதிராததாலென்னவினையுமோதனசென்றெண்ணி
யொளிநனன்முன்னேபின்னேயுமையவள்வாவுகண்டு
சளிந்தனமயக்கமோமோகந்துகனிதைத்துவிலை
வபோதனைஎளிநான் பூட்டிவழிக்கணைதொடுத்தான்மான்.

(இ-ள்.) நேரேவெளியாகவந்துயுத்தஞ்செயதால்என்னசேமிமக்கு
உண்டாகுமோவென்றுநினைத்துச் சுவாமியின்பின்பெரியமல் ஒளித்
திருந்து சம்பாபர்த்துக்கொண்டிருந்தபோதுபார்வதி அக்கடவுள் மு
ன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைகண்டு பெண்துணைநமக்கிருக்கிறப
டியினிலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகத்தையுண்டா
கரும் புஷ்பபாசத்தைஇறைத்து வில்லைவதை நானேற்றிப்பாணங்
களைத்தொடுத்தான்மன்மதன்-எ-று. (இரு)

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுபுலகமீன்றா
ளிருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெருசகியாளே
*பொருணைகொடுத்தெனன்று புரளுகுகளையினு
மொருகண்ணவித்தான்மான் லுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனுனவனதான திகசண்டையதால்ஒருகரும்புஉ
ருவமாகியவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பாவதியின்

*ஒருகண்ணையென்றமையால் நெற்றியென்றுவருவிசகப்பட்டது க
ண்ணையென்றசொல்லமெய்கேட்டு கணையென்று சொல்லுணியெற்றது.

இரண்டுகும்புருவமாகிய விடண்டாயிருக்கின்ற நமக்கியாதொரு குறைவுமில்லையென்கிறசெருககினுலேபோய்அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றபுரததையும் சரித்தகையாகிய அம்பையுடைய சிவன் அம்மனமதன்மேல் தன்மொறறிக்கண்ணைச்செலுத்தினார் அக்கண்ணம்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங்கொளுத்திவிட்டது-எ-று.(ருஅ)

கம்பக்கவெண்பஞ்சபோலே யழற்கண்ணுலனந்ரண
திருகஞ்ஞக்கணலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும
வெருககொளவொளித்தார்பூத கணததுடன்விடையினும்
பொருககெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடை புருத்தானன்றே.

(இ-ள்.) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சபோல் மன்மதனுடையபாறு பாடுபொருந்திய மனததையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவாக னார் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும பயப்பட்டுஒளித்துக்கொண்டார்கள் அ தன்பின்பு சுவாமியூதகணகளுடன்சேக்கிரமாகஅந்த விடம்விட்டுகைக லாகத்தக்குசமுத்தருளினார்-எ-று. (ருக)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டியுமையுற்றவமேசெய்த
ளங்கதுபுணருரேழ் முனிவருகமலனசொன்னான்
மங்கலவேழுஞ்செய்த முனிவருமகிழவாயெய்தித்
துங்கவெற்பிறைபாசுகிததைச சோபனஞ்சொல்லினார்கள்

(இ-ள்.) பாபசிவனுள்வந்தனைக்கல்லியாணஞ்செய்துகொள்ளப்பா ள்விதிவஞ்செய்கிறாள் அவள்வந்துசேரசசுப்தரிஷி ச்னையழைத்து பரு வதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணை களியாணஞ்செய துகொடுவென்று கேளுக்கொன்று அனுப்பினா அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரு பருவதராசனிடத்திற்குப்போய் இதைச சோபனசககதி சொன்னார்கள்-எ-று. (சுய)

மலையிசைமகிழ்ந்தானந்த மலையிசைபுதல்வன்வள்ளல்
சுலமதுபயதோர்நாமக் குழப்பெயரேதுவாழும்
தலமதுபுசுலமென்றான் தவதவர்களைததுசசொல்லா
ரலகிசான் பிறப்புலல கிளையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) ரிஷிகள் போய்ச்சொன்னவுடனேபருவதராஜன்சந்தோஷி த்தான் அவன்பிள்ளையாகியமைகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவன்என்ன சாதி அவருக்குத்தாய்தகபரன் பெயரொன்னகுழப்பெயரென்ன அவ ரிருக்கும்ஊரொது சொல்லுக்கொன்றுகேட்டான் அதைமுனிவாகே ட்டிருக்கைத்துச் சிவனோ அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூற் கின்புயர்நல்லசாதியென்றுதெரிவித்தார்கள்-எ-று. (கூஉ)

பொருத்ததோருவைய-சிப் பிறைமுடியவன்பேராளிந்
பொருத்தபுராணந்தோந்து புனிதவைபபுகழ்ந்துபோற்றி
விருத்தியார்வாவுராளுஞ்ஞறிதநிறைவித்தானென்றோ
பருத்தங்கையினும்கிந்தப்படியெல்லம்பணிந்துசேர்ந்து

(இ-ள்.) அப்படிச் சத்திவிளக்கொன்னபிறகு பருவதாசன் முதலாக
னவாகளெல்லாமடிகாசகதோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த மு
டியையுடையசிவன் பிறந்தாட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன்பிறந்த நட்ச
திரத்திற்குத் தகுந்த பொருத்தமுங் கவியாணஞ்செய்கிறகாலமுமறி
ந்து ரிசயமடண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புழுவதுவண்ண
விருத்திபொருந்தியகவியாணமுகூர்த்தலேயும் எழுதித் தொடுத்த
புவிததான் அந்தவழுவரிசனும் கவகையைத்தரித்தசுவாமிக்கு நடை
சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச்சொன்னார்கள் -எ-று. (௬௨)

இமையவெற்பிறைவனோலை முகத்திலேழுகிருக்குமேருச்
சிரையமாலவரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாவரைகளுமேழு
தமாவான் கடற்குஞ்சித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமவஞ்சிமணத்தினையறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) இமையபருவதாசன் பார்வதியம்மன் கவியாணமுகூர்த்த
லேயை அனேகநூதர்களுக்கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்க அவர்கள் சத்த
ருபபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கு, சக்கிர
வாள்கிரிக்கும், ஷாயையுடையசத்தசமுத்திரத்திற்கும், சிங்கா - சார்
ணர்-முனிவர்-தேவமுதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கவியாணத்தை
முதறி வித்தார்கள் -எ-று. (௬௩)

லேகைடைவெசோந்த வுநதிகளேழும்புரி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற பகிமைசோந்திகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியைலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோரிடத்திலுமபவாழ்ந்துகொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) ஜலையகண்டவுடனே ஏழாமுத்திரத்திற்கும்புரிதேவி
க்கும், மாலையோலப்பிரகாசிசுந்தர மகிமைபொருதிய ஏழநதிகளு
க்கும், நீலநிரமாலாய சபதருவ பருவதங்களுக்கும், அதிஷ்டா
னமாகியதேவதைகளொருங்கிச்சோந்தார்கள்-முனிவர்களும், சித்தர்
களும் தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச்சோந்துவந்தார்கள்-எ-று. ()

அட்ட திககளைத்துந்தேராத கொடிகளாலடைத்தாவினனை
மட்டறுவிமானந்தன்னான் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலேபாமபையு கிரைகளாய்நிறைத்தார்வெற்பிறை
மட்டியபுழுதினலே மெழுகினுர்தரைகளெல்லாம்.

(இ-ள்.) எட்டித்திக்கையும் தேரினலும்கொடிகளாலும் இடமில்லா
மல்நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தைஇடமில்லாமல் விமானத்தின
லும், மாலையினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் நீண்ட இலைக
ளையுடைய வாழைகளையும்-கழுஞ்சேளையும் நிரைநிரையாகநட்டு அலங்
காரஞ்செய்தார்கள்-மலையிலிருக்கிற புழுக்கக் கரைத்துத்தரைகளெல்
லா மெழுகினுர்தரைகள்-எ-று. (௬௪)

தோணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றெண்டையெலாந்தொடுத்தார் வி
பூணதும்படவைத்தார் புதுமணிவிளக்குமிட்டார் (ண்ணித்
து

ஆரணவஸ்குமந்தை யனைகயுமமாராநாதி
நாரணனுஸ்குமவந்து காணவேநாஹுமாதே.

(இ-ள்) தோரணங்கட்டினார்கள், அதிலுமுதலாமாய்க்கொண்டதொங்க
விட்டார்கள் ஆகையகவகைகொண்டவதுபூரணகும்மலவத்தாராள.
தனம சிப இரத்தினவிளக்குகள் ஏற்றினார்கள் பிரமலோகமும்
கந்திபுரியுமதேவலோகமும் வைகுந்தமும் இவைதப்பாரத்து நாரணம
பயிச சிவகாசித்தார்கள-எ-று. (௧௭௭)

மணிவிளக்கையினினை மலையாமகளிர்கூடித்
கணிமலாக்கவையாட்டிக் கலையினுன்மருவகைகூட்டிப்
பணிமலையாமபூட்டிப் பரிமளத்தாபஞ்சுட்டி
யணிதுதறிலகந்தீட்டி யருமறைசசடங்குசெயதாரா.

(இ-ள்) இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண்
களகூடிக் கற்பகமலாவசனைசோந்த கங்காசலத்தினாலே வாரணா
செயவித்து இரிப்புத்துவருமபடிசேலைகட்டி ஆபரணங்களுட, முத
தாமையுமபூட்டிப் பரிமளமொருநதிய நறுமலா மலையுடைய அபு
யதெறியிலே திலகப்பொட்டிலெவந்து வேதவிதிப்படிச சடங்குசெய
தாராகா-எ-று. (௧௭௮)

பூரணககோலஞ்செயத பொடியணிபுனிதனாரைத்
தாமணககோலஞ்செயயச சதுரபுகள முதலோரிணைத்த
தாமணித்துசிலகளசாற்றிச சாதருமலேசாற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகளபூட்டி.

(இ-ள்) வாசனையொருந்திய புத்தபாணங்களை எய்தமாரணதெறி
க்கமலனாலெறித்து அப்பலமத்தைப்பூசிய சுத்தமாகிய பாமசுண்டை ம
ணககோலஞ்செய்யுமபடியாகப் பிரமா முதலானவாக்கூடிய பரிசு
தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்குஞ்சுத்திக் கற்பகபூமலையே
து முன்னேயிருந்த சாப்பாபாணத்தைக்கழறிப்போட்டு மாணிக்க
தத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தாரா-எ-று. (௧௭௯)

சடை யினம்பிறையைத்தங்க ளிறையெனத்தகைந்துருழ்ந்த
உடுகுலமெனமுத்தா லெளிவிமிருடஞ்சுட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திக ளாதவாகி தின்மிது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சுத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினதுசடையிலேதரித்த பிறைறைப்பார்த்துத் தம்
முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்களை
போல முத்துக்களபிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சுட்டிப்பொருந்தியகண்
களாயிருக்கிற சந்திராகிரியிருவருங்காதினிடத்திற குடியிருந்தாற்போ
ல அழகாகிய இரண்டு குண்டலங்களைச் சாதகிற் கா-எ-று. (௧௮௦)

வரம்பெற்றதிருமால்சாதது மலாவிழிக்கரிபசோதி
பாம்பியதனையேலப் பருமணிசிலம்புசாத்தி
விருடியகோலஞ்செயதா நிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா
ராமபையாருகத்தெண்ணீ ராஞ்சுறுந்துட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் ஊர்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சூத்தினுரே அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி கலைச்சுற்றிப்பாவினதுபோலே நீலமணிகளா லிழைந்த சிலம்பைத்தரித்தது சர்வதகிராளும் விருப்பத்தகுந்த அளவார ஓசைப்புகார்கள்-பாமசிவன் விஷ்ணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறின -அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தி யெடுத்தன -எ-று.

குளவுமாலுணுகிப்போற்றக் குழுதவாய்ம்லந்தான்சுஞ்சு
மலரினா வணங்கச்சுற்றே மணிமுடிவசுத்தான்விண்ணோர்
தலைவனாரெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்நேவர்
பலருமவந்திறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாம்பார்வையிந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின்புள்ளேவந்து வணங்கச் செ லாம்பரப்பூப்போலுந் திருவாய்மலந்து வாருமென்றார் - தாமரைப்பூ விநிருக்கிற பிரமாவந்து நாமரைக்கச்சுற்றே இரத்தின கிரீடமிசைத்த திருமுடிவையசைத்தார் - தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்பின்சி ரிப்புசுகொண்டார்-மற்ற சேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபை கண்ணினிலே பாதசுருகினார்-எ-று. (௪௧)

கவித்துறை:

முடித்தகங்கையாற்பிறைக்கேழுந்தெழுந்துமேன்முனைத்து
வெடிந்தநாமெனத் சளவள்ளவிலகமெல்லிளங்க
வடிந்தசகையி னளவிபுமர்புவிசுகொழுந்துந்
தொடுதுவிழமா நென் விருகவரிகடுகங்க.

(இ-ள்) சடைபிழைவநகக்கங்காசலத்தினால் பிறையானதுகொழுந் துவிட்டு அந்நாக்கிப்புஷ்பிசுத்தசென்றுசெல்லுற்படியாக வெள்ளைவ ட்டக்துடைபிழகாவா, அலையடிக்கிற கங்கையினருவிபுர், சுந்திரனா ட்செந்ததுவிழுந்ததுபோலும் இரண்டொசாமர்வீசவு-எ-று. (௪௨)

திருவினாபுனைட்பைபெண்ணெடொருபுறஞ்சேரத்
தருளியைகன்களாஞ்சுகொண்டொருபுறஞ்சேர
லிரவிகளாழக னுலவட்டங்கொடுவீசப்
பரவிநரத் தும்புநுவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்) இலட்சுமிகந்தராகிய விஷ்ணு பர்க்குவெற்றிலை முதலான வைவகிருஞ்சிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருங்குமலாவு ம, சுற்புத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவோதிரன் படிக்கரங்கித்துக்கொ ண்பவாவு, பிரமாசுடீபத்திலின்று ஆலவட்டாவீசவும், தும்புநு காக நிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சுகரீ தம்பாடவா-எ-று. (௪௩)

கூற்றணைவன்களாபுதுகைகொடுதுறுகக்
கூற்றுவேந்தனுந் திசையெலாநுமபுனைகாட்ட
லென்றுவாசனக்கடவுளைஞ்சுரியலாளைப்பத்
தேர்ந்து நாதவர்க்குலகிவீசக்கொடுஞ்ஞமு.

(இ-ள்) யமராசனுனவன் தங்கத்தினுற்செய்திருக்கிற பாதக்குறையை
களைகையாலெடுத்ததுகொண்டு வரவும், வாய்புகவான் திசருளெட்
டிவது அகிற்புகை, சாம்பிராணிப்புகை; காண்பிக்கவும், ரிஷபத்தி
லேவதுகிற சசானன் உடையாளெடுத்துக்கொண்டுவரவும், சூரியர்
கூளகேசரும் சந்திரரோகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்-எ-று.)

னம் சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சுகைபலசுமப்ப
வரவாமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னார் முதலினோவிணைபார்ப்பரிகசப்
பொருவினுன்மறை நடநதிதைதலைமறைப்புசுழ்.

(இ-ள்) தேவசன்னிய ரகேகாவஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளை
த்தாக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளினுத்
திருக்கிற ஆபரணங்களைச்சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்னராகிம்புருட
ர் விணைவாதகியஞ்செய்யவும், காங்குலேவதங்களுஞ்சமீபித்துசுகவாழி
யெல்லாருக்கும் பெர்வவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும்-எ-று. (1)

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருங்கிர
வுகாவிஞ்சையரிமையவாமகிழந்துகண்டுருக
விருகரங்களுவருத்திரம்லாமழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியரிருவருந்தவிர மற்றவேறுகிரகங்களும், அவை
வசுக்களும், முனியீசுராகளு களிகூந்துவர நாகலோகத்தார் விதகி
யாதாரகை தேவர்கள்பாதுசுச்சுதேஷத்தையடைந்து உருக ஏகா
தசருந்திரங்களும் இரண்டிகைகளாலும் புஷ்பாகளைவருஷமாகவிநை
க்க-இலட்சுமியும், சாஸ்வதியும், பணிகோதெளிகவும்-எ-று. (௨)

திக்குப்பாலகர் தெரிவையர்கிசைதொழந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ்சேபனமவினம்ப
விக்குகேர்மொழிநீராமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையாமகளிர்வல்லாண்டுகைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளினி
ன்றுசேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சேபனம் பாடவும் கருப்பஞ்சாய
போல்மாதுரியம்பொருந்தியவாததைகருடைய நீராமகளிர்வாழ்கது
ச்சொல்லவும், தகுதனித்தியாதாமாதர்கள் பல்லாண்டுகழவும்-எ-று.

கண்டைபேரிகை குடமுழுகாசளந்துளவப்ப
வுண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிப்ப
வெண்டிசாமுகந் தனிலுமென்பிரம்பொலியிசைப்ப.

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை-குடவாததியம்-மத்த
ளவாததியம்-காகளம்-சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷ
மிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காலின்சிலாபுகளிரென்று சப்திக்கவும்
எட்டுத்திசுக்கிலும் நந்திகேசுரானவவருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடி
க்கிற பிரப்பினதூர்ப்தம் பிரகாசிக்கவுடி-எ-று. (௩)

எண்ணும்வெள்ளியாம் வண்டயடியிறங்கியதிடப
மண்ணல்சேனையின் கொழுந்திரகிரிதலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடைநெழிகடந்தடைந்ததுமதியே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோதிரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடியாக
த்கில் ரிஷபவாகனமிறங்கியதுகவாமியினுடைய சேனையின் முன்
ணி இமையபாவதத்தை யடைந்து-ஆகாயமுற்பூமியும் உள்ளிரு
விடமில்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித் திருக்கின்ற
விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுகச
டந்து இமயபாவதராசன் புட்டணசதில்வந்துசேர்ந்தது-எ-று. (1)

இமயகிரிப்பதியடைந்ததுமிமகிரிமடவார்
நிமலஞ் திருவழகெலம்பவழிகளானிரத்தா
ருனமதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புருகதுவாத்தா
மம்செய்காமனையழித்தசன்னொதுவெனவுரைத்தார்,

(இ-ள்) அப்படியேசிவன் இமயபாவதசுருலே எழுந்தருளினபோ
து அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த்துப்
பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒருகுமைவுமில்லாமல்பலன்சித்தியாச்சது எ
ன்றார்கள்- அவர்களில்சிலாயுத்தத்துகருவந்தமன்மதையெரித்தகண்
ணெதுவோஅந்தக்குராமானகண்ணைப் பாப்போமென்றார்கள்-எ-று.

ஆகமாரணிக்கிருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த
போகமீடுவரிநக்கையான் மசனுடலொழித்துப்
போகமீடுவரிவிரம்புறவுபிரகனைவபுணர்ந்த
மோகமாக்கிடுமுதலவவானசலிலாமொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன்தேகத்தையுடையவனுந்நகர்போது இவரையோ
கருலேயிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களுெல்லாம் விகார
மில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயும்இவர்போ
கருலேவிருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் போகத்திலா
சையுண்டாசது-ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இ
தசசிவனையன்றி வேறொருவருமில்லை யென்று ஸ்திரீசனங்கள் சி
ஞ்சொன்னார்கள்-எ-று (அக)

மாயவிற்கைவேளழகிலொழிந் மிதுவடிவி
லாயிரகதிவொன்றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினற்றிறமே
யாயுமுததமரழிப்பரோவெனச்சிலாபைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்றகருப்புவில்லைகையிற் தரித்திருக்கின்ற
மன்மதன் அமுது இதசுவாமியினுடையவடிவமாகிய அழகில் அயி
ரத்தி லொருபவகாணுது-அதனாலே அவனையிழந்து தன்னைமதித்
துத்தீயினாலே அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-தபோமகிளமயினாலே
யே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள்- ஆனால் அப்படிச்செய்வார்
களோவென்றுசிலமாதாகள்சொன்னார்கள்-எ-று. (அஉ)

மாதுலன்பெருங்கிளைநருநருகளு திராந்
காதலன்பினுலெதிரொதிதமுவினாதலந்தா

ராதியக்கமூதனிலை யளவிடவரிபோன்

வேதியன்காம்பிடித்தினி திழிந்தன்னவிடைமுன்

(இ-ள்) மாமனாகிய இமவற்பர்வதாஜன் சுற்றத்தார்முதலிய சேனைகளுடைய நுழைய பாமசிவனுடைய சேனாசமுடையிருந்த ஆசையோடிகொண்டிருக்கலாகையா எதிரொதிராவந்து ஒருவாக்கொருவாகத் தழுவிக் கொண்டார்கள் முதலுமீறியில்லாத அளவிடப்படாதசிவனுனவா பிரமம்! கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்ற இரண்டாருர்-எ-று. (அ-ரு)

இலகுமங்கையானேசர் சேஞ்சனமெடுப்ப

வுலகபாலகரி நுமருக்கினுடந்தொதுவகத்

திலகமாதவனிருகைமேலொருகாஞ்சேர்த்திட்

டவகிலாமணி யிழைத்ததோமண்டபத்தனைத்தார்

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம் விட்டு இறங்கினவுடனே அமுதபொருக்கிய அனேகம் பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவும் அந்ததிக்குப்பாலக ரெட்டுப்போதும் சுவாமியினிருபுறத்திலுமநாடகதொதுக்கிவரவும் எல்லாருக்குத் திலகமாகிய விஷ்ணுவனுடைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக்கணக்கில்லாத ரத்தினங்கனாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந்துசேர்த்தார்கள்-எ-று. (அ-ரு)

அரிமண்டபத்தமைத்த பீடிகையிற் பீதமைந்தார்

வரையிடைப்பிறந்தமைவளர்முலைசொலவருவார்

குநமலாக்கையி லேர்க்கிவந்தருள்குடியிருக்கும்

திருமுகத்தியை யிறையவன்வலப்புறஞ்சோதகார்.

(இ-ள்) சுவாமியருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆனத்திலெழுந்தருளினார்-ஸ்தனங்களும்மேலேயே யிருப்பதினால் அந்தஸ்தனங்களே இவாகள்மேலேயிலே பிறத்தார்களென்றுகாணபிக்குடியாக வருகிற மாதர்களுடைய நிமம்பொருக்கிய புஷ்பம்போலும் கைகளிலேகிட்டுக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகிபழகத்தையுடையபார்வதியைச்சிவனுடையவலப்புறத்திலேஉட்காணவைத்தார்கள்-எ-று. (அ-ரு)

மூன்னையாணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து

வன்னிமேற்பொரி யிறைததெய்சொரிந்திமத்திரததா

வெண்ணையாளுடை யிறைவனுமேமுலகின்ற

கன்னிசெங்கரம்பிடித்துமூவலஞ்செய்தான்கனலை.

(இ-ள்) இத்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனுர சுலபாணன் ண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமாவானவர் சுலபாணன் ண்டபத்தின்கீழ்ப்படிமுடிக்க எண்ணையாட்கொண்ட பாமசிவனுனவா அக்கினியிற்பொரியிறைத்து செய்யாகுகிபண்ணி மூன்னமே ஏழுலகத்தையுபெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதாமல, லமாகசுகந்திவந்தார்-எ-று. (அ-ரு)

ஒற்றைவால்வனையொலித்தது சுருதியுமொலித்த

சுறுறுவானவ ரிருடியர்மலர்மளமுசொரிந்தார்

பற்றிய சனத்திருத்தன னனைவருமபணிந்தார்
பெற்றதானையோட ன்னையைப் பணிந்தனள் பெறும்பை.

(இ-ள்) வெண்மைபொருந்திய நூற்பறச்சுக்கமுழங்கவும், காஞ்சுவேத
ங்களுமா, சுப்திக்கவும், நாங்குபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களுந்
ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆனத்தின்
எழுந்தருளிநூர் - அப்போது சர்வத்தார்பேரும் வந்தனஞ்செய்தார்
பாவத்தியானவன் அவன் தானையுந் தகப்பனையும் வணக்கினான் - ஈ-று.

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவாயன்மா
லொருத்தரின்ரியே யிறையவன் மகிழ்ச்சிகண்டொத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வளளால்
பெருத்தவன்பினுலையெரும விடை கொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் மறமசாவத்தார்பேரும் ச
வாமி எல்லாரிடத்திலுமலைத்தபிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமியீர்முன்
னே எரித்த மன்தமனை எழுப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.
அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வாவழைத்துக்கொடுத்த க
ஞ்செய்தாரா - பாமசிவன் - பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு
போனார்கள் - ஈ-று.

(அ-அ)

அதற்பின் னுலக கவுரியுமுருகியொன்றுகி
மத்தவானையககுமானைப்பயந்தனாமெழுவாய்
வித்திதவேலினையககுமானுகளித்தின்றுமடுத்தான்
கொடுத்ததாருகனுயிரகுடித்துவந்தனனொருவன்.

(இ-ள்) அப்படியே திருக்கலியாணம் நடக்கபின்பு சுவாமியும் அம்ம
னுமிருத்த அனபுகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருந்
திய யானைமுகத்தையுடைய விசுகினேஸ்வரனாயும் சுப்பிரமணி
யும் பெற்றார்கள் - அதன்பின்பு சுவாமிபாஸவா சுப்பிரமணியருசரு
ருவேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பினான் - கச அவர்போய் அந்தத்
தாருகாரானே வேலாயுதத்தால் விட்டெறித்து கொன்று சந்தோஷத்
தையடைந்தார்குமாரசுவாமி - ஈ-று.

(அ-க)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள் பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசெவகானுடனினமயவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பிவ்வுதிமையவா முனிவர்கண்களிக்
வெயிலுடைப்புமெரித்தவனிருந்தனன்பால்.

(இ-ள்) மயில்போல் விளங்குநின்ற எருவதாராஜன் மகளாகிய பார்வதி
யானைமுாதையுடைய பிள்ளையா, வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிர
மணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித், தேவர்கள் முனிவர்களு
டைய கண்ணிகளாகக்கொயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் - முப்புரத்தை
ஈரி தவாராகிய பாமசிவன் - அதன்பின்பு - ஈ-று.

(க-உ)

மூன்றாவது திருவவதாரச்சுக்க - முற்றிற்று.

உகதிரு ௧. த-ப-உருச

உ

சிவமயம்.

நா ன் கா வ து

திருக்கண்புதைத்தசுருக்ம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருததம்.

மின்னனையமுகிறவழு மிகிரியின் தபோபலத்தான் மேனைய
ன, வன்னையிடத்தென்னன்னையவதரிததகதை சிரிதேயறைந்தேனிப்
பால், பொன்னனைய சடையிறைவன றிருநயணமிருகாததாற் புதை
ததவாறந், தென்னருணைமாநகரி லன்னனின் தீர்த்ததுவுஞ் செப்ட
ஹமேன்.

(இ ள)மின்னல்பொருத்திய மேகங்கள் தவழ்ந்து போகாநின்ற இ ம
வறபருவத்தின் தபோபலத்தினாலே மேனாசேவியிடமாக எந்தாயா
கியபாவதி அவதரிதத கனையில் கொஞ்சநதான் சொன்னேன் அந்
தப் பார்வதி பொன்பேலும சடையுடையசிவனது அழகியகண்களை
நீர் அணிகுகளினுற் பொத்தியதும் அதனால் வரும்வினையைத் தெற
கின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அமமைபூசைசெய்துதீர்த்ததும
கொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று.

(சு)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருததம்-வேற்று வண்ணம்

ஊடுவர்புலவிதிர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மலை
கூடுவாமறை ஊல்கேட்பர்சொல்லுவாவினைநாதம்

பாநிவர் பலவிடேதம் பயிற்றுவர் பலகாறஞ்
ம முவர்வெல்லா தீர்ப் பணிகலம்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்) சிவனும் பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறுக்கி
டிபும தீர்ததுக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மலைகளைச்சூழிக்
கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்
ட்டு. அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும், வினைமுதலிய
றைவாசிததும் மற்றும் பலவினையாட்டுகள் செய்தும், பலதாம் சூத்
மாடிபும, அதனால் வெற்றியையும் தேவபையு மடைந்தும் அழகிய
ஆப்ரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள்-எ-று. (உ)

இதுவுமது.

அந்தவேளையிலென்னன்னையையினையிறைஞ்சியையா
வீர்துவமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளென்றதை
கந்தரககனிவாய்மின்னே சுடாகளெம்மிருசனென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் எந்தாயாகியபார்வதி சுவாமியை வணங்
கிழை சந்திரசூரியாகளயாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகிய
கனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடைய
கண்களொன்றுசொன்னா-சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயானவள் கே
ட்டு வேடிகளையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால்
முடிஞ்-எ-று. (ங)

கனிவிருத்தம்.

சசனார்விழிபுதைத்தலு மிருட்டிழம்புருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டன திசைகளும்புவிபு
மாசினீலமால்லரைபொனக்கருகியமனைகள்
காசலாவிய நதியெலாம்யமுனைபேரகறுதத்.

(இ-ள்) பிரமசிவனுடையகண்ணைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்
கூட்டத்தை யருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியுமிரு
ண்டதுகள்-மலைகளெல்லாங்குறழ்மற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுத்தது
கள் - மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாதிபோல் கறுத்
ததுகள்-எ-று. (ச)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுலண்ணம்.

மறையவனுக்காரணனு முநிவர்களும் வசக்களுநான் மறையும்வா
னே, நிறையவனும்கிழியொளிபோய்ப் பிறவிலென குருடொனவிரு
ந்தார்மறறைக, கறவைவிரைமுதல்லிலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த
கண்ணதான், துறவறமும்பிறவறமுந் தொலைத்தனமற் துளதொழிவ
ந்தொலைந்ததன்றே.

(இ-ள்) பிரமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசக்களும்,
நான்குவேதங்களும், சேவர்களும்; இந்திரனும், கண்ணினது பிரகாச
மறறுப்பிறவிக் குருடர்போலிருந்தார்கள்; பசு-காளைமுதலிய பிருகங்க
யக

நூல், பட்சிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள்-துறவறயில்லறயிரண்டும் ஒழிந்ததுகள்-மறறளல்லாததொழில்களும் கெட்டதுகள்-எ-று. (ந)

கவிநிலைதுறை.

தேவர்மானிடிராக்கதர் நிறமெனத்திரிந்தார்,
கேவிலோதிரன் வெண்கரிகருநிறகொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிகொடியானதவ்வளவின்
மூவாதேவனுக் களவறுமுறைசொலிப்புகன்றார்.

(இள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இரட்சதர் நிறம்போலக் கறுத்தார் ஆகாயத்தில் இடிரிவாசனமாகிய வெள்ளையான கரிபோலக் கறுத்தது, கெடுதலில்லாதபிரமாவின் கொடிய சியஅன்னமகாகர போலகருகியது, அப்படி எல்லாப்பொருளுகறுத்தது மயக்குகிறகாலத்தில் மூமழாததிகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும் போயமுறையிட்டித் தவகளுகுறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-எ-று. (சு)

அறசோடியாகிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகாத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனி
யேழுந், துஞ்சுமிருளகன்றது பன்னிருகோடி ரூரியாதந் தோற்றம்
போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழிபுதைத்ததிருக்கரையலரைவாக்கிரின்
றாள், விஞ்சுமறையவாவளர்க்கு வகனல்போல விழி மூன்றம் விளங்
கிறதன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்பேண்டாமென்ற கையமர்த்திப் பன்னிரண்டு
கோடி ரூரியருதயம்போலத் தரமுடைய ரொற்றிக்கண்ணைதிறக்க- ஏ
ழுலகமும் அந்தகாரத்தைநீக்கியது, பாவவியானவள் பொருகிய கை
யைவாங்குகின்றாள், பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகககினிபோல மூ
ன்றுகண்களும் விளங்கியதுகள்-எ-று. (சு)

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிந்துரைப்பாணெஞ்சுலப் ப
டையசய்காலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதத்தா யார்புதைத்த சடாடவி
யாயவையமேறும், கார்புதைத்தவிருளாக விழிபுதைத்ததொடும்பாவங்
கழலுமாய், நீர்புதைத்த பாமிடத்திற்றவமபுரிதற்கானவிட சிகழ்த்து
மென்றாள்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாணைத்துக் கொண்ட வயிற்
றையுடையபாவதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடிய குலத்தை யுடையவ
ரே, இயம்பனைமாமிலேயுரைத்த மலர்போன்ற பாதகளை யுடையவ
ரே, ஆததிமாலைஷயவணிந்த சடைக்காட்டியேயுடையவரே, ஏழுலக
மும் மேகநிறத்தினும் அதிக்நிறமான இருட்டுண்டாக உமதுகண்ணை
மூடிய கொடியபாவமனது போகுமபடியாகச் சூரியதிஞ்சுழந்திப்
பிழிவிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு எல்ல இடஞ் சொல்லுமென்றுகேட்
டிகள்-எ-று. (அ)

ஈசனுமங்குரைத்தருள்வா ஹனேவினேவந்தனுமே யெனினும் யார்க்கும், மாசகலும்படிக்கரியதவாபுரிய விரும்பினையேன் மதுரை மாலை, காசிபவந்தினுவாரகையேயோத்திமினுஞ் சிறப்புடையகாஞ்சி மேலிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டான் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிதேட்கச் சுவாமிபெண்ணே உன்னைப் பழகுவது சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப்பாவம் நீக்கும் பொருட்டாகத் தவஞ்செய்யுதுச்சித்தவாகில்மதுராபுரி-மாயாபுரி-காசி-அவந்தி-தவாரகாபுரி-அயோத்தி, இவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சிபுரத்திபேய்யப் பூசையுடன் ஆரியதவக செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியைவணங்கித் திருவிடைபெற்றுக்கொண்டான்-எ-று. (க)

விசையமன்குடையெடுப்பசசயமகள் பொன்னடப்பைகொடுவீரைத்துமேவ, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங் கமலினியு மருகில்வீசத், திசையிலிளநில வெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற் சென்றனோ துரகைபெருகுமறம்பெருகப் புனல்பெருகும புகழ்க்காரநதியைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) பாரவதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செயலட்சுமி பொன்னடப்பந்தாங்கிச் சேக்கிரததில்வா, 'இரத்தினவகளிழைத்தசாமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டுபடங்கங்களில் நின்றும் காற்றுக்களைவிசநிலைகளுஞ்சுந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தைவீகம்முத்துப்பல்லாசின்மேலேறியாவரும் விரும்புகின்றாரும் பெருகச்சலம்பெருகுகின்ற கோத்தியினையுடையககாதி' தத்ததில்வாதுசேர்ந்தான் என்றவாறு. (ய)

இறந்தவுயிரினிமிள்ப்பிறவாமலிவாமலிவைவனாத்தன், சிறந்ததிருவுருவாகுந்திருக்காசிததலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழைககுருகுமுந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்பன்னாள், நறுநந்தியினரசன்விடை கொண்டொகிறபத் தொண்டைவள நாட்டினாச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) இறந்துபோனஉயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இறச்சாமலும், பாம்பிவனுடைய திவ்வியசொருபமாகின்ற காசிப்பதியைச்சேர்ந்து விஸ்வசுருடையபாதம்போற்றி மழையிலலாமல் வருந்தாநின்ற சிவநாசின் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத்தைப் பலவாள்வனாததுத் தேன்பொருந்திய மாலைமையத தரித்த அத்தேசத்திராசன்விடைபெற்றுநிற்கத் தொண்டைமண் லத்தைச் சேர்ந்தான் பாரவதி-எ-று. (யக)

மறைதவழந்தலைப்பலவிப்பழமுதுவாய்விரிந்தாஹுமகாலாழைப், பழமுதுவாய்விரிந்தாலும்புதுமகவாய்விரிந்தெழுமும்பழனநீக்கிக், குழைபாவுடமாமெல் விழிமாதநடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப், பொழிலதனின் மடமயில்கண்டமாடுந்திருக்காஞ்சிப்புரத்தைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) மேகங்கள் தவழாநின்றதலைபுடைய பலாவினது பழங்கள் மையவிண்டாலும், மகாவாழையினுடையபழங்கள் அளிந்தாஹும்புதிய

தேன்பெருக்கெடுத்தவாய்க்கால்வழியாக ஓடிவிழாநின்ற கழனி களைக்க
டந்து ருண்டலம்வரைக்குந்தாவுகின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நா
ட்டியபஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளில் இளமையாகிய
மயிலைகளநடனஞ்செய்கின்றகரஞ்சீபுரத்தலத்தைச்சோநதான பார்வதி
என்றவாறு. (112)

தாவரத்தையழிவாக்கிமனிதரையுள்ளறிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர்,
பூபூத்தம்புயசாணஞ் சிவபபேறவிழைமருங்குனுடங்கவேறு, பாபு
ததின்மணிமேடையாமையாக்குவினையாட மலைகளாகும், கோபுரத்தி
னெடுக்கொடிகள்காமலல்லியெனுக்கொடிக்குக் கொழுக்கொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும்மாங்களையுமுருகச்செய்து மனிதர்களுடையஉ
ள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகியகண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்
பணிந்ததாமராமலர்போலுட்பாதஞ்சிவக்க னுல்போல மிடைவனைய
ஏறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கின்ற இரத்தினமிழைத்த உப்பரிகை
களாமபைமுதலாகியபெண்களுக்குவினையாகுகிறதற்குமலைகளாக விரு
க்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகளாகப்பக வி
ருகத்திற்படாந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக்
கொழுக்கொம்பாயிருக்கும்-எ-று. (113)

பாதநாடகமாடு வயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சுர
தநாடகமாடுந்துடியிடையார்கண்கருடன் றுவளும்போது, மாதாதிசு
ருறுத்த விழித்துமணிமேடையினுமவாரிவீச, வரதன்காமானதன்று
முதலின்றனவுமாழிகானே

(இ-ள்) பாதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும் கயிற்று
வழியாகஆடுகிறசிக்காரமொருத்தியபிரதமைபோலவும்கூரத்தினையாட்
டைச்செய்கின்றஉடுகைகபோன்றஇடையினையுடையபெண்கள புரு
ஷாகளோடுபடுத்தப்பூராமபோதுமாகதமுதலிய இரத்தினபரணங்க
ருறுத்தக்கோபித்து அவ்வுப்பரிகையிலின்றும எடுத்துவீசியெறிவ அவ்
வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுநாக்காமெ
ன்கிறபெயரெற்றது-எ-று. (114)

அனையமருக்ககன் றுலஞ்சியொருமாவின் கீழிருக்கு மாணப்போ
ற்றிக், கனலனையவினைகளையுருடுக்குவிகக நடந்ததிருக் கம்பைமேவிப்,
புண்புமணக்குவித்திலிங்கவடிவாகியபுமைபூசைபுரிந்தாளப்போ, தெ
னையுடையானவடவத்தினுறுதிநீணந்தரியகங்கையெவினானே.

(இ-ள்) அத்தன்மையுடைய விதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்
தினைகீழ் எழுந்தருளியிருக்கும்ஏகாமபுரந்தராவணங்கி நெருப்பொத்
தபாவங்குகடுக்கிவிடப்போககருகின்றகம்பைநதியருகேபோய் அலங்
காரமாய் மணலுக்குவித்துஇலிங்கரூபமாகிப்பார்வதி பூசைசெய்யும்
போது எம்முடையசகவாழிஅவந்தத்தினுடையஉறுதியையறியக்கங்
கையப்பிரவாகமாவணச்செய்தார்-எ-று. (115)

பூதலமேற்குறுமுனிவன் குண்டுகையிழைக்கவிழ்ந்துவரும்பொன்னி
தானோ, ஆதியிலையந்தமுனியாசமிததேயுமிழ்ந்தவையாழிதானோ, ஏத
மமத்தவம்புரியுமபீரத்தக்கச்சன்னுமுனி யிரக்கததாலே, காதினவழி
பொழுதுகவிடப்பாவியகங்காநதியோகமபையாறு.

(இ-ள்) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் சமண்டலங்கவிழ்த்தினாலே வருந்
தவகாவேரியோ அந்தமுனிவானவா ஆகினான். யில் ஆசமனஞ்செய்த
மிழுத்சமுத்திரத்தின் பெருக்கோருமறமற்றதவகசெய்யும் பகீரதனாக
காகச்சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதினவழியாகவிடப் பெ
ருக்கெடுத்தவந்தகங்காநதியோ வென்றுசந்தேகப்ப. விருத்ததுதம்பை

அமசோடியாசிரிப்பவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம் (நதி-௭-று)

மங்காநதியின்மனைவிலிங்கமழியாதிருக்கும்வகையுமையாள்
வெங்காதலினாலண்பவள் போல்வெற்பாரிணம்பவெற்பாடன்
சங்காநதாதாவிருதனதாலிவகவிவகததபூவுதலும்
வெங்காநதபத்திருமார்புமுருகியருகிகுருகிழந்தான்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்
போதுமணலாலேசெய்தவிழ்க்கத்திரு அபாயமுண்டாகுமென்று பயங்
துகாமவகொண்ட ஆசையினாலே அனைகிறவன்போல் இமவத்பர்வதா
சருமாரிவளையணிந்தகைகளாலும், இரண்டுகொக்கைகளாலும், இதுக
வயகததபூவுதலும்வாசனைபொருநியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு
உருவிருகிழந்தான்-எ-று. (பெ)

மனத்தானினைந்தபெருந்துயருமணக்காப்பிரிவுமுடன்மீரத்
தனத்தானெருகிமுருகமுத்தத்தலைநீட்டபோலததபூவுதலும்
மனத்தால்வினங்குதகம்பைநதிடருணுசலததையொருபொழுது
வினைத்தாவினைகளிரண்டுபோலிரண்டாயப்பகுத்துக்கவியதே!

(இ-ள்) தன்னுடையதவத்துக்குப்பகம்வராமல் நினைத்திருந்ததுன்
பரமசுவாமிகடாமடபிரித்ததுன்புமும், திரும்படி ஸதனகாளிலேநெ
ருகிடுகமுத்ததிமுன்னுளபேல அனைதவுடனே அண்ணகன் குழங்
தகம்பைநதியானது அருணாசலஸதததை ஒருவேளை நினைத்தவாகரு
டையதல்வினைநிவினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்துவிக்கததைச்சுற்றுப்போ
னது-எ-று. (யஅ)

அமசோடியாசிரிப்பவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்காத்தைப்பாங்கர் விளங்குழைவர்க்குமுத
தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணிந்தவன தொழுதாளந்த
வடுக்கணாநனதுகேள்வன்மார்பினைத்தொடாதுகாணித
ததெதிமுகுறிகளபேலவிளங்கியதழும்பாயமமா

(இ-ள்) பார்வதிசுவாமியைத்தழுவியகைகளைவிட்டாள் அருகில்பிரகா
சிக்கின்ற ஆபாணத்தையுடைய அனைத்தும், ண்கள் குழப்பமுடைய மாலை
யுஞ் சந்தனமுதரித்து வந்தனஞ்செய்தாள பாலபேயே னை கணக

நையுடைய அந்த ஆம்மைதன்னுடையசுவாமியார் பைமற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தை யடைந்து தொடாமலிருக்கும்படிதடுக்க வைத்த குறிகள் போல் சமூகபுகள் விளங்கியதுகள்-எ-று. (யக)

அப்பொழுதானுமாற அடித்தமும்பிருக்குத்தோளு முப்பொழுதினைஞ்சந்தேவா முடித்தமும்பிருக்குத்தோளு மைப்பொலிமுலாள் கொங்கை வளைத்தமும்பிருக்குமாபு மெய்ப்பொலிநிறமாகத் தேன்றினுர்விடையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில்பரமசிவனும்பாண்டியாராசன் அடித்தமும்பிருந்ததிருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர்களுடையகிரீடங்களின் தமும்பிருந்ததிருவடிகளும் மேகப்போல்விளங்குக கூந்தலையுடையபாவதி முலைத்தமும்பும், வளைத்தமும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்தின்பொலிந்த திருநிறமாய் நிஷ்பவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளினா-எ-று. (உய)

அந்தரத்தமாரொல்லா மலர்மழைசொரியவானிற் பந்துபிழங்க்கத்தோடே சுருகிகண் முழங்காநின்ற விந்திரன்நிருமாறேவ ரிமைவியைத்தொழுதுசின்ருர் சுந்தர்க்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுசின்ருள்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம் பொழிய தேவதுத்துபி முழங்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்கா நின்றன தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும் தேவர்களும், பாவதியைத் தொழுதார்கள்-அழகுபொருங்கிய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மனும் பரமசிவனை வணங்கினா-எ-று. (உக)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவனோகோக்கிக் கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வாமெதுகழறுகென்று நெண்ணுதல்பிறிதொன்றிலலை யிடப்புறந்தருதியென்றாள்.

(இ-ள்) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மன் நிஷ்பவாசனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்தது மனமுருகிப் பூசை செய்தல் மோல்புகழ்த்து வணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பாவதியைப்பார்த்து உனக்குவேண்டியவாம் எதுசொல்லென்றா-அதற்குஅம்மனும் வேறெயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமதுஇடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (உஉ)

அத்தனுமொழிவானென்னை புதைத்ததாலடைந்ததிமை இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த மெய்த்தலத்தனக்குத்தென்பா லொருகர்விளங்கித்தோன்று முத்திமீட்கார்தன்னை நினைத்தபேர்க்கனிக்குமுதா.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனுருளிச்செய்வார், கண்களை மூடியதனாலே அடைந்த பாவம் இத்தஸ்தலத்தி லீனமையானபூசை செய்தலி

இலேலீங்கியது- இடமெய்மையானஸ்தவத்துக்குத்தென்பாரிசத்திற்
ஒருநகரம்பிரகாசிகு மழைநீனைத்தால் முத்தியுண்டாகும்-எ-று.

ஆரணன்றிருமாறேட வழுமுடியொளித்துஞான்ப
பூரணவொளியாய்பேல்கி மூலகெலாம்பொருந்திரிப்போன்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்பாகந் தருகுமோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள்.) பிரமமும், விஷ்ணுவும் தேடப்பாதமும் சிவமும், அவை
க்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாகிய பேல
கிமுலங்கெல்லாம் ஒன்றாயநிற்போம்-பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மையு
ருவமாயிருப்போம்-அவ்விடத்தில்வந்தால் கசசணிந்த தனத்தையு
டையபெண்ணே இடப்பாகத்தைத்தருமோம் வாவென்றார் பாமசி
வன்-எ-று. (உச)

என்னலுமிறைவீசொல்வா ளினிமைசேர்க்கயிலகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித் தலமெனவுரைத்திரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிகமென்றார்
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கிணையாம்பேரார்.

(இ-ள்.) பாமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிட
மனை சொல்லுவாள்-இனிமைசேர்த கையிலாயம்காசி இவ்வண்ணமே
தலங்களிலும் இத்தக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தார் அத்
தலத்துக்குச்சமானமாகிய பெருமைபொருந்திவந்தலம்பெருமையு
ண்டோவென்றாள் பாவதியமனை-எ-று. (உரு)

அவ்வுளமறுத்தென்கோமான ருடுவானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திமுமில்லை
சைவமேயினயதான சமயமுமருண்போல
வெவ்வினதவிர்க்குமுருமியெனவீளம்பிப்போனார்.

(இ-ள்.) அப்படிபார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவர்மறு
த்து நமக்குச்சமானமாகியதெய்வமும் பஞ்சாகூரத்திற்கொப்பான ம
ந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியானசமயமும், டொல்லாதபாவங்களைத் த
ர்க்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குச்சரியானஸ்தலமும், உலகத்திலில்லை
என்றுதிருவாய்மலர்ந்துகையாயத்திற்கெழுந்தருளினார்-எ-று. (உஉ)

கொம்பனுள்பொறுப்பாய்தென்றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றிக்
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்துவேலன்
தும்பிமாமுகத்தோன் கன்னி வயிரவர்கணங்களழுழச்
செம்பொனுள்கவரீவீச சிவிகைமேட்சிறந்துசென்றான்.

(இ-ள்.) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவன் சுவாமியானதெ
ரியாமல்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இ
ண்ணுகைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபு
ரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி- சப்தகன்னிகள்- வயிரவர்-
சிவகணங்களழுழவும், இலட்சுமி கவரீவீசவும், பல்லக்கி லெழுந்தரு
ளினான்-எ-று. (உஉ)

மண்மடண்மகிழப்பட்ட மரங்களுத்தழைத்துவீறிச்
சண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுக்கொந்துசோ
வெண்மலாமடவாள்போற்றக் காவதபிரண்டிவகி
விண்மதிமுத்தர்ண்மறஞ்சர் வெள்ளிடைபருங்கிறசேர்தான்

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்
ளுத் தனி குண்டாகித் தழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரிப்
பாராககல்லுகளும் பெரியமலைகளும் கரைத்துக் கிவெள்ளைதராம
ரைப்பூவிவ்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டிக் தகா
டம்போய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதொருவெளிபிட
த்தவிறங்கினுள்-எ-று. (144)

வெய்யவனுமையாரென்று வினவுகாரணத்தானிலக்
கையவன்மரகத்திறம் கரியவன் காமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினுள்ளென்றறிந்துயிர்த்துதப்பாள்போலப்
பையமேறகடலிப்பாய்த்தாங்குமாவேளபந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.) குரியனுவன் தன்னையாரென்று பாமசிவனைகேட்டதனா
வே நிலம்போன்றனையும், மரகதம்போன்றவடிவமுமா தாமரைப்பூப்
போன்ற உள்ளங்களையும், உள்ளங்காலுர்பொருந்திய அமமன்சாபத்
தினால் வருந்தினுள்ளென்றறிந்து தன்னுபிராவிட்டுவிடுகிறவன்போல
வொள்ளமெள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தமித்தான்-சுப்
பிரமணியார் அம்மணிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தலபோட்டுவைத்தார்-எ-று.

அந்தந்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழ
க்கிவருகின்றது

அன்னையுக்குகளைநோக்கி யாம்பையாற்பந்தல்செய்து
பன்னிதகாமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோகருமஞ்சாந்தி முடிப்பதநினைவன்னீர்
கைநிறைவேலையேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றான்

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பார்வதியின்வன் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து
வாழைமாத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவரு
தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும்ஒர் வேலை
விறுக்கின்றது அதென்னவென்றாக சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு
கல்லபரிசுத்தமானஜலம்வேண்டும் உன் கையிற் பிடித்திருக்கிற வேலா
புத்தையேவி அழைப்பியென்று சொன்னான்-எ-று. (145)

காதலாவிதைஞ்சிக்கந்த னேவினாக்கைவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன்புகழ்புருசுதன்போதன்
வாதிபாண்டங்கன்சோமன் வாமனென்பவரைவாட்டி
மீதிசெழிமிரிநயவீட்டிக்கொணர்ந்ததுவேலைத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படி சொன்ன அளவில் அதிகபட்சியோடு சப்பிரமணியர் வேலாயுதனையேவினார், அதுபோதவான் - புத்திராண்டன் - புருசுதன் - பாதன் - பாண்டாங்கன் - சோமன் - வாமன்னன் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும், அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும், உருவில்ல தண்ணீர் கட்டலுக்குப் பாய ஜலங்கொண்டெவந்தது-எ-று. (௩௧)

அந்தநதிக்குச் சேயாமென்று பெயர்.

கக்கவேலழைத்தவ் மறித கடனெலாங்கழித்துவாழைப் பந்தலிலிருந்தாள் போ துமைபதம்பணிதுவாரற்றிச் சிவநாசிவப்பதேதென் றுணாத்தலுஞ்சிறப்பதாக வந்தவாறதனையாறு திருமுதற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியா வாவழைத்த ஆறறிலே கீர்க்கடனெல் லாமுடித்துக்கொண்டொழைப்பந்தலிலிருந்தான்-அப்போது அம்மனை வணங்கி இந்த ஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்று கே ட்க்க, அந்தவிவாததைச்சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகிறாள்வார் ன் திமாவன்-எ-று. (௩௨)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவாரியாக்காலத் தனந்தமாவினைகள்செய்தா ததன்பினல்லறிவுதோன்றி யனந்தமாமெனவேயேறு மயன்பதங்கருகிப்பன்னா ளனந்தமாலமதாயுட்கொண்டருந்தமைப்புரிந்தாளந்தாள்

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிறப்பட்டணத்திலுள்ள ஏழுபிரமணர்கள் அ றியாதகாலத்தில் அனந்தவினைகளைச்செய்து அதன்பின்புலல்ல வி வேகந்தோன்றி அதமமென்று அன்னத்தைத்தனக்குவாகனமாகக்கொ ண்ட பிரமாவைக்குறித்த இலைகளையே சோறுகூண்டபெலாந்தவகசெ ய்தார்கள், அக்காலதகில-எ-று. (௩௩)

பதமனுமவர்முன்சென்று ராவிசாள்வனாகளேழில் விசுமுறைதவஞ்செய்வோம் குமாவேள்விடுக்கும்வேலாற் பொதிசடைமுடிமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று சதுமுனுகாததுபோன வவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவேழுபேர் முன்னேபோய்பாவிசளே நீங்களேழு பேரும் ஏழுமலைகளிலே விதமுறையாகத் தவகசெய்வீர்களானால் அப் போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டியரிமித்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணிய ர்வேல்விறிவார் அதனாலே உங்கள்சடையோடு கூடிய சிவகளும்தாவ ன்நாற பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார் அவர்களு மஅப்போகார்த்தவகசெய்தார்கள். (௩௪)

[பேறு.] எழுவனாயும்தலிதக்கு பெருவனாயும் பிளந்துகீபெறித் தகூர்வே, வழியுடையருநிராழடன் பு-ளக்கலத்துசிவந்ததுகா ணுநகா லே, வழுவிலையிஞ்சுனக்கென்ன வடிபண்ணுத மகிழ்ச்சிருந்தான் மலை மேற்பட்ட செழு முனிவர்குருதியினும்செந்ததுபோய்சிவந்ததுவேசெ க்காவானம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்கும்மலையேழையும் பிளக்க து உன்னுடையகூர்மைபொருத்திய வேலாயுதமானது. அந்நாலுழிர்

தொழுகிற அவர்களுடைய இமத்தத்தோடு ஜலஞ்சலந்து சிலந்துபோய் விட்டது—உனக்கொரு குற்றமில்லையென்று சொல்ல அம்மன் பாசத்தில் சுப்பிரமணியர் வணக்கிச் சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே தலகசெய்து கொண்டிருந்த பூனிவர்களுடைய இரத்தத்தினால் சிவப்பு நிறத்தை வடைந்தது போலச் சிவந்தது செவ்வானம்—எ-று. (௩௩)

வித்தகர்கள் புதைக்கமுனம் பார்த்தவிருண்மறையிறு குழுவனைப் போல, வத்தலத்திலுமையனைப் பின்பிடித்தாலென்பார்த தந்தார, முத்தமியோகிதவதிப்பந்தலின் கீழிருப்பவனென்று ம்பர்த்து, மித்திலப்பந்தனாரிகராயினங்கியது தாரையானெருக்குமகானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய கண்களை பூன்சேழுபுதலிலே உலகமெல்லாம் பாரியவருளானது ஒருவனுக்கு மறையிலவந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவகதைப்போல அந்தஸ்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மனைப் பிடித்தது போலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின் கீழிருப்பாளென்று தேவாகள் போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தலையொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்—எ-று. (௩௪)

மாலையெனுங் குடியிருண் மகிடமுகமகற்றியந்தி வாணச்சோரி, கோலமுடன் படிக்கலிங்கன் கொண்டது போன்மட்டுமுதுகுடபார்சென்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்கவளைந்தவிரு ளனைத்து கீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்தது செம்பரி திரானே.

(இ-ள்.) மாலேக்கோலமென்கிற தூக்கையானவள் இருட்டாகிய மகிடாசுரன்தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடு பொருத்தியஸ்படிகலிங்கத்தைக் கைகொண்டது போலச் சந்திரனுதயமாகி மேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்தது நீலகண்டாகிய பாமசிவனது இரண்டுநெக்கிரங்கையும் அம்மன்புதைத்த அளவில் நான்கு திக்கும்பரவிய எல்லாவிருளும், போகும்படியாய் விழித்த அச்சுவாமியின அநெற்றிக்கண் போலச் செமமைரிமபொருந்திய சூரியன்கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான்—எ-று. (௩௫)

அயிரோடியாகிரியவிருத்தம்.

கங்கைகிராஞ்சேயாற்றிற்கு அலைசந்திகடன்கழித்து, மங்கைகனைக 'ச்சிவினையின் மேன்மறையோலமிடவழிகொண்டாள், பங்கமலந்திர வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சுமலைக், கனகமலையாளிவந்திடச் சாண்மலைகண்டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி கங்கைக்குச் சமான்மாகிய சேயாறு என்கிறதெயிர் காலேக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகோஷ்டமுதகடைந்து பகைப்படுத்தா பூம்மலங்களைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சுமலைக்கு நெருப்புமலைய விளக்கிய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்த சச்சாஷ்டாகமமாகச் சேவித்துக்கொண்டான்—எ-று. (௩௬)

அயிரோடியாகிரியவிருத்தம்— வேற்றுலண்ணம்.

நென்றிசினுந்தார்த்தபொருள்புகித்திறைவிபவியாடும் வேனிற்பந்

லை, குன்றமெல்லாப்வெறியாடன் முல்லைபெலும்பொதுவர் மின்னார்
குரவையாடன், மன்றல்குழிந்திருவிழாடுதெருக்கொண்டாடன்
மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினச்செய்யுள் னுண்கையின்காடு முல்லை
ராககான்.

(இ-ள்.) உல்லமையிலுலையிலைந்தார் வழிசெல்லோரை அடித்
தப்பறித பொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற தாக்கைக
பலிப்போவார்கள் மலைகளையுடைய குறிஞ்சிலத்தில் இருப்பவ
ஆடு விடுவாடுக்கிற பூசைபோலவாகள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சி
ள குரவையகத்தாடுவார்கள், கற்பமாலையைத்தந்தி தேவேந்திர
க்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் கருமீன்களை
காயப்போடாதின்ற கடலதுகூடிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வரு
ணைக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (நக)

சோதிபெறுகாக்கமறையவம்புசெரினையினுற்றம்மைய
மாதலையெலும்புக்கலத்தமிழ்ச்சிறிற்றைப்பொன்கலந்துமருவுகோல்
பொதலிசன்ககனாடைப்பெருகுறலான்மதுவுடையபொருதல லே
சேரனைநிகராகத்திருநதநாறியைமெல்லாஞ்சிறந்ததன்மே.

(இ-ள்.) திருநதபாணதுள்ளிபொருந்தியதுதிகையையுடைய யானை
களமறையச் சலத்தைப்பெருமது வருதலாலும், பரிசுத்தமாகியபெரிய
பூமியெல்லாமபவிய சுகதேவதனினுலும், பொன்பொழுகளையுத் திரட்
டிககொண்டி வருதலாலும், மருசளபொழுகளையப் பெருக்கிப்படி
யாலும், சேனைதுகடுடைத்துமோதுதலினாலும், என்ருங்குப்பொ
ருள்கொண்டுலெடைவகையால்காணுடையதேதமறையப்பாணக்களை
செசெரிதலாலும், தாய்மைபொருந்தியகோழிகாஸ்தீர்களைச் சேர்திருக்
கிடுகினாலும், நவநவனவா உருகத்தையசெய்கிறதாயினாலும், மதுவெ
லையிற அசுரன்சாகுபுத்தஞ்செய்தலாலும் விஷனுவுக்குச்சமையாகா
லுமேருகளிலுஞ்சிறத்தது—எ-று. (சும)

இதுமுல்லாறுபாடல் வயறசிறப்புக்கூறுதல்.

மேவுபுனல்பாறொழுகை குளிர்த்துமயிர்பொழுகதனப்போல்கித
த்திறேறும், காவியுறையகங்களியின் சிறகென்கேபசந்து தொண்
டைக்ககையமுற்றி, உவுகிறதொண்ணத்தினிதம்போலநிநாத்தெழந்து
குறையிலசாகி, பாவையுமைசுவமபுரியுத்தலமிதெனப்பொரித்தவபோற
படிந்தநாறோ.

(இ-ள்) அந்தத்திருநதியிலுந்த நீப்பாந்துழுகிறபடியிற்சேலகுளிர்
நம்பும்தேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுமேல குறை
விலலாத நெம்பியாகளுண்டாகத் தேப்புகளின்வாசஞ்செய்கிறபச்சு
ககளிகளின் துகிற்துபோல பச்சைசிறந்ததையடைத்துதொண்ணைக்கதி
ராய் முற்றிக்கவதுின்ற கோழிக்கழுத்தப்போலநிமிர்ந்து நல்லபாண
வள தவசப னனுதிறதல் இதுவென்றுவணங்கினதுபோல களைக
கிடக்கின்றன்—எ-று. (சுரு)

சந்தமுமேருவர்பதம் அர்த்தம் கரிந்தவரிடத்திலுமி, இந்திச
னருவிடுவோடுபொச்செய்வானெழுதுவையுமென்னப்போக்சி, தந்திச

மேசுற்றிரவிபுவின்கள்போற் கடாவிடுகேதேயாற்றித்தாற்றி, மந்தாயாமெனக்ருவித்து வழங்குகிணுத் தொலையாநென மருதவேலி.

(இ-ள.) எப்பொழுதும் உழுவோர்க்கு பதம்பார்த்து அறுத்துஅரிகளைச்சுக்கையாகவாரித் தேவோதிரானுலகத்தோடுசண்டையைய எழுந்த மலையென்று சொல்லுமபடியாகப்போர்போட்டுஆகாயவழியாகவருகிற பரிசியனுடைய குதினாகள் போலும்,கடாக்களைவிட்டுஅடித்துவைக்கேவின்தாற்றி மந்தாகிரிபோலக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்காகுகொடுத்தாலும் நெல்குறையாது மருதநிலத்தில்-எ-று. (௪௨)

கபலினமென்றுமுத்தியிந்தம் கண்ணிழலைக்கண்டுகருங்கயல்வந்தேறும், அயலிலிவர்கொடும்புருவநிழலினைக்கண்டேசிலையென்றஞ்சிமீளும், யலுதவமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டிசேரும், இயலும்வாநாசிசிழல் சண்பகப்போதெனவெருவியிரியல்போகும்.

(இ-ள.) வயலிற்கையெடுக்கிற பள்ளத்திக்குடைய கண்ணிழலைக்கண்டிசேற்கண்டைகள் நமமினமென்றுவந்துசேரும், அன்புஅருகில் அலாகளுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்பட்டோமென்றுசையைக்கொடுக்கிற அலாகளுடையமுகத்தைத்தாமரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டிகளவந்துசேரும்-அதன்பின்பு அலாகளுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (௪௩) அந்த பெரும்பழனத்துமுத்தியிந்தங்களைக்கலை வாலெனப்போய்ப்பிடித்துப்பள்ளா, திருமபலுமங்கவாபுறவகால் கமடமெனப்பிடி. மருதத்தினைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண்முகத்தினுக்கும் விழியினுக்குக்குணத்தோமென்று சுரும்பினுடன்கலுழுவன போற்றாமலாயுடு குவவையுதேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள.) பெரியவயல்களிற கையெடுக்கிற பள்ளத்திக்குடையகளைக்காலையால்மீனென்று பள்ளபிடித்து வெட்கத்தைவடைகதமறுபடியும் அந்தப்பெண்களுடைய புறங்கலைஆமைமொன்றுபிடிக்கு மருதநிலைதோலுமென்னவருளும்பைபோன்றமுலைகையுடைய பெண்களதுமுகத்திற்கும், கண்ணுக்குத்தோற்றப்போனெமென்று வண்டிடனே சொல்லியமுதிறப்போல்தாமரைப்பூவும், கீலோற்பலமும், தேனைச்சொரியும்-எ-று. (௪௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிழலையுஞ்சுளிக்ருமேதி செடும்புனல்குடையவண்ணம்
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிரமணிப்பூண்பள்ளாரிவினைக்கியையவ்வுதங்
குழவிசையறுகான்மாதா குழவிசையறுகற்குட்டம்.

(இ-ள.) எருமைகீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய நானாயுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடைய கோலையில்துடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரதாபரணங்கையுடைய பன்னர்கள் அடிக்கின்ற அரிவினையென்னுமவாதகியத்திற்கு இசையுப்படியாகவாதுகின்ற புள்ளங்குழவிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூத்தலிற் பொருந்தியவண்டிகள் இசையுப்படியாகவாது-எ-று. (௪௫)

முகவண்டி ஊக்களெல்லா முடிந்த சங்கிலிகள் கக்
காசநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமனாகள் ஈட்டத்
தேசவாய்க்கவளம்பெற்றுச் சேறுகப்பாணை சிசி
வாசவன்களிறுபோல மீருதம் வீற்றிருந்த மாடே.

(இ-ள்.) ஒழுங்காய்மொய்ததுக்கொண்டிருந்த வண்டுகூட்டத்தி
சங்கிலியாகவும், இரதம்போல நெற்கதிர்கள் சாமனாபோன்ற
பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிற பொருளைச் சிலைடை
கொடுக்கும்-அழகியவாயினுலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்
டதேனாகிய அமிரதத்தைச் சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தே
றித தன்கண்ணிருந்தின்று பாகனைத் தள்ளிக்கொல்லுதலாலும், தேவே
ந்திரனேறுகின்ற அயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றி
ருந்தது-எ-று. (சக)

தேசவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்தநல் வ
ளப்பங்களைப்பெற்று என்றமையானைக்குப்பிரகாததையுடைய கவளம்
பெற்று எனப்பொருளகொள்க-தேறுகட்பாணைகின்றி என்றதை சிற
ததேனாகிய அமிரதத்தைச் சிந்தியென்றுகொண்டு யானைக்கு தேறிததன்
கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளியென்றுகொள்க.

தாவு- கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணைமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணாடாபோற்றும் வடவீதியிற்றுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணாக்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளினமேவினாள்.

(இ-ள்.) வண்டிகளின்சைபாடாநின்ற தாமணப் பூங்கொண்டையமரு
தநிலதூணாவி -நீங்கிப் பூலோகத்தாவண்ணத்துநின்ற வடக்குவீதியி
லெழுந்தருளி அருணாசலேசனுடைய பாதாரவித்தனைதப்பாயவண்ணக
ஆராயதையளாவிபொகடிகளையுடைய நோவளிபுகருங்கழுகு விதி
யிலவந்தாள் பார்வதி-எ-று. (சக)

சலி விருத்தம்.

நச்சகோபுரத் துச்சிமேவிலோர்
வசசிரத்தினுன் மதியின்மாகுபோற்
வச்சமாணிச்செம்மையால் தின்
பச்சைமாவெலாம் பவனமாகுமே.

இ-ள். யாவரும்விரும்பப்பட்டகோபுரத்தினு துகிரத்தினு, திவச்சந்தி
ன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி விழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்ற வசசி
ரங்களினுலே தனதுகளங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தி
விழைத்திராநின்ற பாணிக்கந்தனுடைய சிவந்தவொளியினால் அதனரு
வ்வரும்போது சூரியன் இரத்ததிற்கட்டியபச்சைக்குதினாகளேழும்ப
ளக்குதினாகளாகத்தோன்றும்-எ-று. (சஅ)

கேற்றமேமுதேர் மேடைமீதினும்
கேற்றுகார்மதிற் புரிசைமீதினும்

தோற்றலீலமா மணிபிச்சோதியா

சேற்றவாள் தியமுனையானதே.

(இ.ள்.) வேறுதவமுதி மேருவைப்பொத்தமேடைகள்மேலும், மே
சங்கன்சஞ்சரிக்கின்ற மகில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்றகீலாதின்
ததினுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்றகவையானது
புதிதானபோல் சுறுப்புநிறத்தையடைந்தது-எ-று. (௪௯)

பாவையாமெனப் பனைமுழங்கலையினவமாதா

ரூடரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின்கதினாகெய்வவன்

புனிசெளவிரிம புலவென்றுன்னியே.

(இ.ள்.) சுமத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப்பெண்கள்காட்டிய
ஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிணையிலுழைத்திராநின்றபச்சைசாத்தினங்களு
டையகிரணங்களைப் புலவென்றுநினைத்துச்சூரியன் இரத்தத்திற் சட்டிய
பச்சைக்குதினாகளேமுகளெளவும்-எ-று. (௫௦)

தரவு-கொச்சகககலிப்பா.

அத்தகையவிதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்ந்

துத்தமனையெண்ணையாளுடையாண்ச்சோணகிரி

விதகனைக்கண்டு பணிந்துருகியின்புல

சத்திகளதமமோடு தலேச்சாததைமேவினான்.

(இ.ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவிதியைத்தாண்டி அழகு
பொருந்தியகோயிலுக்குளப்போய் உதகமரை என்னை யாட்கொண்டவ
ரை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொருபரைத் தரிசித்துநாஸ்கரித்
துஉருக்கதையடைந்து திருமதிப்பலசத்திகளுடனே தலேச்சாமைன்
கிற மலைச்சாரையடைந்தான் அமமன்-எ-று. (௫௧)

ஊசியிலோர்கால்லாலை யூன்றிவொருதான்மடித்து

நாசியினைவிழிகளையு நாட்டியமுன்முட்டித்

தேசினமுதுருகுநெள்ளமுனையுயர்வுகவ

கோசிகளைப்பொலுயல்வாந் திகொண்டோடியே.

(இ.ள்.) ஊசியிலுருகாவினுடைய விடையூன்றிவொருகாலே
மடித்துமுக்குறுசியில்கண்களைச்சொத்துப்பட்டபுகுகினியைவளாத
திப்பிரகாசமாவ அமித்தகாரணசெய்துபிரமர்நித்தனவழிவழிகளை
அமித்ததைச்சாப்பிட்டு விஸ்வமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அ
னேகங்கோடிபேர்-எ-று. (௫௨)

நாமமலமுன்றகற்றி கல்வினையுத்தினைபுஞ்

சாடிமனமிழந்து தானிழைதுதன்மயமாம

விடுபெறவிருமபிவேடன்சுபிரிதில்லாம

கூடுசிகளுனிய்கள கோடானகோடியே

(இ.ள்.) ஆணவமாகிய மாயையென்கிறமூர்மலங்களையும் நீக்கிவ்வி
னைவினைபொடபுயந்தமனமென்பது இறுதுதம்?பாதங்கெட்டுஉலக
ம்சுவசொருபமாயமோட்சம்பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்ரோர
சைய மின்றிச்சிஞ்ஞானம்பெற்ற ஞானிகள்கோடிபோகள் ஆதலால்
சாரலில் இருப்பார்கள்-எ-று. (௫௩)

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறையைத்
தண்டி முடிவுசெய்யாதியாய்ப்புகித்
தண்டிப்போனருசெழுத்தையோதியகமகிழ்ந்து
தொண்டகிரியையினா கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) அடியாகனோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி குறி
யுள்முதல்சண்டைகார அந்தரமாகப்பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லா
வாமியாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரமத்திரத்தையோ திமனது பஞ்சை
து கிரியைகளை உத்துகிறவர்களை கோடானகோடி-எ-று. (திசு)

நேருமியம் நியமாதனவகையும்
போபிராணயாமம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதவகைதன்னிலுமெய்
கூருமுயலியோகியாள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) இயம-நியமம்-ஆதனம்-பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம்-தார
ணை-நியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களி
ன் வகைகளையறிந்து அவைகளைத்தேசசிரமமபட்டுமுயல்கின்றயோகிய
ர்கள் அனேககோடிப்பாகள்-எ-று. (திது)

மாதவாகளின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழாத கனையஞ்சுனைசூழாத
சீதவருவிகளும் பாததுசசிதப்புறமக
கோதமனாரகிரமந் தனனிநகுறுகினுள்

(இ-ள்.) மகததாசிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்கண்
யைப்பார்த்து மாதேசபுச்சூழாத கனையஞ்சுனைசூழ்ந்தசீதனமான அ
ருவினையுமடார்த்துசிதப்பயனைந்து அவனிடத்திலிராநின்றவகளை
தமருடைய ஆசிரமத்தில அமமன்சொந்தாள்-எ-று. (திசு)

அந்தவிடத்துமையாள செல்லவகையு
பைந்தனுமலாதேசகினுர் காழ்த்தகிமறைகோதமனார்
முந்திமுனிமெவ்விடத்தே யென்றாள் முனிபுசல்வன்
சந்தைமலாதருபைக் கெய்கியதுஞ்சாறரினான்.

(இ-ள்.) அக்கௌசமநடை இடத்திறகு அமமன்போனவுடனே அ
வாறுபென்சாகி அகலிகையுட்புத்திராகியசதானந்தரும்வந்துபணிந்தா
ர்கள் அம்மன் ஆசிரமத்திதுவேதங்கனையுணர்ந்தமுதன்மபாணசகனத
மர்ஷி எனகேயிருக்கிறாரென்றுகேட்கச் சதானந்தரானவாதருப்பைபொ
ண்டவருகிறதற்குப்போனாறுசொன்னார்-எ-று. (திது)

பிணனுமலனுபாபான் பேதமையென்புன்ருடிசில்
கன்னலமுதே கணப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணாவே நென்தேறாடி நொழுது
தன்னையளித்தவனபாற சென்றான்சதானந்தன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும்பாரைதியை பார்த்துகருப்பஞ்சாறபோன்ற பார்
வதியமமையே அறியாமையுடைய என்ருடிசைவீட்டின் கூணப்போது
இருந்தால் எந்தப்பணுகக் கொண்டுவகையுருகிறேன் என்று பார
வகளைகதே முதுதன்னைப்பெற்றவகைதாது விடத்திற்குப் போனார்சதான
தா-எ-று. (தி-அ)

இங்கிவன் செல்போதி விளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புகவாகன்குழுது அருமுனிவன்பூத்தலர்ந்து
அவகவனக்கற்பகம்போ றேன் றுதலாவித்தவன்
கக்களவனமல்லவென்றுசுனைபுற்றுநோக்கினான்.

(இ-ள்) இத்தப்பிரகாரம்சதானந்தாபோகிறபோது இந்நைமயாகிய த
யைககெய்து அனேகமுனிவர்கள் குழக்கெளதமர் வருகிறதற்குமு
ர்பேன இவ்விடத்திலு ளல்லாவிருக்கின்றும் புஷ்பித்துக் கற்பகவிருட்
சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே காமுடையவனமல்லவென்று - அரு
மடயவன் றுசுகதேகப்பட்டுப்பார்த்தார்-எ-று. (௬௯)

இத்தலத்தில்வந்தவா ரென்றுணர்த்துமாதவற்குப்
பததருவந்தத்த முனியும்பராசாணு
மதநீரியும்புதுமை யாரயுமெலையிற்றன்
புகாரைக்கண்டவா வென்னபுகவென்றான்.

(இ-ள்) இந்நத இடத்திலுந்த பெரியோர்கள்யாரென்றுவிஷ்ணுவுக்கு
பதததாராமபிறகாச் சாபங்கொடுத்தபிருகுரிஷியும்பராசரும், அத்திரி
யென்பவரும், அபபுதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை ச
தானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷம்என்னவென்று
கேட்டார்களெனதார்-எ-று. கவியிருத்தம். அயி

தானதயினைவகேளிநறவந்தங்கையளிக்குஞ்
சோதியியெனய்தின னெனத்தொழுதுசொன்னு
னாதமறைதேமெவணங்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தன்ககப்பனாபயகௌதமனைப்பார்த்து
ஐயாரிம்மாமுதலாகிய ஐவையுத்தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோ ம
யமாகியபாரசத்தி இவ்விடத்திலுந்திருக்கிறாளுென்று வணங்கிச்சொ
ல்லாதசொருபமாகிய வேதங்கள்தேகிதற்கரிய அம்மைநமமுடையரு
துகையிலுள என்னதவம்செய்தோமென்றார்களெனதமர்-எ-று, கூக

ஒடினனைத்தமக னுச்சியைமுனந்தா
னாடினன்மகிழ்ச்சியெனு மாய்கடல்புருந்தான்
பாடினனெததருகை பார்யிகையெறிந்தான்
விடினதுகத்தம்வினை வேரினுடனென்றான்.

(இ-ள்) கௌதமர் இத்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக் கட்டி
யனைத் தச்சிமுனந்து ஒடினாந்திருக்கத்தாடினாச்சந்தோஷமென்கிறசமு
தகித்திலாயுந்தார் பாடினாந்தருப்பையைப் பூயியிலேயெறிந்துவிட்டா
ர் என்றனுடையபாவம்பேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தனர்களைல்லாங்
கைத்தலமெடுத்தனர் கடித்தனர்களிப்பாள்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திவலையிப்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளைல்லாம் இர
ண்டுகைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக்கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துட

னே பார்வதியிருக்கித் துடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய
வலையிலே அசைப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்வி
ழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று

நின்னினைமைகண்ணியிறை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுமையன்முத லின் மலையெயில்லா
முன்னிடையுதித்துல சூரியதொகைக்கொல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரியவல்லார்

(இ ள்) தாயேநீயோகண்னிகைசுவ மியோ நித்தியபிரமசாரியென்று
சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்குமே தங்கொல்லாரு சொல்லிக்கொ
ண்டிருக்கின்றதுகளை அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களி லிரு
க்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தாயென்று சொல்லும் அப்படிப்
பெருமைபை ஆரியப்போகிறார்கள்-எ-று

நித்தனைமுதறருவை நித்தனதிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டியொகை யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரியவல்லார்

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முதலில் உண்டாக்குவாய் அந்
தச்சிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மை
வைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம்பெறுவாய் அத்துவித சொரூபம
விய உன்னையாரியப்போகிறார்கள்-எ-று

மெப்பெருண்மகேசனான் வேதனரியானால்
மைப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுண்ணியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுனை யாரியவல்லார்

(இ ள்) பரமசிவனைவர் மகேஸ்வரா உருத்திரர் - பிரம-விஷ்ணு
ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சாஸ்வதி-ஸக்தியாகிய சத்திகளாய்
இப்படியுமல்லாமல் அநதச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டா
னாரா அதற்குத்தகுந்த உருவங்களாவாய் உன்பெருமைபை ஆரியவ
ல்லவர்கள்-எ-று

நெஞ்சருகிமாதவர்க ணினிறிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடகோதமனும் வந்தன்னவரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேயின்
கஞ்சமலரொண்ணிறு கால்களில்விழுந்தான்

(இ-ள்) மகாதவத்தையுடையரிஷிகொல்லாம் நெஞ்சருகி நின்று
இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள் அநதச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தி
ல் சொதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளைபுன் தலையிலேவைத்துச்சு
டபித்தாமலைமலையொத்த அம்மனது இரண்டு பாதத்திலும் நமஸ்க
ரித்தான்-எ-று

அன்பிலுயர்கோதமனு மன்னையவண்ணங்கி
யின்புறவரைப்பனய னெண்மகைபரப்போர்

தன்சிரமிதிக்கரிய தாளிணைகளின்றென்
புன்துடிஸ்மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்
(இ-ள்) பகதியிலே உயர்ந்த கௌதபரிஷியும் பார்வதியும் மனைவனை
புதித்தொல்வான் பிரமா அஷ்டதிக்குப்பாலகா சரசிலேவைத்தற்கு அரு
ணகயூன பாசியிண்டு ரடியேனுடைய புண்மைபொருந்திய சிவன
ஊவுஸ்மிதிக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேன்-எ-று கூஅ

இந்தமொழிசொற்றலு மிளங்கொடியுடவெலன்
றந்தியினடசென்றிடுவனங்கனாநதவிந்தால்
சிறந்தமதிமுன்னிடையில் வந்துகுறைதேவேன்
மைந்தவெனவோதினன் மறுத்துமிவைசொல்வான்

(இ-ள்) இந்தவாந்ததையைச்சொன்ன ஆளில் இளமையாகியகொ
டிபோன்ற அம்மைமும், பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோரு
மைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று
தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என் பேரில் அன்பு வைத்த
தன்னிடத்திலவந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடி
யுஞ்சொல்வான்-எ-று கௌ

நாயகன்மொழித்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிமெனும்படி பகர்ந்தனளெவர்க்குந்
தாயிவைமொழித்தளவி-னிற்சதமகற்கன்
முயிரம்விழித்திர ளளித்தமுனிசொல்வான்

(இ-ள்) பராசிவனுனவர் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தானடந்தச
மாசகாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய தூல்போல முறையாகிரித்
து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது மூன்காலத்தில் தே
வெங்கிரனுக்கு ஆயிரக்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர்சொல்வார்
ஏன்றவாறு கூஅ

இத்தலமுதற்றலமிதன்பெயர்தலேச்ச
முததமிழிதற்றரு மொன்றுபலவாரும்
மெய்த்தவமியறியிடில் வெள்ளிடையின்மேல்வந்
தத்தனுமிடப்புற மனித்தருளுமென்றார்

(இ-ள்) இத்தன்தலம் முதன்மையான்தலம் இதுனுடையபேர் த
லேச்சாம் இதுமிகவு முத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செ
யதால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்து கொண்டு நீமெய்
மையாகிய தவசெயதால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷப வாகனத்தின்
மேலெழுந்தருளிப்பரமசிவன் உனக்குஇடப்பாகம்கொடுப்ப-ரென்றார்
கௌதமர்-எ-று கௌ

மாலயன்வசக்கன் மகவாண்முனிக்ணத்தோர்
சாலேசனைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடநன்றுசெயல் எனப்பலமிதென்றான்
முலமுதக்கவல்லியு முடிப்பனிதுவென்றான்

(இ-ள்) வராய் அம்மையே விஷ்ணுபிரமா அஷ்டவசக்கன் தேவே
ந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒ
பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக் கொண்டார்கள் நீவந்த

காலமு மிட முநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால் கைப்ப
லமாகி முடியுமென்று கௌதமர் சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கு மூல
மாகிய அம்மனும் தவசெய்து என்ருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறே
னென்றான்-எ-று

என்றோடி ஆசிரியவிருத்தம்

கோதமனே முதலாய முனிவர்க்கெல்லாம் குளிர்ந்தமொழி ப
ந்துவிடை கொடுத்துச்சோண், பூதாமாதன் குணபாற்பன்னசாலை
திதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரொழு வாயமுழைத்து நா
லுபாசின் வாயிலையெண் வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதாவினி
த்திமைத்தர் மருங்கு காக்க வந்தியுட்புறங்காக்க வமைத்தாள் மண்ணே
(இ-ள்) கௌதமா முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொ
ல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில் பன்
னசாலை புதிதாகச் செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக் காவலாகவைத்
து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்களாக்கவும் விராயகர் சுப்பிரம
ணியா தன் இரண்டுகை முங்காக்கவும் தூர்க்கை உட்பக்கம் காக்கவுஞ்
செய்தாள் பாவதி-எ-று

கொந்தளஞ்சடை பிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட்டு குழைமுததி
ற்கண்முகையின் குப்பைபூட்டி, யுந்துமாவிரிகர்பட்டாடை நீக்கியுரித்
தமாவிரிசாத்தியுத்தாளததால், வித்தைதிருநீறணிந்து கனறகுட்காய்ந்
துவிளங்குமுசியினொருகால்விரலையுன்றி, அந்திபகலிறைபதத்தின் ம
னையையுன்றியிரியபெருந்தவம்புரிந்தா ளகிலமீன்றான்

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்திரிகின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத்
தோள்குழத்து காதுகளில் ருத்திராட்ச மாலைகளைத்தரித்து ஆங்கின்ற
பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மாவிரிதரித்து
செய்ததைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்குமுந்தரித்து நெருப்பி
ல்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருநாற்பெருவி
லையுன்றிகொண்டு இராப்பகல்க மனதிலே பாம்பிலனைத் தியானமா
கரியத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற
பாத்தியமமன்-எ-று

இளைத்தகொடி மருங்குவளைத் தெரியிடுப்ப ணினியதவ மியற்று
தலகண்டினை ததுவாடிக்க ளைத்துமனந்துடித்துவிழி புதைத்துவாணி
கண்ணிரின் மூழ்கிவின்றான் கமலததாரு, முனைத்துமனந் தளர்ந்த
முதுவிழுந்தாண்மறைய யுயிர்களெல்லாங்கரைந்துகாந்துருகாநின்ற,
லைத்துவளைத்துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயிறறினாள்ள க
ருப்பமெல்லாம் வந்திடாதோ

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து
அககினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்கிறதைப் பார்த்துப்
பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து ளைத்துமனதுடித்து இர
ண்டெண்ணையு முடிக்கொண்டு சாஸ்வதியானவள் கண்ணீரால் முழு
கினுள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுது
விழுந்தாள் மற்றசேவராசிகளெல்லாம் மனங்ககாரது உருகியதுகள் நா
லிதைப்பிரித்துச் சொல்வதினால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்து

வாளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சிவனெல்லாம் வருத்தத்தை வ
டையாதோ-எ-று

(இ-ள்) முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம்போல முகாதோன்றப் பனிகய
த்துண் மூழ்கிறிற்கும், பின்பனியிலதிதேவிடத்திற்கேரும்பெருமலை
க்குணமீனென்னப் பேணிநிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மிது
கூடால் வேண்டு மரியதவமபுரித்தனளவனிடத்துவேந்தன், வன்பனி
விற்புயினைமோன்முதலார் தேவர்மறைபுகுத்தவச சாலை மருங்கிற்
சார்ந்தார்

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போ
லமுமோத்திரந்தெரியக்குளிராசனபொருதிய தடாகங்களிலே நின்று
பின்பனிக்காலத்திலே அதிகசேளம்பொருங்கிய இடத்திலேயிருந்து
ழைபெய்கிறபொது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாது நின்று
பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோலவேண்டி
யதவததைச்செய்தாள் அதேவிடத்தில் பிரமதேவனும் வலிய சர்ப்பத
தில நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோ
ஷ்டம்பொருதிய தவச்சாலையெவந்து அடைந்தார்கள்-எ-று என

அத்தரியுமாயவனா முதலாந்தேவ ரனைவருக்கு முபசார மளித்
துநீங்கள், வந்தவரையம்புமென மகிடனாலேவருத்தியதுங் தளாந்தது
வும் வருத்துச்செ ன்னா, சுந்தரியுக்குமரியுடன் கூடரும்வாளாற்றொ
டுகளத்தின் மகிடனாராதோடப்பாயென்றாள், விாதையதுபுரிவனெ
னப் பணிந்தாளென விளம்புதல்கண்டமகிழ்ந்து விடைகொண்
டாரே

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு
முபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவகைசொல்லுங்களென
றுகேட்க அவர்கள் மகிடாகாளுலே தாங்களதுன்பப்பட்டித் தளாசசி
வனிடந்தவகை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள்
துர்க்கையைக்கூப்பிட்டு நீகத்தியினாலே யுத்தகளத்திலே மகிடாகா
ன்வல்லமைகெட்க கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத் தூக
ண்க அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள் தாயாகியபாவதி இந்த
வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சாதோஷ
த்தையடைத்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று என

சுவிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந் தளனிந்கோல்வனை

திதிலுத்தலஞ் செயததுசெப்பினேன்

மேதிமாபூசந் காய்ததும்வெள்ளிடைச்

சோதிபாகமடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கொளதமருடைய ஆசிரமத்தில் குறை
வில்லாத தவததைச்செய்ததுசொன்னேன் பிறபாடு மகிடாகானைக்
கொன்றதும், நிஷ்பவாகனத்தையுடைய சிவனுடையஇடப்பாகத்தை
ப்பார்வதியார் அடைத்ததுஞ்சொல்வேன்-எ-று என

நாங்காவது-திருக்கண்புதைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௨.

தாமரைக்கண்ணன்று மாவினைத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவன்போற்கொள்வன் வாணிவாகச் சந்தைவாங்கி
வேமழற்குஞ்சிமைந்தாக் குதவுண்வீமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற பிறிதமுதருந்துளானான்
(இ-ள்) விஷ்ணுநீத்திரையெயினற ஆநிசேடனைத்தலையுடும், வா
ணிகை ஒருகையினலே சோதநபட்டித்து அதுன் சிரமணியைக் கவ
னவல்லாகளறிந்து விளையாடுகளை அக்கினியைத்தொலிவிட்டு அவனே
றுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போல சிவப்புமயினாயுடைய தன்பி
ன்னைகளுக்கு ஏறககொடுப்பான சந்தைவே அவனேயுகிறவிமானத்தோ
டே கையினலே பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தே
வாமிரத்ததைப்பானம்மாண்கிறருகிறான்-எ-று உ
கருகியமகவான்வெள்ளைகொண்டநில மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதோதநிறபசளைப் பச்செலப்பவனிபோவா
னிருதியைச்சுமக்குறாரி யேறுவனினதகின்முழகிக் (வான்
குருதிக்கொப்பளிகளும் வாசென் மெடுத்தியிரனைத்துங்கொல்

(இ-ள்) உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட கேவேந்திரனுடைய வெள்ளையா
னை மேல் திருவோலக்கேவருவான குரியனுடைய கேரிலேநிலக்கொண்டு
பச்சைககுதிரைகளை முழைக்கப்பவனியாகப்போவான் நிருதியைச்
சுமக்கின்ற ஆனிரின்மேலேறிகொளவான் நினைங்களாலே முழுகப்
பட்டு இரத்தநகளைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவானாயுட்பெடுத்தது சருவத்
திரைவன்களையும் கொள்வான்-எ-று ஊ

அன்னவன்மகிடமான வாழிறுலன்சிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறான் காலினறநிரித்தானென்ற
லென்னவன் கொடுமைநமமா வியப்பலாமிலகருஞ்சோதி
மன்னவன் கிரியைச்சாயத்தான் மீனுககரவாரிதூரத்தான்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எந்நமமாட்டு முத்தையையுடையவ
னுடையபடியினலே தெற்குத்திக்கிவிருக்கின்ற யானைவன் எந்நமைக்
கடாவிடிலறமற் காலினுட்கடந்து கிரித்தானென்றால் அத்தமகிடாரு
னுடைய கொடுமை நமமா லெப்படிச்சொல்லக்கூடும சோதிசொருப
மாகிய சிவனிருக்கிறகையத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன வேண்
டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையு தூரத்தான்-எ-று ச

மயனெனுத்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்ரு
னயனறுகிரிசெல்த விருக்குளாவனுக்காய
பயனுறுகச்சிகேண்டி பாயிரமபடைக்ககடாள்
யமுதல்விலக்கைநாடி வேட்டையாக்க நிறசென்றார்

(இ-ள்) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தன கசிகமாதச் செய்யப்
பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்தஅசுரன் பிரமாவானவா நிறதியம் அறுகு
ம் அட்சதையுங்கொடுக்க வாழ்த்துகொண்டிருக்கிறநாளில் அந்த அசு
ரன் தின்னுகிற மாயிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம் போகன்
வானமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாக காய்
குப்பே ானுகள்-எ-று ஊ

தானவர்சென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்காணகத்தைச்சூழ
வண்ணவர்பனியுட்டவயிரவாதொலைததாராவ்
போனவாழிந்தவாறுமபுரிமுழற்றவமுதூத
ரானவாவுணாகோவுக்கடிபணிந்தறிவித்தாராகள்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரம்கூர்களுந்
ந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்கொ
ளஅதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்றகாவலாகவிருந்து அஷ்டவயிரவ
ர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுக்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோன
தும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத்தைவணங்கித்தனாதர்கள் ம
கிடாருணுக்குத்தெரிவித்தார்கள். - எ-று.

போற்றிபங்கவர்கள் சொல்லப் புகைகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவி நகண்ணட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுகியிழையோகூட்டங்
கூற்றமுங்கூந்ததால காலமுக்குளிர்த்ததன்றே

(இ-ள்.) துதர்கள் வணங்கித்தெரிவித்த அனவிலப் புகையும் சிரிப்புமு
ல்தான்னு இரண்டுகண்களும் நெருப்புகளைப் பறக்கவிசியதுகள் அ
ண்டகோளமுமகியுதிமென்றசுழன்றது அஷ்டதிக்கிவிருக்கிறயானைக
ளும் தலையைத்தொடக்கப் போட்டதுகள் தேவகூட்டம் நடுககத்தை
யடைந்தது யமனும்ஒளித்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிரச்
சியடைந்தது. - எ-று

அப்படியமகிடச்சீறு மளவினினிகும்பனென்போன்
செப்பிபுமுனதுகோபம்பொறுப்போசிறியதென்றே
முப்புடையினரீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனததுள்ளைக்
கைப்படையதனற்கொல்வேனெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம் மகி ஞான் கோபிக்குமானவிலப் நிகும்பாரு
னென்கிற படைத்தலைவனவாருமையாரசனே உமமுடையகோபத்
தை அறமமாகியவர்களார பொறுப்பாகள் என்றசொல்லித் தென்னி
ளரீர் ஓதத்தனதையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்
போரைக கையிலிருக்கின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சேகி
ரத்தில் புறப்பட்ட பெப்போனான் - எ-று

குடதிசைக்கடலைசேறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றான்
நெடியதேர்கரிமச்சேனை பெழுந்தனனிகும்பனென்போன்
வடகிரிதனக்குக்குமப மமுடையிழைக்குநேரே
இடைபெயருகரியமேரு வெழுந்ததாமென்னச்சென்றான்.

(இ-ள்.) மேற்குச்சமுத்திரத்தின் மேற்கோபித்துக் கிழகருக்கடல்ச
ண்டைசெய்யப் புறப்பட்ட துபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளு
குகிரைகளும் காலாண்களும் புறப்பட்ட துகள் 'நிகும்பாருனவன்
மகாமோருவுக்கும் அகஸ்தியிருக்கின்ற பெகியமாமலைக்கு மத்தியிலே
நிறைந்த ஓடுபெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போ
னான். - எ-று

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்

எழுந்தவனுமாகிறார் தூக்கமாயிரம்பூண்டவிரதமேறி, வழிந்த கரிமத்தட்டை யெழுத்துகளடக்கவுமை வனத்திற்கென்றான், கொழுந்துவிசைகளைலணையாவரவுகண்டுபலகோடி குன்றம்வீசிச், தழைத்த மூத்த தாக்கணங்குறோக்கணத்தும் பொருத்தெதிரே தடுததாரன்மே-

(இள்) இக்கப்பிரகாரம் சித்தம்பாசான் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறு அணுக்கள் மூன்போகாரின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதைவறம்செய்ய பாவதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரியும் கெருப்பொத்த அகரப்படைகள் அநேகாலைகள்விட்டெறிப் இவாகள்வருகிறதுகண்டு அம்மனிதத்திலிருக்கிற தாக்கணங்குறோக்கணங்கு ஁ ஁ னுமிருவரும் ஆபுர்பாணிகளாகப்போய ஁தேரேயுத்தார்கள்-஁-஁

சண்டனுருக்கிரன்சேமன் கபாலிகர்ச்சங்கரன் கோதண்டன் வீதி, செண்டரியசித்திரான் நதனென்னும்வயிரவாகளிருநால்வோரு, மண்டமுடிமடையாகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்டவரிகளபோலக், கண்டகனுஞ்சாதிபுத் தேருமன்றிச சேனையெல்லாம் கணத்திற்குச்சய்த்தார்.

(இ-ள்) சண்டன்ருத்திரன்சோமன் கபாலிதனக்குத்தானே ஒத்தசங்கான கோதண்டன் வீதன் சித்திரான்தன்னுள்வெட்டுயிரவாகளு அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிவகன்போலககர்ச்சித்திரிதும்பாசானும் அவுஞ்சாதியுத்தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். கக

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குளாற்றனது படையழிதனோக்கி, வட்டெடுக்கேர் முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்ணிலவா ளிரகோத்தான், விட்டனைகளையிலக்கித் தேரோட்டுஞ்சாதியை வீழ்த்திவாளி, தொட்டகாங்களைப்பிடிக்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தச்சூரமாதான்.

(இ-ள்) எட்டவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபென்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோகின்றதைப்பார்த்து நிகும்பாசான் வட்டமாகிய குடியதேனைவிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான் அந்தபாணங்களைவிலக்கித்தேர்ந்ததுகிறசாதினையகொன்று அப்புத்தெடுத்தகணையறத்து அவனுடையதலையையும் அறுத்துக் கொன்றான் தாக்கணங்கு-஁-஁

ஒடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல, வாடினவெங்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருத்துகின்ற வலகைபோலச்-சூடினார்சவயிரவரும் தாக்கணங்குறோக்கணங்குத் தும்பைவாகை, வீடினார் ளவுனனென மகிட்டுகற் குறைத்தன்போயயிரைந்து தாத்.

(இ-ள்.) வயிர்வர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகமறு பட்டிசைக்கிரததிறப்போருமசுரநாயிர்போல் இரத்தநதியானது ஓடியதுரி ததியம்மாயிசுததைத்தின்று கூத்தடிமெய்பெய்போல்கைந்தங்கள் கூத் தாடியதுகளவயிர்வரமுதலாகியவர்கள் தும்பைவானகமரலை குடிக்கொ ண்டார்கள் அசுரர்களிற் துபோனார்களுள் மமகிடாசுரனுக்குத் தாதாளை சேகிரததி. போய்ச்சொன்னார்கள்—எ-று. (யசு)

கேட்டளவினபகிடமுதன் கயிடவன் தன் முகநோக்கித் திளத்தி வாநோர், காட்டி வுதைசிறுபேயுன் சணவாநுநமபெரும்படைவையக் கடி துவென்றால், காட்ட நுகலயனரியும்கை தினிமேற்றிறைகொடுக்க நா ணுவாரொன், திட்டினகைபுரித்தெழுந்தா னேறினனாயிரங்கிரி முரத மீதில்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் இரத்தவார்த்தைதையக்கேட்ட அளவில் தன்னரு கிலிருக்குங்கயிட வன் முகத்தைப்பாத்தது சொல்வான ஒருகாட்டி மசுரு சரிககின் மசிரிப்பெயகனும்சணவாகனும்நமமுடைய பெரியசேனைகளைக் கொன்றதுகளுள் நூலிசுவன் பிர்மாவீஷ்ணுமுதலானவர் ள் சொன்ன படி, செட்பாக்களோவென்று அதிகமாகியநகைகொண்டு எழத்திருந்து ஆ யிரம்யானைகளைகட்டியதேரிலேறிக்கொண்டான்—எ-று. (யசு)

அறசேடியாசிரியவிருத்தம்.

பகிநொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்கார்தநீலன்
முதுகான்குருதியண்ட வீசகன்சண்டன் முண்டன்
மதுகயிடவன் திகசன்சண் புதைக்கண்ணன் மாலியென் மம்
துகிகொளாநிரண்டிபேருந் தோகளைததாண்டிச்சென்றா.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன்தேரிலேறினவுடனே பகிநொருகோடியானைப் பலத்தையுடையவராகியகார்தன்-நீலன்-முதுகான்-குருதி-அண்டன் - நீசன்-சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடவன்-திகசண்ணன் - புதைக்கண் ணன்-மாலியென்று-துதிககப்பட்டபன்னிருவரும் தம்மீன்தங்கள் இரதங் களைநடத்திக்கொண்டுபோனா—எ-று. (யசு)

சரிமுகத்தவநிலாத கவசாகன்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப் பணைமுகத்தவர்கள் பற்றி
எறிமுகத்தவுணர்சீறி யெழுமபுவிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவுணாவெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்மே

(இ-ள்.) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-ரிவாதகவசர்கள் காலகேயர் கள்-குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமாட்டிமுகத்தையுடைய வாகளகெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடையவர்கள் புவிமுகத் தையுடையவர்கள் சிவகமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிர ம்வெள்ளம்நீந்தார்கள்—எ-று. (யசு)

பாய்பரியதனிற் பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற் பாதி கமும்பரிக்கொடுத்தோசெல்லப்
பேய்கருங்கொடியுளாடப் பிணங்கிலெண்டொடியுளாடப்
வேயகளப்பறைளார்ப்பக் குறுகிலென்னைகதைகாணித்
யசு

(இ-ள்.) இப்படி ஆயிரம்பெள்ளைக்காலர்கள் புறப்பட்டவுடனே ஐந்து நூறுபெள்ளைகளையும் இருநூற்றைம்பதுபெள்ளையையும் நூற்றிருபத்தைந்துபெள்ளைமீதேருகூடகப்பெய்களும்கூட்டுகூட்டமும்விருந்தகம்படுமென்றுகளித்துக்கூத்தாடவெள்ளைக்கொழிகளாடப்பள்ளாங்குழல்பேரிகைமுதலானதுகளமுழங்குகிடாகாள்அம்மனிதருக்கிரகரவ்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (யச)

அடலவன்வாக்கண்டஞ்சியடைந்துமைக்கப்படுமென்று
மடருமுனிவாகுறவுமைவளப்பயங்கமாதது
விடலுடனருருநின்றவிற்தையவிரும்பினோக்கி
கடகங்கொண்டபிவாயென்றான்விடைகொடுப்பயந்தாள்கன்னி

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்தியமகிடாகாள் வருகிறதைப்பார்த்துபயப்பட்டுவிடவந்துபாவதிக்கு அடியமென்றுமுனிவர்கள் முறையிடச்சொல்லஅம்மனைவள் அவர்களுடையபயங்களைத்தீர்த்துத் தன்மீடத்தில்கின்றபெருமைபொருந்தியதுக்கையைப்பார்த்து உன்னுடையகத்தியினாலேஅந்தஅசுரனைக்கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்றுப்புறப்பட்டாள் துர்க்கை—எ-று. (யஅ)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணையிமுன்செல்லக்
காளிதுத்துமின்னெல்லசு சுத்தரிணைகளெல்ல
ஞானிமேல்வகொசெல்ல நான்முதிமுதலாமாதர்
தாளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையின்மேற்றாசிரிசன்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோகஅருணாயகியென்பவன்முன்னேபோகவும்காளிதுத்துமிளங்கிற இருவரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினதுகண்ணாரும் சுவானவாகனத்தில்வயிரவர்போகவும்அபிராமிமுதலாகியமாதாமூவரும்தங்கள் தங்கள்வாகனங்களேறிக்கொண்டு தாசிப்படையாகத் துகளெழும்பப் போனார்கள்—எ-று. (யக)

சென்றிதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்சுடையிற்சுடையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப் பாதியைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்மகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்த்துஎன்னி படைபெயலாந்தாதிக்இகான்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி துர்க்கைசேனைகள் போனவுடனே உலக்கையினாலும்மலைகளாலும்விழுதலாகியஆயுதங்களாலும் கைகளினாலும் கொபத்துடனேபோர்செய்கிறமகிடா ஞானுடையபாதிகேனைவையொருொழுப்பொழுதிலேகொன்றுவிட்டார்கள்மகிடாஞானும் அலுணுடையசேனைத்தலைவர்களும்மலைபோலஎதிர்த்ததுதுர்க்கையின்சேனைகளைபெல்லாந் தாத்திக்கொன்றுவிடென்றார்கள்—எ-று. (யங)

துத்துமிமுதலாகவல்லரிடைத்தனர்குளியான
சுத்தரிவாகியாறு முகத்தகடிவிரிக்கையா
ளிககிரியமறைபாளென்னு பெழுநாமறைத்தார்ஞானி
புத்திரரிடைத்தார்சுனி மந்தளர்அமைபெய்யென்றான்.

(இ-ள்.) அகரணதுபடைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்துமி-நாளிமத்தி-சண்டி-என்கிற நான் ருசத்திகளும் தோற்றார்கள்-ருவி-கீலகண்டி-வாசி-சண்முகி-திக்கிற கையாள்-இந்திரையையாளென்றிதழைமாதரும் புத்தஞ்செய்யமாட்டாமற்காட்டிலொளித்தார்கள் சவரணவாகதை தையுடையவியை வர்களும் தோற்றார்கள் தூக்கையாள் வள் மந்தளர் துடமாதேவியேயென் னுதியானித் துரிசு னுள்—எ-று.

உறுதுணையுமையெய்னும் பொழுதியோகினிகள் வானி லுறுபத் துறா லுகோடி யநித்தெழுந்தழலின் மாநி இறுதியாய் நுளசசேனை யிடிமழைசொரிகையாலே குறுகிய மகிடன் சேனைத் தலைவரும் கொதித்துச் சென் னார்.

(இ-ள்.) தூக்கையானவள் அம்மனே துணையென்ற போது அறுபத் தூரன் குகோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையையும் இடிமழையையும் சென்றித்தபடியிலே மகிடாகா னுடைய சேனைகளெரிந்து போனதுகள் அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள்கோபித்து சசண்டைச் செய்தார்கள்—எ-று.

(22)

கலிவிருத்தம்.

அருகிகன் தனைச் சென்றன ளாரணி
மருவுகாந்தனை மாந்தன ளவாரணி
காணவென்ற ளே லுடைக்காரணி
நரகனுருயி ருண்டன னாரணி.

(இ-ள்.) அப்படியுமகிடாகா னுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுட் னே அபிராமியென்பவள் அருகிகளென்பவனைக்கொன்றுள் வாரணியென்பவன் காந்தனைப் பவனைக்கொன்றுள் சண்முகிபென்பவள் நரகனென் னும் அகரணைக்கொன்றுள் நாரணிகரகனென்னும் அகரணைக்கொன்றுள்—எ-று.

(23)

சூலபாணி தொலைத்தனன் மிண்டனைக்
கோலமாடுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலுணை மதுவையறிதகன
னீலனுருயி ரித்திரைக்கிணன்.

(இ-ள்.) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனைப் பவாங்கிச் சண்டனென்பவனையுந் கீலகண்டிமதுவென்னுமகரணையும் இத்திரை கீல நென்பவனையுக்கொன்றுங்கள்—எ-று.

(24)

துந்தயிக்கொடி சோனிதலுணை
தந்துயிக்கும் படிக்கடைசாட்டினார்
நந்துயிக்க நிகர்க்கருணை
வந்துயிக்கெரிச் சண்ணைவாட்டினார்.

(இ-ள்.) துந்துயிக்கொடியை யுடையவள் சோனித லுணென்பவனைத் தலைவரும் படித்தண்டாயுத்தாலடித்தாள் சக்கரத்தை கையிலேதரித் த அருணாலையென்கிற சத்தி அத்தினிக்கண்ணைக்கொன்றுள்—எ-று.

கபிடவன்புனைக் கண்ணைக் குறுகுந்
செயிபின்மாறாச் சித்தினுள் சந்தரி

கெயிடுமிகக கிணமிடுகெலிணன்

யயி...வன்முருக கணபெனாவந்தனன்.

(இ-ள்.) கந்தரியென்கிற சத்தியிடவனையமபுனைக்கண்ணையுந்
ந்தத்திலே கொன்றான். கெயிணப் பெற்றினை நிறைவுளபொருங்கிய
வேலாயுதத்தையெந்திய தூக்கையானவன் மகிடைசுரனைக்கண்டு எதிர்த
வந்தான்—எ-று. (௨௬)

கெங்கடாமுகன் மேலுலாதர்க

டககளாயுதம் கொண்டுதித்தனர்

செகலுத்தி யவனெதிரசென்றுவைச்

சுவையூகிணன் மேருசலிககவே.

(இ-ள்.) வெப்பம்பொருந்தியசுருமைகடாமுகத்தையுடைய அசுரன்
யுத்தத்துக்குகேரிட்ட அளவிலசத்தமகாசுரன் தனகளாயுதங்கள்னுலே
அவன்விட்ட ஆயுதங்களைகிலக்கினாக்கள் அவன் மேலேயில சிங்கலாகுந்தி
லேறிவந்து தூக்கையானவனாகுகெதிரேபோய்ததண்டையிசிருக்கிற
சுவைத்தமைகாமேரு அசையும்படிவாயிலவைத்து உத்தினான்—எ-று ()

செருவிலங்கவள சங்கொலியெய்திட

ஒருவரினையி யவுணருமங்கினா

பெருவரங்குகிற பெற்றசாங்குரை

இருவருஞ்சொரிந் தாராமழையென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லவம்பொருந்தியசிங்கவானத்தையுடைய தூக்கைச் சங்
கத்தொலியெய்ய அசுராகொளருவராவது இல்லாமல் மயக்கத்தை யடைந்
தார்கள் அருமையாகியவரத்தினுலே பெற்றுக்கொண்ட மண்ணுரை யார
ண்டுபேருமமழைபோலசசொரிந்தார்—எ-று. (௨௭)

எந்தவெந்தக் கணையிலேயினும்

அந்தவந்தக் கணையாலுத்தான

விதைமீண்டிரு வெம்பினறையுட்கணை

சிந்தினான் சென்னியமுந்தவே.

(இ-ள்.) எந்தெந்தப் பாணங்களை தூக்கையானவன் விட்டாலும
துகளை அந்தந்தப் பாணங்கள்னுலே மகிடைசுரன் அமுதத்துதளளினான் அ
தன்பிறகு இரண்டு அத்ததசுரீர்பாணங்களை அவனுடையசுர சில அழி
தும்படியாகவிட்டான்—எ-று. (௨௮)

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுறுக்கிய

செம்புபோலச சிதறவிடுங்கணை

யம்புபோல ருக்கினுமாய்கவன்

கொம்புபோல விளங்குகுகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமானது உருகி செம்புபோல சிதறிவிழ
ட்ட அத்ததசுரீர்பாணங்கள் அம்பாக இருந்தாலும அசுரன் தலையிலே மு
ளைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல்தலையி லவைத்து அமுத்திவனைத்து
ன்றினதுகள்—எ-று. (௨௯)

வெற்றிகொண்டவன் விலைமுறித்தன
ஹதயமபிற் சிலைநுதனபோதினான்
கொற்றவன்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
வெற்றித்தென்ன ணழலினியித்ததே.

(இ-ள்.) செயற்கொண்டவன் கியதூக்கைகையிலிருந்தவிலைமுறி
ண்டுகழுறித்தான் அந்தவிலைமுறி அகாணுடையகெற்றியிலே
தான் அக்கொண்டவனோடு கியதூக்கைகையிலிருந்து அந்தகொண்டவன்
கெற்றியிலேகொண்டியினுடையகணைகையிலேகொண்டவனோடு கியதூக்கைகையிலிருந்து
கியதூ—எ-று. (௩௪)

சாபவெருடிலே போகத்தரிப்பாளோ
கோபமிஞ்சிக் கொடுத்தெழு கூற்றகதிற்
றீபமென்ன தநிகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவியிப்பண்ணினான்.

(இ-ள்.) தூக்கையானவன்விலைமுறித்ததும் பொறுக்காமல் அது
கொண்டவனோடுகொண்டதெழுமும்பாசினமையானபோல பிராசிக்கின்
றொருக்கொண்டததைவிட்டுப்பாசியாகியமகிடாகாணுடையதலையுடைய
முடியதான்—எ-று. (௩௫)

கன்னியாழி வெரிடக்கடாமுகம்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திவன்
முன்னையதவத் துண்டையினமும்மதம்
துன்னுமால்தரி யாவெதிர்நோன்றினான்.

(இ-ள்.) தூக்கையானவன்சக்கொண்டததைவிட்டுடையமகிடாகா
ன்நேகஞ்சின்னபின்னமாயுஞ்சாகாதவனாகியபூருவகாலத்திலேசெய
த்தபோபலத்தினுலேமுமதங்களைப்பொழியாசியுடையபொரியாய்ையுருவ
வகொண்டொத்தொகவகொண்டதான்—எ-று. (௩௬)

ஆளியேயுடையன் றங்கலனாசியின்
முனைவாரி நுகரத்தமுடியபிடுவான்
மீளவுகதை கொண்டெதிர்ப்புணர்
குளிராய்கி கூர்மையேலேவினான்.

(இ-ள்.) அப்படியானையுருவகொண்டெதிர்க்காளவில்தூக்
கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்தயானையுசியிலிருக்கின்ற மு
னையைக்கையினுலேஅன்றநுதோண்டி யெடுத்தததின்னதுஅதலையு
யுஞ்சாகாமல் கையினுலேதிர்ப்புயிற் தண்டாயுதகொண்டெதிர்நான்
பேய்களுக்கதிகாரியாயிருக்கின்ற தூக்கைகொண்டபொருத்திய வேலையு
ததைவிட்டான்—எ-று. (௩௭)

விடந்ததும்பிய வேல்படவேந்தமர்க்
கிடந்ததும்பி முகனுமித்தனை
ண்டந்ததும்பிக ளாயிரமாயிர
குடைந்ததும் பிரபமெனக்குன்றியோ.

(இ-ள்.) விஷந்தகைக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலையுதம் பாய்ந்த
புடனையுத்தததின்னதயானையுதகைக்கமாட்டாமல் இறந்
துவிட்டான்அக்கொண்டவனோடுகொண்டததைவிட்டுப்பாசியாகியமகிடாகா
ணுடையதலையுடையமுடியதான்—எ-று. (௩௮)

மத்தியையோடுகூடிய அதிமாம்போல்—எ-று. (௩௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போந்துவன்கதை கொண்டிபுடைத்தனன்
சோந்துவன்கதை யுமவன்சென்னியு
நார்த்தகங்கொண்டறுத்தனனானி.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்துஇறந்துபோனவுடனேகுதிராமுகஅதி
தியெதிரேவந்துதண்டாயுதத்தினாலஅடித்தான் அடித்ததண்டாயு
தத்தையும்அந்தஅசுரனுடையதலையையுமகத்தியினாலேஅறுத்துத்தன்
னினுனதூர்க்கையும—எ-று. (௩௬)

அங்கதன்பி னமுறுவாயின்
கவையாயின் காரிநுளாயின்
பங்கையாசனனாயின் பங்கய
மங்கையாக னாயின்மாயையாய்.

(இ-ள்.) அதன்பின்புஅசுரன்ருப்புருபங்கொண்டுவந்தான்அ
தன்பின்புசுலப்பினையுருபங்கொண்டும்அதகாரமாகியும்தாமரைப் புஷ்
பத்திரேருக்கிறபிரீம்மாவாயு இலட்சுமிபுருஷாராகியவிஷ்ணுவாகியும் எ
திர்த்தான்மாயையினுலே—எ-று. (௩௭)

சதுகண்டவ னென்செய்வன்மாயையால்
லாதுசெய்தன னென்றுதளர்ந்துமை
பாதஞ்சினிற் பற்றிளன்பற்றிய
போதிலேர்மொழி விண்ணிறபுகன்மதே.

(இ-ள்.) அப்படிஅசுரன் பலபலருபங்கொண்டவுடனே பார்த்து
மாயையினுலேறுள்பப்படுத்திஈரன்னன்னவுபாயஞ் செய்காலும்காதி
ததில்லைதுதந்தென்னசெய்வேனென்றுதூர்க்கையானவன் பார்வதிதே
வியினுடையஇரண்டோதத்தையும்மன கிலேதியானித்தாள் அப்படிதி
யானித்தவுடனேஆகாயத்தினின்றும் அசுரரிருவாகியிஞ் சொல்லிய
து—எ-று. (௩௮)

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
மாயபோதி லவன்மலைத்தள்ளியே
தாயதாளின் மிதிக்கற்றொலிந்திடுந்
தியமாயபெனச்சொலத் தேறினாள்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமானமாயவேஷங்களல்லாமல்கூடாமான எ
ருமைமுக்கருபங்கொண்டபோதுவன் தலையையறுத்துக்கீழேதள்ளி உ
ணனுடையபரிசுத்தமாகிய காலினுலேமிதித்தால் திரைபெருந்திய மா
யைதொலைத்துபோமென்றுசொல்லத் தூர்க்கையம்மன் தேறினாள்—எ-று
மட்டின்மாயை வடிவின்மலைத்துபின்
னெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினீக்கீழாள்
துட்டன்மேதிய தாய்ப்படைதொட்டனன்
வெட்டிலீழ்த்தி வடியின்மிதித்தனள்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயருபங்கொண்டுவா சென்மெயொருந்
திய அவருடைய சூலத்தினுலேசூத்திக்கொன்றான் பின்பு அந்தத்
துட்டன் மையையசுருமைக்கடாமுகத்தை யுடையகுதிரையுதற்க்குப்பி

ரயோகஞ்செய்த அளவில் அதனிலிலக்கி வானாயுத்தால் தலையை
வெட்டித்தள்ளிக் காலினாலேயிதித்துக்கொள்ளுள் தூக்காதேவி ள-று
ஒப்பிலாப்பத மூன்றுமிதித்திடில்
தப்பிமாயை தவிப்பதுபாரமோ
வட்டத்ததை நினைக்கினுமானவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்தீக்குமே.

(இ-ள்.) தூர்க்கையம்மன்பாததைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தவ
ருடைய ஆணவமாயை காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும்
அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படி ஊனறி மிதித்தால்
பொய்யாகிய மானைமாததிரர் தவிர்ப்பதுபெரிதோ—ஈ-று. (௪௧)

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிராமுகன் மெய்க்கதியுற்றனன்
திதிலாவவன் செங்களந்தன்னிலோர்
சோதிவிலக்கியிருத்ததுதோன்றலே.

(இ-ள்.) தேவர்களமிகவும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள்மகிடைசு
ரனும் அம்மன்னையினிலிறந்ததினாலே மெயம்மையானமோட்சத்தைசு
சேர்த்தான் யாதொருகுற்றமுமில்லாத அவனை துசிவப்பாகிய கண்டத்தி
லே ஒருபடிசுவிலக்கியிருத்தது—ஈ-று. (௪௨)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்காரவ
கண்டமட்டிற் புறந்தகடாமகன்
கண்டமட்டி லிருத்தகடவுளைத்
கண்டமட்டி செடுத்தனளகன்னியே

(இ-ள்.) நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடைசுரனுடையமூத்தை
க்காகவைத்துத் தூர்க்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுத்தி லிருத்தமுகுடலிங்
கத்தை கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள்—ஈ-று. (௪௩)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகர்ப்பதம்
கண்டுபோற்றிக் கீடவுளையியந்தனன்
வண்டிவாரஞ்சூல் வாகனினன்செங்கையை
அண்டர்நாயகன் விண்டலனாகையால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட படிசுவிலக்கதையெடுத்துக்கொண்டுபோய்
உமாதேவியின் தூபாகங்களைத்தொழுதுகடந்தகாரிய மெல்லாம்சொலவி.
ச்சுவாமியைக்கொடுத்தாள வண்டிசுளஞழந்திருக்கின்ற கூந்தலையுட
யவாரவதியம்மன் கையினாலேவாங்கினுளதேவர்களுக்கெல்லாம்நாதா
விலிருக்கின்றசுவாமியும் அம்மன்னைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையின
லே சூசையைவிடாமற கெட்டியாகஇருந்தார்—ஈ-று. (௪௪)

தாயுங்குது கண்டுமகிழ்ந்திறை
ஏயவென்காம பற்றியத்தென
வாயையங்கை புதைத்துமகபதிக்
காயிரங்கண் ணனித்தவன்கடவுவான்.

(இ-ள்.) பார்வதியா வவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சி
யுடைச்சுவாமியை உள் ண்கையைவிடாமலிருந்தது உதனாலேயென்

முகேந்திரேசுவரனுக்கு ஆரீரங்கன்கொடுத்த கௌதமாராவர்
வாய்க்கொண்டிலை போதற்கொண்டு அம்மனுக்குச் சொல்லாததொ
டகிலொ—எ-று. (சுரு)

அமசேடியாகிரியவிருத்தம்.

முன்னகத்தியன முதலாமுனிவர்களை மபின்மர்வ முனிபாற்செ
யுன்னவனறன்னமதிப்பாலவாதிப்பாபிநந்திடவுமவனேகோகி
திபுன்னவனறன்னமதிப்பாலவாதிப்பாபிநந்திடவுமவனேகோகி
பொன்னவனறன்னமதிப்பாலவாதிப்பாபிநந்திடவுமவனேகோகி
யாலே, இன்னவியகருங்கடாவா யினிப்பிறக்கக்கடாவா யென்றுணைச்
சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்செயர்முதலான ஐம்பதுவிதக் கூ
டவாமுனியெனவருளைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் அந்தவா
முனியானவா தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபா
ரஞ்செய்யாநிறுந்தார் அப்போது-அவரைப்பாத்தது பொன்போலு
அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிகளையு கோபித்து எங்களுகூ
அமரியாதை செய்தபடியினாலேயாவா னாம குறைவுசொல்லப்பட்டாரி
வருளமைக்கடாவா கப்பிறப்பாவெ ன்று அவர்களைவருத்தாபித்தார்என.)

அந்தனாம்பதின்மருமன்றுணைதகமொழிக் கொடுமைவைக்கண்
டச்சமாதியிருந்தவனுடைய பூதுபணந்தென அபிழைப்பாறுததருள் வி
சென்றானந்தப் பெருந்தவான்புட னுணைப்பாாமகிடமுகத்தவண்ணென
பிறகுதிபின்னர், திருத்தவாண்டமவெண்குத்தவம்புரியு முமைகணத்தி
ந்தீரப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களும் அன்றுசொ
ல்லியசாபத்தின் குறாததைக்கேட்டு உபாபட்டுபெருமை பொருந்த
உஞ்செய்த வாமுனியும் எழுந்த வச்சுனஞ்செய்த முனிவர்களே தெ
ரியாமல்நான்செய்தபிழையெழுதுகுகொளளுக்கென்றார் அதற்
குமுனிவர்கள் நீர் எருமைமுகம்பொரு சிய அகரானுஜிஅசாளுகரீல
ததில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப் பெறுப்படி தவஞ்செய்துகொ
ண்டிருக்கிற அம்மனுவன் உமமுடையசாபத்தை நொடிப்பொழுதில
தீரப்பாளென்றுசொன்னார்கள்—எ-று. (சுஎ)

ஆங்கவாசொற்படியிலவ னசுர்பெருங்குலத்திலுதித் தாசனாகி
போங்கியபெரிமகிடெனனக்கொடுக்கோணகாபுரித்தவமொருநான்வே
ட்டைத், திருத்தெரிவனத்திலடைந்தமுற்பசியாலிந்ததோடித்திரிந்தா
னாகி, கைகரியவருச்சனைசெயமன்னதெனன் றொருமுனிவனெர்ப்ப
ட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வாமுனிவசுரர்குலத்
த்திற்பிறந்து இராஜாகுமிகிடாகா னென்கிறபெயரையடைத்துகொடு
க்கோலாகசெய்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநான்வேட்டையாடும்படி
யாகவனத்திலவந்து மிருத்தபசியினாலே இனாயொன்றும் அகப்படாமல்
ஒடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் நீருத்தமகரியதவகொய்
ன்றமன்னதரீஷி யன்கிறவன் எதிர்ப்பான்—எ-று. (சுஅ)

மன்னதனாமவீனியவன்காத்தி லிங்கத்துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்துபோனான், பின்னதனாலுன்மிடற்றிமசிவனுருவமிந்ததந்தப்பெருமையாலே, யுன்னதமாயினன்சிவனுமுறுததறித்தவுடலுமிறைபருவமென்றே, வன்னதனாலினையடைந்தததுவுருவதீர்த்தமாடினென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்டஅந்தமன்னதனென்கிறமிஷியைக் கையிலிருப்பது ம்இலீங்கத்தோடேஇந்தமகிடாருரன்னமித்துவிழுங்கிவிட்டுப்போனான் பின்புஅவனகண்டத்திற்சிக்குக்கொண்டி பழகலிகையிருந்தபடியினாலே மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்தஇலீங்கமிருந்தகண்டத்தைபுடைய ள்ளும் சிவசொருபமன்றே அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவமசம்ப வித்ததுரீருவதீர்த்தவகளாடினாலஅந்தபாவமபோகுமென்றாகௌதமர்

அன்புமுனியுனாத்ளவிலொருமொழியந்தரத்திலெழுந்தரியதீர்த்த மொனபதுமவாசிட கல்லவருமவை வருமாறியற்று மெனவுமையும்விந் தை, கன்பதும முகநோக்கி யுனதுகைவாளெரிந்துகங்கைதருவாயென்றா ள், வன்பணிலமெயிததாளுந தொழுதுகைவாணிலத்தெறிந்துவாங்கும் போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடையகௌதமர்இந்தப்பிரகாரஞ் சொன் னஅளவில் பாவந்தீர ஆமிதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமுந்தீர்வீட்டதில் வரு மபடிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவாரத்தைபிறந்தது அதை க்கேட்டுபாராவதியும் தூக்கையினதுமலர்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து உன்னுடையகையிலிருக்கிறவாளினாலே பூமியையிளந்துகைகவரும்ப டிசெய்யென்று சொல்ல ஐயசங்கையிற்றரித்த தூக்கையும்வணங்கிவா ளாயுத்தாஸ்பூமியிலேவிசியெய்ததபோது-எ-று.

(இய)

நவந்தியுமபிறவுளநன்னதிகளுமச சொகந்தீரநல்லதான

சுவையதிகமுதவுபலதனகளுமன கெழுந்தவந்தசசனையினுடே

பவமகலவொருமாதமுழுகியிருந்தாள் கரத்தைப்பற்றியீககாச் [ந]

சிவவடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழ்ந்து களாயில்வந்தாடேவர்போற்

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களுமற்றமுள்ளநதிகளும் விடாயாறும் படிஉதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அனேகம்தடாகம்உண் டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன்குற்றம் நீகரு ம்படி ஸ்நானஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தாள் னையைப்பற்றிக்கொண்டு வி டாமலிருந்த லீங்கமுமநீங்கியது அப்போதுதேவர்களபோற்றும்படி ம னதுசந்தேசித்துஅம்மன்களாயில்வந்துசேர்ந்தாள்-எ-று.

(இக)

அருவருவாமொருசிவனையதன் னோமேற்புறத்திருத்தியருச்சித்தானம் இருவினையுந்தவிழ்ப்பானுக்கென்பாவநீர்த்தானென்றியற்பேரிட்டாள் க்ருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத்திரிப்பேரிட்டா ள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானத்தொழக்களக்கோயில் சார்ந் தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும்உருவமாகியும்விளங்குகின்றஐப்பற்றசிவனை அந்தநதிக்களாயிலேஎழுந்தருளச்செய்துஅர்ச்சனைசெய்தாள்மமுனை

யால்வின்தினை இரண்டாயுதகருணைமனவாமரு எனபாவந்தீர்த் தானென்றுபேரைத்தரித்த அழகுபொருந்திய அந்தச்சினைக்குக் கட்ட தீர்த்தெழுந்துபெயரிட்டாள் நிறம்பொருந்தியமணியொத்தவரை அரு ணைநாத்திள்ளமுத்தனியிருக்கின்றபரமசிவனைவணங்கும்படியாகபொன் னாகியகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (இஉ)

முருகுமலரயன்றடத்திற்படிந்துவெண்ணீரணிந்துசெங்ககழுமியிற் கூப்பி, யருகுவருங்கோதமன்சொற்படிதொழுதுட்புகுந்துகண்ணாமு னைக்கண்ணம், ஹருகிரிலமுறவிழுந்துபணிகதெழுந்துபரவசமாயப்பா டியாடி, பருகியுவந்தமுதயர்த்த வலமபுரித்து தனதுகுறையுரைத்துப் போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்தியதாமரைமலரினிருக்கிறபிரமாவினுடைய தீர்த்தத்தில்முருகிவிழுகிறித்தச்சிவந்தகைகளைசுசிரசில்வைத்துக்கும் பிட்டுத்தன்னருகேவருகிறகௌதமர்சொன்னபிரகாரம் உள்ளேபோய்க் குளிர்ச்சிபொருந்தமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்துபரவசமாகிப்பாடி யாடிஉருக்கமடைந்துகளித்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பெருமுகசெ றித்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைசொல்லிவணங்கினாள்-எ-று கார்த்திகைத்திங்களிறிறுநாளாக மற்றின்படிநடத்திக்கனற்கண்ணீரை தோத்திரம்பண்ணுதலுமொருகடர்மலைமேலெழுந்தச்சுடரினாடே [த னத்தரியபலகோடியிரவியெனவொருசேதி யெழுந்துமின்னே வாய்த்தமலைவலமாகநடத்தியெனவுரைத்துடவே மறைத்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாசத்தில் ஆகம்பிரகாரம்கிருநாள்செய்துகெ றுப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலேநுருபிரகா சமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்பிரகாசமாயசு வாமியெழுந்துபெண்ணேனுத்தமலையையலமாகநடந்துவாவெனதுசொ ள்லிமறைந்துவிட்டாள்-எ-று. (இச)

நாரிதனைச்சிலையாக்குமுனிவனுமப் படிவலமாகடத்தியென்றான் வாரியெனமறையுதழ்க் காரிகையுடந்தண்டன்மலர்க்கைகூப்பி பேரிகையுக்காகமுஞ் சல்லரியும்மல்லரியும்பெரியவாணி ஹாயமுகத்துத்துமியுமத்தளமுங் குடமுழுவதுவைத்தவன்றே.

(இ-ள்) அகலிகையாகிபெண்ணைக்கல்லாகியகௌதமரிஷியும்அம் மையப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேத கோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தின்பேரிகை காகளம் சல்லரி மல்லரி முது சுனாத்துமி மத்தளம் குடமுழா முதலானவாத்தியங்கள் முழங்கவும்பா ர்வதிஇரண்டுகையுக்கூப்பிக்கொண்டிருந்தாள்-எ-று. (இதி)

அரம்பையருப்பசிமுதலாமகபநிராட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக் குறும்பையெனநெருங்குமுலை வரையாமக்கையர்மலரின்குப்பைகொட் டதும்புகனித்தனையொழுப்புளலாமக்கையரிருத்திங்கவரியாட்டட் டினும்புகருகநாடிபுரிய மரவயிறுர்மணியினக்க மெடுத்திடும்.

(இ-ள்) இரதபச்சராமபார்வதிவம்சவருமப்போது இரம்பபுஷ்பம் முதலாகிய தெய்வலோகத்துப் பெண்கள் நாட்டியமாடத்தென்னக் குன்று யெய்யாத்த தனக்கையுடைய மலையரமகளிர் ஆம் மன்கூந்து வருந்துகின்றது பாதம்பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்படுஷ்பங்களைக் குப்பைப் பட்டுக் கொட்டக் கறுப்பஞ்சூறுபோலும் வாரத்தையையுடைய நீராமங்கலம் ரசாமரம எடுத்தவிச இரும்புகூட உருகுமபடி நகைசெய்கிற நாகவேகத்துப்பெண்கள் இரத்தினத்தீபம் கையிலேமீதுக்கொணவிவர-எ-று.

இதுமுதலேண்டிபாடல் குளகம்

முண்டகமண்டபமயிலும்புலோமிசையுமுறுதுவளமுளரிமாணு
கண்டகமும்வழிபரலுமெழித்துவா லிலகடன்கைகணிட்ட
அண்டர்குலமடந்தையருருநிலவாகுலவிதையருமருவீப்பூந்தேன்
வண்டலிடுஞ்சேசகமறி மலரினருதுகள்சொரிந்துவழிகளாகக

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற லட்சுமியும் இந்நிராணியும் வெண்சாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும் போகிற வழியிலிருக்கிற பூஞ்சுருகையும் கல்லுகையுந்தள்ளிக்கொண்டேவரப் பூமிதேவி கைகளை நீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாயக தேவஸுதிரிகளும் முனிவர்களுடையஸ்திரிகளும் புஷ்பத்திலிருக்கிற தேனருவியிலே கழிசேற்றை நீக்கிபுஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிற பாரகபொழிகளைக்கொட்டி நல்லவழியாகசெய்ய-எ-று. (ஞச)

கன்றினது ஸ்னிஞ்சரணம்பொருத்தருள்வாயெனவன்கைகன்கைப்ப
மன்றனத்திசையனுதிபழங்கியையெதிர்முகமாவணவகிப்போற்றி [ள்
தென்றிசையுநிருதிபெறுநதிசையினையுங்கடநதுகுடதிசைக்குச்சென்று
குன்றவிடப்புகழாணுமழவிடைமீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்) கன்கையானவள் ஆம்மபார்வதி உன்பாதமிரண்டு பூமியிலே பட்டுக்கன்றிப்போயவிட்டது பொருக்கவேண்டுமென்று இரண்டிகைகளையுங்கூப்பாடி கிய ஆக்கினிதசையிலேவந்து ஆக்கினிமலைத் தீருகமாகத்தொழுதுதெற்குதிக்கும்நிருதிமுலையுந்தாண்டிமேற்குதிக்கிறபோளு ன்குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடையசுவாமியும் இளமைதனகியரிஷபவசனத்திலுளமுந்தருளிவந்துதரிசனங்கொடுத்தாடந்தார்-எ-று. (இபு)

நாற்றிசையுட்போற்றிசெயும்புகழணியுண்ணுமலையா நடக்காஸ்போற்றி
நேற்றிசையுங்காற்றிசையுங்கடநதுவடதிசையனுதிவிரும்பியெத்தி [ற
எற்றிசையுமுறைதிசையுமகிழ்ந்துகுணதிசையடைந்தாளிளமையெற்றி
சேற்றிசையுணவழிலைவம்புரிந்தசெயஸ்போலவகெறித்ததன்மே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்றகீர்த்தியையுடைய அருணசுலோகர துநடனபாதத்தைவணங்கிமேற்குதிக்கும் வாயுதிக்கு நகைசெய்யுதிசையிலும்புகழ்த்தொழுதுநதிசையிலேயுதின்றசானனுடைய திக்கைக் கடந்துகிழகுகுதிசைக்குவகதாள் ஆழ்புழுவந்தது இமவந்தபர்வதத்திற் றுமிகலியாணஞ்செய்தபோதுமாரக்கிளையவலம்வந்ததபோலிருந்தது.

கவிநிலைத்துறை.

பானுகம்பன்களச் சங்கெல்லிநெடியமால்பணிலத்

தானகம்பலை நாரதர்விணையினரவம்

வானதுந்துமி கம்மலைதொசையெலாமறைத்த

தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவர்சிதற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன்தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தைவைத்துவந்துகிறதாலியும் விஷ்ணுவானவர்தமதுசங்கத்தை வாயிலவைத்துவந்துகிற சத்தமும்நாரதர் விணையவாசிக்கிறசத்தமும் ஆகாயதுந்துமியினுடைய சததமும் திக்குகெல்லாந் செவிபிடிச்செய்ததுகள் தேனிறைந்தபவ நுஷங்களைத்தேவர்களசெய்ய. - ஈ-று (கூ0)

இது முதல்மூன்றபாடல்களுங்குளகம்.

கற்றைவார்சடை யினம்பிறைமெநிலாக்கமழப்

பற்றராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புலியைப்

பெற்றமானுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த

வெற்றதாலெனப் புரிபூணுன்மார்பகத்திலகக.

(இ-ள்) கற்றையாகியநீண்டசடையில்தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிடபிறையினதுநெடுமைபொருந்தியசந்திரிகைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிவிருக்கின்றசர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிறமணிகாந்தியை விரிக்கவும் உலகமாதாவாகியபாவதிக்குப்பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்தவறுதால்போலபுரியாகியபூணுலானது மார்பிறபிரகாசிக்கவும்.

பிறப்பிலாமதன்மறைசெயலரமளையிடாப்பெரியோ

னிறப்பிலாவிடையிறையினமேலின்கெழுத்தருள

வறத்திடுபகியடிபணிந்திறைஞ்சினனனைத்துக்

துறைக்குமண்ணலுமவளுட லிவையிவைசொல்லும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்திகுஅநேகவேதங்களாலும் அறியப்படாதவாறுப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத்தாய்வளர்க்கின்றபார்வதி அந்தச்சுவாயிபாதத்தைத்தொழுது உணங்குளுள் எல்லாவற்றையும்நீக்கியகடவுளானவர் அந்தஆமரணேமி சொல்லா-ஈ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்ப்பொருளெலாம்பிரிந்தோ

மண்ணுதா கிய பீடமுமிலக்கமுமாறே

மெண்ணுமீயென நாமெனவிரண்டிலைமரமு

முண்ணலாவிய வயிரமுநிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்)வாராயுமையேநீயும்நானும்பெண்ணுமாணுமாகிடலகத்தில்தானேகம்பலவாசிகளையேறுவேறுஉண்டாக்கினோம்சமீபமாய் ஆவிரிடையாரும்லிங்கமாணுமீயென்றும்நாமென்றும்சேறுபேதமில்லைமரமு அத்தருளளையிருக்கிறவயிரமும்போலதுஞ்ஞயகச்சேநதிருப்பாம். - கூ1)

அங்கம்யாவும்பொருட்டீயிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாடு எனகொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மன்கையேமதிடப்புறத்துறைஎனமகிழ்வுற
றகையாலணைத்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டுநம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலேவந்த
பிறந்தாய் அவ்விடத்திலுளாமடக்குநுபாகங்கொடுப்பதுகூடாவதே
ணைநம்முடையஇடப்பாகத்திறசேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தை
யடைந்துகையினாலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும உருகி
ஒருதேகமானார்கள் அம்மனுமசுவாமியும்-ஏறு. (௧௬)

அடுத்தசெஞ்சாடையொருபுறமொருபுறமளக
தொடுத்தகொன்றையொருபுறமொருபுறமலாகுவளை
உடுத்தருலமோர்புறமொருபுறமலர்கருவளை
திடத்திலாகழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ம்) அப்படியிருவரும்உருகிச்சுவாமியினுடையபாதியும் அம்ம
னுடையபாதியும் ஒருதேகமானபோதுருபக்கத்திள்ளிவந்தசாடையுமொரு
ருபக்கம்கூந்தலுமொருபக்கம்கொன்றையுமொருபக்கம புஷ்பமொரு
யும்ஒருபக்கமருலமும் ஒருபக்கம்நீலோற்பலபுஷ்பமும் ஒருபக்கம்கிர
கண்டாமணியும்ஒருபக்கமசிலம்பும்தோன்றியதுகளை-று. (௧௭)

பச்சைவன்னம்ற்றொருபுறமொருபுறம்பவளங்
கச்சலாடையொருபுறமொருபுறமகவினமா
ரச்சரீர்க்கியவரமுமொன்றையொன்றங்கை
இச்சையாமியுறுறுதல்கண்டிதைஒளிரிதையோர்.

(இ-ள்) ஒருபுறம்பச்சைநிறமும்ஒருபுறம்பவளநிறமும்ஒருபுறம்நீர
விகையணிக்தலுதனமும்ஒருபுறம்பாறுகுப்பொருந்தியமார்பும் ஒருபுறம்
அப்பமுப ஒருபுறம்வரமுமாகியஆசையோடு இருவரும்பொறுந்துதலைப்
பார்த்துத்தேவனும்கவனாகினார்கள்-று. (௧௮)

இந்தமாக்கதைபடித்தவாசெவிகளிற்கேட்டோ
சந்தனசலமுநியிழைற்றமிக்கடல்கடப்பா
மைந்தகோமுதற்கிளையுடனுலகிலில்வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப்பரகதிபெறுவார்.

(இ-ள்) இந்தக்கதையைப்படித்தவர்களும் காநிலேகேட்டவர்களும்
சந்தனவிருஷ்டவகனகுழந்தைபொதியும்கவனிருக்கிற அகஸ்தியாபேல
தமிழ்க்கடல்கடப்பார்களானபாக்கியத்தோடுஞ்சுற்றத்தாரோடுபுட
லகத்திலவாழ்வார்கள் தங்களைப்பந்தமாகச்சுழந்துகொண்டிருக்கிறதினை
யைத்தள்ளிமோட்சம்பெறுவார்கள்-ஈ-று.

முனிவனையெனப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக
கனகவச்சிராங்ககனுயர்கதிபெறுங்கதையை
வினவினுமுனிவின அலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

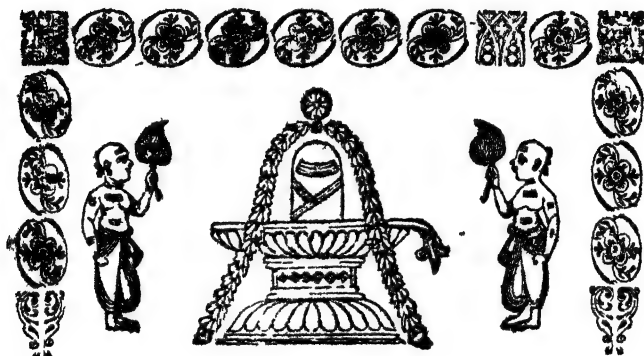
அவன்

அருளுதல் பச்சைக்.

(இ-எ) நீதேக்காரமர் கண்ணேயொப்பார் தனாண்னைப்பெற்றப
மனினன்சொன்னசரி கதிறத்தின்முறைஇதுவென்று அங்குருச்சொல்ல
அத்தமங்க்கண்டேயரிவினமுறைதண்டமசெய்து பின்புகூமி லங்கிரா
கதிறத்தின்முன்உயர்வாகியமோட்சம அடைந்த கதைபைச் சொல்லத்
தாடங்கொள்கு. (சஅ)

ஐந்தாங்கு இடப்பாகம் பெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிரு விருத்தம சா.

சிவமயம்.

ஆருவது.

வச்சிர! நங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

(*)

கவி-விருத்தம்.

தோடிகமழ்சந்தனவனத்திடைநிரிந்தே
நீடுதமிழிசைவை யலைத்துகெடுகாளா
யாழ்மலன் னவனாக ளன்னாடைபோலே
வாடமிசைதென்றல்புகும் வையக ளநாடு.

(இ-எ) புஷ்பவிதழ்மணகருமசந்தனவனத்தின்மத்தியிலேசஞ்சரித்
தகட்டியாகிய தமிழினதூராதிரியத்ததைஅலைத்துகெடுகாளாக ஆடாநின்
றமயின்பேரன்றபெண்களுகையடைபோலவாடைக்காற்றில்சமபந்தமா
வத்தென்கசற்றுவாராநின்றவையையாறுபொருந்தியபாணடியக ளநாடு.

வெவ்விநில்குணரிடையமின்னெனமருவ்பே

மெவ்விபெறுதேதனகசெறித்துநாடு

மெவ்விபெறுதேதனகசெறித்துநாடு

(இ-ம்) வெப்பத்துதெய்யும் கண்ணியுடையபெண்களிடையுப்
பாத்துமின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்தியதாழைகள்புஷ்பித்தும்
நாமோனபொன்மராதர்கள் கூத்தலைப்பார்த்து இருளென்றுவினைத்தன்
லலைச்செடிகள் காயிலேபுஷ்பிக்கும்வையைவளம்பொருந்தியநாடு-எ-று

அந்தவளர்நாட்பெரு மானாசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடையெறித்தவளைவி
னிகையன்றுதென்கயிலெநெற்றிவிழிபோலே
முத்தியதிரைக்கரிமுகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையாகியபாண்டியனாட்டாருக்கு இராசன் அர
ர்க்காசனாவன்தேவேந்திரன்முடிசிறும்படியாகவளையென்னும் ஆயு
தத்தைப்பிரியோகித்தவன்குற்றமற்றதென்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண்
போல்அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள்முகத்திலே தன்னுடைய மீனக்
கொடியையெழுதிவைத்தவன்-எ-று. (௧)

கலி-விருத்தம்.

ஆகமாதி மதனிழுகு
னாகமாதி தெளிந்தவறிவினன்
பாகநாரியி பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாரியர் பற்றியதோளினன்.

(இ-ள்) தேகத்தினுதியந்தமாகமன்மதன்போலமருள்ளவன் ஆதிசே
டனைப்போல் தெளிந்தவிவேகத்தையுடையவன்பாகத்திலேபார்வதிவை
புடையசிலன்மேல்பக்தியுடையவன்பாகுபோல்மத , மாகியசொற்களையு
டையஸ்திரீகளைவிருமபாரின்றதோலையுடையவன்-எ-று. (௨)

வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளி யாரசடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும்பூமியிலும்எண்ணப்பொருந்திய இம
யபர்வதத்தினிடத்திலும்தன்கோத்தையாரட்டினவன்சுவாமிதரிக்கின்றச
டைக்காட்டினிடத்தில்பிரகாசிக்கின்றஆத்திமாலையினது வாசனையைத்த
ன்மனைதிலேநினைத்துக்கொண்டிபூமியைக்காக்கின்றவன்-எ-று. (௩)

தங்கனாயக னைத்தலைருடிய
வெங்கனாதாடித்தலையேத்தினன்
பொங்குநன்றியறிதேதுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்களருலத்துக்குத்தலைவனாகியசுந்திரனைசொல்லித்தளங்க
நாதரதுபாதங்களைத்தலையிலேவணங்கினவன் மிகுந்தநன்றியை யறிந்து
அதைப்பாடினார்க்கின்றவர்களைவிவாறுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லா

பக்தவத்சாலியை மீதமுடையபுரம்

வித்துவாரியினாக்கின்றமேன்மைபோ

னத்துவாரியிலவாரியினர்க்கிய

முத்துவாரியினாக்கின்றமேன்மைபோ.

(இ-ள்) நீண்டபத்துத்தித்திலுமபரவக்கோத்தியாகியவினாவாரியினாக்கின்றதன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழாநின்ற சமுத்திரதகில் குளித்துவாரியினர்கள் கொடுத்த முத்துகள் இறைம்துடிக்காநின்ற முற்றக்கையுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடநதவரசன்புகழ்க்கடல்—ஒடுகின்றகலங்கதிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்காபவளகொழுகளே—நீடுகின்றாரீரின்மநிதேர்.

(இ-ள்) வெற்றிபொருந்திய அரசனது கோத்தியாகிய கடலுக்குள் ஒடுகின்றகப்பலானது சூரியனை—நீடுகிறதேர் கூடிய செக்காலானமே அக்கடலிற்படாநதபவளகொழுகளே நீண்டஎட்டுத்திகிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும்மீராமனிதா-எ-று. (அ)

சசசரரசரமுன்களிப்பெயதவே

நசசராவலகாநுநலததுண்

கச்சரவுகழறபொலிகாசீனன்

வசசிராகதனென்றொருமன்னவன்.

(இ-ள்) அசையும்பெருள் அசையாப்பெருள்களாகியஎதையும்சந்தேசநதையுடையவிஷதையுடைய ஆதிசேஷன் தாமதுலகத்தைகாசானுக்கின்றமையுடையவனகச்சராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்தகாலையுடையவன்வசசிராகதபாண்டியனென்றொருவனிருந்தான்-எ-று.

படையிற்றோற்றவரசனாப்பல்கிறை

பிடையிற்போட்டனென்கவியப்பதே

கொடையிற்றோற்றிடுங்கொண்டலையுஞ்சிறை

பிடையிற்போட்டனென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்) அவன்புத்தத்திலேதோற்றரசாக்களைச்சிறையிலே போட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம்தன்கொடைக்குத்தோற்ற மேகத்தையுஞ்சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது-எ-று. (ய)

நாட்டுமல்வரசனெனருளிலே—வேட்டையாடவிருப்பினனாகியே
மூட்டுசேனகரிபரிமொய்ததிட—ஒட்டினுன்பரியுத்தராகிலே

(இ-ள்) இப்படியெய்தத்தாட்டியவச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒருநான் வேட்டையாடும்படியாகமனதிலெண்ணியானே குதிரைசேனகளும்க்குதிரையைநடத்திக்கொண்டிடத்தரிகிலிடந்தான்-எ-று. (க)

துங்கவாரியினிவன்தோற்றது

புன்கவியுடையவன்வசசிராக

திங்களின்குலச் செல்வனன்றஞ்சியே
யெங்குமோடு மிருட்கண்மென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிவந்த் குதிரை
யின்மீதேறினமாத்நிரத்தில்சந்திரனைக்கண்ட விரூட்கூட்டம்போல து
திக்கையையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின-எ-று.

வீறுமாபுலியின் குலமேன்மையான்
வீறும்புலியின் குலவிட்டினான்
ஹிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
ஹிலொன்று கடமைகொன்றானே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திர
குலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இருமாப்படைந்த அழகியபுலிகளை
க்கொன்றான் ஹிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆளகிறவன் மார்
கத்தில நேரிட்டகடைடமை மிருகங்களைக்கொன்றான்-எ-று. (௨௧)

சேரமானினைத் தன்னைச்சிதைப்பவன்
சேரமானினைத் தன்னைச் சிதைத்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
மாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்) சேரமானென்றும் பெயரையுடையசேரனது சேனைபைச்
செயித்தவன் ஒருமிக்க மானினைக்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்
கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்களை
வளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. (௨௨)

சோனைபொன்பத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யான்முதலாகிய
தானையின்னிடத் தான்றனிவாசிடேம்
கானராவியைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

(இ-ள்) சோனைவருஷம்போல் மதத்தைசொரிகின்றயானை தேர்குதி
ரை ஆளதுவர்கள்பின்னிடப்போகத்தா னொருவனுக்குக் குதிரைமேற்
கொண்டவனாகி ஒருபுனுகுழையைத்தொடர்ந்தான்-எ-று. (௨௩)

அந்தனவிய கன்றருணசலத்—துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முந்திபிவாசி யதன்பின்முடுகினுன்கத்தனுவியிழுத்த கண்முன்னே

(இ-ள்) அப்படிராசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுகுழையானது சீக்கி
ரத்திலே அருணாசலத்தைவலமாகச்சுற்றியோடின அளவில்வேகத்தோ
டுக்குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புனுகுழைவந்துகண் முன்னேவி
ழுத்தது-எ-று. (௨௪)

பச்சைநாவிப ருகினர்போல்விழுத்—தச்சனுவிதன் ஐகம்பிறித்தெழில்
விச்சைவேந்தா துதிக்கவிமானமே—விச்சைமேனிகொண்டேகியெழு
ந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகியவிஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் போல் விழுத்தப
யத்தையுடையபுனுகுழைத்தன்மேகத்தையிட்டுவித்தியாதார முதலா
னவர்கள்துதிக்க விமானத்தின்பேரில்விவியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொ
ண்டெழுந்தது-எ-று.

மேவுமகவு வாசன்னிழுவது
மாவும்மீழ்ந்து வடிவதனைத்திரங்
தேவியர்கெழுந்தாவு நக்கொண்டொரு
பூமிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்) அகஸ்மாத்தாய் ஏறினாசன் விழக்குகினாயானது இடறிவி
யுத்தன்தேகத்தை தவிட்டுச்சித்திரகாரருக்கும் எழுதக்கூடாத திவ்விய
ரூபத்தைப்பெற்று ஒருபடிப்பகவிமானம ஏறிப்பிரகாசித்தது-எ-று.

கைவிலங்களை யான்பரிக்காளின்னிழங்
தவ்விலங்கை யாசனப்போலவே
செவ்விலங்க வடிபிறமேம்பினான்
வெவ்விலங்குட னேழல்விழுவார்களே

(இ-ள்) யானபோன்றவச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினருகி
ல்விழந்து அத்திலுலங்காபுரி இராவணன்போல் அருணசலத்தினடியில்
வருத்தினான் மிருகத்தின்பின்வோடினால் யார்தான்விழுவார்கள்-எ-று.

பாய்த்தநாவி பரிப்பெயாபோய்ப்பழங்
காழ்த்திசாவி கலாதரப்பேர்ப்படைத்
தாய்த்தநண்போ டருவிவகண்ணராய்
மோய்த்தணைகது மங்கிமெழுகினார்.

(இ-ள்) பாய்த்துக்கொல்லாநின்ற குதிரைநாவியென்றிற் பேர்போய்ப்
பழைபதார்த்தசாவி கலாதரநென்கிறபேரைபடைத்தவராகிமிஞ்சுதகினைக
ராய் அருவிபோலக்கண்ணிலிருந்துசலம்வர ஒருவர்க்கொருவர் கட்டிய
ணைத்துஉச்சிமோந்துசந்தோஷத்தில்முழுக்கினார்கள்-எ-று. (உ0)

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றழி
யொன்னலர்க்கு முறுந்தயருற்றிடம்
மன்னர்மன்னவன் மறறிதுவந்தவா
மென்னவென்னவென் றெங்கியிரங்கினான்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்திலின்றிப்போதுதன்சத்துருக்களுக்
குலந்ததுக்கத்திலும் அகிகமாய்வருந்துகின்றபாண்டியன் இதுவந்தவ
கைஎன்னவென்றஇரங்கிவருத்தமுற்றான்-எ-று. (உ1)

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தாகியே
தஞ்சமில்லவன் நன்புடைகுழந்துரீ
யஞ்சுவெஞ்சலன் நங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோமேப்பரருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதர்களாகிய அவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொ
ண்டி தஞ்சமில்லாதபாண்டியனிடத்திலவந்துரீபயப்படாதேபயப்படா
தென்னுதையமர்த்தினார்கள் அப்போதுபாண்டியன்மிகவுஞ்சந்தோஷ
த்தோடுசொல்லுவான்-எ-று. (உ2)

நீதியாங்கு கீகொருத்தயர்
காதிகாரணபாடில்வருத்தயர்
மோதுமாசேது போதிபுமென்தெங்
கோதுமாதக் கலாதரனோதுவான்.

(இ-ள்) நீதிபொருந்திய நீங்கலிருவரும்யார்க்குக்குஇப்படினாது
துக்கத்திருக்காரணமென்ன அதுபோலதுவந்தவித்ததினலென்கொண்டி
ங்களைன்றுகேட்க கலாதர்னென்பவன்சொல்லுவான்-எ-று. (உஉ)

வாய்த்தசாலிமதுவாயின்மன்னனே, ஏய்த்தவினாசையர்யாக்களிலுன்
யர்,காந்திசாலிகலாதரெனபெயர்,ஆய்த்தநனபினராய்வினாபாடினோ

(இ-ள்) நெல்வினையாநின்றமதுரைக்கு அரசனேநாங்கள்ஒப்பற்ற
த்தியாதரர்கள் இவன்பேர்காந்திசாலிஎன்பேர்கலாதரன்னாகளிருவரு
மயிருத்தசினேகராயினையாடிக்கொண்டிருந்தோம்-எ-று. (உச)

மாரவேளும்வசந்தனுமபோலவே, யாரவேபிரியாதுறைநாளிலே, சேச
வழ்வினைசென்றுதொடங்கி, மேருமால்வரைச்சாரலினமேவினோம்.

(இ-ள்) மன்மதனுமஅவன்சினேகனாகியவசந்தனுமபோல ஒருவர்க்
கொருவர்பிரியாமலவாசனசெய்கிறநாயிலேமுன்செய்தவழ்வினைவந்
தடையமகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்-எ-று. (உ௪)

கவிருத்தம் வேறுபவண்ணம்.

மாச்சரியமிககதாந வா சமுனிவாழு

மாச்சிரம்மேலருகி லத்தமுனிவோனே

நீர்ச்சொரியநெருச நகி நின்றமாமெல்லாம்

பூச்சொரியுந்தவன மீதினிடையுக்கோம்.

(இ-ள்) கோபயிருத்த தூருவாசரிஷிவாழானின்றஆச்சிரமத்தினருகி
லேஅந்தரிஷிமனமுருகி,தணணீர்சொரியவளர்ந்தவிருட்சக்களெல்லா
ம புஷ்பங்களைச்சொரிகின்ற கந்தவனத்திற்புருந்தோம்-எ-று. (உ௫)

புக்கவனத்திந்து புதற்களையிதிததான்

மிக்கவினையேனுமதின மென்மலாபறித்தென்

அக்கணபுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாளே

ககவொளியிக்கசடை கட்டவிழுவத்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இநகாந்திசாலி அங்குள்ளிறுபுத
ல்களையிதிததான் மிருகவினையையுடைய நானும் அதுகளிலிருக்கிற
மென்மையாகியபுஷ்பங்களைப்பறிகேன் அந்தட்சணத்திலேதூருவாச
ரிஷிஅறிந்துழிகளாலேநெருப்புக்களைக்கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்
ந்துவிழக்கோபித்துவந்தார்,எ-று. (உ௬)

முத்துமணியாமென முகத்தினிலியர்ப்ப

வித்துமயின்வைத்தனைய மெல்லிதழ்துடிப்ப

வுத்தரியமவிழுவதை யடிக்கடியுயர்ததிச்

சித்திரவழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னான்,

(இ-ள்) முத்துகள்போல் முகத்திலீவோலையுண்டாகவும் பவளம்
போன்றமேன்மையாகியபுத்தழக்கவும்நடுவிப்போகின்ற வஸ்திரத்
தையடிக்கடியுயர்த்திக்கொண்டி சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறியெறிக்க
கடுவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (உ௭)

செந்தபனர்தங்கதிர் வராதுகிறகாலு

நந்துமருகாறுமொரு காலுயிருக்கண்ணு

முங்கிலையுக்காற்புல ராதுமுடிபெய்தா

திந்திவனம்சொருவருய்தென்கிறமோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடையபாதத்திலேவாக்
கூடாது தென்றற்காற்றமவலங்கேளும்ஒருபோதும் இந்தவனதையை
கூடயாதுகன்இலையுதிராதுவாடாதுசாதையடையாதுஇந்தவனத்தால்
ஒருவர்வருகிறதற்குள்ளிதோ-எ-று (௨௬)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

சேவிலூர்க்கிரியபூசைக் கணினிலர்செலுத்துங்காலில்
பாவிசாள்புருத்தென்கோபக் கனவிடைபஞ்சதாரீ
மேவியதூங்கமாதென் நிவர்க்குடைவிடத்தையிந்தா
னுவியாய்ப்பிறப்பாபென்றா னுணமலப்பறித்தவென்னே

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகியசிவனுக்குதினினிமையாகியபூசைக்குச்சாத்
தமவழிப்பங்களபொருளத்யசாலைப்பாவிசாள்வீடுகளபுருத்தானுண்டை
யகோபமாகியநெருப்பினிடத்திலேஅகப்பட்டபஞ்சதாரீகள் குதிரையா
ய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்தகாந்திசாலிக்குசாபத்தைக்கொடுத்
தார்புடிப்பம்பறித்தஎண்ணப்புகுணுகூனியாய்ப்போவென்று சபித்தாரீ
தூருவாசரிஷி-எ-று. (௩௦)

கோபமேதவமதாகப் பலத்திடுக்கொடியோனிட்ட
சாபமேலவர்கேநாங்க ளிருவருந்தளர்த்துஞான
திபமேயருளேயுபைர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாகமேலிமேச்சாப மொழியுநான்பகாதியென்றேம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்தபொல்லாத ரிஷியிட்டசாபம் எங்க
ள்மேலவர நாகளிநூவருந தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கேகிருபை
யேபத்தருடையசெல்வமேயென்றுவணங்கிப்பாவமஉண்டானதினிலே
எங்களைமேலவந்தசாபம ஒழியுந் ளென்வரைக்குச்சொல்லுமென்றுகேட
டொம-எ-று, (௩௧)

முனிவதுதவிர்த்தசாப முனிவலுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோனா சலத்தினவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சாரும்போமறு மலைவலம்புரிசைகாணு
மினிமையாமபாணடிநாட்டி னிறைவனுலெய்துமென்றார்

(இ-ள்) தூருவாசரிஷிக்குக்கோபமரீங்கிரானிட்டஇந்தஒப்பற்றசா
பமானது கிருவலன்னுமலையவலமாகவந்தாற்போதும்மனிதருமதேவ
ருமவனங்குகிறஅந்தமலையப பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்கிறந்தபாணடிய
தேசத்துராசாவிலுலே கிடைக்குமென்றார்-எ-று, (௩௨)

என்னொருகதையுஞ்சொல்வா நெரியமுற்கிரியதாக
நின்றவென்மிறைவன்முன்னு னெடு + வனக்கடவிளீந்த
மன்றல்சேர்கனியைததன்சே யிறுவரும்வருந்திக்கேட்க
வின்றலகனைத்துஞ்சூழதோர்களிப்பனஸ் நிறையுஞ்சொன்னார்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்லுவாராஅக்கினிமலையா
கி நின்றஸ்வாமியானவர்முன்னேவனக்கடவுள்கொடுத்த வாசனைபொரு
ந்தியமாய்ப்பழத்தை தம்முடைய பிள்ளைகளாகியவிநாயகா சுப்பிரமணிய
ர்இருவரும்வருங்கிகேட்கஇன்றைக்குள்ளலகமுமுதுஞ்சுற்றி வந்தவாக்
குஇந்தப்பழம் கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னார்-எ-று. (௩௩)

கந்தனுமயிலேறிக் கடலுலகனைத்தஞ்சூழ
முந்நிநாங்கரியவானை முகத்தவனெழுந்தெவலோர்க்கும்
தந்தையாந்தனதுகாதை தனைவலமபுரியத்தந்தை
மைத்தனைத்தமுவிடுவண்டும் வரத்துடைகலியுமிந்தான்

(இ-ள்) சுப்பிரமணியாமயிலவாகனத்திலேறிகொணர்ச்சத்தச்சூழ்ந்து
நிரஞ்சுழந்தபூமிமுழுஞ்சுற்றிவைத்தா யானை முகத்தையுடையவர்க்கு
யகாளமுந்திருநதுகவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் ஆவனாச்சுறநிவந
தாலஉலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று எல்லார்க்குந்தகப்பனாகிய
தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் அவர்ரிமக்களத்தபுவிச
கொண்டு வேண்டியவரங்களும பழமுங்கொடுததார எ-று. (௩௨)

மேவினாள் கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தமமைக
காலினாவலமாயிந்தக் கரிமுகன்வநதானேமு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும பலபலதவஞ்செய்காலும
பாலகாரமைசகுழ்தெய்வப் பலத்தனுக்கினையோபாக்கிப்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியாழீக்கிரததில்பூமியைச்சுற்றிவநதுபுடக்கேட்ட
ச்சுவாமிநம்மைவிடகிணைகரன் காலாலந்நதுவாதான்மேழலகந்நதுவ
லஞ்செய்தாலுமபலபலவாகிவதவதைச்செய்தாலும மகனே பாலமச
கற்றிவருமபலனுக்குச் சமானமாகுமே பாகுருமிடத்தில-எ-று. (௩௩)
செமமலையருவனம்மைத தினமவலமபுரிநதோவேதன
தம்மிலுமதிகமாயோன் நனக்குமேலத கமடாககி
லுமமிலுமதிகரித்த வமைமிலுமதிகாமநதா
எம்மிலுமநகமென்றே நெலர்க்குமேலதிகமானேன்.

(இ-ள்) செவப்பாகியமலையுருகாகிபநமமைதினமவலமவாகவர்கள்வி
ர்மானிலுமதிகராவா விஷ்ணுவிலுமநகராவாபாக்கில் உபமிடத்திலும
அதிகராவப்பாவதியிலுமதிகராவா மகவேளமைடப்பாக்கிலுமநகர
வானன்றா எல்லார்க்குமேலாகியவன்-எ-று. (௩௪)

மகிலாநமதுமேனி வனாதவகம்மார்தாமும்
பூசகோபுரியமாட்டா நமைவலமபுரிந்தபேருந்
காசையாயளிகஞ்சூழசை நமக்கினிதளிக் குமபூசை
கூசுமாரிழைத்ததீயரு நமைசெய்யுகொடுமையாகும.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதநமதுருவமாகியஅநுதமலேக்குகீதலர்களு
ம்பூசைபண்ணமாட்டார்களதுதைவலமாச்சுறநிவந்தவருக்குந்நசைய
வேசெய்திருபூசைநமக்குநினிதாகச்செய்கிறபூசையோளும்அயர்க
க்குககூசுமபடிசெய்ததீயமையோருமென்றுசுவாமிசுப்பிரமணியருந்
அருளிநா-எ-று. (௩௫)

என்பதுமொழிந்தானத்த நெனைச்சொலிமுனிவன்போலுந்
பின்பகனபடியேநாவி புரளியாம்பிறநதோமென்று
தென்புவிபுடையாய்நின்றநிருமலவலமுமபெற்றே
மின்பொலிபழையகோலமபடைத்தொழில்விமானத்தானேனம்.

(இ-ள்) நுநத்தப்பிரகாரமசுவாமிசொன்னான்னுதாருவாசரிவிசொ
ல்லுவிட்டுப்போனா பிறப்புஅந்தபபடித்தினையாகவுமநானியாகவுமபிற
ந்தோமனுடைமைக்குப்பாண்டியதேசத்தையுடையராசவேவன்னுலக

இந்தச் சன்ஞ்செய்கோய்மீனனல்போல் பிரகாசியானின்றம்
வந்ததைப்பெறு விமலத்திலுறியினவர் களாம-எ-று (௧௧)
நற்கன் தமவாவி துன்பா விடுக்கணவந்தவடந்ததித்த
பெருகணலவரையமாவின் மிசைவலம்வருகையாலே
பொருகியததவும்பூசை புரிநிழற்போமெனறேத்திப்
தங்களுர்ப்புருந்தாகாநதி சாலிருந்தானுமாக

(இ-ள்) எனக்குடையசரிததீரம இது அகனினிசொருபமாயிய இந்தம
நையக்காளினுலவலஞ்செய்யாமலகுதிரையிலேரிவலஞ்செய்தபடியி
னவேனனக்குத்துன்பமவந்துசம்பவித்ததுஅதவும் சவாமியைப்பூசை
செய்தாரமேமென்முசொல்லிக்காந்திசாலியுக்கலாதானுத் தங்களுக்கு
போரூர்கன்-எ-று

௩௯

வேறமும்பரியுடேறும் வீரகுஞ்சிவநொழ்ச்
குழமகதிரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனத்துயரந்தீர்தான்
தானையிள்குழிகாடுந் தவளவாங்கிதிராத்தீணமும்
வாலையுந்கரு டபிச்சாற்றின் வளாந்திமுவையைநாடான்

(இ-ள்) அதன்பின்புயரையுக்குதிரையுத்தேறும்காலால்களுநம் அடிப
ற்றிகலகாண்டிமந்திரிகளுடனே இராசாவைச்சுற்றிக்கொண்டார்கள்அப்
பொழுதுவிசனபரீகதினாதென்னமாங்களுந்குமுருவளபூம்பூந்திராணை
ததவமவாழைமரமகளுந் கரும்பின்சாற்றிலேவளாங்கிமே பானடிய
தேசததுகதரசனாடியவச்சிராமத்தபாண்டியன்-எ-று (௪௪)

அரதனுவகதனமைத்தன் யனைக்கடிதழைப்பித்தாகி
மரதனமெனவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தாங்கில
விரதனுவகதனைக்கள வதனமுனமவிடைபெற்றானே
யிரதனனமருக்குஞ்ஞழப் பதிபுருந்திறைமைசெய்தான்

(இ-ள்) உச்சிராங்கத்தபாண்டியன் தன்பள்ளையாகியரத்தினுக்கத்தபாண்
டியுயர்த்திக்கரத்தில்கவவழைத்துமுன்னுலநமதுவமிசத்தன் பிரபலனாயி
ருத்தபாதன்போல இராசசியத்தைகப்பாற்றென்முசொனனான்அந்தவா
ர்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமேவிடைபெற்றுக்கொண்டமகனவன்
ஆனதேமுசலாகியசேனைகள்முழமதுரைக்குப்போயராச்சியபரிபால
னஞ்செய்தான்-எ-று (௪௫)

முறையினுலிறையின்வந்த கனகமுழத்துந்தெவ்வார்
திரையிலுளங்கப்பான்னுந் தினந்தொறுக்களிற்றின்மேலே
திறைவலுந்ததுகாதக் களிகதிடவிறைவன்வேனிப்
பிறையினந்தினியபூசை திருப்பணிபெறுதுஞ்செய்தான்

(இ-ள்) நியாயமாகஆறிலொருகடமைகொண்டதிரவியாமகடவிற்கு
ளித்தவாரிவந்தமுத்தக்களமசத்தருக்களால் திறைவிட்டபொன்னுந்
திறைத்தோறும் ஆனையின்மேசேற்றிஅரசனாகியதன் தகப்பனுக்குஅனு
பவிக்கவச்சிராங்கத்தபாண்டியன்சடையில்காணத்தரித்தகவாமக்குஇ
னிகமையாகியபூசைதிருப்பணிபெரிதாகச்செய்தான்-எ-று (௪௬)

செய்தபிறைநமதாங்கி கவுதமத்திரைத்தொப்பு
வெய்திபுன்சொனையியத்திமைபுரத்திச்சு

முதலுயிர்வருநாற்கண்பாய் மலைவலஞ்செய்யுநாந்தக்
கைதவர்கெதிரோவந்தான் கைதவர்கெதிரோவாரான்.

(இ-ள்) அருளுசலேகரகுக்குத்திருப்பணியும் பூசைமுதலானவற்றின்
களிறுப்பாகடாததபின்பு தவசெய்திறதற்குவினைநது கௌதமருடைய
ஆசீர்மத்திலொருயக்கத்திறசேர்த்த பன்னகசாலைகட்டிநம்முடைய
த்தைத்தூக்காநின்றநீலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்குஅன்பாககிரிப்பி
தட்சணஞ்செய்கின்றநாளிலகைதவஞ்சியபாண்டியனுக்கெதிரேதோன்றி
னார்வஞ்சமபொருத்தியமனத்தையுடையவாகளெதிரே வாராதபாடகிள
ன்-எ-று.

(௪௨)

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்ககாமிடமுநாறு புயகஞ்ஞமலாக்கைமானுங்
கணிச்சியின்விடையின்மீதி லிருப்பதுவாண்டென்பாவக்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றேவெனச்சொலிப்பெரிதூத்தாழ்ந்தான்

(இ-ள்) அழகுபொருத்திய சிறிடசந்திரானயும்மிகவும்கருணபொ
ழியாகின்றகண்களையும்நீலமணிபோல் பிரகாசியானின்ற கண்டத்தையு
ம்நான்குக்கஞ்ஞமபுஷ்பமபோன்றகையில் மாணமுழுவையுமுடையவர
கிரிஷ்பவாகனத்தின்மேலிருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவப்பிணிப்பு
என்னைவிடுவதுஎன்றைக்கோவென்றுசொல்லிமிகவும்பாண்டியன் வண
ங்கினான்-எ-று.

(௪௩)

வேறு-அறுசேடியாகிரியவிறுததம்.

அண்ணமலையுடையாய்மழவிடையாயணிச்சுடைசேர்
தண்ணமலையுடையா பெமையுடையாஸ்துதலதமுவுங்
கண்ணமலையுடையா வினாகடவாரநிவரிதம்
கொண்ணமலையுடையா யுமையுண்ணமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணமலையென்னுமபெயரையுடையதுளமையாகிரிஷ
பவாகனத்தையுடையவரே அழகுபொருத்தியசுடைசேரேதாளிர்ச்சிபொ
ருத்தியகங்கையையுடையவரே என்களையாட்கொள்ளுடையவரேநெறநி
யிற்கண்ணுடையவரேபாவிசுறியப்படாதகலாயத்திலிருக்கின்றவரே
உண்ணமுலையாகியபார்வதியினதுதலைவரே-எ-று.

(௪௪)

மையாகியவினைதேனுனை பொருமாவின்வலமாய்ச்
செய்யாததுரெய்தேனிதுதீதென்றுகாசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டையருள்பொழிவுந்
தையானனமுடையான்மழவிடையானிலையருள்வான்.

(இ-ள்) தீவினையையுடையவனாகியகான்உம்மை ஒருகுதினாவிலேந்
நீலமலாகவந்துநான்செய்யத்தகாதாரியம் செய்தபடியிலேபொறுத்
தருளவேண்டுமென்றுபொய்யில்லாதபாண்டியனசொல்ல அதைக்கேட்
டுகிறபையுண்டாகிரிளமைபொருத்தியிரிஷ்பவாகனாகிய ஐஞ்ஞகுமு
கத்தையுடையபரமசிவன்அருளிச்செய்தார்-எ-று.

(௪௫)

மன்னுமகபதிநீயெமைமதியாதொருகுலிச்
மன்னுள்விடலுற்றாயினியதனுவேகார்வடிவா
யின்னாதனவெற்றாயினியிமையோதபதியாய்
பொன்னடைவெள்ளேவரமொழிந் தேயினதமனத்தார்.

(து-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே பூருவசென்மத்தில்தேவேந்திரனு
யிருந்தாய் அந்தநடவிலம்மை அலட்சியஞ்செய்துவச்சிராயுதத்தை நம்
மேலுயரயோகஞ்செய்தாய் அதனிலேயுயிரியிலேமனிதனாகப்பிறந்துதான்
பக்தபடைந்தாய் அதன்வினபுநம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே
உயிரிதேவர்களுக்கு அதிபதியாகதேவலோகத்துக்குப்போயென்றுவா
ங்கொடுத்தகவாமிமறைந்தார்-அ-று

அருணைப்பதிவாளியப்படி யருணாபுரிசீனவோ

மரணத்துக்களடைய சிவன் வாழ்வாகுவரென்றான்

கருணாகொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே

சுரணத்திடைபணிந்தாராக மறையாட்டியதவத்தோன்

[illegible]

இக்காதையின்பொருளானதோ, முழுக்காகியுந்தெளிந்தோர்

தக்காசுடன்படி கதோர் ஸ்வசாயச்சியம்பெறுவார்

முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்

புக்கார்சுவகதியென்பது புதுமைப்பெருளன்றே

(இ-ள) இக்ககதையில் ஒரு எழுத்தின த பொருளாயினும் உறிந்தோ
ர் னுமபெரியோர்களோடு படித்தவர் களுமசிவசாயுச்சியம்டைந்தனர் கி
ரிந்லகதினும் மிகுந்தவர்கள் இதன் குத்ததைக்கேட்டு முடிப்பார்
ளசிவகுத்துச் சோவாகளென்பது ஏ-று

ஆறுவது வச்சிரங்கதபாண்டியன் சூரக்கூழும்பிறமு.

ஆக நிருவிகுத்தம்-சசக

இதனால்

சகலருக்கும் தெ

ரிவிப்பதிகாரத்தினால்

இந் கவச்சிராங்கதப்ரீண்டி

யன்சருக்கம் ஆனவுடன் வல்லா

எமகார்ரசன்சருகம் இருக்கவேண்

மீயதை இதுவரையில் அச்சிடாமல் ரூந்த

மையான் இப்போது மேற்படிவல்லாளமாக ராஜ

எச்சுருக்கத்தைப்பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றித் தகுந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

ண்டியவாகளேமற்படிவல்லாளமகாராசா

எச்சருக்கஞ்சேர்ந்த அருணாசலபுரா

ணத்தைவாங்கிப்பார்வையிட்டு

புண்ணியலர்கள் மனம்

எரித்து ஆனந்திக்கும்ப

மு.பி.கவுண்டேசாரு

கிள்ளேரோம்.

ஏழாவது, தீர்த்தச்சுருக்கம்.

அறுசேரடி ஆசிரிய விருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுருகப் பிள்ளையாரு பதம்போற்றித் திறையா
ன்முத்தக, கருமலையுமொருமலையுந்தொலைத்தமலக்கிழவனிரு சாணம்
போற்றிப், பொருமலையு மிரகலையு மடியாருக் கொழிக்கவழற்பொரு
ப்பாயநின்றேன், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடலதையபு
வகருததுடசோபபாம்.

(அ-ள்) யுதகஞ்செய்யத்தக்கயானையினதுருகத்தையுடைய பிள்ளை
யாரது பிரணுபாதததையும்வணங்கி அலைகளாவே முத்துக்களைக்கொ
ழிக்குஞ்சமுரதிரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடக்கியசுப்
பிரமணியரது பாததகைவணங்கித் துன்பத்தையுஞ் சோதலையும் அடி
யார்களுக்குஞ்சுழிக்க அக்கிரமலையாகநின்ற என்னுடையபிறவியைக்கொ
டுக்குஞ்சிவனையும் மரகதநிறம்பொருந்தியபார்வதியையும்வணங்கிற்சேர்ப்பா
கலிவிருத்தம். [ம்]

தேங்குமன்பிற்சிவபுராணந்தன், லோங்குருத்திர சங்கிதையோதி
னேன், பாங்கிலிங்கபுராணப்பரப்பினு, மீங்கடிந்தபடியுயியம்புவேன்,

(இ-ள்) பெருகிய அனபினுலேசிவபுராணத்திலுயர்ந்திருக்கின்ற உ
ருத்திரசங்கிதையமுன் சொன்னேன், பெருமையாகிய இலிங்கபுராண
ப்பரப்பிலேகானறிந்ததன்மையுஞ்சொல்வேன் எ-று. (உ)

ஆதிவேதனருளச்சனகனும், வேதம்வல்லவியானுக்கீந்தன்ன, சூத
னுக்கவனசொல்லினன்கூதனு, மேதமற்றவிருடியர்க்கீந்தன்ன.

(இ-ள்) ஆதியிலேபிரமஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர் வேதவியர்
சுருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச்சொன்னார் சூதருமசூற்றம்
ற்றையிசாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்-எ-று, (உ)

வன்னிமாமலைகதோற்றமுமவான்மலைக், கன்னிமாகங்கலத்தருமு
ன்னமே, சொன்னதாதலினுக்கொழித்தனன், பின்னருள்ள கதைசின்
பேசுவோம், -கள்

(இ-ன்) அக்கிரமியை யானது தோன்றினதமபெருமைபொருந்திய ஸ்ரீபெண்ணைபார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகமபெற்றம் பூவ்ன மேசொன்னபடியினாலேயுதாரீக்கிப்பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்க ளைச்சொல்லுவோம்-எ-று.

தீர்த்தமுமகிற்செய்தருமங்களும், வாய்த்தவெற்றேவலமுமீசின் களும், மேததிடாதலெய்துமிழ்ச்சியும், பார்த்தரன்பொருள் கொண் டவர்பாவமும்.

(இ-ன்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட தர்மகளு ம்கிரிப்பிரதக்ஷணத்தின்மகிமையும் இலீங்கமகதவழம சுவாமியை வணங்காதவர் அடையும் இகழும்அவரடைந்தஇகழ்ச்சியைப்பார்த்துச்சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்குவருங் கன்றபாவமும். எ-று பந்தமாயுறியாதுசெய்பாவமுஞ், சிந்தையாறவறிந்துசெய் திமையும, முந்தையோர்களொழித்தமுறைமையு, மெந்தையானம்மகிழ்வமியபடிவே

(இ-ன்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்த பாவமும்மனதார அறிந்து செய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்பழவந்தபாவத்தை, தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையுமசுவாமியினால்மகிழ்ச்சியடைந்தபுழுபூனை யின்செய்கையுஞ்சொல்லுகிறேன்-எ-று. (க)

வேறு-அறுசேடி-ஆசிரியவிறுத்தம்.

விரும்பில்கோதமனாறீசன் நிருமுனேவேள்விராட்டத் திரும்பொலிசடையோன்றன்னாற் செனித்திருமலையோனம்ரு உருப்பொலிகளையோனென்ன வுத்தனனவனைநோக்கிப் பொருப்பிறையவனைப்பூசை புரியெனபுகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ன்) உலகத்துஆசையில்லாதகௌதமரிஷி சுவாமியின்சந்திரம ன்னமேவேள்வியொன்றுமெய்கிறதற்குயத்தனித்து அக்கிரிவளக்க அழகுபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால்முன் னமேமேதோன்றியிருக்கிறசிவபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கிரிசொரு பம்போலப்பிறந்தார் அவனைப்பார்த்துக்கிரிபுமகிளிகளாகிய அருணாசலேசுரைப்பூசைசெய்பென்றுபுகழ்ச்சியாகஉபசாரஞ்சொன்னார்.

மற்றுமேழ்தருப்பைநீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக் கறையுக்குழன்மின்னாரு முதித்தனர்கணிகைமாராய் நிற்நலுமிறைவரமுன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று னற்றடம்பல்வுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ன்) அதன்பின்புகளதமர் ஏழுதருப்பைபெடுத்தக் குண்டத் தின் அக்கிரியிலேபோட்டஅளவில் இலட்சமிபோலக்கற்றையாயிருந் தின்றகூத்தலையடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்துநீங்களசுவாமியின்சந்திரியிலேநாட்டியுஞ்செய்துவா ருங்களென்றார் அவர்கள்நன்மையாகியதடாகங்கன்பலவுண்டாக்கிஊரைச் சிறப்பிசெய்தார்கள்-எ-று. (அ)

மந்திரம்பரவும்வேந்திமலைதனக்கடுத்தகீழ்ப்பா; லீந்திரதசிமுண்டந் தவிந்திரன்முத்தலேகண்ட, தந்தரத்தமரர்காழுமதிந்நி மூழ்கலாலே சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குலமக்தருவின்துலே

(௭-ள்) தேவர்கள்மந்திரங்கள் லேலிதாத் திரம்பண்ணப்பட்ட ஆக்கி
 லிபலைக்கு அழகுகிழக்கு கதிக்கிவிடுத்த தடவமென்றென் றுண்டி அ
 நகதேவந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அ
 நிலரித்திபம்புழு நலாலேசந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கற்பகபுஷ்ப
 தின்னமாலேயுடையவாசனைமணக்கும் ள-று. (௯)

பரமமாமதிற்றைப்பூசும் படிநகிழற்பாருகிற்கோடி
 பிரமபாதகம்போடென்ற லதின்லமபேசலாமோ
 சாபதிமூழ்கிபூன்னே தொடர்ந்ததினினாகடர்த்தா
 நிரவியுள்ளவம்வாழ விமையவருலகமபெற்றான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்திய அந்தகதேவந்திரதீர்த்தத்திலேதைத்
 த்பூசா தில்லநானனுசெய்து ஒருகாலசம் ஆஸமனஞ்செய்தார்கோடிப்
 படிநகிதேவாஷ்டமேயமென்றால் அன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ
 தேவந்திரன்முன்பு அதிலுழங்கித்தன்னிப்பறியதினினாகளைத் தீர்த்
 துககொண்டு சூரியனுள்ளவம்வாழத்தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான்
 அங்குகையெயர்த்தீர்த்த திருணைநால்வரைதன்னீடுபால்
 பொறுகிபத்தனின்நினை திவகட்பூரணைவின்மூழ்கில்
 பொகயாங்கநாக செவ்வாய திறந்திழையவாஸ்வத்ரு
 தவகிபவினையுந்திருத் தருமமூர்கவமுஞளாரும்.

(இ-ள்) அருணாலகத்துக்குத் தெக்கிழக்கில் அக்ஷினி தீர்த்தமென்
 றொருமுண்டு அகிலபங்குனிமாதம் பெளர்ணமியிலி பூழுமனால் செம்
 பொருந்தியமீன்போன்ற கரியகண்களையும்சிவப்பாகிவவாடையுடையமர
 தாகளாலேவகதபொருந்தியபாவமுந்தீரும தருமமும் தவகம்சேரும.

வன்னிமுலனெருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்க்காதர்
 அன்னியமடந்தைமாரை விருப்பத்தின்கவாணையுத்த
 பன்னியவழிவமரகப் புணர்ந்துமேற்படந்தபாவந்
 தன்னைதகானகண்டவந்தத் கடத்தினின்பழிநறுசாய்க்கார்

(இ-ள்) உக்கிநிசேசன்முன்னொருநாளேவதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களு
 டைய பதிகினிகளைநிரம்ப அணதத்தனது பெணசாதுயாகிப சுவாகா
 ர்பிபெய்ப்பவனறிந்து அந்தஸ்தீர்கள் ரூபகததானெடுக்கப்புணர்ந்து
 மேலேவினைத்தபாவகதைத் தீர்க்கத்தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்த
 த் சுடாகத்திலுள்ளானஞ்செய்தபாவத்தையோக்கிக்கொண்டான்-ஈ-று

தென்றிசாதீர்த்த முளத்திறசெறிநதுமூழ்கி, பொன்றிகள்வழிவமாகு
 முடற்புணியிடிபட்டோமும் தென்றிபிற்காலம் முன்னுள் விதிப்படை
 தொடராரேரி, சூன்றியசாபர்த்தீர்த்த நாதனிடைக்குளித்துமாதோ

(இ-ள்) தீர்த்தம் அநதமலேகருத் வென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமொன்
 றொருமுண்டு அகில் அடைந்தமூழ்கினுள் உடல்பொன்னடிவமாகும்போ
 ககையுள்ளவரிபாதிபாம் வெற்றிபொருந்திய பிரமாவினதுஆயுதந்தொ
 டாது சேசனானுறினதை யமனுவன் அகில்முழுதித் தீர்த்தக்கொ
 ண்டான்-ஈ-று (௧௦)

கீக்கருகிநிதித்த முளதுமேனிநதிகோனாத்
 தாகவதின்முழுதினருக்கும்புகையனைத்துத்திறும்

தான்முத்தத்திக்கு முன்பே யுருகியிருந்திருக்கி
விக்கியவனாகப் போய் யலகையென்கொண்டபெற்றான்.

(இ-ள்) நீங்குதற்குரியவர்களுடைய தமையன் குருகுமூர்த்தியுக்கு
அந்நிமிஷமே முழுகியவர்களுக்கு அநியபகைகளெல்லாம் நீரும் உயர்ந்த
அந்தத்தோடத்தத்தில் முன்னே முழுகின் பலத்தினால் நிறுதியாவான். செ
ருகுமூர்த்தியோட்போன்றவர்களையும் ஆழமர்க்கியவரை யுமுடைய பேபைத்த
வசம்மர்க்கிகொண்டான்-எ-று. (கசு)

வசையதுமலைக்குமேல்பால் வளம்பெருவருணதீர்க்க
கசைபெறவதனின்முழுகிறகமொன்பானாவாரும்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுநிலவ்விடததிலவாயு
திசையினபவனத்தர்ந்த முழுகிலெத்துயரத்தோர்.

(இ-ள்) குற்றமற்ற அருணகிரிக்குமேற்குதிசையில் வளம்பொருத்திய
வருணதீர்த்தமொன்றுண்டு ஆசையுண்டாக அதிலமுழுகினால் ஒப்பதற்கு
சகங்களும கன்மைபகக்கொங்குமமுது அநகலுபையுமுடைய அதிலகந
களிஷ்டத்தையடைய முற்றுவாரகன் வாயுதித்த மொன்றொன்றுண்டு
அதிலமுழுகினால் எல்லாததுன்பமுத்தோர்-எ-று. (கசு)

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுகினாவறுமைபோகத்
தட்டமதிமருணபாலிசை மருததுவாசமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெற்றத்தனின்முழுகிற் புலையநிக்கடையோனு
மடைவுடனவருணகானகி லதிகமாயரண்ச்சோவார்.

(இ-ள்) வடக்குதிக்கிலே குபேரதீர்க்கமொன்றொன்றுண்டு அதில்
முழுகினவர்களுடைய தரிசுதிரம நீங்கிப்போய் அதற்குக் கிழக்கு
சூரியத்திக்குலே அகவனிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்
கீருக்கின்றது அதில்முழுகினால் நீசனாப்பாக்கிலும இழிந்தவராயி
ருத்தாலும் பெருமையோ நான்குருணத்தினு மதிகமாய் பரமசிவனை
ச்சேருவார்கள்-எ-று. (கசு)

அந்தகத்தததிற தென்பாலகத்தியத்த முண்டநகே
முழுகியவன்மாத முழுகியுட்கொண்டதோர்கள
சந்திரவதனங்கண்டா தமிழ்க்கவிக்கரசரவா
செத்திருமயிலுங்கலவிச் செல்வியுஞ்சேருமொன்றே

(இ-ள்) முனதெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குக் கெறகாக அக
ஸ்தியர் தீர்த்தமொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்திலமுழுகி ஒருகை
சலம் உட்கொண்டபேர்களுடையசூரியனை யொகதபுகதசைப்பார்தவ
தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சமியும்சரஸவதியும் அவ
ரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று

தனபதிதடத்தைச்சேர வதிஷ்டனூர்த்த முண்டந்த
முனிவரைப்பசியிலமுழுகி முனிவரிற்றலைமைபொற்றா
சனையின்முழுகினுர்கட கய்கமுஞ்செங்கைகெளலி
கனியுன்னவின்ருபாவக் கலுதுங்கடப்புரளறே

(இ-ள்) முன்னொண்ண குபேரதீர்த்தத்துக்கேதிகே வதிஷ்ட தீர்த்த
மொன்றொன்றுண்டு அதில்கதிஷ்டம் உட்கொண்டததில் முழுகி முழுகி

கருத்திதல்வாங்குதலானையாதிருக்கப்பெற்றார் அப்படியப்பட்ட திருத்தத்தி
ஸ்முதினிலாகருக்குச்சாஸ்திரவகளைல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கதி
பொலவினக்குமபாவமா கிபகடலைபுந்தாணமெவார்கள-று. (ய)

கணகவேறகுமாணுனே அகதவன்கதிதோன்வெற்றின்
மங்கையோர்வயிகன்கன்னி மதியமென்வசுகள்வெள்ளைப்
பங்கயமடைந்ததேவா ருடைதடமபலவுஞ்ஞமு
மங்கைதேவாதததினமேன்மை மறைகளுமறிவுறுதே.

(இ-ள்) கணகவேலாயுதகையேந்திபசுபபிரமணியர்விக்கிநேசுப
ராசூரியன்பார்வதியவிரவாசத்தகன்னிகளசந்திரன் அஷ்டவசுக்களசாஸ்
வதிமறுமுள்ளதேவாகளமுமுகிபதிததங்கள் அனேகமுண்டு அதானி
ஸ்லவ்வொருதித்தததினபெருமையவேதங்களைசுசொல்லல அறிபா
துகள்-எ-று. (யக)

ஒருநகிகாணுமொவ்வாத்திருநதிவடபாலாக
வருநதிமுமுகிப்பூமான மாயவதுரதகிற்சோந்தா
ணநுமதைபரவுஞ்சோணை என்னகிதன்பாறென்றது
சுநாநதிபுபுண்பொன்னி பணிதொநதுயாநதிதொநா.

(இ-ள்) ஒருநகியயுமஒப்புசொல்லகூடாததிருநதபென்றுஒரு
நகிஅருணாசலதனக்குயடக்குபக்கதாலஉண்டி அதில இலட்சுமிமுநகி
விஷ்ணுவினுடைமாராபசசோநதாள ரீமதாநதி வணங்குஞ் சோணை
யென்றுஒருநகிஅருணாசலதனக்குத்தென்பாரிசத்திலிருக்கும் அதிலக
கையமுன்னகாகேரிமுதலியாநிகளமுமுகித்தங்கள் துன்பததைபேரக
ககொண்டார்கள-எ-று. (உய)

புண்ணியவாறுசெய்வமலைக்குமேற்றிசையிற்பாங்கு
நண்ணியபுண்ணியாபுறாசொன்றுபேர்நகரநதானும
எண்ணியநதியினமுபுகியிழுவென்றாசன்நீவகாம
பெண்ணியலவா? வந்தாநதான்கடுவமுமபேறுமபெற்றான்.

(இ-ள்) தெயவீகம்பொருதியஅந்தமலையினமேபாரிசத்திலுண
ணியநதியென்றுஒன்றுண்டு அதனருகிலேபுண்ணியாபுறாவை ஒருந
கரபுண்கி அதிலிருநதாழனென்கிறாசன் தனக்குத்திவகாகவந்தை
ந்சபெண்ணுநலத்தைஅநநதியிலமுமுகித்திரதாலலலடருவமு பவேண
டியபேறுமபெற்றான்-எ-று. (உக)

திருந்ததேவாறுமுன்றோ நிருந்திவடபாற்றோன்றும்
பொருநதவேலெறிநதுசெவ்வேளைழைத்திடபுனிதரீரி
லருந்தமுயிலொனமுழகியகாராத்தொலைக்குஞ்சுரு
மருந்தயிலமதாசேன பதியெனுமவரமும்பெற்றான்.

(இ-ள்) அழகியசேயாறுஎன்றுநதி முன்சொன்னதிருநதிக்குவடபா
ரிசத்திலிருக்கும் அதுமுன்கப்பிரமணியர்வேலெலிநது அழைத்ததிருத்தம
அதிலலிவடிவிரகாசிக்கின்ற வேலையுடையஅந்தச்சுபிரமணியோ மு
முகிஅகதாசனைகொல்லும்வரமும அயிர்தபாணம்செய்யுந் தேவாரு
டையசேனைபதியென்குறபேருந்நெற்றான்-று. (உ)

நீத்தராலபத்தி னுள்ளேசிவதடமுளதுநீத்தல்
கருத்தினுள்ளினைத் தால்தெய்வக் கண்கையிற்படித்ததொக்கும்
உருத்திராபலும் மகத்திலேயுந் துழும்பி
எருத்தினில் ருத்ததேவ மொரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்) கலாமியினை அலையத்திற்சிவகண்கையென்று ஒரு தீர்த்தமுள
— அனைத்தினைக் கோற்றுந் தன்மனதிலேநினைத்தால் கண்கையிலமுழுகிப
டனுண்டாம் அனேகருத்திரர்கள் மாகிமகத்திலேஸ்ரான ஓசையுடைய
பவாகனமுடைய எல்லாத்தேவர்களிலும் மேன்மையெற்றார்கள்-எ-று. (1)

சக்கரதீர்த்தமநதத் தடத்தினிற்குண்பாற்றோன்றும்
மைமுகடலுனையமேனி வராகமால்படித்ததாசும்
அககரை வலமாய்வந்தோர் முழுக்கிரோருந்தினோர்கள்
தாக்கராகமபுடைய சன் றுணைபபதம்பெறுவன் றன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றோருதீர்த்தமுண்டு சொன்னதீர்த்தத் தாக்கு
கிழங்கேயிருத்தின்றது அதுமுன்னேசமுததிரத்தினிரம்போன்றவிஷ்ணு
வராக அவதாரத்திலு முழுகிப்பெறபெற்றதாகும் அந்தத்தீர்த்தத்தைவல
வலமாகவந்தவாடும் அந்நலமுழுகினவாகளும் அந்நீரை உட்கொண்ட
வர்களுடைய பசுமுத்திரத்திலுந் துளிக்கிச்சிவனது இரண்டபாதத்தையு
புறமுடையிடுபபெறுவார்களா-எ-று. (உ-ச)

நாபாகனமருங்கேயுன் றருங்கின் னனிரங்கோயிற்
யூபவல்பொராததாசுந் தவன் றிசையிற்றோன்றன்
காயமத் தடத்திற்றையந்தாபிறவியாகடலிறோயா
ராயிடுசனாந்தோறு மடைநததீவினையந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசராளமுற்சருளியிருக்கிறகோயிலுக்குப்பக்கத்தி
ல் அங்குனிதசையில் பிடர்தீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமென்று அதிலுமு
கைவாகள பிறவிசைமுத்திரத்திலுமு முகார்கள் ஆயிரம்பிறப்புகளதோறு
ருத்தீர்த்ததீவினைத்தீர்ப்பார்கள்-எ-று. (உ-டு)

உகாண்டமுழுக்கிசைசொபென் னனுவளவளிப்பாராகிற்
சதபசாகுருமுநிறப் புவிவெலாந்தனத்தினு
புதகணிமனியினுலிறைந்த முழுதாமீசன்
பதபாபுலுளிக்குமந்தப் பலத்தினுமதிமாரும்.

(இ-ள்) உருத்தீர்த்தத்தில் முழுகித்தகமக்கு அனுவளவு கொடுப்
பாராநாசத்தசமுத்திரத்திலுந் தஇரதப்பூமியெல்லாமசொனத்தினு
ம்முத்தாபுதலாய்ந்தினவகனினுலுமிறைந்து அனுவளவு எல்லாப
வாமியினுடையபதசரிடத்திலேகொடுக்குமபலனிலுமதிமாரும்-எ-று.

தேனாகு கடத்தினுமுதலிச் செயயவான்கோர்கெவளைத்
தாணவாரணஞ்சூழ செம்பொற்சயிலநெர்விமானத்தேறி
மேனையைரம்பைதூபகவரிகளிரட்டமேவி
யானிலேமயிர்க்கோர்கற்ப மரண்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேனொருந்தியபுஷ்பங்கையுடைய அந்ததீர்த்தத்தில் மு
ழுகிச்சிவப்பு பசுவைத் தானஞ் செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெவ்
யானைகளூழ்த்தாங்கப்பட்ட மகாமேற்போலுஞ் சொன னிமான
துலேறிகொண்ட மேகைகரம்பை துருவதும்பரிசுத்தமாபிடிக்கரிய

பரோய அப்பகவினதுவிரோன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தின் இருப்பார்கள்-எ-று (௨௭)

காலமேயதனின்முழிக் கரியலானளிந்தோர் கோல
நீலமாஸ்லனாபோனில் நெருங்கியவிமானத்தேரி
சூலமேபிடித்துப்பூக கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலவோசனாவாளகின்ற புரபதகதிருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுதிக் கறுப்புப்பகலவதகான
ஞ்செய்கவர்கள் அமுதுபெருந்திய நீலாஸேபோல் நீலரத்தினமு நிறு
த்தவிமானத்துலேறிச் சூலாபிடித்ததையும் பிடித்துக்கொண்டு பூககணங்
கள்தோடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடையபரம
பதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (௨௮)

வெள்ளையானளித்தேநீலவெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சுழ்முதகுவ
கொள்ளையாம்பிமானத்தேறி யிமையவா குழாங்குண்டித்த
வள்ளார்பதத்திறசோவார மனமுக்குண்ட செருப்புக்கதோ
ரொள்ளருமபரிமாஸீந்தோ ரிநசரபதத்திறசேர்வார

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்திமுழிக் வெள்ளைப்பசுவைத்தானங் கொடுத்த
வாகனாயிரமவெள்ளைரிஷபங்கள் குழந்தமுத்திரை மலகரிக்கபாட்
டவிமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் சட்டட்டிச்சேரந்நவணங்கச்
சுடாம்பியிசு தபதத்திலேசேர்வார்கள் மனமுக்குண்ட கடையும காணங்குரு
பாபயலசையு கொடுத்தவா இகழ்தலிலலாபருமனைகொடுத்தவா தேவே
ந்திரபதவியிறசோவார்கள்-எ-று (௨௯)

கண்ணையத்தானமாகக் கரைசனிலளித்தே ர்தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக டுமியிலளகைநாட்டின
மின்னித்தமலரோநாட்டில விரும்பினதுகாந்த தேவர்
சென்னியாலவணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதான்ற செய்கவர்கள்தே
வலோகத்திலும் சைர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிப்
டனாத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிவசிலநாடக
ளிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலையா
லேவணங்கஅதன்பினசிவபதவியிறசேர்வார்கள்-எ-று (௩௦)

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவா கருகவுமனம
நித்தமாவகாசிந்தோ ராயப்பலனைநனக்குநேரா
தந்ததலதனந்தவகோடி யருந்தவர் கருதவுமன்னேந்
சத்தியவருணைநாட்டி னலப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில கோடிஅருளையாகியதலசினு
க்குப்படைத்த அன்னத்தின பலநானதுத்தியமாயிருக்கிறகாசியிலு
ரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்திலுற அன்னப்பலனுக்கும்ஒவ்வா
து அப்படிப்பட்டகாசியில் அநேககோடிப்பசிகளுக்குப் படைத்த அ
னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருணாசஸ்தலத்தில்படைத்த அன்ன
ப்பலனுக்குப்பாடுது-எ-று (௩௧)

ஆவடியலவுபூமியந்தனர்க்களித்தொரீசன்
சேவடிநிடலிறமங்கள் கிணயடன்சொக்கிவாம்பார்

மீளாயர்க்குவிட்டோம்மற்றொருவிடமேலே

மீளியிருக்கிலேலாகத்திற் பவனிபோயுலப்பான்றே.

(இ-ள்) பசுவின் குளம்படியளவு பூமிபிராமணர் களுக்குத் தர்னது செய்தவர்களபரமசிவனதுபாதநிழலிலேதங்களுடையகற்றத்தோடுகளி னுளாழ்வார்கள்வாயிக்குப்பெருமைபொருந்தயரிஷபங்களைத்தானஞ் செய்தவர்கள் மற்றோரிஷபவாகனத்திலேறிகொண்டிருக்கின்றனது லோகத் தின்பவனிபாகப்போய்ச்சந்தோஷத்திருப்பார்களெ-று. (௩௨)

சாலைகள்சமைத்தோர்ந்த வானஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்களுகண்டோர் குலசனார்பதத்திறசேர்வார்
ஆலமமெழுதித்தூர்த்து விலக்கிட்டோரலககரித்தோர்
வேலையினமிளிப்பாந்தன் மெததைபிறையிலவான்றே

(இ-ள்) அருஞ்சலத்திலேசாலைவைத்தவாகளுமந்தவனம் வைத்த வர்களுமகிணையுள்ளமணற்குன்றுபொறுநதியுள்ளவ்வெட்டினவாகளு ம்தேவேந்திரபதியைய அடைவார்கள்ஆலமத்திலுள்ளடள்ளம்நிரவியெ முகிலிளக்கேற்றிவைத்தவாகளும அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணு வாயத்திருப்பாற்கடல் நதியிலசருபபசயனத்திலயோகரித்தினைசெய்வா ர்கள்-எ-று. (௩௩)

மழைப்புனலரிதாநாளின்மருவநீர்ப்பங்கல்வைத்தோர்
செழிகருமேற்பதவிசுன்னிற்றேவருத்ததிககவழ்வார்
புழைக்கைமாவிரியரன்பர்க்கணிகையுனைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறாக்கால மிறைபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) ஜலம்அரிதாகியகோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பாத்தல் வைத் தவாகளசெழுமைபொருத்தியமேலாகியபசவியில தேவாசனம் வணங்க வாழ்வார்களையுரிபோத்தலிலுடையஅவ்நருக்குவளதிரக கொடுத்த வாகளஒருஇழைக்குஅளவிறந்தகாலம் சிவபதத்தில இருப்பார்களெ-று

மெருசமைத்தவர்களத்தமத்திலோர்துகட்கோற்பற்ப
மிடமபிடித்தழியாவிட்டிலிருப்பாவேறந்தபோகரும்
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்குமவிதியிலுறுதிவேளவிக்க
கடன்கழித்தனாலெந்தக் குலமெலாங்கிதியிற்சேரும்.

(இ-ள்) தூத்தஸ்தலத்திலொருமடங்கட்டினவாகள் அந்தமடத்திலிருக்கி றனருதுகளுக்குஒருகற்பகாலமகெடுதலில்லாதமோட்சத்திலுரினை பெற்றி ருப்பார்களபின்னும்அவச்சாவாயிறந்தவர்களுக்கும்விஷங்குடித்திறந்தவ ர்களுக்கும்விதியாகவுருதிபொருத்தியபிதிர்பாகம்அந்தஸ்தலத்தில்செய்தா ல்அவர்கள்குலத்தாலெல்லாருகத்தியில்சேர்வார்களெ-று. (௩௪)

காகமுன்பலிபிடத்தின்பலிதனைக்கருமபோதி
லாகமரர்சிறையைக்கீழேபுடைத்தகாலயத்தினுடே
ஓங்கைகடாநமதுகோயிலிலிளக்கியதெனவுட்கொண்டி
பாநகரதனனூர்வாமும்பலபினைப்பரமரீந்தான.

(இ-ள்) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக்கோழும் சலியிடத்தி ல்வைக்கிக்விடப் பல்யன்னத்தைவாயினைக் கக்கிமேபாதுகடன்

டையசிறையால் மேழபுகத்தது அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தினுள் பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்றுநினைத்துத்தேவநீர்நீர்வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தகாகத்துக்குக்கொடுத்தருளினார். (11)

மூழ்கமொன்றுகோயின் முழையினைக்கொள்ளும்போது
தேயருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமன்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
விடையர்நெறியுங்காட்டி விரைந்துசாலோகமீத்தார்.

(இ-ள்) ஒருபெருசாஸனியானது கோயிலில்வளையுண்டாக்கும்போது தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச்சங்கிதியிலேவிளக்குபோலக்காண்பிக்க நடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அந்தருளுமானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோகபதவியைக்கொடுத்தார்-எ-று. (12)

சிலந்தியொன்றொருகாளந்தத் திருமலையிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிறைக்கவிது கலைநமககனித்ததென்று
நலந்திகழரசனாகிய தம்ருசல்லறிவுநல்கி
புலாந்தபின்பெடியமாய னுலகினைபுதவினானே.

(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருகாள ஒருசிலந்திவாயினாலாலே பின்னலிட இதுவஸ்திரம்செய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியைஇராஜா வாகப்பிறப்பித்த நல்லஞானத்தைக்கொடுத்ததுத் தேகவியோக்கமானபிற்பாடுவிஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்-எ-று. (13)

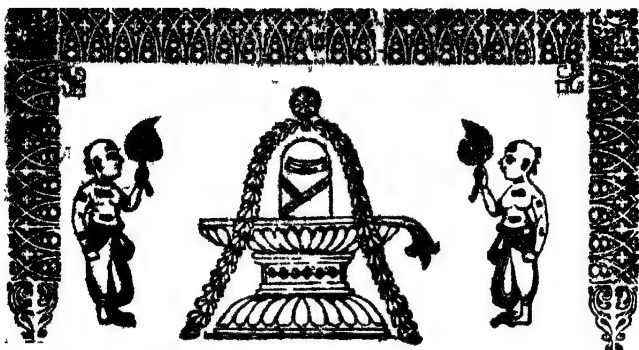
அறுசேடியாசிரியவிறுத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தல் விடத்தலிவைத்தா ஒருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்துசிவனென்ன வேற்றுமை யகன்றபதவிசேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப்புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தேயிருந்தனனான் மறைபுகன்ற செல்வனருனே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச்சிவனுருவமென்றுநினைத்துவைத்ததனால் அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனென்னும் இவனென்றும்பேதமில்லாமல் இருக்கிறசாருபியபதவியைப்பெற்றான் ஒப்பில்லாதஅருணாசலத்தின்வளம இதுவென்று தாமரைமலர் போல் புகடலாந்துசொலையிருந்தார்நான்குபேதங்களைபுஞ்சொன்ன டீர்மா-எ-று. (14)

அழாவது-தீர்த்தச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் (சு.அ.அ.)

சிவமயம்.

எட்டாவது,

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்-

அறுசீடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத்தடங்களு பெருமையினுங்களித்தேனந்த
வினகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையுத் தெரியவுகாத்தருளவாயென்று
சன்னமுனிஎழுந்துபணித் துரைக்குதலுமனமகிழ்ந்துகிரணக்கோலிற்
நினகரஞர்நிறத்தடைக்குத் திருக்கோயிற்கடவுளிலைசெப்பலானுன்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருத்திப்பிரமாவே பொன்போன்ற நிறத்தை
புடைபதாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைச்சொ
ல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன்பாபரதிமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும்
மெருமையுத்தெரிய அருள்செய்வாயென்று ஜனகரிஷ்யானவர்எழுந்து
வணங்கிச்சொன்னஅளவில் மனதுசந்தோஷித்துச்சூரியன்தனதுகிரண
மாகிய நிறவுகோலாலே நிறத்துமுடிந்தாமரைமலராகிய கோயிலிவ்வா
சஞ்செய்திற் பிரமா சொல்லத்தொடங்கினு-எ-று. (க)

அற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்டார்
அற்பதவம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ
நிற்பான்றன்புகழ்கேட்கும்விருப்புடையர்எனவுனக்குச் செப்பாநின்றே
நற்புதவிக்கைதவமுதச்செவிவழியேபுரட்டின்பமருத்துகென்றான்.

(இ-ள்) அற்பகாலம்அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் அதன்பெரு
மையையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அ
ருளுகைத்தவ வஞ்செய்யும் பெருமையை அறியக்கூடுமோ பரம
வணங்குதலுபயமுழக்கேட்கும் அனாதையானவ னென்று உணக்குச்சொ

யுத்தொடங்கினும் அறுபதம்பாருதைய இத்தகையதாயி அறுபதத்தை உன்காதாய வாய்வழியேபுகட்டி இப்பமாக அருந்தியென்ற சொன்னார்-மா-ஏ-று.

சே ண்கிரிவலம்புரி கல்பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு மேணாகக்குழிபுகா தரிபமுத்திவழிக்வேவேணியாகும் கானரியதவத்தினுக்குமறததினுக்குமருமபொருட்டேமகாணியாகும் வாணுதன் மின்வீடததிருக்குக்கண்ணுக்கலைபுருக்கமகிழ்ச்சியாகும்.

(இ ள்) அருணாசலத்தவலஞ்செய்கிறதபிறப்பெய்கிறபெரியகடலைததாணத்தெழுநதோணியாகும் ஏழுநகககுழியிலுமபுகுதாமல் அருமையாயிமுத்திவழிக்கு ஏறுகிறதற்கு ஏணியாகும்காணியாயிருக்கும் ஒளிபொருந்திய கெறியையுடைய பாவதியை இடப்பாகத்திவ்வைத்திருக்கின்ற சுவாமியைமனவையுருக்குஞ்சுத்தோஷமாகும்-ஏ-று.

காசிமுதம்சிறப்புடைய தலங்களிலேயிருந்திறையைக்கற்பகாலம் பூசைசெயுமொருபலமுருங்கேகால மரியதவம்புரிக்கதானாக கேசிகனானாரத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருகுசித்திதானு நேசமுடனருண்கிரிவலம்புருகென் றுரைப்பதற்குநிகராதாமே.

(இ-ள்) காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்தலங்கள் இலேயிருந்தாகவாயிதயக் கற்பகாலம்பூசைசெய்தபலமும் அநேககால தவசைசெய்தலும் குருசொல்லியமுறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து அடைகின்றசித்திகளும்அருணாசலத்தவலம்பாவவேண்டுமென்றுசொல்லியபலனுக்கு நிகராகுமொவென்றுசொன்னார்-ஏ-று. (ச)

அருண்கிரிவலம்புருகென் றுரைப்பன விவதிக்கிரமத்திற் கருமதையினவவுமதுவருந்துபவம்புருத்தநோடுங்கியோடு [கும் பருவுபெ நுமபொருள்கவாதபழவினையுனகாங்குவித்தவழிகொண்டே குருபரங்குத்தவரிதைத்த கொடுவினையுமபயரதுருக்குலையுநதானே.

(இ ள்) அருணாசலத்தவலஞ்செய்யென்றுசொல்லும் அளவில்பிரமதத்தபாதகம்போயவிமே கருமறையாறறுளவு மதுவைப்பாளம்பண்ணியபாவமுமவருத்தமுந்துநோடுகியோடிப்போகும் பிறகுடைய அநேகமபொருள்கள்களவுசெய்த பழமையாயிப்பாவமும் கைகுவித்துக்கொண்டு ஒடிப்போகும் குருவாகியசுவாமிகுத் தவறு செய்தபாவமுமபடகத கருப்பங்குலைத்து ஒடிப்போகும்-ஏ-று. (இ)

அநதவினையுடன்படலும்பொருள்காற்றினெரிசுடர்போலவியாநிற்குநததையகைக்கடிந்தவினைகருடவிற்றவாவெனதேதளர்க்குமாயுமைக்களையுமகளினாடித்தொலைதவினைக்கடல்கவறிவறியவாகுமெனதைபொருள் கவாந்தவினை தனக்கிழுக்கு மிடமெதென்றிசைக்குநதானே

* ஏழுநகககுழியென்பது - ஏணாகககுழியெனத்திரிந்ததுதென்மொழிவழக்கு.

(இ-ள்) இறுதியாகக்கொடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யுமென்று நினைத்த அளவில் குறாக்காறறினெதிராக இருக்கும் தீபம் போற் அவிந்துபோகும் தகப்பனைக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்ட பரம்புபோலக்கத்தையடைந்து ஒடிப்போகும்பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையும்கொன்றபாவமாகியகடலும்வற்றிப்போகும்எம்முடைய கலையினைது திரவியத்தை திருடினபாவமும்நாளிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஒடிப்போகும்-எ-று.

(சு)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம் லேற்றுவண்ணம்.

ஒடிக்கிபாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவானிற்று
மீரடியிராசுரைய பலத்தருமினியமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தின்கைதக்குகாலு
பாசடியிவொக்கிபாகப் பலனெலாமபலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து நீரடியிடுத்துவைத்தவாருக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும் இரண்டடிக்கு ராஜகுமாராக பலன்சித்திக்கும் மூன்றடிக்கு அஸ்கமேதபலன்உண்டாகும் நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ் சித்திக்கும்-எ-று.

(1)

வளங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களியு
தலங்கொண்மூரடிகளிரெண்டானததின்பலத்தைநல்கும்
மிலங்குநாலடிகளேயாகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்தஜாடியின் பலன் பூமியைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்த பலனை உண்டாக்கும் இரண்டடியின்பலன் சர்வதீர்த்தமாடிய பலன்களைக்கொடுக்கும் மூன்றடியின்பலன் சோக்ஷதானப்பலனைக்கொடுக்கும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கேயாகஞ்செய்தபலனைக்கொடுக்கும்-எ-று.

(அ)

வைத்தவோரடியேபூமைப் பலனெலாம்மழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலீங்கத் தாபிதவறுதிரல்கு
மெயத்தவேயடிமூன்றிட்ட பலனசொலின்விமானங்கோடி
மெயத்தனைதூபிக்கோயில் சமைத்தபேரெல்லாநல்கு

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்தஜாடிக்குப் பூசாபலன்களைல்லாம்பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனைக்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக்கோடி விமானஸ்தூபிகளையுடைய கோயில் தனைக்கட்டியபேறுகொடுக்கும்-எ-று.

(சு)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்-லேற்றுவண்ணம்.

கீடருணகிரிவலத்தோரடியிட்டொரு ருத்திரர் வாணிகைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசுரீர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சுடி, சூடாவம்புணர்ந்தமலை வலமாகவெழுந்தொருமூன் றடியிட்டார் க்கே, கோடிதலைமூன்றையவகைச்சிவலோகத்தனிற் கொண்டுபோய்க்குடிவைத்தாரே.

(இ-ள்) கீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று இரட்டைத்தவர்கள் உருத்திரபதவியையடைவார்கள் இரண்டடிவைத்தவர்களுள் மகேசுரபதவியையடைவார்கள் முகமடிவைத்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கும்-எ-று (இ)

நன்றிதருமருணாகிரிவலமாகச்சிறிதுவழிகடந்தபேர்க்குத்.

தன்னிடெடுங்கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிகெடுத்தொலையாநிற்குமன்நியுமம்மலைவலமாயநடந்தவழிப்பரலுறுத்துமழற்சியாலே கன்றியகாலகாக்காணிநன்றியகாலகாப்போலக்காணும்பாகம்.

(இ-ள்) நன்றிபைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக்கொண்டு சந்திரம்நடந்தவர்களுக்குருவகியகிரணத்தைவிசுகின்றவெள்ளியை யாகிய கலையத்துக்குப்போகிறவழி சீக்கிரத்தில்தொலையும் அலலாமலும் அத்தமலையை வலமாகப்போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக்கண்டால் யமனென்றுபயந்து பாவங்கள்ஒழிப்போகும்-எ-று. (உக)

வன்னுமலைவலம்புரிந்தோர்பசுத்துகளொன்றொருவாயுவசத்தினாலே யுன்னகரமையவிடம்புகுதிகையிலையெனப்புணிதமாரும் மின்னுமவர்பதத்துகளொர்மனிதருடமசெறியிலவறிதப்புகீங்குத்தவோமே தன்னுமவர்பிறப் பொழியும்வலம் புரிந்தோர்பெருமைகளென்சொல்லு

(இ-ள்) அக்கினிமலையை வலம் வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஓடிவந்து கொன்றுகாற்றினாலேகொத்தையொத்த இடங்களிலேசேர்த்தால் அது வுங்கலையம்போஸபரிசுத்தமாகும் இன்னுமவலமவந்தவர்களபாதத்து களிலேஊன்றுமனிதரதுதேகத்தலேபட்டால்இறப்பும்அவர்களை பின்பற்றிவருகிறதற்புகீங்கும்அப்படியாரும்போதுபிரதட்சணஞ் செய்தவர் களுடையபெருமைகளையென்னசொல்லுவோம்-எ-று. (உஉ)

இத்தமலைவலம்புரிந்தோரளவனிருக்குக்கயிலையினினேருமபோதிற்,சந்திரன்வெண்குடையடுக்குயிரவிவிளக்கெடுகரு மங்கைதருமந்தாங்கும்,மந்திரமேலிந்திரனாழ்வழிகருமலர்ப்பரப்பிவிடா னனகைக்கோமா ன்,வந்தனசெய்தருகுவருங்கந்தமலாமழைசொரியார்வசுக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தைவஞ்செய்தவர்கள்பாபசிலன்வாசனஞ் செய்கின்றகாலையமலையைச்சேரும்போதுசந்திரன் வெண்ணைக்குடையி டுப்பான்றூரியன்விளக்கெடுப்பாங் தநாமதேயதை கைதாங்கிவரும் தே வேந்திரன்வருகிறவழியில் புஷ்பவண்ணைப்பயப்புவான்குபேரன்சண்டஞ் செய்துசமீபத்திலவருவான்அஷ். வசுக்கள் புஷ்பவருஷக்களைப்பொழிவார்கள்-எ-று. (உஉ)

மேனகையுமாமபையுடனுநப்பசியுத்திலோத்தமையுந் வினியாக்கும் காநநடம்புந்வாக்கவா நகையுடையபுனைநதி கவழிவிடும். போது

மன்னாளுநாழ்வார்திருமுருகுவெடுத்ததினோபோகும்போதும், கானமு
ங்கெட்டவர்களுடன்கைநாணுபுகழ்மகிழ்ச்சிக்குத்தானே,

(இ-ள்) மேனையும அரங்கியும வகாவசியுந் திலோத் தமையும
விண்ணார்த்தியத்துடனே சலிதம்பரமூட்டவஞ்செய்துக்கொண்டிருவா
ர்கள் கங்கையுமயமுனையும் சாமனாவிக் கொண்டு வருவார்கள் சாப்பி
டத்தருந்த அமிர்ததையும மலையளவுவஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத்த
துக்கொண்டு எதிருகும் இலட்சுமி பூவுக்கண் தூரியு கொண்டு வருவா
ன் மூலனேசுதர்வேதன்களும் புகழ்த்துகொண்டிருந்தான்-எ-று. (௧௪)

மேலு அறுரேடியாசிரியவிரும்பம்.

மேசர்பொதித்துகன்கன்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்

பார்ப்பதாமியோகததசனே வருவும்பலமொவ்வாதால்

ஆப்பொலிகடையான்சோணு சலத்தினவலமாய்ச்சுழல்

காற்பலமென்மெண்ணுமல் முழுபபலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேநகண்டைகுதித்துவினையாகின்றகங்கைமூலாகியதூத்
தவளையுபலனும சிறகை சிலந்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும
யோகஞ்செய்யலினுக்கெவந்தபலனுமொப்பாகாது ஆத்திமாலையைத்தரித்
தசடையையுடையசிகுசொருபமாயிய அருணாசலத்தை உலகுசெய்தால்
காற்பலமென்மெண்ணுமல் முழுபபலமாகுமின்க்குட்போது-எ-று. (1)

நிரதரமிமையோபோற் கொடியமால்வகையைச்சுழுவோர்

பரத்திமவழிந்நீரான் மயபாலினுக்கினர்தபாதம

வரங்கொளவணங்குமாநேஞர் மருடகோடிகளிற்பதைத்து

விரிந்தசெம்மணிகடக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் தேவர்கள் வணங்கும்பெருமை பொருந்திய
அருணாசலத்தைவலஞ்செய்வோர்களுகைய வழியிடுகிடக்கின்றபாற்கல்
லுகளை மிறித்துச்சிவந்தவாதமபின்பு வரத்தைப்பெருகிறதற்கு வணங்கு
ந்தேவர்களுடையமருடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்றஇரத்தினங்
களதாககிமுறுபுதுஞ்சிவக்கும-எ-று. (1௧)

கானடைகொக்ககப்பெற்றன் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்

மாளிடபபிழையுற்றென்மலைவலம்புரியாமாத

ருணுடைப்புழுக்கடேநிரகிடைபூசலாடி

தானிடர்ப்படுததல்லர் னுயகிலர்சனகவென்றார்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ் செய்பாதவர்கள்
கால்களையுண்டாய்நீட்டித் திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் உறுத்தக
ள்கள் னண்ணகத்தெரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம் உறியமானிடப்
பொப்பாகப் புகளுகென்ன பிரயோசனம் மாயிசந் திரண்ட புழுக்களையு

ஊட்டியதேகத்திலேசேர்ந்து நாகத்திலேவிழ்ந்து ஆகிவந்து துன்பப்படு
வதல்லாமல் விண்ணுக்கமாட்டோர்கள் சனகனையுள்ளுத்திரமான்-று

வஞ்சியப்புகைச்செவ்வெண்ணின் மன்னவர்கைவசமாகவேண்டி
வஞ்சியபகைக்கிடையெல்லா மக்கணத்தத்தத்தவேண்டித்
பிஞ்சிலமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டித்
சஞ்சிதமுதலாமுன்று கருமமுத்தவிர்க்கவேண்டித்

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் தன்வலத்திற்குடைய போகம்வேண்டினு
ல் அரசர்கள் கைவசமாக வேண்டியானால் அஞ்சத்தருகாத பகையெல்
லாம் அநாதச்சனத்திலேகீக்கவேண்டுமானால் பாலசந்திரன்போல நம்
லப்பிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமானால் ஆகாமியாஞ்சிதபிராரத்தவமா
கியமும்மலக்கையுக்கேவேண்டுமானால்-ஈ-று. (உஅ)

முயல்களையகையிற்றூற கணக்களைமுனியவேண்டித்
றுயறுகுணியுமாகச் சோகயநதவிர்க்கவேண்டித்
வியல்சையறியவேண்டித் மலைவயம்புரிவாரவல்லார்
மயலறுபுகைழவேண்டித் மலைவளம்புரிவாரவல்லார்

(இ-ள்) முயல்கள்போன்ற இரட்சதனையும் பசாக்களையும் நூதகப்
டவகளையும் கோபிக்கவேண்டினால் துன்பத்தைச்செய்யும் வியாநைய
யும் தேகத்தில்கரும் சோக்கத்தையும் நீக்கவேண்டினால் இயலிசைமு
தலாகிய கல்விமையேண்டினால் அழகையேண்டினால் குற்றமற்றேகதி
யையேண்டினால் ஆந்தமலையவலஞ்செய்வார்பெரியோர்கள்-ஈ-று.

வரத்தருமருக்கவாச மலைவழிப்புரிதோவெய்யான
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவக்திபதியச்சேர்வார்
திரதருஞ்சோமவாரத் திருமலைவலமாய்வருகோ
புரதநானெனவேற்பாரும் புரந்தரன்மறைமலுண்பார்

(இ-ள்) திரேஷ்டாகிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையவலஞ்செய்க
வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபகத்தைச்சேர்வார்கள் ஸ்தி
ரமாகியசோமவாரத்தில் வலமாயவந்தவர்கள் தேவேந்திரன்போல ஏ
முலகத்தையுமாண்டு சிவசாருதியத்ததடைவார்கள்-ஈ-று. (உஅ)

மங்களதினத்திற்கும்வோர் கடனுடன்வருமைநீக்கி
சங்கித்தொடராமேழு பிறம்பெயுத்தவிப்பார்புகுநிக்
கெவகணபகரைச்சூழுவோ ரிருக்கலைமறைகணகா
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமதராவா

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியையவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்
டாகியகடனையும் தரித்திரத்தையும்நீக்கிச் சங்கிலிக்கடம்போல தம்
மைவிடாதவமுபிறப்பையு நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில் கவாமியைப்பி
ததச்சனஞ்செய்வோர் நாலுலேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறு
பத்துநாலுக்களும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தெவாக
காவார்கள்-ஈ-று. (உஅ)

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவகாவலமாய்ச்சூழ்வேர்
மூவரும்புகழத்தேவர், முனிவர் தஞ்சாவாவார்,
தாவிலாவெள்ளிவாரத்தணி வலம்புரிந்தோர்களுள்
புனைவைப்புணரும்புனைப் புணருமாள்புரத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) பெருமைபொருத்திய குருவாதத்திலே அத்தமனைபவல
மாய்வத்தவர்கள் திருமுர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவ
ர்களுஞ்ச்சாமானராவர்கள் குறைவிலாத சுக்திவாரத்தில்வலஞ்செ
ய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கினர | இடைசிறியைச்சேரும் காயாமல
னப்போதத விஷ்ணுபதத்தைச்சேர்வார்கள்-எ-று. (உஉ)

உதயமேபனிகரட்கூழ்வேர்க் கொன்பதுகிரகன்றாய்
பதினோரமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பரியாறிற்கும்
மதியனிசிவனிராயும் ருடம்வந்துதிக்குவனும்
அதிகமாமந்மமாரு மைப்பசிமுதலாமுன்மும்

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில்பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுஞ்சூலத்தி
மகன்களும்பதினோரமிடத்திலிருந்தபலன்க்கொடுப்பார்களவிராதநிரி
யிலுமவருஷம்பிறப்பினென்றும்ஐப்பசிமுதலாகியமுன்மாமாதமும் வல
ஞ்செய்தவர்களுக்குமேற்சொன்னபலன்களிலும் அதிகபலன்செய்திக்கும்

அயனசங்கிராமமாசிகமகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாமபு விழுந்தொளவிதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயர்வறத்தனமுஞ்சூழ்வார் பேரதையார்பிவல்லார்.

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும் தட்சண யணத்திலும் மாசி மகத்தி
லும் அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரண காலத்திலும் விதி பாதத்தி
லும் இஷ்ட சித்தியைஅடைவதற்கும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குகோடி
பங்குஅதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறு
மவலஞ்செய்தவர்களுக்குஉண்டாகும்பலனையார் அறிந்துசொல்லுவதற்
குவல்லவர்-எ-று. (உ௩)

காரிகையவளையற்றைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம
னீரினின்முழ்கிந்தாய னுடுத்தவெண்ணீறுசாத்தி
வாறிடைமுறையேதான மனித்துதாமவைகொள்ளாமப்
பாரிடைவடத்துருத்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படியப்பட்ட அதிகபலனைத் தரப்படாதின அருணாசலத்
தைவலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனில்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் அன்றை
க்குப்பெண்களைச்சொற்பணத்திலுணையாமல்சலத்திலுநானாஞ் செய்து
பரிசுத்தமாகியவன்திரந்தையுதித்திக்கொண்டு விழுந்தறித்து அந்தவிட
த்திலே தானங்கிராமமாகக்கொடுத்து தாப்ஒருகரிடத்தில்தானம்வாகா
தல் பூமியிலேகாணினுலேகாடத்து கிரியைச்சுமறியிருக்கிற தேவர்களைப்ப
ணிந்துவணங்கி-எ-று. (உ௪)

கஞ்சகம்போர்வைதேத்துக் கவிதைபுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெருளிசோக மக்கணத்தகற்விவர்சி
குஞ்சாமுதலாயுள்ள வாகணக்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வைபையும் நீக்கிக்கு
டைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்
ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரையான முதலாகி
ய வாகணக்களிலேராமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும் வெ
றுத்து-எ-று. (உச)

செக்கைவிசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்குப்பி
மகையாற்பதிதர்நீச நுறுப்பிலாவழிவுநோக்கா
தங்குறுமடியினோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
தின்களையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளை விசிக்கொண்டு போகாமல் சோர்வில்லாமல்சந்தேர்
ஷத்தொடு சிசிறகையைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு, ஸ்திரீகளையும்வாவி
களையும் நீசனையும் அவயவ நனளையும் பாராமல்நடக்கிறபோது அடி
யினுடையசத்தம் காதிர்கேட்காமல் மெள்ள இராஜஸ்திரீகள் பத்துமா
தத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதபோலநடந்து-எ-று. (உஎ)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண் டிசையுமவிழ்ந்து
பாவிவங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த சமரணாமனத்தார்போற்று
யுருகியங்கவழ்மேற்கையாற் படுமெனவொடுங்கிச்சென்று

(இ-ள்) நலவினைதீவினை இரண்டையும்நீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்
திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கின்ற சுவாமிகளையும்வணங்கிஉருவ
ந்தெரியாமல்வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிறசித்தர்களையும்தேவர்களையு
ம் மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகால்கள் படு
மென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று-எ-று. (உஅ)

வானமார்மலையம்பொன்னிற் படிக்கன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலபத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றானைப் யணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டுமளாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும் படி
கம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நீனைந்து மவுனமாய்நடக்கவேண
டியது அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்

மட்ட - தன்மைபாகவலம்முந்த வேயிதுட்செய்துவிந்துவாகிப் பன்
வியறியாத ஸ்வாமிபிணையாகவந்த வணங்கித் தங்கினிருக்குமிடத்து
க்குகத்தி-எ-று. (உ௯)

குன்றெனுங்குணத்தார்க்கும் விருந்துதின் களிமூல்கொள்க
வன்றியேபுலவுந்தத் திசையுண்ககீதி
நின்றவதலததேதா"செய்யு நிலைமையித்திதூரத்திற்
சென்றவாவுருத்தமாயெய்வ கைகலலஞ்செயினுஞ்சோம்.

(இ-ள்) மலைபேரலுயர்ந்தகுணத்தையுடையவராகிய சிவபக்தர்கள் கு
ழிநுந்து மதுரமாகியபழங்களும்கூடாபுஷ்பபடியில
லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மிள்ளாமில் அன்னத்தைப்புகக்ககடவா
துப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிற
வர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்திலின்றி மவந்தவர்கள் தநக
ளுடையவருதகத்தினுலேவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலும்கன்மையாகும்
தனம்தலிலாதனாள் சனகவிசசயிலஞ்சுழி
வெண்டிசைபுரப்போர்தமபே ரின்றிசைவருகங்கண்டார்
வணங்குசபெருருமோதி மலைமகன்மலையின்மீத்பால
கண்டளன்பவளவெறபிற கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி

(இ-ள்) கெடுதலிலலாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷ்யே இம்மலையி
னெட்டுத்தென்கிலும் திகழப்பாலகா எட்பெபேரும தங்களபேரினாலே
இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள வணிகனினது ஒலி
பொருந்திய கூந்தலையுடைய பாவதியானவள கிரியின் கிழக்குதக்கி
ல் பவளமலைபொல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தாள்-எ-று.

மணிவரைபரியிறகுழ்த்துஅச்சிரா வகதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பாய புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தனியிலாவினை கணிககத் தயியனென்மலையின்மேறமால்
அணியண்ணுமலையானென்று மருவரு விறையைக்கண்டேன்

(இ-ள்) அருஞ்சலத்தினிடத்தில் குகினாயி வேறிகொண்டு வ
ந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையுடைந்த பாவத்
தைத்தாக்கத் தென்திக்கில புழுகணியிறைவரைத்து ஒருலிங்கத்தைஸ்
தாபித்துப் பூசித்தான் தனியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும் அ
ந்தமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணுமலையானென்கிற பேரிட்டி
ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்-எ-று. (௩௨)

வாலவெங்குதிர்மேற்சேனை வகாகடந்தொருநாட்பாயந்து
சாலுமத்துயரங்கிரத் தனதுபேரிதையைக்கண்டா
னுலபுழுதுத்தேவர் காகர்காட்டுறையொர்சித்தர்
சீலமாமுனிவாகண்ட சிவனுருத்தெறிக்கொணுதோ

1956-57

நச்சுநார்வழிவமான விவிகமவ்வெவ்வேழு

யோசனைமூன்றுதரஞ்சேர நெருங்கும்வாறுதிக்கள்போலப்.

பேசுவதெவனோவந்தத தலத்தினிற் பெருமைவேலன்

நேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனும் தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அனேக சிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச் சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நகரத்திரங்கள்போல நெருங்கியிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை சிவசுப்பிரமணியர் பாவதி வினாயகர் இவாளைலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னைச் சொல்லப்படுமோ-எ-று. (ஈசு)

தாதவிழமலரோனில்வா ஸுனாத்தலுஞ்சனகன்போற்றி

வேதனேபிறவிதோகடும் விமலனேவிமலனான

வாதியைப்பற்றித் தோனசெம்பொன் கவாந்தேரடையுந்தீங்கும்

பாதகந்தவிருமாலும் பகரெனப்பதுமன்கூறும்.

(இ-எ) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமமா இத்தப்பி
காரஞ்சொன்னதும், ஐயகரிஷியானவாவனாகி வேதமுழுதுக்கூறு
ணாந்தவனோ, பிறப்பைப்போய்ப்பிரித்தமலர்தொன சிவனைப்ப
ழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடை
யும் பாவமும் அவைகள்கூறும் வகையும் சொல்லுமென்று கேட்கப்
பிரமா சொல்லுகிறார்-ச-று. (உரு)

ஒன்பதாவது திருமலை வலம்புரிச்சுருக்க மூற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ௩௮௪

ப த் த ர வ னு

ஆதித்தச்சூக்கம்.

எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அற்றமற்றமுனிவாசுமு மருணபுதாத் துடன்

மற்றவையெழுத்துக்களென் றிகழந்தூலாத்தமணிதர்வாய்

புற்றெழுந்த புனையெழுந்த புழுநெளிந்துபுலுநர்

சுற்றெழுந்தபெருகுமண்டி சோரிமாரிசொரியுமே

(இ-ள்) குற்றம்செய்திய முனிவர்கள் குழ்த்துவருகின்ற அருணாசல மென்னுமடையோடு மற்ற மலைகளைப் பொக்குமென்று நினைத்த சொன்னமனிதருடைய வாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புதைபுகைத்து புழுக்கள் நெளிந்து புலால்சாற்றம் காறுகின்ற நீர்சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்தமாரி சொரியும்-எ-று

(க)

அந்தஸைந்தர்தம்மையேற்றி யந்தகன்றனவலாய்

வந்ததூதர்செக்கிலிட டனாத்தனாத்தெயிப்பர்வாய்

வெந்தவாளினுறறுப்ப டொந்தைசோனவெந்தையே

நினைதெய்வையென்றடித்து நெய்நிலைவகைவப்போ.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை நினைத்த அந்தமனிதர்களைப் பின்புடமனுடைய ஏவலாய் வந்த தூதர்கள் செக்கில் அநேகதரம்போட்டு அனாத் து எடுப்பார்கள் அவர்களுடைய வாய்களை நெடுப்பிற் போட்டுக் காய்ச்சியகத்தியினுலறுப்பார்களென்களாண்டவன்மலையையோநினைதெய்வையென்று அடித்துநெய்யிலேவேகப்போடுவார்கள்.-எ-று.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்பரப்பியே

நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நாகிலேகிடத்துவார்

அஞ்சியந்தநாகுதா னுமருவருத்தலைநீழும்

நெஞ்சகத்திலெண்ணினார் தமக்குமீது நிகழுமே.

(இ-ள்) பின்னும்அந்த அருணாசலத்தை சிந்தித்தவர்களுையமனதார்களபஞ்சகத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குப்பித்துத்திமையாகியநாகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நாகமோவென்றால் பயப்பட்டுஇவர்களைத்தாங்குகிறதற்குச்சகிக்காமல மிகவும்வருந்தாம இப்படிப்பட்டதுன்பம்மனதிலேஇந்தமலையைக் குறைவாக வெண்ணினவாக னுக்குமண்டாம்-எ-று.

(ஈ)

குருக்கடைந்தையராவி கொன்றதீயர்முதலீனே

நிருக்கும்வெய்யநாகின்மீது விட்டபோதிலவர்களும்

பெருக்கெனாந்துபாவிபென்று பேசுவார்கடம்புடன்

சரிக் கொணுதுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்போ.

(இ-ள்) ஆசாசிகளையும் தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராணன்வாகிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங்கொடிதாசியநாகத்திலேஇந்த அருணாசலத்தைநினைத்தவர்களைப் போட்டபோதுஇவர்களைமுன்னமேயிருக்கும் பாவிகள்மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுலாமியைநிததித்தபடியினாலேநமமிதுமபாவிக்கொன்று சொல்லிக்மேயோடேயிவாகளசரியிரு

க்கக்கூடா துதள்ளிவிடுமென்று தங்கள் கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளு
வார்கள்-எ-று- (ச)

என்று ஸரத்துநாணும் கைய மேழுமுண்டமாலுமா
யன்று மின் மளவிடாதவருண பூதாத்தையோர்
ருன்றமென்றிகழ்ந்து சென்று ருன்றிமெய்குறைந்து முன்
கன்றினுநொருதன்னென்று கதைவிளம்பலாயினான்.

(இ-ள்) பிரம்மாவானவர் இப்படியென்று சனகரிஷிக்குச் சொல்லிப்பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார் எனும் ஏழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ்
சோகது அன்று முதலின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத மகிமையுள்ள
அருணாசலத்தை ஒருவன் ஒருமலையென்றிகழ்ச்சி செய்துபோய்க் ருன்று
தலடைந்து தேகவருறைத்து தக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று
அக்கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று.

உலவுகின்ற சோதியாவு முளளின் வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகி நின்றதெய்வமலையை மறமலையெனப் போல
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே
ழி. ௪. ௩. தோம்மலையினுச்சி யெல்லையாய் நடத்தினான்

(இ-ள்) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்ற பிரகாசங்களை யெல்
லாம் தனதுள்ளத்திலவைத்துக்கொண்டு இத்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற்
றமலையுருவங்கொண்ட தெய்விகமாகிய அருணாசலத்தை மறமலையென
போலினைத்த ஒருசக்கரமும் ஏழு குதியாயும் பூண்ட தேனா அந்த அரு
ணாசலமலையினுச்சிவழியின் எல்லையாக நடத்தினான் சூரியன்-எ-று. (௧)

முருந்தர் தேமெந்தவெறபின் முடியின் மேவுமுன்னமே
மிருந்த சோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்தவெம்மையாய்
புகைத்து சொல்லவிர கழுவர்புரமெனப் பொரிந்ததே
புகைத்துப் பச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாசியானதே,

(இ-ள்) சூரியன் விஷ்ணுவாஸ்தேடப்பட்ட அந்தமலையினது உச்சியி
லே போகிறதற்குமுன்னே மிருந்த பிரகாசமான மலையெழுத்து அந்தவு
ள்ளிடத்திலிருந்து எழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைத்துவாத் தேனானது
திரிபுரமெரித்த பரவசிவன துணையாகிய நெருப்பிலே பொரித்தது போ
லப் பொரித்து போய் விட்டது நடத்தப்பட்ட குதிகாகளோ சீவனில்லாத
குதிகாகளானதுகள்-எ-று. (௨)

அறுசீரடி-பாசிரிய-விருத்தம்.

குநியையுக்கரிக்களாகிக் கொடியதேரலகைத்தேராய்க்
கதியையுந்தனதுபாகன் காலென விழந்தாநு
மதியழிந்திருந்தானாத மலையலஞ்செய்து ஞானக்
கதிபெறச்செல்வேன்கண்டு கதிரவறகிவையுனாத் தேன்.

அனு

அருணாசல புராணம்.

(இ-ள்) அந்தமலைபின்னத்திலுள்ளதேமுந்தரணாயவப்பத்தினாலே குதிரைகள்வழும், கரிகள்தப்போய்த் கொழியுண்டிய தோ கானல் போலத்தோன்றிய முருகிலவாத் தாய்த்தன்னுகைய பாகனுவவன் கா லைபிழத்தபேரலக் கிரணவெல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியன் மதிக்கெட்டிருந்தான் அந்தமலையைவலஞ்செய்துகொண்டு மேலகியாகது யை அடையும்படியாகப்போகாநின்ற நான்பார்க்கது அந்தச்சூரியனுக்கு இத்தவர்த்ததைகளைச்சொன்னேன்-எ-று. (அ)

ஐயனைமனெயன்றெண்ணி மகந்தையாசிகழ்ந்துவிழ்ந்த
கையகேயொருகாலத்தன் கதியிலையுக்கென்றாலுளு
செய்யுமோர்கொழிலினாலே தீர்க்காலத்தெளிவுளாகரு
மெய்யனையருணையான வலஞ்செயென்றுநாத்துமிண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேகாரை ஒருமலையென்றுநினைத்து அகங்காரத் தினால் நிகழித்தது கீழேவிழுந்துகி -நகின்ற ஆயிரவ கிரணங்களையுடைய சூரியனே உனக்குளாதவகையிலும் ஒருகாலத்தனக்கிடையாகது அப் படியிருக்காலும் ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அது யாதென்றால் தெளிவுளவருக்கு மெய்யமையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து கொண்டுவரவென்று சொல்லத்திறம்பினேனென்றாபிரம்மா-எ-று. (க)

கோதித்தபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னது
சாதித்தவருக்கனசோனா சலத்தினைவலமாய்வந்தான
வாதிக்குமுழிவான யுழிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தனெவதோன்றி யாதித்தற்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்) பிரம்மாவானவா அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே மகாமேருகி ரியை முன்னேவலமாய்க்கருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய் துகொண்டே ந்தான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிரோ வாதித்துசகத்தருக்கோ ககெ ஸ்லுவிவற மமுனையேயகதிய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷிபத்தி லே கோடிசூரியாபோலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து காலாபதனக ருளமுந்தருளிஞர்-எ-று. (இ)

பன்னிருமாதத்தோறும் பரிதிமுற்புயத்தினாலே
வன்னியின்வழுவதான மலையினைவலமாய்ச்செலவான்
சென்னியினைவலமாய்ச்செலவான் ஸிதப்பறஞ்செல்வானவற்றோர்
அந்நிலைவரும்போதேததி யலாசொரித்தகலுமென்றான்.

(இ-ள்) சித்திகாமுதல்பங்குனிபிறுக்கச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண் டொகாமமகூரியன் முன்னேதனைக் கண்டான்பயத்தினாலே அக்கிள்சொ

ஆதித்தச்சுருக்கம்.

சுருக

சூரியபம்பைபுலங்குசெய்துகொண்டுபோவான அம்மலைபுனைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அந்தமலைக்குச் சம்பந்தில்வரும்போது ஸ்தோத்திரஞ் செய்துபுஷ்பமாரிபொழிந்து செலவா னென்றுசொன்னுர்பிரம்மா-எ-று.

பத்தாவது-ஆதித்தச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-சுருக.

உ

பதினேராவது.

பிரதத்தச்சுருக்கம்.

எழுசோக்கழிகெழல்விருத்தம்.

அருணைவாழிழைவன்றிரவியமணுமட்டாய்னுங்கரந்தபேருடனே மரணமாய்மனுட்டமுலிலேகுளிப்பர் வசகிரவுலக்கையான்மறிவா ரிரு ணிழைநகமிருபத்தென்கோடியிடத்திலுமடைவிலேயிருப்பாரா, தாணி யிற்புருவாய்பிறப்பர்கள்களவுதனக்கியைத்தவருமத்தகையர்.

(இ-ள்) அருணாசலேசாரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடி னவர்கள் உடனேமரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப் போய்அக்கினிக் குழியிலேவிழுந்து அவஸ்கைப்படுவார்கள் வசகிரத்தினுமசெய்தஉல க்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபதெட்டுகோடிகாக களிலும் அடைவாகவிருந்து கிடப்பார்கள் மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புருவாய்ப்பிறப்பார்கள் அத்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருத்தவர்களும் அ ப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள்-எ-று.

(க)

ஒங்கியதரையுனிசைத்தபொன்னெதிரோ யுற்றபேருடையு மொறு
க்குத், தேங்கியகருணையருணைநாயகர்பொற்செங்கையைப்படியினிற்கா
ந்து, வாங்கியபெயரைக்கிளையுடன் சிதைக்கும்சையினுங்கடலினுமொளித்
து, நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும் விடுமோநிழலெனத்தொடருமெந்
கிலத்தும்.

(இ-ள்) திருமுடியியினுள்ளுளித்துவைக்கப்பட்டபொன்னுனது அந்த
விடத்தின்மேல் தந்தவருடையதேகத்தையும் கண்டிக்கும் அப்படிசெ
ய்வது மிருந்தகிருபையை யுடைய அருணாசலேசாரருடையநிரவியத்
தினது செய்கியாம் அந்தப்படியியில்ஒளித்துவைத்துளதித்துக்கொண்ட
வனையோவென்றால் அவர்களுறவோயிகெடுக்கும் மலையிலுங் கடலிலு
மொளித்தக்கொண்டபொழுதுத் தொடர்ந்தவருத்தம் விடகூட்டாது
எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலதொடரும-எ-று, (௨)

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழக்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழத்திழை
த்தெடுத்தக், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கெடுமபாறகொள்ளலாமரு
கதினற்றுனத்தால், முடிக்கலாம்பகையை யருணைநாயகர்பொன்விழுவ்
கினுல்மிடந்திறிலேபிடிக்கும், உயற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவோ வு
யிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமா கல்லைக்கடிக்கலாம்பெருப்பை
யெடுத்தவிழுகவிடலாம விஷத்தோடுகொல்லும்படியான வஸ்துக்க
ளைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம் இரும்பைப் புசிக்கலு
ம் கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுந் குடிக்கலாம் இவைகள்உபத்திரவஞ்
செய்யவொட்டாமல்நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலா
ம் அருணாசலேசார் நிரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனேதொண்டையைப்
பிடித்துக்கொள்ளும்தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாகக்கன்றறும்புகையுண்
டாக்கும்வவளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்க ளுயிரையுங்கொன
று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்-எ-று. (௩)

முக்கணுன்பொருளைக்கவர்த்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்தபேர்
முதலா, யக்கணத்தழிவரவர்களுமிருக்கவடியவர்பொருட்கவர்த்தலைக்கத்
தக்கதுநினைத்தாரகெடுவொன்றுளாத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்
கருங்கருகவொளியிடுமணிப்பூண்டிசைமுகனெருகதைசெய்யும்.

(இ-ள்) மூன்று கண்களை யுடைய அருணாசலேசாரது நிரவிய
த்தைத் திருமுன வர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது அது
இருக்கட்டும் அந்தப்பொருளைத் திருநெற தற்கு முயற்சி செய்த
வர்கள் திருநினைத்தவர்கள் இவர்க ளந்தக் கணத்திலே வழிவார்கள்

அவர்களுடையிருக்கடும் சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருமுயலர்களைத் துன்பப்படுத்தி விளத்தபேர்களுக்கும் கெடுவார்களென்று பலபலசத்தியத்தோடுஞ்சொல்லிச் செவ்வானமும் கருகும்படி ஒளிவிடிகின்ற இரத்தினபாணவர்களைத்தரித்த பிரமாவானவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினார்-எ-து. (சு)

முன்னமேயொருநாள் வடதிசைக்கிறவன் முழுமணிக்கங்கைகீர்த்துறைவன், இந்நிலத்திழிந்தவித்திரணையானுண்மையில் முருகவேணிகர்வான், மன்னவநிறைந்த மருடிகோடிகளின் வயிரநாயகங்களாற்றேய்ந்த, பொண்ணவர்க்குநன்றம்மும்குழலான்புகழ்பெயர் பிரத்தனென்பான்.

(இ-ள்) பிரமசொல்லுகிறார் முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத்துக்கு இராஜாவாயிடுகிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களைக் கிரும்பிடமாசியககாநகரத்திறையபுகுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்று பூமிபிளிறங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன் ஆண்மைக்குணத்தில் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன் இராஜாக்களபணியம்போது அவர்களாலே நிகாநிராயகத்தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளிலுழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையத்தரித்தவன் தமமென்பதை இடைவிடாது செய்கிறவன் கெத்திபொருந்தியபிரத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-து.

காலனேவிழியார்முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத் தொழுக்கியம்கிபோல், கீமாமணிககாமபிையத்தவெண்கவிகைகெடுநிலப்பரப்பெலாநிகழ்த்தச், சாலவேபணிகாவரசர்களிவன்பொற்சரணமே படிந்துயிரபெறுமென், தேலவேயழைக்குத் தருமதேவதைபோலீரவர்கே சாமனாகனர்த்திடவே.

(இ-ள்) யமன்சோலக்கொடுமையச் செய்கின்றகண்ணையுடைய பெண்களதுமுகம்போல விளங்கிக்களங்கத்தைபுகுடையது ஒழுகவிட்ட சந்திரன்போல வீரத்தினயிழைத்திருக்கே காமபையுடைய கெண்ண்குடையானது கீண்டசந்திரிகைகைப் பூமிபிளபரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மிகுத்தவரிடாகையோடு பணியாத சத்தாரு ராஜாக்களைப்பார்த்து இந்நிரணுடைய அழகியவாதங்களை வணங்கி உக்கருயிரை இறக்காமல் உயரறுக்கொள்ளுங்கென்று பொருந்த அழைக்குகதருகதேவதையைப்போல இரண்டிசாகரவகவீசவும்-எ-து, (சு)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோந்திடந்தமரகதஞ்சுகதம்வயங்க, அருணமண்டலத்தை யனயிடுங்கொடித்தே சடவிகன்புகவிசையயடைப்பக், கிரணசந்துரத்துப்புளர்க்கும்குப்பிற்கிம்புரிக்கநிரிசைவெளரத், தரணிபுரநெய்க மந்திரிகணத்தோ செழுநதவண்ணந்தயாத்திராபிய.

(இ-ள்) வருணமண்டலத்திவ்விளங்கும் குகைகள்போல்உயர்வாகிய மரத்திறந்தையுடைய குகைகள்பிரகாசிக்கவும் சூரிய மண்டலத்தையளவிய கொடிகள்கட்டியதேர்க்காடுகள் பூமியைப்படைக்கவும் கிரணம்பொருதிய சுகதூரத்திட்டிய புள்ளிகளையுடைய முத்ததையும் பூண்கட்டிய தத்தக்கையுடைய யானைகள் திசைகளுதோறும் பிரகாசிக்கவும் சத்தருமன்னர் பயப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனகனோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத்திரையாகப் பிரதத்தராஜன்-எ-று. (எ)

அங்கர்புற்றேற யவனர்வெற்படைய வவந்தியர்வில்லிண்கொளவச் சங்கிலித்தொடக்காய மற்றமண்டலீகர் தம்மிறைதாங்களேகமக்க சிக்கலேறெனவே சோழநாட்டினவான் நிருகுகடந்துதென்னருளைக் கங்கைவாரசடையான்கோயிலிற்புகுத்தாங்கங்கையும்காசியுமபுறப்பான்

(இ-ள்) இங்கபிரதத்தராசன்பிரயாணப்பட்டபோது அங்குசேதகாசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும் யவனதேசத்து இராசர்கள் மலையிலொளரித்துக்கொள்ளவும் அவந்திதேசத்தரசர் விலலிலிருகிற நாணியைக்கொளவிக்கொள்ளவும் மற்றதேசத்து இராசர்கள் சங்கிலிபோலத் தொகர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களே சுமந்துவரவும் ஆண்சிக்கம்பேலச சோழநாட்டுக்கு போரும்படியாக புறப்பட்டுத் திருநதையைக்காண்டி அழகிய அருணாஸஸ்தலத்துக்குவந்து உங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலிற்புகுத்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தராசன்.

அரும்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சினைபுரியவருணநாயக்திருக்கோயில் விரும்பியுட்புகுத்து பணியுமவ்விடத்தில்கூத்தினுங் கொடியகூர்வழியான், இரும்பையு முறுக்கையு மிசையினொளருத்தியிலங்கிழையாருட னிறைமால், அரும்பெனுமொழியார்பாடுதல்கேட்டான் கண்டனன்வளைத்தவேள்கறும்பை.

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சினைபண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும் போது அவ்விடத்தில் விஷத்தினுக்கொடுமை செய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்ணையுடையவன் இரும்புகூட உருகும்படிச்செய்யும் சங்கீதவித்தையையுடையவனாகி ஒருதாசிப்பெண்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்தபாலும் கரும்பிளர்சும் போன்ற மொழிவினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தம்சனத்தில்தானேமன்மதன் வளைத்தகறும்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டி பிரதத்தராஜன்-எ-று. (க)

‘அன்னமோகினியோ வயிர்தமோதிருவே வயிர்தமோவமரருக்களித்த
வன்னமோகினியோபிரதியோபிரமன்மனத்தினுள்வகுத்தமேனகையோ
என்னமோகமதாய்தனதுகாட்டினிற்கொண்டேருவனினின்றனதற்கு
முன்னமேருங்கு முகமதாயிருந்தான் முதவலாயினதேவரமுடும்.

(இ-ள்) கசுதிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனுவன் அந்ததநாசிப்பெண்
னைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் இவள் அன்னமோகினியோ தேவாயிர்த
மோ இலட்சுமியோ அகரகாக்கொன்று அயிர்த்ததை முன்காலத்தில்
தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ இரதிதேவியோ பிரம
தேவன்மனத்தினுள் செருஷ்டித்தமேனகையோ என்றுநினைந்து மோகத்
தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிற
தற்கு நினைந்தான் அந்தநீனைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்கு
முகத்தையுடையவகுபிரந்தான் அதைக்கண்டி எல்லாரும் நதைத்தார்
கள் என்று. (௮)

மத்திரிக்குழவராசனை வினவி மன்னவயினைத்தவாரதனால்
வந்தவிததுபார்த்தவிரதிடமலைமேன மருநினைப்பணியெவ்வனுஞ்
சிந்திரகுலங்கனவாமபரியுஞ் செழுமணிசகிவிகையுந்தேரும
சந்தனமணியுந் தனத்தினுர்பலருந் தமனியக்கோயின்முன்விடுததான்,

(இ-ள்) மத்திரிமார்கள பிரதத்தராசனைப் பார்த்து குரங்குமுகம்
வந்ததற்கு காரணம் கேட்டறிந்து கொண்டு அரசனே தீமையாகிய
உமது நீனைப்பினால் அடைந்த இத்துன்பம் தீங்கு மபடி மலை
மேல்மருந்தாகிய அருணாசலேகராவணங்கென்றுசொல்ல அந்தஇரா
ஜனுமமலையையொத்தயானைகளும்வேகமாய்தாவுகின்றகுதிகளையும்
நல்லஇரகதினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற குதிகளையும் தேவர்க
ளையும் சந்தனக்குழம்பைப்பூசுகின்றஸ்தனங்களையுடையபெண்களையும்
பொற்பிரகாசம்பொருந்திய அந்தக்கோயிலுக்கு முன் காணிக்கையாகக்
கொடுத்துவிட்டான்-என்று. (௯)

பன்னருமத்தபூசனைபுரிந்தான்பரமனுமலற்குள்புரிந்தான், கின்ன
ரமொழியான் விருப்பினுடைத்த கிலேசவானரமுகமொழிந்தான், நன்
னாமுகம்பெற்றிறையுரடாணைகதாளுதலாலான்பொருட்கவர, உன்னிய
பாவம்பதின்மடகரும்பொன்னுதவிற்றவிறுமென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்கவாமிக்ஞ்சொல்லுதற்கரிய அகந்தமருமை
பானபூசைகள்செய்தான் அப்பொழுதுகணமியும் அந்தஇராஜனுக்குக்
கிருபைசெய்தார் விண்ணினிசையோலும் வார்த்தையையுடைய பெண்
கேற்கொண்ட ஆசையிலடைந்த துன்பம்பொருந்தியுராகு முகத்
தையொழிந்தான் நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அந்தஇராஜன் தன்

சுருது

அருளுசலபுராணம்.

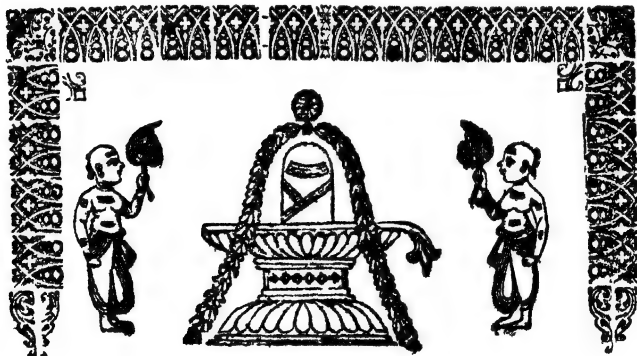
ஹுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் ஆனபடியினாலே அருளுசலே
சுருடைய பொருளைத் திருடநீனத்தனா ஹண்டாகிய புலும் அப்பொரு
ளுக்கும் பதின்மடங்குதிரவியுங்கொடுத்ததாஸ்திருமென் அசொன்னு பிர்
ம்மா. அருசர்க்கழிநெடியலரிபவிருத்தம். (௨௨)

முதலுனைய நுண்கிரிவளமிதுதானெனத்திருவாய்மலர்ந்தானத்தப
போதனையக்கடிபணிந்துன்போதனையா ள்மகிழ்த்தளமீப்புவிவின்தே,
கோதமுடனறித்துசெய்தபவந்தவிருக்கைதவின புந்ஹுடிகென்றான், மூ
தறிவாயினனா மூகத்த ஹமாயிரமுகடாய்மொழியவற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருளுசலத்தி
னதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னார் அந்தம பிரம்மாவை அவ்விடத்
திலசனகரிஷியானவர் வந்தனஞ்செயது உம்முடைய போதனையினாலே
ஆந்தத்தையடைந்தேன இத்தலோகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெய்தபா
வடிக்ஞ்சும்படியானகைதையையும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் போதி
வுகொண்ட பிரம்மாவானவர்தம்முடையவாய்காரன்கும் ஆ விரம்வாயாக
ச்சொல்லத்தொடக்கினான்-ஊ-று. (மிக)

பதினோராவது பிரதத்தச்சருக்கம்முற்றிற்று

ஹுதிருவிருக்கம்-ஹா-று.

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்திர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருததம்.

வாக்கினால்வடிவினால் மகத்தினால்பவந்

தாக்கினாராணமா சயிலேனாகினு

ஸீக்கிஸுரொன்பது நிகழ்த்தினுன்மறை

தேககிணுன் னிஸகவத செப்பலாயினான்.

(இ-ன்) வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் மனத்தினாலும் தூலிஷை, க்ஷ
ணைச் சொல்லியும் செய்துமிருந்ததும் பாவத்தையடைந்தவர், ௧௮
ண்ணாமையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்களை பாலகூடிக
நீக்குவார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர்த்தல் தன்னிடத்தி லுடை
யபரம்மாவாணவர்களையெல்லாம் தாங்களிடத்தொடங்கிலா-௨-து. (க)

அறநீரடி யா கிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபையிலுத்தி விருநாளுகுவதாகளுமவர் இருந்தார்முன்
 னே,தம்பெரியதவத்தினையும் புகழினையும்வியதுரைத்தனாகவாயிற்
 க்கிக், சும்பமுதிமுதவவர்களிடையிலுமை வியந்துரைத்த கொடுமைகளி
 னே,அம்புவியிலிழைத்ததவமனத்தினையும்வமாகவித்ததுமென்றேன்

(இ-ள்) எனதுடையபெரியசபையிலிடத்திலு அஷ்டபங்கக்ஞமமு
 ன்னொருகாலத்திலவந்திருந்தார்கள் அப்பொழுதுஅவாசந்தையகளுடை
 யதபசின்பெருமையையும் அத்தனவந்ததீர்த்தியையும் கொண்டாடிச்சு
 ந்தோஷித்தார்கள் அநாதப்பாத்துஅகஸ்தியா பூதலானிஷ்டகாபுதயா
 லேடவகளைவிடவகளை புகழுகதுசொல்லிய கர்வத்தினால்வகளுற்ற பூமி
 யில்செய்ததவமெல்லாம்அவமாகச்செய்துவிட்டுமென்றுசொன்னோன்.)

உற்ப்பேருந்தவத்தினையுத்தமதறித்தினலத்தினையு பூலநகர்பேரு
மற்றொருவர்தமையிசுமந்தவருந்தயரககடன்முழுகிய விரிவென்றோ, அ
ற்றறிவாகியவகங்களையு வர்களுக்கிலகியிது திருக்காலந்தொற்றருளுகெ
னவனாத்தர சரினருளாற்றிருபுங்கடையாதானென்பதன்

•(இன்) பெருமைபொருத்திய தழுடைய சுவததையும் செய்கசரு
மத்தையும் சொன்னவர்களுமம்மற்றொருவரை யிகழ்ந்து பேசுவதாகருந
துக்கசுத்திரததிலுழுழுகி மறிபட்டுக்கிடப்பார்களுள் நேரை லுற்றிஷ
டைய அஷ்டவசுகளும் அந்தவாழ்த்தையைக்கேட்டு நிற்கி இந்நாசா
பம் எந்தக்காலத்தில்தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்ற கேட்டோராய்
மசிவனகிருபையுடங்களுக்கு என்றைக்குக்கிடைக்கின்றதோ அவரை
ருத்திருமென்றேன்-எ-று (5)

கொலுதுதறுமவசுக்களெலா மெனையகன்றுநெடிய கண்ணகத்து ஸுத
மிலேகி, எல்லையிலாடுங்காலமிறையநினைத்தரியதவமியர்நிணாசன
வல்லபவகனெருநாளின்மழவிடைமேலடைந்து தலுமவாமேமெவ்ருள்
ஆல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெடுத்தருளுகென்றா.

(இ-ள்) அப்படிச் சொன்னவுடனே வகக்களெல்லாகும் என்னுடைய சபையை விட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினது தலையி

சாதி அ

அருணகர்புராணம்.

தப்பாய அளவில்லாதகாலம்பரமசிவனைநினைத்து அரிதாகியதவத்தைச் செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அந்தச் சுவாமியானவா ஒருநாளினைமைபுற்றரிஷபவாகனத்திசைமூர்த்தருளினான் தாம் உங்களுசகுக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்று கேட்டி அருள்செய்தா அந்தவசுக்கள இத்தினை யுடையதாமரைமலரினருக்கின்றபி சம்மாவாவவாகொடுத்தகொடியசாபமாகியகடலினின்றும் எவகளை எடு தருளவேண்டிமென்றார் என்று. (௯)

கருணாமுகின் முகமலாந்துவசுக்களுட னுமதுபவங்கடக்கவேண்டிய, தரணியிலேயொருநகரத்தலேசகரமென்றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே, அருணகிரியெனுமலையா யிருக்குமந்தப் பதியனுமி யசலஞ்சூழ்த்த,வரு ணதிரைசொடங்கியெட்டுத் திரைகளினுமிருத்தவ மியற்றுமென்றார்

(இ-ள்) கிருபாவருஷத்தைப்பொழிவிறமேகமாகிய பரமசிவனுனவர் திருமுகமலாந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தைநீங் களகடக்கவேண்டினால்பூமியிலதலேசகரமென்று ஒருநிலையிஸ்தலமவி ளவருகின்றது அந்தத்தலத்திள் அருணசலமென்று ஒருமலையி லிருக்கு ம அந்தஸ்தலத்தையடைந்து அந்தமலையைகூழ்த்த பிழக்குத திக்குத தொடங்கிஎட்டுத் திக்குகளிலுமிருத்தவசுசெய்யுகவென்றருளிச்செ ய்தார்-என்று. (10)

அன்னவயலருணையிலசோரியதவமியற்றி மவ்வளபெயுங்கள்.முன் னைழற்கிரியெட்டுமுகமாகவிளவகியட்டமூர்த்தியான, மன்னுமுகங்கள நுமபவமூர்க்கவிருமொவ்வாரத்துவெள்ளிமலையிற்சோகநான், தனைய டைநதவர்களைல்லாதனைப்போலவிருக்கவரத்தருவானே.

(இ-ள்) அன்னபடசிகள்தங்கிய வயல்கூழ்த்தஅருணசல ஸ்தலத்தி ற்கூப்போய் நீங்கள் அரியதவத்தைசெய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவி லே அக்கினிசொருபாமாய் விளகிய ஒப்பற்றஅந்தமலையானதுஉங்களு கருமூர்பாக எட்டுமுகமாகக்கொடுக்கும் அப்போது நிலைபெற ம உங்களுடையபாவமும் கீவருமென்றுதிருவாய்மலர்த்து கைலாயத் திற ருயெழுந்தருளிலார் தமமிடத்திலடைத்தவர்க ளெல்லாநாயுத் தம்மை ப்போல உருவத்தையடைந்தருக்க வரமருளிச்செய்கிறபரமசிவன்-று.

முத்தவசுரனாயுமவர்புரத்தினையுமெரித்தபிரான்மொழிந்தவாமே அந்தவசுவனைவருஞ்சென் லுணையிலேயரியதவமியற்றினார்க ளிந்தவசுமதிதழைக்கவழங்கிரியெட்டுருவாகியிருத்ததங்கே தந்தவசுக்லைபுரத்திற்கொடுஞ்சாபகிரிகவெல்லாதசன்னினார்கள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும் கையத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே அந்த எட்டுவகைகளும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைசெய்தார்கள் இந்தப் பூமியானது தலைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுமாய் விளங்கி யிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லி யதனால் னந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் -ஈ-று. (எ)

பூதலஞ்சுழிநிசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்தினைப்பூசித்தார்களாத சினுப்பழயபடிதமதுபதவினையடைந்தருள்பெற்றார்களேதமதுமபடிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோதுஞ் சேதானுப்பதககிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்தெரிந்ததின்றே.

(இ-ள்) அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்கிலு மிருந்தவகைகள் அஷ்ட மூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமதுபதவினைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையுட பெற்றார்கள் குறமநீம்குமபடி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டுமுமாயிருந்தமோதும் விஷ்ணுவும் திருவடிபைக்கிரமத்துடனே அறிபாமற்போனான் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை-ஈ-று. (அ)

சண்முகனையளித்துவைத்துமுகத்தவனென்ககைகள்செயுந்தவத்தினாலே என்முகமா மிருந்ததுகஷ்டொருமுகமாயிமையவார்வாழ் தெடுத்தொன்று தண்முகநான்குடையவிரான்சனகமுனிக் குரைத்தருளச்சலிவத்தூடே, பண்முகமாழ்னையமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையினை யும்பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) விவசப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவனானவர் எட்டுவகைகளுஞ் செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடிவணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழியினது இசைபோன்ற வார்த்தையையுடைய திலோத்தமை யென்பவன் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்-ஈ-று. (க)

கலீவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதன் பாவமதிலாப்பெரும்பதவிவேண்டியே யாவருமருந்தவ மியற்றினாதற் காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) சிர்மர்சொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடையபரிசுத்தமான பதவியைச் சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச் செய்கிறார்கள் அத்தவகி கிறைவேற்றத்தபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிகினைத் தைச்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிப்போனான்-எ-று. (கௌ)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய

மந்தரமங்கைய ராவரூட்டவர்

சுந்தாச்சுடற்புவித தோனகமார்வரை

மந்தரமுலைச்சிய ரமுகுவாரிமே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடி யட்சலோகத்துப்பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகுபொருந்திய கடல்குழந்தையுலோகத்திலுள்ளபெண்கள் மந்தாகிரிபோறை முலைகளைபுடைய வரையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகுமிகத்துகொண்டு.

வருத்தமில்லிலோத் தமையென்னுமவஞ்சியை

யுருத்தனவலியன் மதியையோட்டினன்

மீருத்ததோவிஞ்சையிற் புலியின்வேட்டிவ

னகத்துடவழிததட லனிப்பதென்னவே.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்தியங்கேஷத்தினாலே புழுவினது உடலைகொடுத்து அதற்குவேறொருதேகத்தை கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும் செண்ணை உண்டாக்கி நேன் அப்பெழுந்த அதளமேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வலலமையைவிழக்கேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந்தரத்திவிட்டேன்-எ-று. (கௌ)

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிவாடுமென்

றன்மையையறிந்துகான் நனக்குத்தாதையென்

றென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகையுறான்

முன்பினினைகளி ககான் முகபூந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடையபாணத்தினாலே மயக்கத்தையடைந்து வாழுகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்துகான் தனக்குத்தகப்பென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளிததுக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவனைத்தேடினேன்-எ-று. ()

அதுதேடியாகிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானாகச்சென்றான் கலையதாய்த்தொடர்த்தேன்பேட்டி

வன்னியாய்ப்பறந்தாளே சவல் வடிவமாய்த்தொடர்த்தேனமங்கை

பின்னையோர் கதியுங்காணன் பிறங்கலாமருணநாதன்
மன்னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுறைத்துசார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அப்படிநான்தேடி அவனைக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறத
ற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஒடினாள் நான் கலாமானாகத்தொடர்க்தேன்
அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாய்ப்பறந்து
தொடர்க்தேன் அத்தத்திலோத்தமையானவள் பிற்பாடு என்னைகயிலைப்
படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணமல் வருத்தம்போது மலை
யுநவாகிய அருஞ்சலேசுரனாக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரோதஞ்ச
மென்றுசொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (மச)

மாயஸ்னிகையின்புரகர் விடிவிலாபுடையின்பாகர்
காயமுலானமெயயர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றானையர்
சேயினமழலைபோலத் திருச்செவியொற்றினுனே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற வீஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வந்தி
ன்றவரோ தோற்றாத துடையினையுடைய பார்வதியையுடைய பாகத்தின்மை
த்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ தகிக்கின்ற அக்கினிசொருபமானவரோ திரு
வாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற
வேதந்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளு
கின்ற பாமசிவனது திருச்செவியிற்சொல்லும்படி குழந்தையினதுதுள்ள
மையாகிய குதலைச் சொல்லிப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (யிஇ)

முருகலர்குழலினுடன் முறையிடுமுறைக்கெவனையன்
திருவுருவானத்தூத்தாய செவிகளாயிருந்தபோது
விறைவின்மால்வகையைக்கீறி வேட்டுவனாகினுள்
சுறுதியுருமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வாசனப்பொருத்திய புஷ்பமாலையணிந்த கூத்தலை யுடைய
திலோர்த்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியினது அழகிய உ
ருவமெல்லாம் செவிகளாலருந்தன அதனால் சேகிரத்தில் மலையைக்கீறி
அதில்லின்றும் தாம் வேடநுபமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவு
ம் தோன்றினார் பார்வதியை விடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொண்டபாமசி
வன்-எ-று. (மச)

குடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலான்கென் மயக்கமும்வகுத்தத்தீர்த்தே
னாடியவெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்க்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறுதே.

(இ-ள்) வளைபுலையிலிருந்து வந்த கையையுடைய புத்திரனை நுழைத்ததில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன்பேரடனாகி விநாயகரையேற்றிக் கொண்டு தோன்றியபோது முன்னே நடனஞ்செய்து தாடியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வானென்று பயந்துகொண்டிருந்தான். இப்படியுடைய திலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய கையையும் அதனுண்டாகிய வறுத்தகையுர்தீர்த்து அந்தச் சுவாமியை வணங்கினேன் வேடனைப்பட்டிகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ-எ-து. (௧௨)

வெறமெனுபுலையாடனனை விதித்தநீவிரும்புர்தீமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலேகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோமயோவென்
றம்புகள்மொழிந்தமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குகாகாகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப் பிடித்து நீபே விரும்புசலாலுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிகால ததிலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருளுருவமாகியும் தானேபரமாகியும் உள்ள இவ்வுருவத்தைக்கரிந்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத்தீர்த்தவிட்டோம உன்னிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்--எ-று. (104)

கலிவிருத்தம்

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடருணை
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையறதனி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுனொன்றபன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்த பாவமானது அடிந் அழகுபொருந்திய அருணாசலத்தை யடைந்தால் திரும்பு அது நிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தவகளுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்த வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமாவானவர்களுக்கறிவிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார்-எ-று. (௧௧)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்த்துபுலர்காலத்
தற்பவீருணின்றுமுன் னுளிறையினாலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதயிர்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலேநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவினையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது நீக்கிவெளிச்சமுண்டாகிவரலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனைப்பரியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்

துக்கரூபமுடைய மேன்மைபொருந்திப் சின்மயமாகிய யோகியாக
பாமசிவன் நினைத்தார்தான்-எ-று. (உ௨)

அத்தன்மியார்கடம தாணவமறுக்குந்
சுத்தனதலானகொஞ் சோதிவடிவானே
வெந்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியுனே
ஊபத்தபெறிதமயிலுள் வாயவுலகெல்லாம்

(இ-ள்) எல்லாச் சிவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும் தமதடியாகளு
டைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சுத்தராய மிருக்கின்ற பாமசிவன்
நெடுப்புமயமாகிய ஒருசோதிருபத்தையடைந்தார் எத்தல்தலங்களிலு
ம் எத்தத்திக்குகளிலுமற்ற எத்தவிடங்களிலும் ஆகையமேதமக்குருவ
மாகிய அந்த சுவாமியானவர் அப்போது சித்திய பொறிகளாலே உலகமெ
ல்லாம் உண்டானதுகள்-எ-று, (உ௩)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழியிசையிற்றுயிலுமச்சுதனையெய்தி
வாழிபெனயோகிய ரொழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுவின்றி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள்) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியா
மல் சமுத்திரத்தில் நித்தினைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து வா
ழிபென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அந்த விஷ்ணுவானவர்
சர்ப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார்-எ-று. (௨)

வைபகமனிக்கமல ரோணையுதவாதே
பையரவிண்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெப்பபுன்வினைததெழல் விளைத்தனவெனத்துன்
றையுணர்வுமருசியென தையனைநினைகதான்

(இ-ள்) உலகத்தையுண்டாக்குமபொருட்டி பிர்மாவைச் சிருஷ்டிக்
காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்தினைசெய்த தன்மையினு
லே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்ததுக கொண்டேனென்று
ஐம்பொறிகளுங்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியைநி
னைத்தார்-எ-று. (௨௩)

அன்பாகருதிற்குமை யாகியெதாவாதே
துன்பையகல்விக்குமது தூயகுழிலானான்
வனபடிகவெற்புமிசை மன்னுசுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்

(இ-ள்) அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில் தானே அவர்களுக்கு
எதுதகத்தோற்றிக் துன்பத்தை நீக்குவதேதமக்குப்பரிசுத்தமாகியதொ
ழிலாகக் கொண்ட பாமசிவனானவன் வன்மையாகிட எப்புகமலையினமே

ல் வினங்குகின்ற சோதிபோல வெண்மைபாடிய நிஷத்தின்மேல் மி
ன்போன்ற நிறத்தோடு எழுந்தருளியவந்தார்-ஐ-று, (உ௯)

பொருக்கெவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சையினுலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொருத்தருந்தியென்ற
னெருக்கணிசுவானிவை பெயெத்துமொழிகின்றான்

(இ-ள்) அப்படி பரமசிவன் நிஷிபவாகனத்தில் எழுந்தருளியவந்தவு
டனே விஷ்ணுவானவா சேக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு
வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்
கு அாகிய முதலிய பூசைகளினுலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்
தை இளகச் செய்து எனக்கு நிதிகளையினால் வந்த வினையைகீக்கியுள்ள
செய்யவேண்டுமென்றா எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கின்ற சுவாமியா
னவர் இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார்-ஐ-று. (உ௯)

வாசிகமகேசுமுதன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பறந்துதலெண்ணித்
தேசமிசுதென்மிகை செறித்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போருமுனையென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன்தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக நி
னாத அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகா
து ஆனபடியினுலே சோதிமயமாகிய தெருத்திசையில் வினவகாநின்ற
அருணாசலத் திருகுபபோய பூசைசெய்தால் உனவை விட்டுவினையானது
போகும்என்றா பரமசிவன்-ஐ-று. (உ௯)

நாறுபொழில்நகரு நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை கேதமுணராதல்
நீறுபுனையோகியாக ணீவிடபலதொண்ணூர்
றுறுபிரமாவதி லருச்சையுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடைய சோலைகளூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கு
ம் எனக்கும் வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமென்று அதனுடையபெருமை
யையேதவகன்சுட அறியாதவள் விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கின்ற
யோகியாகளும் விஷ்ணுக்களாகிய நீங்கபலரும் தொண்ணூற்றுறுபி
ரமாக்களும் அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்களே-ஐ-று. (உ௯)

முறறிழையுரோகினி முலைககிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தாவார் வாழ்வையுமறத்தான்
கறறமதிதக்கனுடல்கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதூயப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சங்கிராணவன் நன்றாகவேலை தீர்த்த ஆபரணங்களுடைய
ரோகினியினது ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தையினுடைய மந்தைஇரு
பததாறு நாயகிகளுடைய பொககாழ்வுகளையுமறத்துவிட்டான் அதை
ழுன்சொன்ன இந்நூற்றோழு பெண்களுக்குத் தகப்பலாகிய தகன்கே

ள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளில் மீதும்விரும்பம் வைக்காது ஒருத்தின் மேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அபவநுடல் குன்றிபோகக்கூவதென்று சபித்தான் இத்தச்சரபத்தை யடைந்த சந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில் வந்து அந்தத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (உஅ)

நினைப்பாளவின்முத்திரை நீணகரமூற்றே
மங்குறைதவிரத்திடுதி யென்றிறைமறைந்தா
னனாகிரியைநாடிபரி யுத்திசையினண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசல மெனகிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய் மங்குறையைநீக்கிக்கொள்ளொன்று சுவாமியைமறைந்தார் விஷ்ணுவானவர் அக்கிவிவடிவாகிய மலையையத்தியானஞ்செய்து அதுவிளக்குந் தெற்குத்திசையையடைந்த சுனையிலிருக்கிற தாமரைபுஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அந்தஸ்தலத்தைக்கண்டார்-எ-று. (உக)

சுசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசமிருநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை மடிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானை

(இ-ள்) மலையுருவாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷத்தையடைந்து இத்திரதீர்த்தத்தில் முழுக்கி கிரிப்பிரதட்சணமவந்து பூசைசெய்து கொண்டிவரத் தம்முடைய வினைநீங்கிவிஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தஞ்ஞர்.

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்துயி பலத்தினையுரைத்துத்
தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னுவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முடிவனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்ருச்சொல்லிப் பார்வதியானவள் ஒருபுரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுவர் புழுகுழியினிலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (௩௧)

பன்னிரண்டாவதுபாவந்திர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧௩௩.

புளகாதிபச்சருக்கம்

பதினமூன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

(*)

எழுமேடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவுபலவேறுபுனைபுளகனெனு மோகாரனெருபொழுதநாவிவடிவா, யருணைகிரிமீதுலவியாரிபுமுடேகிதறியகிபலமாயவனியோரா, யெ

நுவினையோர்முனிவ ரொருவெதொழியாதழியவினைப்புகையாலொ லால், கருணைமலைபோலிமய மலையையிப்பாகுதாதநினைபுகையினொழிவாரா.

(இ-ள்) நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களை பெற்றுக்கொள்ள வல்லமைபொருத்திய புளகனென்னும் ஓரசான் இருக்கான். புழுகுழியை உருவதல்க அடைந்து வெவ்விதத்தையுடைய அந்தமலையின் மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுதைகச்சிதறியபடியால் கண்ணியினிலே அதிகபலத தைப்பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள் வியப்பிடும். தேவர்கள் ஸ்ரீவிவாக னெல்லாரும் துன்பப்படவும் தவ்கிருத்தியம்செய்வதினாலே அவர்களெ ள்லாம இவ்வாறாவதாசனுடைய புத்திரியாகிடபார்க்கதியைஒருபாகத் த்லவைத்தருளிப் கருணைமலையோன்ற பழமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கி ன்ற கைலாயகிரிகுப்போய்ச்சொல்லுவார்கள்-எ-து. (க)

புளகனெனுமோரசான் மிருகவடிவாகியதை புரியவுல கேழுமுறை யோய், வினையதாமா யினாக னெனவுரை செய்தாரவர்கள் விமலனவீ ரோடுபுக்கவா, னளவியமணமானபுழுகருணைகிரிமீதுதலியதிகபலமா யமருவின, னெளிதிடபிரயானவது மினியததியேறவுமையிடரலையிலே நயிடுவோம்.

(இ-ள்) புளகனெனும ஓரசானானவன் புழுகுழியை வடிவங்கொ ண்டி ஏழுககங்களிலும் முறையேபுகுந்து சேவாசிகளையும்வதைசெய்ய உதனாலே யெல்லாரும் துன்பத்தை படைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளப் பரமசிவனுடைய அவர்களோடுதிருவாயமலாந்தரு ளுவா மண்மல்குகின்ற அளவிலலாதபுழுகை நமதுருவமாகிய அருணா சனத்தினிதறியானாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப் பட்டவன் எளிதில் அழியாமட்டான் ஆனபடியினாலே அவனை மோகத் த்தில் அடைவித்து உகைனதுககசமுததிரத்தில் நின்றும் களையேற்று வோம்-எ-து. (உ)

மேலுமெனவேசொரிபுருளோடுபுளகாதிபின்வேதமுதல்கடவியவுணு காவிகரவாகியபுகுவிவிடுவாயெனது ராவியவ வான்மொழிகுவான் பாணையொருபாககருணாலயபுராதனபராபரவிலோசனகுள் [தே வவலெனியோன்மொழியுமாறுதா வெனவிசைவ னீரடியின்மீதுதொழு

(இ-ள்) நீ வகா உங்களிடத்திற்குப் போய்ச்சேருங்கென்றுவிடை கொடுக்கருளியிருக்கிறருபயோடுபுளகனென்னும்அந்த அகாணவே தமுதலாகிட பரமசிவன் அழைத்தது அகாணேபுழுகுழியை வடிவத்தைக் கொண்ட உன்பிராணனை விடவென்றுசொல்லியஅளவில்அந்த அகான் சொல்லுவான்பார்க்கியையொருபாகத்திற்கொண்டருளியவர்கிருகைய கரு இடமாயிருக்கின்றவபோபழமையாலவபோபராபரமாகியவகோடுநெற் றிககணையுடையவகோடமக்குவலச்செய்தற்குரியஎளியேன்கேட்டுக்கொ ளனுகிறவாததைக்கொடுத்தருளுமென்றுகவாபியினுடையஇரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்துசொல்லுவான்-எ-து. (ங)

எனதுகிளையாயிருக்க முனதுதிருமேலிபுகவினியபுழுக்கையோருபே டின்கவிவனவேபாவி யுயிர் விடவூராவிக்தி புருதவியுறையோ னருளி

னா, மனமுதுகியேமுனிவ ரினாயலர்கண்மான்டாகண் மகிழ்முயின்
மெலனியினே, அனவாதமான்மதமுயிமசமுமாலயமதருவினெனவே
பெருகுமே.

(இ-ள்) நானெடுத்தருவமாகிய புழுதுபுனைவினது மரபினுலுண்
டாகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி ஏறாதுக் கொள்ளவும் அ
தனல் புழுகணிநிறைவுவென்று ஒருகாமக்கை நீர் அரித்துக்கொள்ளுவு
ம் அருளசெய்பவேண்டிமென்றுவணங்கி உவியுபி விட்டவுடனே அந்த
அசுரன்கதிரேரும்படி சுவாமியனுக்காகஞ்செய்கா அப்படி அங்னை
யிரட்டித்தகட்கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மலவரு
ந்தகத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது சரில் புழுதுகூப்
புச்சாத்த எப்போதும் அக்கபுழுகரைந்து பனிநீரோடு சுவாமியினு
டைய ஆலயமானது அருவியையுடையதாகப்பெறுகியோம-எ-று. ()

புழுதுபனிதீர்க்கப மணுவளவதேனுமிறை புனையுங்கையாலுதவி
னோ, விழிதுளிர நாயியானினையழகனோபரளி வினவினாகளவீடுபெறு
வா, நுழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமெனவுவகையுடனேயுனா
செய்தான், மொழியுமலாலயனை முனிவருடனேசனக முனிபுகழவி
னோமிகொழுதான்.

(இ-ள்) புழுது, பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச்சக்கனமுமாகிய இவை
களில அணுவளவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புகவாளானும்படி செய்தல
ர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்தச் சுவாமியினதுகி
ருவழிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக்கேட்டவர்களுமேமோட்சத்தை
யடைவார்கள் மாணக்கரத்தில வைத்தருளிய பாமசுவனுடைர் திவ்ய
சரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அந்தடபொமாவானவாசொ
ன்னார், அப்படிச்சொல்லியபிர்மாவைச்சனகரிஷ்யானவா முனிவர்களே
டுதோத்திரஞ்செய்துவணங்கினா-எ-று. (6)

கவிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழியருணைவாழியருணையான்
கஞ்சமுற்றசாணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுமெற்றவானம்வாழி வையமவாழிகவ்யமேற
மஞ்சமுற்றநீதும்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றபஞ்
சாக்ஷமானது வாழ்கவாழ்க, அருணஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலசுர
ருடைய தாமமாமலப்போன்றதிருவழிகள்வாழ்க, அந்தசுவாமியினுடை
ய கிருபையானதுவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷ
ம்வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகி
ய திருமீதுவாழ்க, சைவசமயமானதுவாழ்க-எ-று. (க)

ஞானம்வாழிகன்மைவாழி நாமிராஜநீதிசீர்
தாளம்வாழிதர்மம்வாழி சரதவேதமாகமங்
கானம்வாழிகலவிவாழி கற்றறிந்தகேள்வியன்
பானபேர்களவாழியிச னடியாவாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானது வாழ்க, நாமும் இராசனும்
 உலகனுக்குரியதெயும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமமும்வாழ்க,
 உண்மையாகியவேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவி
 கதைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றரிந்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரி
 -தும் புன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவனது அடியார்கள்வாழ்
 க வாக-எ-று. (௭)

அறுசேடியாசிரிய விருத்தம்.

இங்கதைபடித்தோர்கேட்டோடொழுதினோடொழுகலைத்தோர்
 மைக்கடஞ்ஞுத்தவிந்த வையகமுமுதுங்காத்துத்
 தக்கசக்தானபோக செளக்கியத்தழைபவாழ்த்து
 திக்கருணேசரன்பாற் சிவபதம்பெதுவந்தாமே.

(இ-ள்) அந்தஅருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும்
 கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதுகலைத்துக் கொண்டவர்களும்
 கரியகடல்கூழ்த்த பூமிமுமுதும காத்துத் தருந்த புத்திரசம்பத்தும்
 போகசெளக்கியமும் தகையுமபடியாக வாழ்த்து யாவருக்கும் ஆதார
 மாகியஅருணாசலேசர்கிருபையினாலேசிவபதம்படைவார்கள்-எ-று.)

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபசசருக்கம்—முற்றிற்று.

—0—

அருணாசலபுராணம் மூலமும் - உரையும்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம்

—(*)—

பாயிரம்உன்பட ஆ சருக்கம் பதினான்குக்கும்;

கூடிய திருவிருத்தம்—௭௭௭.

திருசசிற்றம்பலம்.

—